

BOLDKLUBBEN H·I·K

1900 - 1950

BOLDKLUBBEN
H. I. K.
JUBILÆUMSSKRIFT

---

10. December
1900 - 1950

Udgivet af Boldklubben H. I. K. 1950

Trykt hos H. Behrndt & Co.

Omslagstegning og Vignetter af Tegneren Erik Bork

Clicheer fra Eigil Hansens Reproduktionsanstalt

H. I. K.'s ÆRESMEDLEMMER

HANS MAJESTÆT KONG FREDERIK DEN IX

HENDES MAJESTÆT DRONNING INGRID

HENDES MAJESTÆT DRONNING ALEXANDRINE

*

Lindequist Phot

DA BOLDKLUBBEN H. I. K. paa Generalforsamlingen i Marts 1949 vedtog, at Medlemmerne skulde bidrage med et aarligt Beløb til en Jubilæumsfond, blev det samtidig forelagt, at Bestyrelsen agtede at anvende en Del af dette Beløb til Udgivelse af en Jubilæumsbog. Da Bestyrelsen nærmere havde fastlagt Rammerne for Bogens Indhold og Udseende, blev det overdraget et Udvalg, bestaaende af Hereward Bolton, Poul Butenschøn, Adolph Frederiksen, Torben Frederiksen, Axel Marcussen, Poul Erik Nielsen, Alf Nilsson, Einer Ulrich og Poul Wroblewski at indsamle det fornødne, saavel Tekst som Billedmateriale, og nærmere at bearbejde det.

Idet jeg takker saavel Udvalget for dets store Arbejde og det smukke Resultat, som enhver, der med Materialer eller Oplysninger har været Udvalget behjælpeligt i dets Arbejde, vil jeg gerne samtidig paa Klubbens Vegne bringe en Tak til alle dem, der i de forløbne 50 Aar har øvet en Indsats i Klubbens Arbejde eller støttet dens Ledelse med Raad og Daad. Ikke mindst beder jeg Gentofte Kommunalbestyrelse og dens Embedsmænd modtage Klubbens varmeste Tak for Hjælp og god Forstaaelse af Sportens Betydning.

Det har været Bestyrelsens og Udvalgets Bestræbelse at fremstille en Bog, der kan give Læseren et Indtryk af en Sportsklubs Stiftelse og dens Kamp for sportslig og økonomisk Eksistens. Den til enhver Tid siddende Ledelse har bestandig bestræbt sig for at skabe de bedst mulige Betingelser for Sportens Udøvelse, men Gentofte Kommunes Befolkningsudvikling — netop i vor Klubs Opland — har sprængt vore Rammer. Det er vort Haab, at dette Pro-

blem maa blive løst i de kommende Aar. Sporten er i Dag af enorm Betydning for Samfundet. Den er en naturlig Reaktion mod Hverdagslivets Ensidighed, det være sig paa Fabrik, Arbejdsplads eller Kontor, ligesom den er en stor Modvægt mod vor mekaniserede Tidsalder med dens Overbefolkning i Byerne, dens Komfort, Indendørsliv og Tilsidesættelse af Behovet for Bevægelse. Derfor er det vort Ønske i Jubilæumsaaret, at Klubbens Ledelse stadig maa møde Forstaaelse hos de kommunale Myndigheder i dens Bestræbelse for at skaffe Kommunens Beboere Adgang til Sportsudøvelse.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lugenda', written in a cursive style with a long horizontal stroke extending to the left.

HELLERUP IDRÆTS-KLUBS HISTORIE falder naturligt i tre Epoker, bestemt ved de Sportsanlæg, som Klubben efterhaanden erhvervede, nemlig: Banerne i Hellerup Strandpark (1900-1915), Sportsanlægget ved Phistersvej (1915-1935) og Tennishallen ved Hartmannsvej (1935-1950).

Epoken Hellerup Strandpark, som begyndte i Aaret 1900 — ikke med en Strandpark, men med en Strandmark — havde sit Udspring i det gamle Agerlands hastige Omdannelse til Villabyen og Forstaden Hellerup. Til Indledning vil vi i korte Træk skildre det Landskab, hvori Klubbens første Sportspladser opstod, og den Befolkning, af hvilken den har faaet Liv og Vækst.

LANDSKABET FØR AAR 1900

Omkring 1860 laa endnu langs den vestlige Side af Strandvejen gennem Hellerup følgende gamle Lystgaarde og Bøndergaarde, hvis Agerjord strakte sig mod Vest, og hvis Overdrev paa den anden Side af Strandvejen — »Strandmarken« — strakte sig til Øresunds Kyst:

»Store Mariendal« laa — og ligger endnu — paa det nordre Hjørne af Strandvejen og den nuværende C. L. Ibsensvej. I denne gamle Patricier-Ejendom blev der i Aarene 1895-1919 drevet Restauration med Selskabs- og Mødelokaler. Her holdt H. I. K.erne i Aarene 1900-1915 deres Generalforsamlinger og Bestyrelsesmøder (paa »Tuborg-Pavillonen«, som laa lidt nordligere, paa den anden Side af Strandvejen, samledes de ofte om Aftenen i muntert Lag — de større Festligheder afholdtes paa »Constantia«, der laa ved Strandvejen ude ved Charlottenlund Skovs Sydgrænse).

»Lille Mariendal« laa paa det søndre Hjørne af Strandvejen og den nuværende Sct. Pedersvej. Ved Strandvejen mellem Store og Lille Mariendal og med Store Mariendals Have som Baggrund laa (indtil 1898) det berømte gamle Traktørsted »Slukefter« (nu det nordre Hjørne af Strandvejen og Callisensvej). Mellem Store Mariendal og Slukefter laa den lille Lystejendom »Elisedal«, som senere blev til den nuværende Restaurant »Gamle Slukefter«.

»Lokkerup« — »Hellerup« — »Hellerupgaard«, Langt tilbagetrukket fra Strandvejen, men med Jorder ud til denne mellem nuværende Sct. Pedersvej og Hellerupvej — og videre ned til Sundet — laa »Hellerupgaard«. Den hed oprindelig »Lokkerup« og blev i 1748 af kgl. Majestæts Viceadmiral Christian Coningh solgt til Justitsraad og Stempelpapirforvalter Johan Daniel Heller, en indvandret Tysker, der havde været Kammertjener hos Kong Christian den VI. og senere Toldinspektør. Heller ændrede Lystgaardens Navn fra »Lokkerup« til »Hellerup«. Han har formentlig i den Forbindelse heller ikke været uden Lune: Det plat-tyske »Heller-up« betyder »op med Skillingen« (han har maaske ment at have maattet betale kgl. Majestæts Viceadmiral en rigelig stor Sum for Ejendommen!). Endnu i 1880'erne strakte den store Park om Hovedbygningen sig fra Jernbanestationen til Strandvejen. I 1887 begyndte Udstykningen. Christiansvej (nu Hellerupgaardsvej) blev anlagt, og Villaer begyndte at rejse sig langs denne og Hellerupvej. Efter denne Ejendom fik Byen Hellerup sit Navn. Den første Gang Navnet »Hellerup« vides at være anvendt er paa Hellerup Jernbanestation, som blev opført i 1862, da Jernbanen til Klampenborg blev anlagt, og den lokale Station naturligt blev opkaldt efter den kendte Ejendom, paa hvis Jord den kom til at ligge.

»Søndre Onsgaard« hed oprindelig bare »Onsgaard«. Denne var en af de i Gentoftes Landsby liggende 20 Fæstegaarde, som ved Udskiftningen paa Bernstorffs Gods i 1765 blev flyttet ud i Terrænet. Dens Areal kan nu omtrentlig betegnes som beliggende mellem Øresund og Kystbanen, mod Syd begrænset af Hellerupvej og en Linie til Kysten i Fortsættelse af denne, mod Nord af en Linie midt mellem Aurehøjvej-Lemchesvej og Duntzfelts Allé-A. N. Hansens Allé. Den sidste Ejer — Niels Nielsen — udstykkede Jor-

derne, men boede paa Gaarden indtil 1910, da den solgtes til Nedrivning. Den laa ud mod det nordre Hjørne af Strandvejen og Hellerupvej, hvor nu Hellerup og Omegns Bank har sit Hovedsæde.

»Nordre Onsgaard« opstod ved to Brødres Deling af Fædrenegaarden Onsgaard i 1826. Den laa paa Hjørnet af Strandvejen og den nuværende Aurehøjvej og erhvervedes i 1868 af Peter Søren Lemche — »gamle Lemche« — der døde i 1901 efter at have udstykket det meste af Jorderne. Arvingerne solgte i 1903-04 Gaarden til Nedrivning, og den store Hellerup-Bygmester, Murermester Carl Rasmussen, opførte straks efter paa Grunden det store Ejendomskompleks »Onsgaard«, beliggende langs Aurehøjvej, Strandvejen og Margrethevej.

»Øregaard«, Nord for Nordre Onsgaard laa den ligeledes fra den gamle Gentofte Landsby udskiftede »Oregaard«, senere kaldet »Øregaard«, hvis Jorder strakte sig til Tranegaardsvej og en Linie i Forlængelse af denne til Kysten og fra Øresund til den nuværende Kystbane. Gaarden kom ret snart paa Storkøbmænds Hænder. Den nuværende Hovedbygning opførtes, og der blev anlagt den smukke Park med Kanaler for at bortlede Vandet fra den oprindelige store Mose, som skilte Oregaard fra den nord for denne beliggende Ejendom Taffelbay. I 1897 solgtes af det uden om Øregaardparken liggende Areal 1.000.000 Kv. Alen Jord til Udstyknings-Aktieselskabet »Ny Hellerup«. I 1917 solgtes endelig Hovedbygningen og den 110 Tdr. Land store Lystpark til Gentofte Kommune.

Som beskrevet laa alle disse gamle Lystgaarde og Bøndergaarde vest for Strandvejen, men deres Jorder strakte sig — gennemskaaret af Strandvejen — helt ud til Kysten. Den saakaldte »Strandmark« laa paa hele Strækningen for Størstedelen hen som øde Sand- og Sumpstrækninger, kun benyttet til lidt sparsom Græsning. Øresunds Bølger kunde under store Paalandsstørme paa sine Steder naa helt op i Nærheden af Strandvejen, paa hvis østlige Side løb en dyb Grøft, mens der paa den vestlige Side fandtes en Række gamle Lindetræer, som paa hele Strækningen gennem Hellerup blev staaende til langt ind i dette Aarhundrede.

Saa meget om de landskabelige Forhold og Forudsætninger for Udviklingen. Vi vil nu betragte de befolkningsmæssige.

KØBENHAVNERNES INVASION BEGYNDER

I første Halvdel af forrige Aarhundrede begyndte enkelte velhavende Københavnerne at lade sig opføre Landsteder til Sommerophold i denne skønne, jomfruelige Egn. Det lod sig kun gøre for Folk, der havde egen Ekvipage, da der ikke fandtes andre Trafikmidler.

Men i 1862 anlagdes Jernbanen til Klampenborg og kort efter Nordbanen til Lyngby. I 1868 anlagdes en Heste-Sporvognsline fra Trianglen til »Sluk-

Strandvejen gennem Hellerup kort før 1900. Paa Billedet ses det gamle Bomhus, der laa ud for Enden af Hellerupvej. Nord for dette (skjult paa Billedet) laa et lille straataekt Hus paa Hjørnet af Strandvejen og Ny Strandvej (nu Strandparksvej). Derefter laa tilhøjre Strandmarken (hvor H. I. K.s første Sportspladser blev anlagt i 1901) fra Strandvejen til Sundet. Til venstre paa Billedet Hellerupvejs Udmunding i Strandvejen og (bag Træerne) Søndre Onsgaard. Se Petroleumslygtepælene og Hestesporvogns-Liniens bugtede Spor.

efter«. I 1884 aabnedes Damp-Sporvognslinien til Klampenborg, fra 1893 atter afløst af Heste-Sporvogn — indtil endelig den elektriske Sporvejsdrift København-Hellerup begyndte i 1902 og blev videreført til Charlottenlund i 1903 og til Klampenborg i 1904.

Disse Trafikforbindelser med Hovedstaden blev Grundlaget for den mægtige Udvikling, Gentofte Kommune siden da har gennemgaaet. Familier, der hidtil havde haft deres Sommervillaer i Ordrup og Skovshoved, slog sig nu ned her hele Aaret. Og langs Jægersborg Allé og omkring Charlottenlund Station opstod et helt nyt Villakvarter.

I 1880'erne og 1890'erne satte det ind med den store Udstykning af de gamle Lystgaarde og Bøndergaarde i Hellerup.

Paa Store og Lille Mariendals, Hellerupgaards, Søndre og Nordre Onsgaards og Øregaards Jorder rejste sig det moderne Hellerup. Veje anlagdes øst og vest for Strandvejen. Store Villakvarterer aad sig her og i andre Dele

af Kommunen ud over de gamle Fæstebønders Marker, og langs Strandvejen gennem Hellerup rejstes i de første Aar efter Aarhundredskiftet mægtige Ejendomskomplekser. Det skete med en Præriebrands Vælde og var et rent Guldgraver-Eventyr for Ejerne af de ovennævnte store Grundarealer og de initiativrige Bygmestre. Og var det end ikke Guld, Københavnerne fandt paa de gamle Fæstebønders Marker, saa var det dog »Guld værd«: De bølgende Kornmarker, de grønne Skove, det blaa Sund, den friske Luft, Sol og Sommer, kort sagt — Sundhed og Velvære!

Saaledes var Forholdene i Hellerup i Aaret 1900, da Hellerup Idræts-Klub blev stiftet. Et voldsomt tiltagende Villa-Byggeri og en begyndende Opførelse af høje Huse langs Strandvejen havde i de nærmest foregaaende Aar medført stor Tilflytning af Københavnerne og bragt Folketallet i Hellerup op paa 4.800. Tilflytter-Ungdommen, der »sparkedede Fodbold« rundt paa Markerne — især paa den flade Strandmark — savnede i høj Grad en ordentlig Sportsplads og en Idrætsklub, der kunde skabe ordnede Forhold.

FOLKETALLETS VÆKST

Gentofte Kommune:		Hellerup og Maglegaard Sogne:*)	
<i>Folketal:</i>	<i>Tilvækst:</i>	<i>Folketal:</i>	<i>Tilvækst:</i>
1885:	6.160		
1890:	7.449	1.289	
1895:	9.000	1.551	
1900:	14.673	5.673	4.800
1905:	20.646	5.973	8.572
1910:	24.513	3.867	10.565
1915:	28.993	4.480	12.039
1920:	34.496	5.503	14.180
1925:	40.191	5.695	15.652
1930:	48.370	8.179	17.776
1935:	64.141	15.771	20.947
1940:	76.584	12.443	21.077
1945:	83.248	6.664	21.640
1949:	87.389	4.141	563

*) *Hellerup Sogn* blev i 1901 udskilt af *Gentofte Sogn* og havde da 4.800 Indbyggere. Sognegrænsen var mod Øst Øresund, mod Syd København, mod Vest Bernstorffsvejen og mod Nord den gamle »Bernstorffrende« (omtrentlig Sydsiden af Charlottenlund Skov, fortsat af en lige Linie til Bernstorffsvej). *Maglegaard Sogn* blev i 1918 udskilt af *Hellerup Sogn* med Sydgrænse Tranegaardsvej, fortsat til Sundet af en Linie mellem Annasvej og Høyrups Allé. I 1949 blev *Helleruplund Sogn* dannet ved Udskillelse af Dele af *Hellerup* og *Gentofte Sogne*.

Det ældste Skøn over Folketallet i Gentofte Sogn (som omfattede hele den nuværende Gentofte Kommune) stammer fra 1646. Sognet skal da have haft ca. 450 Indbyggere. Ved Landets første virkelige Folketælling i 1767 var Folketallet 1056, i 1801 var det 1962 og i 1885 naaet til 6160, hvorefter det steg som foran anført.

Som det vil ses, begyndte i 1895 den helt store Stigning af Folketallet i Gentofte Kommune — ca. 1.000 pr. Aar — som varede til 1930'erne, hvor det var helt oppe paa ca. 3.000 pr. Aar, hvorefter det i 1940'erne atter er faldet til ca. 1.000 pr. Aar.

Bemærk for Hellerups Vedkommende Stigningen i Folketallet fra Aar 1900, da H. I. K. fik sine første Sportspladser paa Strandmarken, til 1915, da H. I. K. overtog Sportsanlægget ved Phistersvej, og endvidere Stigningen fra 1915 til i Dag — og forstaa den glubende Hunger efter flere Tennis- og Fodboldbaner, som denne Stigning rent automatisk har medført (ved Siden af den almindelige Stigning i Befolkningens Interesse for at dyrke Sport!). Det har i alle de nu forløbne 50 Aar været saadan, at H. I. K., hver Gang den overtog et nyt Sportsanlæg, kun i meget kort Tid fremover har været i Stand til at dække Stigningen i Befolkningens Efterspørgsel efter Sportsbaner.

Bemærk ogsaa det pludselige Fald i Tilvæksten for Hellerup fra 1935. Hellerups Arealer er ved at være fuldt bebygget. Men H. I. K. er meget langt fra at have Baner nok til at dække den Stigning i Folketallet, som har fundet Sted indtil da — og snart vil det for altid være udelukket at fremskaffe Areal til nye Sportspladser i Hellerup.

HELLERUP VED AAR 1900

Omkring Aarhundredskiftet laa Hellerup endnu for den almindelige Betragtning langt ude paa Landet. Der var daarlig og dyr Jernbaneforbindelse med »Hovedstaden«. Hestesporvognen luntede langsomt ad Strandvejen fra København til Klampenborg. Biler spillede næppe større Rolle end Sportsflyvemaskiner i Dag.

Paa hele Strækningen af Strandvejen gennem Hellerup fandtes paa den vestlige Side den lange Række gamle Lindetræer, som endnu mange vil kunne huske. Der var nylig opført høj Bebyggelse paa Lille Mariendals og Hellerupgaards Jorder fra Callisensvej til Hellerupvej. Men Søndre Onsgaard laa endnu paa Hjørnet af Hellerupvej (til 1910) og Nordre Onsgaard paa Hjørnet af Aurehøjvej (til 1904). Mellem dem laa enkelte Villaer. Sct. Pedersvej, Sofievej, Margrethevej og Johannevej (nu Svanemøllevej) var anlagt og Villabebyggelse begyndt.

Paa den østlige Side af Strandvejen laa endnu paa flere Strækninger Resterne af den gamle Landevejsgrøft. Der var høj og halvhøj Bebyggelse fra Carolinevej til lidt forbi Frederikkevej. Lige over for Hellerupvej laa endnu

det gamle Bomhus og paa Hjørnet af Ny Strandvej (nu Strandparksvej) et gammelt straatækt Hus. Paa det nordlige Hjørne af Onsgaardsvej laa Dampsporvejens tidligere Administrationsbygning (nu Ejendommen »Kokkedal«). Lidt længere ude laa mellem Marker og Grøfter et Par smaa gamle Landsteder. De nuværende Veje fra Strandvejen til Sundet var anlagt og Villa-bebyggelse begyndt, men iøvrigt laa Strandmarken hen med Vandpytter, Strandasters og Vibereder som fra Arilds Tid, og Øresunds Bølger beskyllede den flade Strand. Alt meget landligt.

Øst for Søndre Onsgaard, mellem Onsgaardsvej og Ny Strandvej (nu Strandparksvej), fra Strandvejen (hvor nu »Sundborghus« ligger) til den flade Strandbred (nu Hellerup Lystbaadehavn) laa Strandmarken, som unge Hellerup-Sportsmænd i Aaret 1900 havde kastet kærlige Blikke paa. Den var begrænset af Grøfter saavel mod Strandvejen som mod de to Sideveje. Ved Enden af Onsgaardsvej laa »Bade-Møller«s gamle Hus og Badeanstalt. Paa den nordlige Side af Onsgaardsvej og den sydlige Side af Ny Strandvej (Strandparksvej) var der lidt spredt Villabebyggelse.

Faa Aar i Forvejen var der andre, som havde interesseret sig for dette Areal. Den i hine Tider meget kendte Skrædder Holm (en af de to første Socialdemokrater, der blev indvalgt i Folketinget) havde været ude efter at afkøbe Niels Nielsen paa Søndre Onsgaard Strandmarken til Opførelse af »Arbejderboliger«. Men en Kreds af ædle, lokalpatriotiske Hellerup-Borgere havde da i 1898 — under stærk Appel til Offerviljen hos ærede Medborgere — stiftet Aktieselskabet »Hellerup Strandpark« og erhvervet Strandmarken (ca. 65.000 Kv. Alen) for 100.000 Kr. med det Formaal ved Strandvejen at opføre en storstilet Hotel-, Restaurant- og Foreningsbygning og udlægge Arealet mellem denne og Sundet til Strandpark og Sportsplads. Selskabet raadede over en indbetalt Kapital paa 48.000 Kr., hvoraf 35.000 Kr. udbetaltes paa Købesummen, medens 65.000 Kr. skulde forrentes som Prioritetsgæld.

Man skulde tro, at Forholdene saaledes var gunstigst muligt tilrettelagt for et Samarbejde mellem de unge Sportsmænd, som startede H. I. K., og de gamle Borgere, som havde reddet Strandmarken fra Bebyggelse. Ak! Ak!

HELLERUP IDRÆTS-KLUBS START

Vi slaar op i den gamle »Forhandlingsprotokol for Hellerup Idræts-Klub« og begynder med at lade de gulnede Blade tale selv:

»For at fremme Sporten i Hellerup havde Bogholder E. SCHULTZ af Hellerup berammet et Møde til Onsdag den 10. December 1900, ved hvilket d'Herrens Bogholder H. MØLLER og stud. jur. G. CHRISTENSEN vare mødte. Paa Mødet blev det besluttet at starte en Forening under Navnet »Hellerup Idræts-Klub«, hvorefter Love gældende for Foreningen blev udarbejdede og vedtagne.

Derefter vedtoges det at sende Aktieselskabet »Hellerup Strandpark«, med hvilket Herr Schultz havde staaet i mundtlig Conference, skriftlig Forespørgsel selv om eventuel Lejeafgift for det dem tilhørende Areal — Strandmarken kaldet — beliggende mellem Strandvejen, Onsgaardsvej og Ny Strandvej.

Mandag den 17. December 1900. Som Svar paa den under forrige Møde affattede Skrivelse til Aktieselskabet »Hellerup Strandpark« var indløbet mundtlig Meddelelse om, at Aktieselskabet kunde ønske nærmere affattet Pristilbud samt Skitser over den ønskede Del af det omspurgte Areal, hvilke Skitser blev udarbejdede og tilsendt Aktieselskabet med Meddelelse om, at et fast Pristilbud ikke kunde foreligge fra Foreningens Side, men at en mundtlig Conference med Bestyrelsen for Aktieselskabet var ønskelig, da Klubben væsentlig maatte gøre Regning paa Aktieselskabets Interesse for Planens Realisering.

Torsdag den 24. Januar 1901. Som Svar paa det i forrige Bestyrelsesmøde afsendte Brev indløb der fra Aktieselskabet »Hellerup Strandpark« Meddelelse om, at Arealet kunde erholdes til Leje mod et Vederlag af 5 Øre pr. Kv. Alen det første Aar, stigende til 8 Øre pr. Kv. Alen de følgende 5 Aar med 5 Aars Uopsigelighehed, hvilket af Bestyrelsen formentes værende for højt, hvorfor Tilbud om 60 pCt. af Kontingentet fremsendtes.

Tirsdag den 29. Januar 1901 var der fra Aktieselskabet »Hellerup Strandpark« indløbet Meddelelse om, at de kunde ønske nærmere Konference med Formanden om det omdebatterede Lejemaal, hvilket efter Formandens Henvendelse til Aktieselskabets Formand havde givet til Resultat, at et Udkast til fast Tilbud fra Aktieselskabet til Hellerup Idræts-Klub skulde udarbejdes og tilstilles førstnævnte til Revision og Underskrift. Udkastet blev udarbejdet og fremsendt, hvorefter det vedtoges at supplere Bestyrelsen med d'Herrer Læge JOHNS. RASMUSSEN og Latinskolebestyrer, cand. mag. M. RASMUSSEN.

Paa Mødet den 2. Februar 1901, hvor den samlede Bestyrelse havde givet Møde, vedtoges det ved personlig Henvendelse til sportsinteresserede Beboere i Hellerup at søge samme tegnede for den foreløbige Støtte.

Torsdag den 21. Februar 1901 . . . meddelte Formanden, at der fra Aktieselskabet »Hellerup Strandpark« som Svar paa det under 29. Januar d. A. udarbejdede Udkast var indløbet Tilbud af en saadan Beskaffenhed, at Formanden fandt Anledning til, før yderligere Konferencer fandt Sted, at henvende sig til Aktieselskabet »Ny Hellerup« for derigennem muligen at erholde billigere Tilbud, hvilket resulterede i, at der herfra fremkom Tilbud om Leje af et Areal, beliggende ved Gersonsvej langs Klampenborgbanen, for et aarligt Vederlag af 300 Kr., dog uden nogen fast Opsigelsesfrist, med Fraflytning naar anden Anvendelse fandtes for Arealet. Herefter vedtoges til Aktieselskabet »Hellerup Strandpark« at fremsende Tilbud om Leje af Arealet (Strand-

marken) mod Vederlag af 50 pCt. af Indtægten for samtlige Boldspillere med en garanteret Minimumsleje af 50 Kr. pr. Maaned, uopsigelig i 5 Aar.

Fredag den 1. Marts 1901. . . Som Svar paa sidste Henvendelse fra Klubben til Aktieselskabet »Hellerup Strandpark« var indløbet Meddelelse om, at Lejemaalet af Arealet for Tiden ikke kunde finde Sted, men at Aktieselskabets Bestyrelse indtil videre gratis stillede Arealet til Klubbens Disposition, indtil Kontraktafslutning — efter Salg af de til Strandvejen stødende 100 Alen af Strandmarken — kunde finde Sted.

Herefter vedtoges det at indkassere samtlige Klubbens Medlemmers Kontingent for Marts Maaned samt paabegynde Anlægget af Banerne, saa snart Jorden var af en saadan Beskaffenhed, at den kunde bearbejdes. Samtidig vedtoges det at tilstille Aktieselskabet »Ny Hellerup« Meddelelse om, at nærmere Konference angaaende Leje af det tilbudte Areal foreløbig ikke kunde finde Sted«.

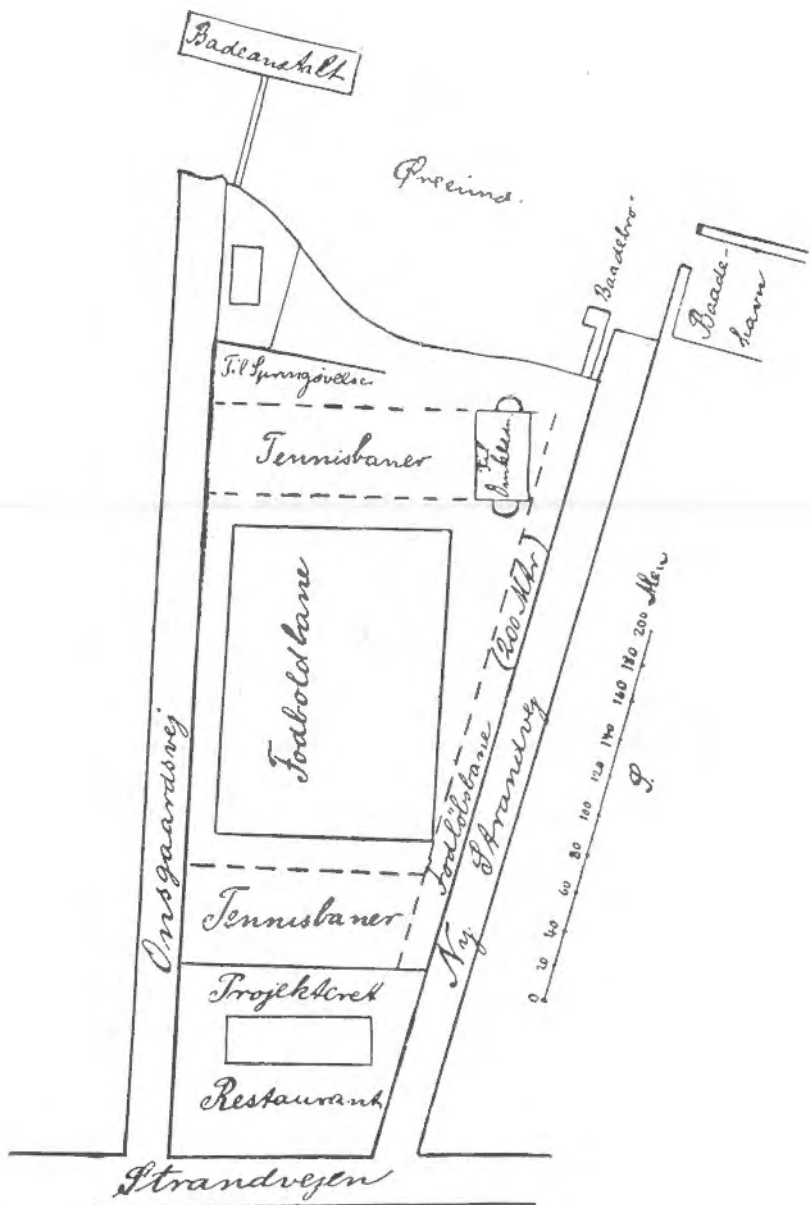
TRAVLE FORBEREDELSE

»Torsdag den 19. Marts 1901 . . . Formanden meddelte, at der i Henhold til Bestemmelsen, som blev taget paa sidste Møde, var indkasseret Kontingent for Marts Maaned og samtidig til Medlemmerne omdelt trykte Love og Medlemsliste, ledsaget af et Cirkulære. Med Hensyn til Arbejdet paa Banen var der kun foretaget de nødvendige Anstalter for at tørlægge Arealet, bl. a. ved at skaffe Vandet Afløb til Søen. Dette Arbejde var foretaget af nogle af Klubbens Medlemmer under Tilsyn af Formanden. Det besluttedes at give Gravningen af Grøfter om Banen i Entreprise til en samlet Pris af 25 Kr., og det overdroges Formanden at foranstalte det fornødne i saa Henseende. Endvidere maatte Formanden anskaffe Hegnspæle til et Beløb af 30 Kr. samt Hegnstraad til et Beløb af 15 Kroner. Formanden meddelte, at han havde sat sig i Forbindelse med Dansk Idræts-Blad, og at dette Blad vilde sende Klubben et større Antal af det Nummer af Bladet, hvori det omtaler og beskriver Klubbens Virksomhed og Arealets Størrelse og Beliggenhed. Det besluttedes at faa en Plakat samt et Cirkulære trykt og omdelt i Hellerup. Concepter blev affattede, og det overdroges Formanden at besørge dem trykte . . . «

»NY IDRÆTSPLADS I HELLERUP«

Den 30. Marts 1901 introduceredes den nye Idrætsklub i Sportsverdenen med følgende Artikel i Dansk Idræts-Blad med ovenstaaende Overskrift: »Medens Idrætten i Hellerup hidtil kun har været meget svagt baaren frem, har der i den senere Tid sat sig en mægtig Bevægelse i Gang for at faa realiseret Planen om Anlæg af en stor tidssvarende Idrætsplads, og er der paa Grundlag heraf startet en Forening ved Navn Hellerup Idrætsklub.

Som Formand for Foreningen staar den bekendte Idrætsmand E. Schultz,

Det gamle Strandpark-Projekt af 1901

hvilket jo til Dels er en Borgen for, at Sagens Realisering vil blive »up to date«; thi kun faa af vore yngre Sportsfolk har som Hr. Schultz haft Lejlighed til at undersøge fremmede Idrætspladser, ved Repræsentation i Udlandet, særlig da ved Verdensmesterskabsfodløbene i Paris, men ogsaa ved flere kortere Ophold saavel i England som Tyskland. Hr. Schultz, der i en længere Aarrække har siddet i Bestyrelsen for Østerbros Boldklub, har til Fordel for Hellerup trukket sig tilbage fra dette Hverv, hvor han iøvrigt var anerkendt for sin aldrig svigtende Energi.

Som Kasserer for Foreningen fungerer Hr. Holger Møller, kendt saavel fra Københavns Boldklub som Fodsportsforening, i hvilken sidstnævnte han, indtil Ferd. Petersen arriverede, stod som Klubbens bedste Sprinter. Forøvrigt kan af Bestyrelsen nævnes den fra Sportspladserne kendte Læge Rasmussen, Hellerup Latinskoles Bestyrer, Hr. cand. mag. Rasmussen, samt Hr. stud. jur. G. Christensen.

Idrætspladsen, der bliver paabegyndt, saa snart den endnu frosne Jord er optøet, bliver anlagt, som hosstaaende Skitse viser, mellem Strandvejen og Øresund og faar, som man vil kunne forstaa, en aldeles enestaaende smuk og fordelagtig Beliggenhed. Arealet, der oprindeligt var bestemt til Parkanlæg, har en Størrelse af ca. 60.000 Kv. Alen, hvorpaa vil blive anlagt en stor 160 × 110 Al. Fodboldbane, en Del Tennisbaner, en 200 Meter lang lige og 350 Meter lang oval Fodløbsbane, samt en Idrætsbane til Springe- og Kasteøvelser; desuden en Del mindre Haveanlæg samt Krocketbaner til Brug for omkringboende Villabeboere.

Tegning til en mindre Pavillon med Omklædningsværelser, Styrtebade o. l., saavel for Damer som for Herrer, er i Arbejde, og Bygningen vil blive paabegyndt, saa snart Midlerne kan tilvejebringes. Foreløbig har Foreningen sendt Cirkulære rundt til Hellerups interesserede Borgere for derigennem at erholde noget af den nødvendige Kapital til Banens Anlæg, og at dette vil lykkes, er der næppe Tvivl om, da Hellerupperne selvfølgelig føler sig tiltalte af Tanken om at erholde en smuk og praktisk Idrætsplads til Ungdommen at tumle sig paa, hvilken samtidig kan blive en Pryd for Byen. Forøvrigt indløber der stadig fra sportsinteresserede Københavnere Indmeldelser som passive Medlemmer.

Foreningen, der alt nu tæller omtrent 100 Medlemmer, kan sikkert vente en ret betydelig Forøgelse af Medlemstallet, især da, naar Baneanlægget er bragt i Orden. At der til Sommer vil blive afholdt større Idrætskonkurrencer og Idrætsfester paa den nye Bane, er der jo ingen Tvivl om«.

STORE PLANER OG MEGEN ENERGI

De unge Mennesker kastede sig med største Energi over Realisationen af deres Planer. Vi lader Forhandlingsprotokollen fortælle videre: »Mandag den

15. April 1901. . . Formanden forelagde til Approbation en Anlægsakkord, som han i Tilslutning til det paa forrige Møde vedtagne og efter Samraad med to Bestyrelsesmedlemmer havde sluttet med Ingeniørpionerer, gaaende ud paa Grøftegravning, Indhegning, Planering samt Anlæg af to Tennisbaner for en samlet Sum af 110 Kr. Bestyrelsen gav enstemmigt sit Samtykke til denne Disposition. Formanden bemærkede derefter, at Grøftegravningen og Indhegningen alt var færdig samt at Anlægget af Tennisbaner var i fuld Gang. Som Indgangsportal var der rejst to høje Pæle, der senere skulde forbindes med et Skilt, paa hvilken Klubbens Navn var malet. I denne Sammenhæng bemærkede Formanden, at han havde henvendt sig til Malermester Bodholt paa Ny Strandvej, og at denne var villig til at overlade og male et gammelt Skilt, bestaaende af en massiv Træplade, naar han som Vederlag kunde faa Lov til at benytte Klubbens Areal til Krocketpil for sig og sin Familie. Det overlodes Formanden at ordne denne Sag.

Formanden bemærkede derefter, at der siden sidste Møde var omdelt Plakater til de Handlende, samt at der til Beboerne i Hellerup var sendt 400 Eksemplarer af Dansk Idræts-Blad for Lørdag den 30. Marts d. A., i hvilket fandtes en Artikel om Idrætspladsen samt en Tegning af samme. Disse Blade vare Klubben overladte for 13 Kr. 38 Øre. Et Cirkulære med Anmodning om Støtte havde foreløbig resulteret i forskellige Gaver. Det overlodes Sekretæren at udfærdige de fornødne Takskrivelser herfor. Formanden forespurgte, om der skulde ansøges Sogneraadet for Gentofte-Ordrup Kommune om et Pengetilskud; men dette Spørgsmaal blev foreløbig stillet i Bero til efter Generalforsamlingen . . .

Formanden forelagde derefter Bestyrelsen Spørgsmaalet om, naar Spilletiden for Fodbold skulde være, og det blev besluttet foreløbig at sætte Tiderne saaledes: Seniores hver Dag fra Kl. 7 til Mørkets Frembrud samt Søndag fra 10-12, Juniores Tirsdag, Torsdag og Lørdag fra 4-5 samt Søndag fra 10-12. For Gymnastik og Hugning blev Tiden foreløbig ansat til Tirsdag og Fredag fra Kl. 8,30-10 Aften.

Fra Frøken Kalmar, Hellerupvej 1, havde Klubben modtaget en Forespørgsel om Betingelserne for Anvendelse af Siddeplads ved Stranden, og det overlodes Formanden at besvare dette Brev saaledes, at der skulde svares et Kontingent til Klubben af 4 Kr. pr. Maaned, og at Tilladelsen kun gjaldt for indtil 10 Personer.

Formanden fremsatte forskellige Tilbud om Leje af Omklædningsrum, men da den aarlige Leje vilde andrage ca. 400 Kroner, blev det overdraget Formanden, forinden Bestemmelse herom tages, at søge tilvejebragt en Bygning af Træ, som skulde indrettes til Omklædningsrum, til en Indkøbspris af ca. 400 Kroner . . . «

DEN FØRSTE GENERALFORSAMLING

Vi har i det foregaaende set, hvorledes H. I. K.s unge Stiftere tog fat paa den Opgave at sætte en ny Idrætsklub ind i Verden, og haft Lejlighed til at iagttage den Forsigtighed, hvormed de disponerede. Pengene var jo smaa — omend det bør erindres, at de »Kroner«, man opererede med i de Dage, var 3-4 Gange mere værd end vor Tids Kroner. Der maatte spares til det yderste, og enhver Indtægtsmulighed udnytted.

Da de havde arbejdet i godt fire Maaneder, indkaldte de til Klubbens første Generalforsamling, der afholdtes den 27. April paa Hotel »Store Mariendal«. Vi beretter og citerer fra den gamle Forhandlingsprotokol: Til Dirigent valgtes cand. jur. Hjalmar Andersen, der gav Ordet til den fungerende Formand, Bogholder Ernst Schultz, som aflagde Beretning om, hvad der var passeret indenfor Klubben siden dens Stiftelse, og oplyste, at Klubbens Medlemstal nu var 150. Een Tennisbane var snart færdig til Brug. Gymnastik samt Hugning vilde blive paabegyndt om nogle Dage (i Maj Maaned!). Fodboldpladsen »var saaledes, at der alt var begyndt Spil derpaa, dog manglede der her lidt Planering, som skulde udføres i nær Fremtid«.

»Der var . . . antaget en Opsynsmand, som for en maanedlig Løn af 25 Kr. skulde være tilstede paa Banen fra Kl. 8 Morgen til Mørkets Frembrud med 2 Timer Middag«. Endvidere meddelte Formanden, at der var »købt et Hus af Arkitekt Wendelbo-Madsen«, og at »dette var indrettet dels til Omklædning dels til Opholdssted for Opsynsmanden. Betalingen for det nævnte Hus, der først var ansat til 100 Kroner, var senere bleven forandret til 50 Kroner samt Ret til Afbenyttelse af en af Klubbens Krocketbaner« . . . »Formanden oplyste, at Klubben for Tiden laa i Underhandlinger med Skolerne i Hellerup, navnlig Frkn. Schou & Trolles Skole og Latinskolen, om Leje af Klubbens Bane til Fodbold- og Langboldspil i Skoletiden«.

Formanden afsluttede sin Beretning med at udtale en Tak til d'Hrr. Papirhandler Frederiksen (H. I. K.s nuværende Kasserer Adolph Frederiksens Fader) og Poul Krüger (gammel Førsteholdsspiller, Søn af Sogneraadsformanden, Grosserer Th. Krüger, der havde sin Villa ved Onsgaardsvej) samt yderligere to Mæcener. Der havde altsaa indtil da været ialt 4 — fire! — Helle-ruppere, der havde reageret positivt paa det store Opraab om økonomisk Støtte til Start af Klubben.

Kassereren, Bogholder HOLGER MØLLER (senere Grosserer, Fader til Poul Flemming Møller, der blev en af Klubbens unge Idrætsmænd) forelagde derefter Regnskabet fra Stiftelsen, der i al sin Enkelhed saa saaledes ud:

Samlet Indtægt . . . . . 263,71 Kr.

Udgifterne . . . . . 66,56 Kr.

Kassebeholdning . . . . . 197,15 Kr.

af hvilke 180 Kr. var indsat i Sparekassen for København og Omegn.

Ved Bestyrelsesvalget stillede den gamle Bestyrelses fem Medlemmer sine Mandater til Raadighed, men genvalgte, hvorhos der nyvalgte to Medlemmer: Konstruktør AUGUST LANGE (senere Direktør i F. L. Smidth & Co. og i 1917-1920 Formand for H. I. K.) og Officersaspirant VAN DER MAASE. Til Klubbens første Matchkomité valgtes Bogholder E. Schultz, Bogholder Ferd. Petersen, cand. jur. Hj. Andersen, Forststuderende Otto Schierbeck og stud. art. Poul Rasmussen.

Et Referat i Dansk Idræts-Blad oplyser yderligere: »Kl. 11 ophørte Generalforsamlingen, hvorefter et animeret Panchesold tog sin Begyndelse, og dette, der vedblev et Par Timer, viste tydeligt, at der ogsaa i Hellerupperne findes ypperligt Humør«.

1900—1901: BESTYRELSEN ERNST SCHULTZ

Den 11. Maj 1901 holdt Bestyrelsen Møde paa Tuborg-Pavillonen og konstituerede sig saaledes:

Formand: Bogholder Ernst Schultz
Næstformand: Konstruktør August Lange
Kasserer: Bogholder Holger Møller
Sekretær: Stud. jur. Georg Christensen
Materialforvalter: Officersaspirant F. v. d. Maase
Medlemmer:
Skolebestyrer, cand. mag. Martin Rasmussen og
Læge Johannes Rasmussen (senere Rannow)

DEN FØRSTE SOMMER

Fodbold- og Tennisspil, fri Idræt og Svømning var nu i Gang. Den store Fodboldbane laa i Retning Øst-Vest og strakte sig fra et Sted lidt Øst for den senere anlagte Onsgaards Tværvej til omtrentlig, hvor den nuværende Sportsavillon ligger. De to Tennisbaner laa i Retning Nord-Syd lige Syd for den nuværende Pumpestation. I August blev der, i Forlængelse af disse, anlagt en tredje Tennisbane, der kostede ca. 270 Kr. (og bragte Klubbens daværende Underskud op paa 300-400 Kr.). Her laa ogsaa det tidligere omtalte første Omklædningshus, et forhenværende Badehus, der senere blev suppleret med yderligere et Par gamle Badehuse.

I Maj indmeldes Klubben i Dansk Idræts-Forbund, og der bevilges »ca. 60 Kr.« til Atletikmateriale. Matchkomiteen fastsætter Klubbens Sportsdragt: Himmelblaa Benklæder og hvid Trøje med et himmelblaat H midt paa Brystet. »Da der skulde finde Opsyn Sted med Juniorholdets Fodboldspil om Aftenen fra 6 til 7«, fordeler Skolebestyrer Rasmussen, v. d. Maase, August Lange og Schultz dette »Opsyn« mellem sig. Og det vedtages højtideligt paa et Bestyrelsesmøde »at foranstalte en Fodboldkamp i den nærmeste Fremtid«.

Allerede i denne Sommer begyndte de Pinsemorgen-Festligheder, som i de kommende Aar udviklede sig til hele Festsplads, hvor Havguden Poseidon steg op af Havet med Tang i Haaret. »Dansk Idræts-Blad« bragte en lille Notits herom:

»Pinsemorgen afholdt Hellerup Idrætsklub en lille Morgenfest paa sin glimrende Idrætsbane.

Efter at Solens Opgang var meldt ved dundrende Kanonsalut, indtoges Morgenkaffen ved lange dækkede Borde, der var opstillet i fri Luft paa den flagsmykkede Idrætsplads. Der fandt derefter en Opvisning Sted i Tennisspil og Atletikøvelser, ligesom Klubbens Juniorhold opviste en Match i Fodbold, alt under en meget livlig Tilslutning af Klubbens passive Medlemmer, tilligemed adskillige Gæster, der trods det tidlige Tidspunkt havde indfundet sig for at overvære Opvisningen.

Da et Par Timer saaledes var svundne under munter Udøvelse af forskellige Idrætsøvelser, skiltes Deltagerne efterhaanden for at styrke sig efter de Strabadser, de saa tidligt paa Dagen havde udstaet«.

I Juni deltager man i Dansk Atletik-Forbunds store internationale Idrætsfest paa B. 93's Bane, hvor den nystiftede Klub møder op med 7 Deltagere af 74. I Juli-August deltager man i en Idrætskonkurrence i Malmø med »ret taaleligt« Resultat og i Dansk Idræts-Forbunds Kapsvømning paa Orlogsværftet, hvor Resultatet blev »umaadelig pænt« (Nr. 2 i Holdkapsvømning og Nr. 1 i Juniorernes 100 Meter). Bestyrelsen bevilger 10 Kr. til Præmier i en Svømmekonkurrence og beslutter at anmelde Juniorholdet til Deltagelse i Fodboldturneringen om Dr. Clod-Hansens Pokal. I September afholdtes »en

lille Tennisturnering mellem Klubbens Medlemmer indbyrdes« og foranstaltedes »en Nøddetur for Klubbens Medlemmer med Familie og Bekendte«.

Altsammen meget hyggeligt og landligt — en ung Sportsklub langt ude paa Landet træder sine første Børnesko.

UNGE MENNESKER — UDEN KAPITAL OG INDFLYDELSE

Men saa energisk H. I. K.s unge Stiftere end havde taget fat paa at realisere sine Planer om det store Idrætsanlæg paa Strandmarken, saa var de jo dog kun unge Mennesker i Begyndelsen af Tyverne — uden Kapital og Indflydelse. Opfordringen til Hellerups Befolkning om økonomisk Støtte til Sikring af Arealet og Anlæg af Baner havde været et Slag i Luften. De unge Stiftere havde ganske vist straks efter Starten faaet Skolebestyrer Martin Rasmussen og Læge Johs. Rasmussen til at indtræde i Bestyrelsen, men ogsaa disse var ret unge Mænd, og Martin Rasmussen havde nok at gøre med Finansiering af sin Skole paa Frederikkevej.

Man maatte altsaa søge Støtte hos Folk med Navn og Indflydelse til at føre Sagen videre. Og paa et Bestyrelsesmøde medio Oktober 1901 besluttede man da selv at træde tilbage i anden Række og anmode Professor C. V. PRYTZ og Arkitekt J. WENDELBO-MADSEN om at indtræde i Bestyrelsen som henholdsvis Formand og Næstformand.

1901—1902: BESTYRELSEN C. V. PRYTZ

Paa Generalforsamlingen den 26. Oktober 1901 vælges da ny Bestyrelse, der konstituerer sig saaledes:

Formand: Professor C. V. Prytz

Næstformand: Arkitekt J. Wendelbo-Madsen
Kasserer: Konstruktør August Lange
Sekretær: Bogholder Ernst Schultz
Materialforvalter: Cand. Magnus Lemche
Medlemmer: Skolebestyrer Martin Rasmussen og
Læge Johs. Rasmussen

Professor Prytz's Periode som Leder af H. I. K. kom kun til at vare i eet Aar. Den endte paa Generalforsamlingen i Oktober 1902 med det første af de store Opgør, som Klubbens Historie kom til at opvise temmelig mange af. Der blev straks nedsat et Slags Administrations-Udvalg, bestaaende af Formanden, Sekretæren og Materialforvalteren, og der blev indledet en streng Kurs overfor Matchkomiteen.

I Vintersæsonen dyrkedes Gymnastik og Fægtning i Schou & Trolles Skole, og Fodboldbanen overrisledes til Skøjtebane. Desværre frøs Vandet i Rørene om Natten, saa man maatte lade det løbe Døgnet rundt, og da den fattige Klub senere søgte Sogneraadet om Fritagelse for Vandafgiften, var den nær ved i Stedet at faa en Bøde for Vandspild.

Nuværende Arkitekt AAGE PAUL-PETERSEN, Formand for Gentofte Kommunalbestyrelses tekniske Udvalg i et kvart Aarhundrede, dengang 19 Aar gammel, stor Sportsmand og Medlem af Matchkomiteen, havde netop bestaaet Svendeprøven som Tømrer og skabte i den Vinter sammen med sine Kammerater og Fabrikant HAUNSTRUP H. I. K.s Teater, paa hvilket i denne og de kommende Vintre, med de tre kunstnerisk begavede Brødre Magnus, Vilhelm og Peter Lemche — Sønner af »gamle Lemche« paa Nordre Onsgaard — som ledende Kræfter, opførtes Teaterforestillinger og Sports-Revyer, til Glæde for Medlemmerne og økonomisk Vinding for Klubbens slunkne Kasse, der ogsaa i mange Aar havde Indtægt ved Udlejning af Teateret til Skoler og Foreninger.

Sommeren forløber med Tennis, Fodbold, fri Idræt og Svømning, men uden særlige sportslige Begivenheder. 9/2 1902 bevilges for første Gang 10 Kr. til en Junior-Træner, uden at det dog anføres, om det er »pr. Maaned« eller for hele Sæsonen.

BANE-SPØRGSMÅLET

Den i Oktober 1901 valgte og i April 1902 genvalgte Bestyrelse Prytz havde en eneste Opgave af virkelig Betydning: Sikring af H. I. K.s Sportsplads paa Strandmarken. Og den Opgave blev ikke løst. Det er fortvivlende at studere den gamle Forhandlingsprotokol og se, hvor vagt der blev arbejdet med denne Sag. Vi citerer: 18/11-01: »Paa et fra Næstformanden fremkommet Forslag om Henvendelse til A/S Hellerup Strandpark om mulig Erhvervelse af Klubbens Areal vedtoges Afsendelse af en af Formanden konciperet

Indgang fra Strandparksvej til H. I. K.s første »Klubhus« og Bane. Vore første Fodboldspillere Foraaret 1901. Bagest: Magnus Lemche, C. Eberth, Poul Paul-Petersen, P. Kriiger, Schierbeck, Harthimmer. I Midten: Henning Rasmussen, Aage Frederiksen, Torkild Eberth, Knud Fussing. Forrest: Willy Hansen, A. Frederiksen, J. Haunstrup, Erik Rasmussen, Otto Frederiksen, Poul Frederiksen. Siddende: Vor dengang glimrende Maalmand Robert Hansen (Broder til Dagmar Hansen) samt Hjalmar Frederiksen.

Skrivelse«. 21/12-01: »Det vedtoges . . . at afvente til nærmere forelaa om Aktionærer«. 11/1-02: »Det vedtoges, at Bestyrelsens Medlemmer privat henvender sig til Aktionærer i A/S Hellerup Strandpark om en eventuel Sikring af Arealet til fremtidig Sportsplads«. 24/2-02: »Henlægges til Torsdag, til hvilken Tid nyt Møde indvarsles«. 27/2-02: »Der skal arbejdes paa at bibeholde den nuværende Plads«. 18/3-02: »Arkitekt Wendelbo-Madsen henvende sig til Direktør Eberth, Læge Rasmussen til Overretssagfører Leopold Damm«. 14/4-02: »... oplyses, at der ikke forelaa nogen Meddelelse fra d'Hrr. Wendelbo-Madsen og Johs. Rasmussen«. 10/5-02: »Dr. Rannow (Rasmussen) paatog sig at opfordre Overretssagfører L. Damm til paa Klubbens Vegne at forespørge, om og paa hvilke Vilkaar »Hellerup Strandpark« vilde sælge Pladsen til H. I. K.«. 14/6-02: »Der søges afholdt et Møde med Aktionærer i »Strandparken« Lørdag 21/6-02, tilvejebragt en Kapital til Erhvervelse af Strandmarken (Eberth), Oplysning om, hvor stor en 1. Prioritet Grunden kunde skaffe (Damm)«. 17/7-02: »Der rettes en Forespørgsel til Strandparkens Bestyrelse om eventuelt Køb af principaliter den østlige, subsidiært den søndre Del plus de nuværende Tennisbaners Areal«. 8/8-02:

»Skrivelse fra »Strandparken«. Formanden indbyde Strandparkens Bestyrelse til Møde . . .« 26/8-02: »Formanden henvender sig til Grosserer Eberth. Leje af Strandmarkens søndre Del er at foretrække . . .«. 28/8-02: »Læge Rannow retter en Forespørgsel til Aktieselskabet »Ny Hellerup«. 9/9-02: »Der udarbejdes et Opraab og søges Tiltrædere. Opraabet udarbejdes af Formanden, Næstformanden og Læge Rannow«. 24/9-02: »Indsamling af Bidrag til H. I. K. Sagen opsættes til efter Generalforsamlingen . . .«

PALADSREVOLUTION OKTOBER 1902

Saa kom Bruddet mellem Prytz og hans Tilhængere i Bestyrelsen og Schultz, der havde Matchkomiteen og Resten af Bestyrelsen bag sig. Det havde allerede længe trukket op. Hellerup Kirke var netop opført i 1901, og Prytz, der var meget kirkeligt interesseret, ønskede ikke, at der blev dyrket nogen Slags Idræt i Kirketiden. Straks efter sin Tiltræden som Formand fik han, i Bestyrelsesmødet 18/11-01, tilført Protokollen følgende: »Det besluttedes at give Matchkomiteen Meddelelse om, at samlet Spil, arrangeret af Klubbens Ledelse, ikke maa finde Sted mellem 10 og 12 Søndag Formiddag«. Enhver kan tænke sig, hvordan dette maatte virke paa en formidabel Sportsmand som Schultz, Matchkomiteens Kamparrangører og de unge aktive Sportsmænd, der saa sig frataget Søndag Formiddag til Afholdelse af Fodboldkampe.

I Begyndelsen af Maj Maaned havde Martin Rasmussen trukket sig ud af Bestyrelsen, og hen i Midten af Maaneden satte en lille Skandalehistorie yderligere Uro i Gemytterne. Den unge Bogtrykker Johan Henriksen, som nylig havde startet Hellerup Bogtrykkeri og i Foraaret 1902 begyndt Udgivelsen af »Hellerup Avis«, lavede Sensation paa en lille Episode, som havde fundet Sted en sen Aften paa Strandvejen: »Bølleoverfald ved »Slukefter«, hed det i Overskriften til en lang Artikel. »Fire unge Mennesker, henhørende til Hellerups »kendte Ansigter« overfaldet af 20—25 Bøller«. I næste Numer af Bladet fremkom et Indlæg under en anden Synsvinkel: En Snes unge Arbejdere havde »rottet sig sammen og overfaldet Sønner af Byens hæderlige Familier«, men »de vilde ikke gøre dette uden Anledning«, og »det forlyder da ogsaa, at Anfaldet var rettet mod en af de Herrer, som i de senere Aar har gjort sig temmelig bemærket paa forskellig Maade, ikke mindst i Idrætsklubben«. Der fulgte flere Indlæg i Bladet, og der blev snakket en Del i Byen, og man tog noget vel tungt paa disse unge Menneskers Humør-Udfoldelse en smuk Aften i Maj, hvor Blodet koglede og Kræfterne svulmede.

Men rent bortset fra, at sligt naturligvis var særlig uheldigt paa en Tid, da man planlagde at søge økonomisk Støtte hos det lokale Borgerskab, saa var det i sig selv en ren Pestilens for den ligeledes meget »Blaa Kors«-interesserede Professor Prytz, og hans Protokolltilførsler bliver mere og mere korte og kategoriske: 17/7-02: »1. Meddelelser fra Formanden. c) Opslag om, at Kre-

dit og spirituøse Drikke forbydes«. 9/9-02: »f. Klubbens Omdømme. Sagen berøres paa Generalforsamlingen« — for at kulminere i »Referatet« af et Møde mellem Bestyrelsen og Matchkomiteen 22/9-02: »Dagsorden: Meddelelse fra Formanden. Beslutninger: Til Efterretning. sign. C. V. Prytz«. De unge aktive Sportsmænd og Klubbens Stiftere, som var traadt tilbage i anden Række for i Spidsen at faa Folk med Navn og Indflydelse, var aabenbart ikke længere paa Bølgelængde med Klubbens Formand og hans Tilhængere — og saa havde de endda ikke opnaaet at faa sikret Sportspladsen.

GENERALFORSAMLINGEN

Paa Generalforsamlingen den 9. Oktober 1902, hvor Overretssagfører L. A. Damm dirigerede, synes Formandens Beretning ikke at have indeholdt Sprængstof, og »gav . . . ikke Anledning til nogen Beslutning«. Mod Bestemmelsen i Lovene havde man paa Dagsordenen opført Valg af Matchkomité før Valg af Bestyrelse, men det vedtoges dog »at opretholde Dagsordenens Rækkefølge paa indeværende Generalforsamling« . . . »Dernæst udsandt der sig en langvarig Diskussion« om Valg af Matchkomité, siger Forhandlingsprotokollen. Ifølge Referatet i »Hellerup Avis« fremkom Schultz med en Redegørelse og forsvarede sig djærvt mod sine Angribere, og Martin Rasmussen anbefalede varmt at støtte den Mand, som havde stiftet Klubben og — med Fortrin og Fejl — stedse været dens førende sportslige Personlighed. Ved skriftlig Afstemning valgtes derefter følgende: »Skolebestyrer M. Rasmussen (25 St.), Cand. A. Bjerrum (24 St.), Cand. Aage P. Petersen (23 St.), Bogholder E. Schultz (22 St.), Bogholder I. C. Jacobsen og Trafikassistent Sigvardt (hver 20 St.), Kontorist Harthimmer (14 St.).

Efter dette Resultat nægtede Professor Prytz, Arkitekt Wendelbo-Madsen, Læge Rannow og Konstruktor August Lange at modtage Genvalg, og »efter en kort Diskussion og forskellige Forslag valgtes under Eet og uden Afstemning« følgende Bestyrelse: Grosserer Frederiksen (H. I. K.s nuværende Kasserer Adolph Frederiksens Fader), Kontorist Harthimmer, Fabrikant Haunstrup, Grosserer P. Lemche, Skolebestyrer Rasmussen, Bogholder Schultz og Cand. Voss (H. I. K.s senere mangeaarige Formand).

1902—1904: BESTYRELSEN MARTIN RASMUSSEN

Bestyrelsen konstituerede sig derefter saaledes:

Formand: Skolebestyrer Martin Rasmussen

Næstformand: Grosserer Peter Lemche

Kasserer: Assistent Juan C. Voss

Sekretær: Bogholder Ernst Schultz

Materialforvalter: Kontorist M. Harthimmer

Medlemmer: Grosserer Johan Frederiksen og

Fabrikant I. C. Haunstrup

Formand: Skolebestyrer Martin Rasmussen

Bestyrelsens første Handling var at udsende følgende Henvendelse til Befolkningen i Hellerup, oplæbet paa Karton og uddelt til Ophængning i alle Butikker:

»Efter at vi undertegnede har konstitueret os som Bestyrelse for Hellerup Idrætsklub i Henhold til Valget paa Generalforsamlingen den 9. Oktober d. A., har vi drøftet Foreningens almindelige Stilling og den Opgave, som maatte paahvile os.

Vi har derefter fundet Anledning til at rette følgende Udtalelser til Idrætsklubbens og Ungdommens Venner i Hellerup. Vi erkender, at der er skabt Klubben og dens Bestyrelse forskellige Vanskeligheder af den nu afgaaede Bestyrelse. Tiden vil vise, om det kan lykkes os efter Ønske at bringe Klubben over disse Vanskeligheder. Vi regner hertil paa Bistand fra enhver, Ældre som Yngre, der nærer virkelig Interesse for Idrættens Fremme blandt Hellerups Ungdom.

Vi mener, at Klubbens Fremtid vil bero paa de unge selv. Det er dem, som maa føre Klubben frem ved deres almindelige Tilslutning og en energisk Deltagelse i Livet paa Idrætspladsen. Heraf afhænger Klubbens Eksistens først og sidst.

Saalænge vi har den Ære at sidde i Bestyrelsen for Hellerup Idrætsklub, skal vi erkende, at vi ved at modtage Valg netop nu har paataget os den Forpligtelse at støtte de unge hermed efter Evne, og samtidigt paataget os det fulde moralske Ansvar overfor Offentligheden for, hvad der foregaar indenfor Klubben eller staar i Forbindelse med dens Virksomhed. Vi skal da efter Evne søge at indfri vor Forpligtelse.

Vi skal arbejde for, at der nu, som i Klubbens første Aar, til enhver Tid hersker en god og kammeratlig Aand mellem samtlige Medlemmer,

saa at alle, der selv vil dyrke Idræt, kan komme paa Klubbens Baner med Glæde, og alle Forældre tillidsfuldt kan lade deres Børn faa Adgang efter Klubbens nærmere Bestemmelse til de Adspredelser og det Udbytte, legemligt og aandeligt, som en stadig Deltagelse i et frisk og muntert, rent og harmløst Samvær med jævnaldrende byder paa en Idrætsplads.

Lad da de unge selv sætte hverandre Stævne efter Tid og Lejlighed paa Idrætspladsen. Lad os Ældre vise dem vor Interesse, støtte og vejlede efter Evne.

Vi tror paa Hellerup Idrætsklubs Fremtid, og vi regner paa almindelig Tilslutning blandt Ungdommens Venner her i Hellerup til at bringe Klubben over Øjeblikkets Vanskeligheder.

Bestyrelsen for Hellerup Idræts-Klub, den 25. Oktober 1902.

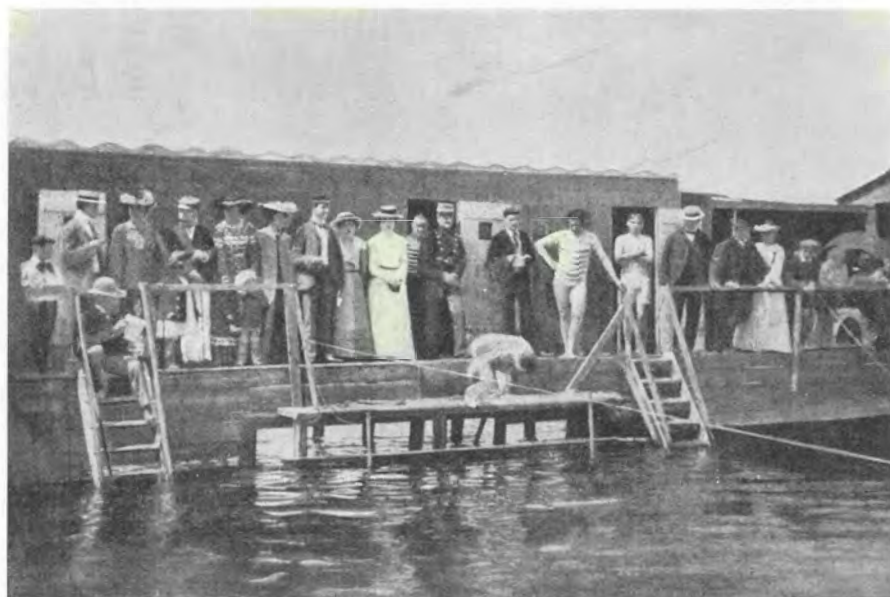
*Johan Frederiksen M. Harthimmer J. C. Haunstrup P. Lemche E. Schultz
J. C. Voss Martin Rasmussen, Formand.*

Situationen maa i Sandhed have været alvorlig, siden Bestyrelsen har fundet det fornødent at lade en saadan Henvendelse til Offentligheden ophænge i Hellerups Butikker. Men det lykkedes bl. a. derved at besværges Stormen og komme over Prestigetabet ved Professorens Afgang.

HARMONI OG GODT KAMMERATSKAB

Martin Rasmussens to-aarige Formands-Periode blev en Tid med Harmoni mellem Bestyrelse og Matchkomité og godt Kammeratskab mellem Medlemmerne.

Det samlede Medlemstal — for Tennis, Fodbold, Atletik, Svømning, Gymnastik, saavel Seniores som Juniores — var ved Periodens Begyndelse ca. 120. For Tennisspillerne afholdtes hen paa Eftersommeren hvert Aar en lille lukket Turnering. Fodboldspillerne havde mange gode Kampe med københavnske Hold. I Sommeren 1903 anmeldtes Seniorholdet til Dansk Boldspil-Unions 2. Holds Turnering, og Juniorholdet til Turneringen om Clod-Hansen-Pokalen, men »syntes intet at kunne udrette«. Noget bedre blev det i Maj 1904, da Klubben havde engageret Oversergent Danielsen — den senere saa bekendte Gymnastiklærer i »Hermes« — til at træne Juniorerne tre Gange ugentlig i Fodbold og fri Idræt. Helt gode Resultater opnaaede man i Dansk Idræts-Forbunds Svømmekonkurrencer paa Orlogsværftet, især i Drengesvømningen, hvor Theodor Voegtle i 1903 blev en fin Nr. 1 og »den lille Adolph Frederiksen« Nr. 3. Desuden afholdt Klubben sine egne Svømmekonkurrencer paa Møllers Badeanstalt og ligeledes interne Idrætskonkurrencer. Og Skøjtebanen om Vinteren var fortsat en stor Succes.

Svømmekonkurrence. Krigsassessor P. Paul-Petersen, Magdalene Paul-Petersen, ukendt, Ingeborg Paul-Petersen, Magnus Lemche, Poul Paul-Petersen, Dommeren Harthimmer, i Badedragten Revisor Sigvardt, »Conne« Eberth. Damen længst til højre er Fru Frederiksen, Mor til Adolph, Poul og Otto mel flere Frederiksen'er.

Selskabeligheden i den lille Klub i den lille By paa Landet spillede en stor Rolle. Det gav sig endog Udtryk i de nye Love, som vedtoges i Sommeren 1903. § 2 havde hidtil lydt: »Foreningens Formaal er at udbrede Kendskab til og Færdighed i Idræt«. Nu tilføjedes: ». . . eller paa anden Maade at samle Ungdommen i Hellerup«. Om Sommeren var der Pinsemorgen-Festen, Sct. Hansfesten eller Skovture, om Vinteren de store Teater- og Revyforestillinger.

Men Økonomien kneb det svært med. Bestyrelsesmedlemmer maatte privat garantere og kautionere for smaa Beløb. En Gæld paa 105 Kr. til Rest for en »Pavillon« blev man stævnet for og maatte betale med maanedlige Afdrag paa 10 Kr. Hele Klubbens Indtægt androg kun ca. 100 Kr. pr. Maaned.

Den store »Julestorm« Natten mellem den 25. og 26. December 1902, hvorunder Øresunds Bølger fraadede ind over Idrætspladserne paa Strandmarken, foraarsagede store Ødelæggelser, hvorom Forhandlingsprotokollen beretter: »Bl. a. vare to lejede Badehuse forsvundne, disses Indhold, en Trillebør, 2 Hække og en Spade, der vare laante, vare forsvundne samtidig. Af Klubbens Ejendele vare forsvundne 2 Skovle, 3 Fodbolde, forskellige Overliggere til Hække, et Cricketboldtræ, et Sæt Gærder og en Lygte. Det vedtoges at søge en mindelig Ordning med Ejeren af ovennævnte 2 Skure«.

BANESPØRGSMAALET

Det var en stor Skuffelse for H. I. K.erne og vakte Sorg i vide Kredse i Hellerup, da A/S Hellerup Strandpark solgte det Areal af Strandmarken ved Strandvejen, hvorpaa i Foraaret 1902 »Sundborghus« rejste sig. Bygningen dækkede et Areal paa 10.000 Kv. Alen og var det største Byggeforetagende, Hellerup endnu havde set. Hellerupperne var gramme i Hu over at have mistet den sidste Udsigt til Sundet og over, at det Selskab, der var stiftet med det Formaal at bevare dette »Aandehul«, nu var faldet for Fristelsen til at tjene Penge ved et fordelagtigt Grundsalg. Og H. I. K.erne ærgrede sig over at faa Foraarsæsonen ødelagt ved store Udgravninger til Kloakanlæg, der gennemskar Fodboldbanen og tillige berørte Tennisbanerne.

Efter at Selskabet, som havde erhvervet Strandmarken med dens ca. 65.000 Kv. Alen for 100.000 Kr., nu havde solgt de 10.000 Kv. Alen til »Sundborghus« for 70.000 Kr., skulde man tro, at det vilde være muligt at sikre Resten af Arealet til Sportsplads for et nogenlunde rimeligt Beløb. Vi har set, hvor-

Den store Fodboldbane paa Strandmarken (1901-04). Retning Øst-Vest. Kridtlinien er Midterlinien. Maalet tilhøjre staar omtrentlig ved den nuværende Tennis-Pavillon. Det andet Maal har staaet omtrent ved Onsgaards Tværvej. I Baggrunden en let kendelig Villa paa Onsgaardsvej. Spillerne fra v. til h.: Knud Fussing, Poul Kjær, Carl Kjær, Willy Hansen (»Willy Bommand«), Henrik Hansen, Erik Steenstrup (med opsmøgede Ærmer, Henry Hven, ukendt, Svend Højerup, Sigurd Hekscher og Erik Rasmussen.

ledes det ikke lykkedes Bestyrelsen Prytz. Og Bestyrelsen Martin Rasmussen mente aabenbart, at Sagen ikke havde Hast. I Referatet af Bestyrelsesmødet 25/10 1902 hedder det saaledes: »Punkt 10 B: Idrætspladsen: Holdningen afventende til Foraaret«.

I December faar man imidlertid et nyt Chok. »Hellerup Avis« beretter om Aarsagen i en stort opsat Artikel:

»Hellerup Strandpark skal nu udlægges til Villaparceller. Et stort Skilt paa Ny Strandvej oplyser herom. Paa Generalforsamlingen er dette vel bleven omtalt, men Sagen har været afgjort i Forvejen. Det hele løber saaledes ud i en almindelig Spekulation, og det utvivlsomt en højst fordelagtig, da »Sundborghus« efter Sigende har dækket Købesummen. Man kunde have ventet, at dette Aktieselskab, der oprindeligt fremtraadte som en Frelse for Hellerup, hvorfor Offervilligheden saa stærkt som vel muligt paaberaabtes, havde ofret saa meget, at Hellerup var bleven fri for en saadan Kaserne som »Sundborghus«. Og vilde man ikke have Skrædder Holms Arbejderboliger, hvorfor vilde man saa, faa Aar efter, tillade Murermester Svendsens? Da Salget til ham stod for, blev der protesteret af Aktionærer . . .« — »Da Aktieselskabet søgtes stiftet, tænkte man sig den købte Grund benyttet til en Strandpark . . .« —»Heldigvis kan da Aktionærerne redde deres Penge og endda tjene godt. Skade, at ikke Offervilligheden var større den Gang, saa havde flere tjent Penge . . . vi andre har da saa »Sundborghus« at se paa . . . men efter Sigende skal der desuden opsættes Tavler, hvorpaa der skal staa:

HERUNDER HVILER

Aktieselskabet Hellerup Strandpark

Det lovede meget, men holdt intet

Den næste fornemme Begravelse i Hellerup vil blive Idrætsklubbens. Den vil miste sin Sportsplads . . .«

EGNE KRÆFTER SLOG IKKE TIL

Bestyrelsen forstaar nu Sagens Alvor og behandler Spørgsmaalet paa en Række Møder. 27/12 1902: »Det besluttes, at Bestyrelsen skulde søge at tilvejebringe Mulighed for Leje af Arealet paa Strandmarken«. 10/1 1903: »Det vedtoges at lade trykke 300 Eksemplarer af Opfordring til Tegning af Kautionister til Leje af Idrætspladsen«. 14/3 1903: »Vedtoges, at Bestyrelsesmedlemmerne skulde arbejde privat for Sikring af Garanter til Idrætspladsen og indvarsles Møde for nærmere Overvejelse Torsdag d. 19. ds. Kl. 9 Aften«. 19/3 1903: »Bestyrelsen vedtog Henvendelse til forskellige Beboere om Garantitegning«. Og saa det sidste bitre Generalforsamlings-Protokollat

31/10 1903: »Angaaende Køb af Idrætspladsen, da har Bestyrelsen intet foretaget, da Aktieselskabet synes kun at spekulere i Grunden«.

Man har altsaa paa daværende Tidspunkt endeligt opgivet ved egne Kræfter at kunne sikre den Sportsplads, som man i 3 Aar havde haft gratis overladt af Selskabet — og maatte være forberedt paa, at Arealet herefter stadig vilde blive formindsket ved Udstykning af Byggegrunde til Opførelse af Villaer.

Men der var baade Medlemmer af Gentofte Sogneraad og Aktionærer i A/S Hellerup Strandpark, som nødig saa de gamle Planer om Strandpark og Sportsplads ganske opgivet, og i Aktieselskabet var Sagfører Hammersholt blevet afløst af Overretssagfører Rigenstrup. Paa Selskabets Generalforsamling i Foraaret 1904 lykkedes det Aktionærer at faa vedtaget at tilbyde Kommunen det resterende Areal, 46.392 Kv. Alen — nogle Byggerunde nærmest Onsgaards Tværvej var forinden udstykket — for en Købesum af 60.000 Kr. Og Sogneraadet vedtog i sit Møde den 26/4 1904 for lukkede Døre at købe Arealet for den tilbudte Pris — dog først efter at have været saa forsigtig at sikre sig en Køber af de 23.392 Kv. Alen nærmest »Sundborghus« til 1.45 Kr. pr. Kv. Alen, hvorefter Kommunen havde de resterende 23.000 Kv. Alen til lidt over 1 Kr. pr. Kv. Alen — med den Servitut, at det ikke maatte bebygges, men skulde bevares som Strandpark og Sportsplads. Den 2. August 1904 blev Skødet underskrevet.

SITUATIONSBELYSNING

For vore Dages Hellerup-Borgere, der er saa vant til Gentofte Kommunalbestyrelses storladne Dispositioner paa langt Sigt, hvor det gælder at sikre ubebyggede Arealer rundt i Kommunen til offentlige Formaal, og for vore unge Sportsmænd af i Dag, der altid med Taknemmelighed har set, hvor højt Kommunalbestyrelsen vurderer Idrætslivets Udfoldelse, og hvor rundeligt Kommunen derfor støtter Idræts-Organisationerne i deres Arbejde, lyder det fuldkommen fantastisk, at Gentofte Sogneraad i 1904 saaledes erhverver Strandparken med dens Sportspladser for straks efter at sælge Halvdelen til Byggegrunde. De første unge H. I. K.ske Sportsmænd i Aarene straks efter Aarhundredskiftet kæmpede og segnede for deres store Plan om Sportspladserne paa Strandmarken, og Nederlaget, i hvilket Kommunen førte det endelige Stød, kostede en hel Hellerup-Generation dens Sportsliv.

For at forstaa dette maa man vide noget om Forholdene i 1904. De gamle »Hartkornsbesiddere« havde indtil 1897 haft Flertallet i Sogneraadet, og »Hartkornet«s gamle Høvding, Etatsraad Niels Andersen paa »Søholm«, var først i 1901 afløst som Sogneraadsformand af Grosserer Th. Krüger, der var valgt af »Villabeboerne«. Krüger, der havde sin Villa ved Onsgaardsvej, og hvis Søn, Poul Krüger, selv var en af de unge Sportsmænd, har sikkert

strakt sig til det politisk muliges yderste Grænse. Det var jo dengang en splinterny Tanke her paa Egnen, at det kunde være en kommunal Opgave at »bruge Skatteydernes Penge« til Sportspladser og offentlige Anlæg. Man maatte være i Besiddelse af Pioneraand og Fremsyn for at kunne finde paa sligt. Og Erhvervelsen af Strandmarken i Hellerup og Anlæggelsen af Hellerup Strandpark var Gentofte Kommunes aller første Forsøg med Skabelse af et offentligt Anlæg. Den eneste Maade, det dengang kunde gennemføres paa i Sogneraadet, har sikkert været ved at arrangere Købet som »en god Forretning«.

Det bør ogsaa betænkes, at Kommuneingeniør Westergaard, Sportens mægtige Støtte gennem et halvt Aarhundrede — ingen har betydet saa meget for Sportens Udvikling i Gentofte Kommune som han — paa det Tidspunkt var en ganske ung Mand uden ret megen Indflydelse. I 1901 var han som nybegt cand. polyt. antaget som Kommunens første og eneste Ingeniør. Han stod og arbejdede ved sit Tegnebrædt i den Stue i Jægersborg gamle Skole, hvorfra »Hartkornet« havde styret Gentofte Kommune i de sidste 25 Aar. Den udgjorde Kommunens eneste Administrationslokale, hvor det samlede Personale — ialt 3 Mand — arbejdede om Dagen, og Sogneraadet og Udvalgene holdt Møder om Aftenen. Oberstløjtnant Holger Nielsen blev først mange Aar senere Gentofte Kommunes initiativrige Idrætsinspektør. Han var i 1904 bare en ung Løjtnant og Idrætslærer ved »Frederiksens Skole«, det senere Ordrup Gymnasium. Og den nuværende Formand for Gentofte Kommunes tekniske Udvalg, Arkitekt Aage Paul-Petersen, som Sportsmænd gennem 25 Aar har regnet for »en af vore egne« i Kommunalbestyrelsen — var i 1904 Medlem af H. I. K.s Matchkomité og selv en af de unge Mænd, som Sportspladsen blev taget fra.

H. I. K. OG GENTOFTE KOMMUNE

Forud for Beslutningen i Selskabet og Sogneraadet var allerede ved Aarskiftet gaaet Forhandling mellem Repræsentanter for Selskabet og et af Sogneraadet nedsat Udvalg, og H. I. K.s Bestyrelse havde i Januar til dette Udvalg sendt en Skitse over de forskellige Idrætsbaner, som Klubben kunde ønske anlagt paa den østlige Halvdel af Arealet. Sagen blev imidlertid grebet underlig vagt an. Punkt 7 i Sogneraadets Dagsorden for Mødet 28/6 1904 lyder saaledes: »Andragende fra Hellerup Idrætsklub om foreløbig Ledelse af Idrætsøvelserne paa Sportspladsen i Hellerup Strandpark«. Og i det lokale Blads Referat hedder det: »Skolebestyrer Martin Rasmussen androg paa Hellerup Idræts-Klubs Vegne om, at Klubben maa blive overdraget Bestyrelsen af Kommunens Idrætsplads i Hellerup. Professor Teller: Ja, hvis Skrivelsen skal forstaas som en Anmodning til de nye Ejere, Kommunen, om foreløbig

at fortsætte som hidtil, saa kan jeg gaa med hertil«. Hvorpaa Andragendet, efter forskellige Udtalelser, blev imødekommet.

Situationen var saaledes langt fra klar. Kommunen havde erhvervet Strandmarken, men ej heller den kunde siges fri for paa sin Vis at »spekulere i Grunden«: Den ene Halvdel havde man »sikret sig en Køber til«, hvorved man fik hele Resten frem for 23.000 Kr. Det eneste sikre var, at Klubben derved mistede sin store Fodboldbane og Banerne til fri Idræt. Ganske vist hed det sig, at Kommunen paatænkte Opfyldning af et stort Areal ud i Strandden, hvor man mente, der vilde kunne anlægges en ny Fodboldbane. Men det hele var ganske svævende og usikkert. Under disse Omstændigheder formaaede man Overretssagfører L. A. Damm til at overtage Formandshvervet med det særlige Formaal at søge gennemført en gunstig Ordning med Kommunen.

1904—1909: BESTYRELSEN L. A. DAMM

Efter Generalforsamlingen den 29. Oktober 1904 konstituerede

Bestyrelsen sig saaledes:

Formand: Overretssagfører L. A. Damm

Næstformand: Skolebestyrer Martin Rasmussen

Kasserer: Assistent Juan C. Voss

Sekretær: Fabrikant Ernst Schultz

Materialforvalter: Stur. jur. Peter Voegtle

Medlemmer: Fabrikant I. C. Haunstrup og Grosserer J. Ulrich

I Efteraaret 1904 er Situationen da den, at H. I. K. har mistet sin Fodboldbane og sine Idrætsbaner. Der er alene de tre Tennisbaner tilbage, og man skal til at forhandle med Kommunen om Nyanlæg af Sportspladser.

I November 1904 forhandler Bestyrelsen om, hvad man vil foreslaa Sogneraadet med Hensyn til Idrætspladserne i den kommende Strandpark, og »Formanden vilde derefter tale med Sogneraadet og søge opnaaet den Ordning, man fandt mest tilfredsstillende«. I Januar 1905 har man faaet fremsendt Sogneraadets Plan om Strandparkens Benyttelse og vedtager, efter at have diskuteret denne, at »søge Planen ændret saaledes, at der fremstilles mindst 5 Tennisbaner i Retning Nord til Syd og hver med en Længde af mindst 57 Alen og Bredde 28 à 30 Alen — eventuelt saaledes, at Fodboldbanens og den projekterede Lystbaadehavns Lystanlægs Bredde formindskes med det til Tennisbanerne fornødne Areal«.

GENTOFTE KOMMUNES FØRSTE PARK-ANLÆG

I Februar 1905 behandles Projektet i Hellerup Avis under Overskriften »Hellerup Strandpark — et moderne Lystanlæg«: »Gentofte Kommune er for Tiden i Færd med at skabe sit første Parkanlæg. For nogle Maaneder siden købte Kommunen den saakaldte Hellerup Strandpark og solgte atter den inderste Del deraf til Villabebyggelse. Den tilbageværende største Del af Pladsen, der gaar lige ud til Øresundet, ligger for Tiden hen i Kaos.

Men samtidig hermed formes der andet Sted Planer for Parkens fremtidige Skikkelse, Planer der viser, at Hellerup her vil faa et meget tiltalende Anlæg af en Art, som vi endnu mangler herhjemme. Fædre til disse Planer er Professor Teller paa Gentofte Kommunes Vejudvalgs og Overretssagfører Damm paa Hellerup Idrætsklubs Vegne.

For at faa det ud af Anlægget, som man ønsker, maa der foretages ikke ubetydelige Opfyldninger samt bygges i Sundet en længere Mole, der vil komme til at indramme en smuk lille Lystbaadehavn« . . . »Den inderst mod Stranden liggende Del af Parken indrettes navnlig med Ungdommens Idræt for Øje . . . Idrætspladsen vil blive delt i to Afdelinger. Nærmest ved den nye Strandpromenade anlægges fem moderne Lawn-Tennis Baner, omgivende en lille Træpavillon til Omklædning, Opbevaring af Rekvisitter etc. Og endelig anlægges paa den resterende Del af Pladsen en græsbevokset Fodboldbane.

Forholdet mellem Kommunen og Idrætsklubben vil blive ordnet saaledes, at Klubben forpagter Sportsanlægget udenfor den Tid, da det ifl. Overenskomst skal være til Disposition for Kommunens Skolebørn . . .«

I April 1905 har Formanden ved mundtlig Forhandling med Sogneraadet faaet Løfte om at faa anlagt 5 Tennisbaner længst mod Vest paa Terrænet og øst for disse en Fodboldbane i Retning Nord-Syd. Yderst mod Øst vilde der blive anlagt en Lystbaadehavn og Strandpromenade. Et af Kommunen

fremsendt Udkast tilbagesendtes med Ændringsforslag. Endelig undertegnes den 29. Juni 1905 en Lejekontrakt, ved hvilken Gentofte Kommune til Hellerup Idræts-Klub udlejer »de paa Hellerup Strandparks Arealer under Anlæg værende 5 Lawn-Tennisbaner og en Fodboldbane samt et Skur, som Kommunen vil lade opføre ved Banerne til Omklædning« m. v. Klubben kunde ifl. Kontrakten i et vist Omfang disponere over Opsynsmanden ved den kommende Lystbaadehavn. Lejen er 600 Kr. aarlig — indtil Opsynsmanden ansættes dog kun 400 Kr.

De 5 Tennisbaner var færdige og stillet til Raadighed for Klubben ca. 1. Juli, medens det trak noget ud med Pavillonen — og med Fodboldbanen laa det hen i det uvisse.

H. I. K. VENDEDE I 11 AAR PAA DEN LOVEDE FODBOLDBANE

Saa sent som i Juni 1904 fandtes i Hellerup Avis følgende Artikel om den gamle Sportsplads paa Strandmarken mellem »Sundborghus« og Sundet: »Hellerups Ungdom var indtil for faa Aar siden ganske uden Samlingssted for Idræt. Mindsteparten af Ungdommen søgte Sporten paa københavnske Sportspladser, medens Størsteparten dels maatte drive Idræt paa egen Haand, dels helt undlod at øve den.

Det viste sig da ogsaa, da Hellerup Idrætsklub blev stiftet, at Manglen paa en Forening, der kunde samle de unge, havde været følelig; thi den voksede sig i Løbet af et Par Aar stor.

I den sidste Tid er der opstaaet flere Konkurrenter til den, for Størsteparten dannede af misfornøjede Medlemmer af H. I. K. Men samtidig har Hellerup Idrætsklub traadt sine Børnesko og staar indprentet i Hellerups Borgeres Bevidsthed som en Organisation, der efter mange Omskiftelser har faaet sig en Stab af faste Medlemmer, d. v. s. den Slags Støtter, uden hvilke en Idrætsklub ikke er levedygtig.

Den har i hvert Fald for Øjeblikket den Fordel fremfor de andre stedlige Klubber at have den bedste og sundest beliggende Fodboldbane i Hellerup, den har fra denne Sæsons Begyndelse til Juniortræningen sikret sig en habil Lærer, Hr. Oversergent Danielsen, Gymnastiklærer i Hæren og to af de største københavnske Gymnastikforeninger, den har Tennisbaner, hvilket alle de andre Klubber mangler, og den har en Stab af Tennismedlemmer, hvilket pekuniært set er det bedste.

Naar man dertil ser hen til den nære Adgang til Søbade, saaledes at Hellerup Idrætsklub ogsaa hygiejnisk set er den bedste, saa kan man kun tilraade alle unge Mennesker at slutte sig til den og opfordre Forældrene til at lade deres Børn nyde godt af det sunde Idrætsliv paa Sportspladsen og selv støtte det ved at indmelde sig som passive Medlemmer i Hellerup Idrætsklub«.

Faa Maaneder efter at dette var skrevet, mistede H. I. K. sin saa højt be-

sungne Fodboldbane ved Kommunens Salg af den vestlige Halvdel af Strandmarken til Byggegrunde. H. I. K.s Fodboldspillere og Idrætsmænd spredtes for alle Vinde, og der skulde gaa 8 Aar, inden det ved H. I. K.s egen Hjælp lykkedes at skabe en ny Fodbold-Afdeling, og 11 Aar, inden Kommunen præsterede den lovede Fodboldbane.

ANDRE LOKALE FODBOLDKLUBBER

Medens H. I. K.erne saaledes i første Omgang kun spillede Fodbold paa Strandmarken i Aarene 1901-1904, var der andre Steder i Hellerup og Omegn, hvor Spillet blev dyrket med stor Iver. Spredte Notitser i lokale Blade fortæller herom. Paa Strandmarken længere nord paa havde »Lemchesvejs Idrætsklub« sin Bane og ses allerede i 1902 at have vundet over Klubben »Baldur« af Hellerup med 4-2. I Sommeren 1903 stiftedes under Navnet »Orion« en ny Boldklub i Hellerup, hvori »en Del af »Thor«s Medlemmer har fundet Optagelse«. Formand var Johannes Hansen og Kasserer stud. polyt. Arnold Quistorff. Den havde Bane ved C. L. Ibsensvej i Nærheden af Jernbanen og berettes at have vundet over »Baldur« af Hellerup med 7-1.

»Orion« tog senere Navneforandring til »Hellerup Boldklub« og fik i Foraaret 1905 Bane ved Tranegaardsvej (yderligere begrænset af Gersonsvej, den nuværende Lindorffs Allé og Gruts Allé). Dens Formand var da stud. polyt. C. V. Siggaard-Jensen. Den talte 110 Medlemmer og havde hen paa Efteraaret i hvert Fald 1. og 2. Seniorhold samt 1., 2. og 3. Juniorhold. I 1906 ses den at have deltaget med to Seniorhold i de københavnske Fælledklubbers Fodboldturnering. I Foraaret 1907 havde den to smukt udstyrede Lokaler i en Villa ved Lindorffs Allé. Formand var da Fuldmægtig Just, senere paa Aaret efterfulgt af Poul Luja-Petersen, der snart efter afløstes af Chr. Kehlet, som atter i 1908 afløstes af exam. polyt. Arnold Quistorff. »Hellerup Boldklub« fik Vind i Sejlene, da H. I. K.s Fodboldspil i 1904 ophørte, og en væsentlig Del af H. I. K.s Fodboldspillere søgte over i H. B. I et Referat i 1908 af H. B.s Kampe i Paasken hedder det: »Den fra H. I. K. bekendte Spiller Fritz Johansen gjorde Maalene paa H. B.s Side«. Og videre: »H. B.s 1. Juniorhold vandt over B. 93. Axel Nielsen gjorde 1 Maal, Samuel Torsteinsson 2. Særlig Anerkendelse høstede som Halfback den lille Jens Viggo Andersen«.

FORSØG PAA SAMMENSLUTNING AF H. I. K. OG H. B.

Efter at H. I. K. i 1905 for en saare rimelig Leje havde overtaget det nye Tennisanlæg i Strandparken og faaet 5 Tennisbaner i Stedet for 3 og nu kun dyrkede Tennis, blev den i de følgende Aar en ret velstaaende Klub, medens H. B., som alle rene Fodboldklubber paa den Tid, levede under stadigt trykkende økonomiske Vanskeligheder.

Og da det stadig trak ud med Anlæg af den Fodboldbane i Strandparken, som Kommunen havde lovet H. I. K. — og faktisk allerede havde udlejet til denne ved Lejekontrakten af 1905 — saa søgte man allerede i 1906 fra H. I. K.s Side at faa H. B. til at gaa med til en Sammenslutning. 17/10 1906 vedtoges det »at bemyndige d'Hrr. Voss og Eberth til at sætte sig i Forbindelse med Hellerup Boldklub for at undersøge, om en Sammenslutning med Idrætsklubben kunde finde Sted.« 20/10 1907 refererer Formanden »de stedfundne Forhandlinger med Hellerup Boldklub om mulig Sammenslutning, der ikke havde ført til noget«. 20/10 1908: »Voss og Eberth meddelte, at de havde forhandlet med Hellerup Boldklub om en Sammenslutning, og — under Forbehold af Bestyrelsens Godkendelse — aftalt en saadan paa Grundlag af et Udkast til nye Love, som fremlagdes. Det var Aftalen, at dette Lovudkast skulde forelægges til Godkendelse paa Generalforsamlinger, der samtidig afholdtes i begge Klubber, hvorefter den nærmere Ordning vilde være at foretage og nye Bestyrelsesvalg finde Sted paa en ekstraordinær Generalforsamling. Man havde forudsat, at 3 Medlemmer af den nye Bestyrelse vilde være at tage fra Hellerup Boldklub. Paa Anledning oplystes, at Hellerup Boldklub, hvis Formand for Tiden var Student Quistorff, talte ca. 80 Medlemmer og havde en Gæld paa ca. 50 Kr. Bestyrelsen godkendte den saaledes trufne Aftale og besluttede at anbefale Generalforsamlingen d. 30/10 at vedtage Sammenslutningen paa Grundlag af det foreliggende Lov-Udkast og de iøvrigt trufne Aftaler«. Generalforsamlingen 30/10 1908: »Formanden . . . forelagde Forslag til Love for de sammensluttede Klubber: »Hellerup Bold- og Idrætsklub«. Generalforsamlingen vedtog at bemyndige Bestyrelsen til at fortsætte Forhandlingen med Hellerup Boldklub. Det endelige Resultat skal dog forelægges en ny Generalforsamling«.

Det hele løb derefter, uvist af hvilken Grund, ud i Sandet. Arnold Quistorff, der var H. B.s Formand og i hele Klubbens Tilværelse lige siden »Orion«s Dage havde været dens bærende Kraft, vides paa H. B.s Generalforsamling at have sat sit Mandat ind paa, at Klubben ikke skulde slutte sig sammen med H. I. K. og, da han blev overstemt, at have forladt Generalforsamlingen i Vrede. Hvorfor Sammenslutningen derefter ikke blev til noget, har ikke kunnet oplyses.

Hellerup Boldklub, som i nogle Aar havde været en meget stor Klub af virkelig Betydning og gjort en fortrinlig Indsats i Fodboldsporten — den har engang i sin Storhedsperiode paa een Søndag haft 11 Fodboldhold i Ilden — fejrede den 12. Juli 1908 sin 5 Aars Fødselsdag med en stor Turnering og Sportskonkurrence paa Banen ved Tranegaardsvej, hvor Klubbens Æresmedlem Handelsgartner F. D. Hansen overrakte Præmierne, men maa være gaaet ind i Løbet af samme Efteraar — muligvis foranlediget af de oven omtalte Stridigheder paa Generalforsamlingen. Klubben omtales senest i en

Artikel i »Distriktsbladet« bare eet Aar efter (22/9 1909) om den da ny-stiftede »Charlottenlund Boldklub«: »Alt ser saaledes lovende ud; men det saa lige saa lovende ud for nogle Aar siden, da »Hellerup Boldklub« deltog i Unionens Fodboldturnering. Ingen tvivlede den Gang om, at H. B. vilde blive stor med Tiden. Den gik imidlertid ind, og der er ikke andre Minder om den end dens forhenværende Bane, som nu ligger hen som en knudret Mark, fuld af dybe Huller, der efter onde Tungers Paastand skal være gravet en Gang i Klubbens Storhedsperiode for at hjælpe Spillerne til Sejr«. Man kommer til at tænke paa Kartagos Ruiner.

DEN LILLE TENNISKLUB

H. I. K. var efter 1904 blevet en lille Tennisklub. Pr. 1. April 1905 var Medlemstallet 80: 33 aktive Seniores, 34 Juniores og 13 passive. Udover det daglige Tennispil og de smaa interne Tennisturneringer hen paa Eftersommeren var der lidt Svømning paa Møllers Badeanstalt, og man deltog fortsat i Svømmekonkurrencer paa Orlogsværftet og andre Steder. Klubben repræsenteredes i April 1907 af Constantin Eberth og Poul Hven ved Stiftelsen af Dansk Svømme- og Livrednings-Forbund, hvor Eberth indvalgtes i Bestyrelsen, og Hven blev Revisor.

Skøjtebane blev om Vinteren anlagt ved Kommunens Foranstaltning, men administreret af H. I. K., i det første Aar efter Tabet af den store Fodboldbane paa Tennisbanerne, senere paa Arealet mellem de nyanlagte Tennis-

En af de gamle Mestre, E. Erslev, træner i Havnen

baner og Strandkanten. Og Skovshoved Elektricitetsværk skænkede venligst elektrisk Belysning paa Skøjtebanen om Aftenen.

Fester var der ogsaa baade i Vintersæsonen og om Sommeren. Ved en Fest paa »Constantia« paa H. I. K.s 4 Aars Fødselsdag den 10. December 1904 — »Faneindvielse, Fællesmaaltid og Bal« — overrakte Fru Voegtle i Spidsen for en Damekomité Bestyrelsen en pragtfuld Silkefane, og Hellerup Latin- og Realskoles Sanglærer Knud Haase havde til Begivenheden komponeret »H. I. K.s Fanemarch«. I Juni 1909 afholdtes en særlig straalende Sct. Hansfest med Dans i den smukke Sommeraften paa aaben Estrade paa en af Tennisbanerne, som Skovshoved Elektricitetsværk havde illumineret. Pavillonen havde

Klubben selv illumineret med 300 kulørte Lamper. »Dansen gik til den lyse Morgen, takket være Ungdommens gode Humør, der af og til opstrammedes med Ispunch«. Til Slut serveredes der Kaffe og varmt Wienerbrød.

»Conne« Eberth

ERNST SCHULTZ' DØD DEN 20. JUNI 1906

H. I. K.s Stifter, den store Sportsmand og Svømmer Ernst Schultz, druknede den 20. Juni 1906 under en Kæntningsulykke paa Roskilde Fjord sammen med Vennen Bogholder Høyen, antagelig ramt af en Krampe.

Peter Voegtle skrev i »Distriktsbladet« følgende smukke Nekrolog:

»Den blandt al sportsinteresseret Ungdom i Hellerup og langt udenfor denne Kreds kendte Fabrikant E. Schultz er i Onsdags druknet i Roskilde Fjord under Forsøg paa at redde en Ven.

Schultz var kendt blandt de Unge som Kammeraten og Vennen, ham hvem alle gerne saa, og som der altid var Efterspørgsel efter, blandt de Ældre som den, til hvem man gerne sendte de Unge, naar man skulde være sikker paa, at de blev holdt til Orden.

Han var, kan man sige, all-round Sportsmand, han var Stifteren af »Hellerup Idrætsklub« og Stifteren af alt Sportsliv i Hellerup, han var Løber, Fodboldspiller og Svømmer, og alt drev han med Iver. Naar Schultz var med,

vidste man, at det gik med Liv og Lyst, man vidste sig sikker paa, at han og de, der var med ham paa Sportspladsen, bestilte noget.

Sørgeligt, han skulde dø saa ung, og mærkeligt, at han skulde finde Døden i det Element, hvor han saa ofte havde vist sin Færdighed.

Da Schultz for faa Aar siden rejste fra Hellerup, var det for at overtage Brdr. Schultz Sukkervarefabrik i Roskilde; ogsaa her viste hans Jernenergi og -Vilje sig; han bragte Liv og Fart i en gammel Forretning, som var i Færd med at gaa til Grunde.

Venner havde han skaffet sig, af Modstandere sikkert kun faa, og alle vil de sikkert samle sig om hans Baare i fuld Enighed om, at her tog Døden et viljefast og energisk Menneske, som altid mødte baade Ven og Modstander med aabent Visir og Ærlighed«.

H. I. K.s Fane sænkedes med Taknemmelighed og Vemod over hans Grav, og paa Bestyrelsesmøde og Generalforsamling udtaltes smukke Mindeord.

I det følgende Foraar døde ogsaa Klubbens Næstformand, Fabrikant I. C. Haunstrup.

1909—1915: BESTYRELSEN JUAN C. VOSS

Da Overretssagfører L. A. Damm i 1904 lod sig vælge til Formand for H. I. K., var det kun for i denne Egenskab at forhandle med Sogneraadet om Sikring af Tennisbaner og Fodboldbane til Klubben i den planlagte nye Strandpark og med det udtrykkelige Forbehold, at han kun vilde være Formand, saalænge disse Forhandlinger stod paa. Da der imidlertid i Aarene efter, at H. I. K. var blevet en ren Tennisklub, bogstavelig talt ikke mødte andre end Bestyrelsen paa Generalforsamlingerne, og det hverken indenfor eller udenfor denne var muligt at finde en Efterfølger, maatte L. A. Damm lade sig genvælge til Formand — med Akklamation — paa 8 halvaarlige Generalforsamlinger, før det lykkedes ham at blive frigjort paa en ekstraordinær Generalforsamling den 6. Juli 1909, indkaldt alene med eet Punkt paa Dagsordenen: Valg af ny Bestyrelse. Til Formand valgtes da enstemmigt Juan C. Voss, der siden 1902 havde været Klubbens Kasserer og bragt en enestaaende god Orden i Klubbens Finanser, allerede paa et Tidspunkt, da de naturlige Forudsætninger herfor var temmelig smaa. Endvidere genvalgtes P. Krüger, C. Eberth, P. Hven og E. Erslev og nyvalgtes M. Cohn og Aage Larsen. Bestyrelsen konstituerede sig saaledes:

Formand: Assistent Juan C. Voss

Næstformand: Stud. jur. Constantin Eberth.

Kasserer: Grosserer Michael Cohn

Sekretær: Stud. polit. Erik Erslev

Materialforvalter: Stud. polyt. Poul Krüger

Medlemmer: Bankassistent Poul Hven og Stud. med. Aage Larsen

Formand: Assistent Juan C. Voss

I Sommeren 1909 florerede Tennispillet stærkere end nogensinde før. Tallet af Tennisspillere om Sommeren steg for første Gang til over 100, og Klubbens 5 Baner var optaget fra tidlig Morgen til sen Aften. Men det faste Antal af Aarsmedlemmer var kun ca. 40—50. Til de halvaarlige Generalforsamlinger paa Store Mariendal mødte sjældent mere end ganske enkelte Medlemmer udover Bestyrelsen. Der var som Regel ingen, der ønskede Ordet, og Dagsordenen behandlede paa en lille Times Tid, hvorefter man gik til det ventende Smørrebrødsbord.

Det var svært hyggelige Aar i Strandparken, disse 5-6 Aar før den første Verdenskrig. Efter de aarlige Efteraarsturneringer om Klubmesterskaberne og Turneringerne med Gentoftes Tennisklub afholdtes Fester med Præmieuddeling og Bal. Det var i de Dage, da man kunde købe 9 smukke Sølvbægre for 85 Kr. Om Sommeren afholdtes Sct. Hansfester eller Skovture.

ANLÆG AF FODBOLDBANE I STRANDPARKEN OPGIVES ENDELIGT

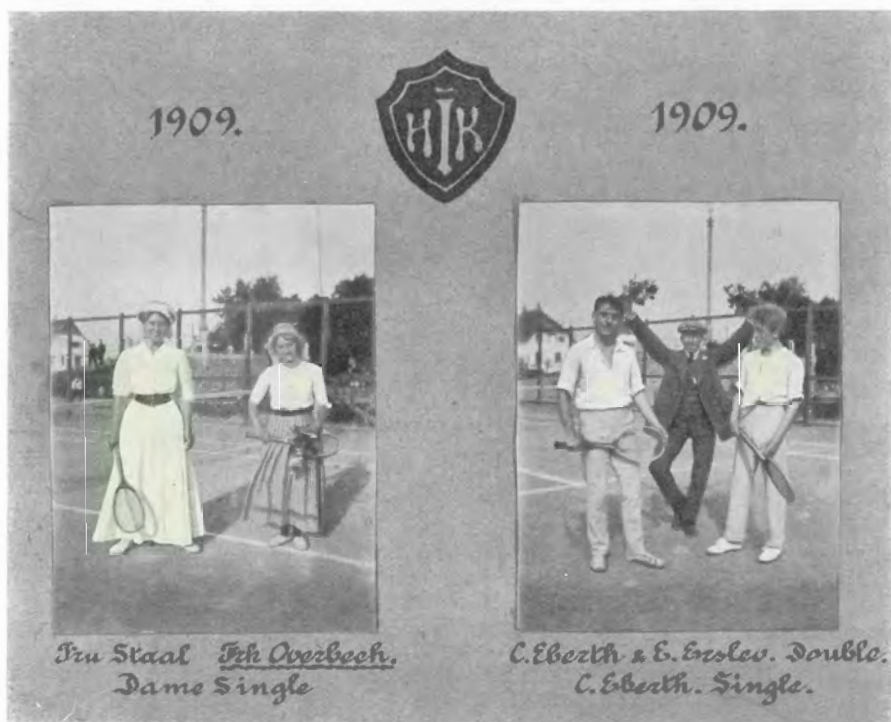
Som det vil erindres, havde Gentoftes Kommune i Lejekontrakten med H. I. K. ogsaa udlejet »en Fodboldbane«. Der skete imidlertid det, at Gennemførelsen af hele Projektet med Anlæg af Strandparken og Lystbaadehavnen trak ud i en længere Aarrække. Haardt presset anlagde Udlejeren (Kommunen) midlertidig »en Fodboldbane« øst for Tennisbanerne i Retning Nord-Syd, men den var saa lille, at den næppe nok kunde bruges selv af meget smaa Skoleelever, og H. I. K. tog den aldrig i Brug til Fodboldspil.

Da Kommunen saa endelig i 1909 begyndte Anlægget af Hellerup Lyst-

baadehavn (som først blev indviet i 1913), forsøgte L. A. Damm, faa Maaneder før han gik af som Formand, at faa Kommunen til at anlægge en Fodboldbane med de rigtige Maal.

I et Andragende af 1. Maj 1909 fra H. I. K. til Gentofte Sogneraad henviste han til de Forhandlinger, der i sin Tid havde fundet Sted, og under hvilke han paa Klubbens Vegne havde fremhævet »det i høj Grad ønskelige — eller endog nødvendige — i, at Dimensionerne for den Fodboldbane, der tænkes anlagt, blev af den Beskaffenhed, at Banen kunde anvendes efter de gældende Bestemmelser for Maal for saadanne Baner. Pladsforholdene tillod ikke dengang (1904) at udlægge en saadan Bane, og Klubben har i de siden da forløbne Aar som Følge heraf ikke kunnet drive Fodboldspil. Men da der nu tilvejebringes større Plads ved Opfyldning af Stranden, tillader vi os at bringe dette Spørgsmaal i Erindring. Den nuværende Bane har — maalt imellem Indhegningerne — en Længde af 142 Alen og en Bredde af 47 Alen, medens de mindste tilsvarende Maal maatte være henholdsvis 154 og 77 Alen, og vi bede derfor om, at det ærede Sogneraad vil tage under velvillig Overvejelse at tilvejebringe en Fodboldbane af disse forøgede Dimensioner«.

Kommuneingeniør Westergaard gjorde følgende Paategning paa Andragendet: »Henlægges indtil de detaillerede Planer over Lystbaadehavns-Anlæg-

1909.

1909.

*Fru Staal Frh Overbech.
Dame Single*

*C. Eberth & E. Ersolev. Double.
C. Eberth. Single.*

get . . . er behandlet af Udvalget. — Der vil ved Forslagets Udarbejdelse blive taget Hensyn til de fremførte Ønsker om Fodboldbanens Størrelse«. Dette skete imidlertid ikke. I Sogneraadet var man nemlig i Mellemtiden begyndt at udforme Planer om et helt nyt Sportsanlæg ved Phistersvej. Man valgte at inddrage den lille — alligevel ubrugelige — Fodboldbane til Parkanlæg og i Stedet anlægge en stor Fodboldbane ved Phistersvej til Brug for Maglegaardsskolen, der netop var opført, og H. I. K.

LOKALE FODBOLDKLUBBER

Efterhaanden som Gentofte Kommune lod opføre sine store Skolebygninger, udlagdes i Forbindelse med disse Sportspladser, som kom til at tjene som Basis for nye Sportsklubber.

I Juni 1908 stiftede Kommunelærer Hjorth, Ordrup Kommuneskole, »Boldklubben af 1908«, som spillede paa Gentofte Skoles Bane og væsentlig bestod af unge Lærere fra Kommunens Skoler. Han blev senere paa Aaret afløst som Formand af Kommunelærer Magne Kjems, den senere Viceskoleinspektør. Magne Kjems blev Oprindelsen til og senere mangeaarig Formand for »Skovshoved Idræts-Forening«, der stiftedes i 1909. Nogle gamle Drengene fra Skovshoved Skole kom og bad om Lov til at spille Fodbold sammen med Eleverne i Skoletimerne, men Kjems henviste dem til at samle 20 gamle Drengene sammen, saa vilde han lave en Boldklub for dem, hvilket skete. Foreningen fik straks Navnet »Skovshoved Idræts-Forening« (S. I. F.) og dyrkede flere Slags Idræt, men dens Fodbold-Afdeling gik i mange Aar under Navnet »Skovshoved Boldklub«. Flere gamle H. I. K. ere, bl. a. Adolph Frederiksen og Erik Steenstrup, spillede i de første Aar i Skovshoved Boldklub — indtil den nye Hellerup Boldklub blev stiftet (1912).

I September 1909 stiftede nogle unge Mennesker »Charlottenlund Boldklub«, der spillede paa Ordrup Skoles Bane. I 1910 blev Charlottenlund Boldklub en flot Nr. 1 og Skovshoved Nr. 3 i »Københavns Amts Boldspil-Union for Landklubber«. Man drøftede at slaa denne Union sammen med »Frederiksborg Amts Boldspil-Union for Landklubber«. Sagen behandledes i en Artikel i »Distriktsbladet« 16/6 1910: »... Men de største Omvæltninger bliver muligvis foraarsagede fra anden Kant. Hvis det nemlig, som det er tænkt, lykkes at danne en Boldklub i Hellerup, mister Charlottenlund og navnlig Skovshoved sine bedste Spillere, og saa er det tvivlsomt, om der bliver nogle Klubber tilbage, som er stærke nok til at tage Kampen op mod Klubberne i »Frederiksborg Amts Boldspil-Union«. Alligevel blev de to Unioner slaaet sammen i »Nordsjællands Boldspil-Union for Landklubber«, og det blev den i 1912 nystiftede »Hellerup Boldklub«, som slog ikke alene de lokale Klubber i Sydkredsen (Københavns Amt), men ogsaa Vinderen af Nordkredsen (Frederiksborg Amt).

I Mellemtiden var der i Efteraaret 1910 stiftet en lille Fodboldklub: »Talio« af Hellerup, der slog Charlottenlund Boldklub med 6—3 i en Kamp, hvor som C. B. ere nævnes Grønthan og Erik Steenstrup og som Talio-Spillere: Samuel Thorsteinsson, Jens Viggo Andersen og Forum Thomsen. Efter Referatet hedder det, karakteristisk for Fodboldsituationen i de Aars Hellerup: »Som Sagerne staar i Øjeblikket findes ingen Fodboldbane i Hellerup, som den ny Klub har kunnet opnaa at laane. Bestyrelsen er derfor blevet enig om, da Medlemstallet ikke strækker sig stort ud over første Holds elleve Spillere, ikke at modtage Indmeldelser før til Foraaret og indtil da kun at spille paa fremmed Bane. Saafremt nogen skulde kunne give Oplysning om en Bane eller en Mark, der er disponibel, vil det blive venligt modtaget af Formanden Th. Thomsen, Lille Strandvej 21, Hellerup«. Man hørte aldrig siden noget om »Talio« af Hellerup.

NY »HELLERUP BOLDKLUB« STIFTES 1912

En smuk Foraarsaften, den 21. Maj 1912, samledes i Store Mariendals Have en Kreds af unge Hellerupere med det Formaal at drøfte Oprettelsen af en Fodboldklub. Til Dirigent valgtes enstemmigt stud. jur. Henning Petersen.

Arnold Quistorff (den tidligere Formand for den i 1908 hensøvede første »Hellerup Boldklub«) og Herman Olsen var stemt for, at man skulde søge at formaa Hellerup Idræts-Klub til at oprette en Fodbold-Afdeling, idet man da vilde være bedre økonomisk stillet og straks have let Adgang til Bane, Fodbolde etc. Torben Frederiksen, der da var Formand for Hellerup Gymnasiums Boldklub, oplyste, at han og nogle Kammerater i 3. Gymnasielasse netop havde planlagt, naar de til Sommer var blevet Studenter, at stifte en Fodboldklub i Hellerup. Da der fra anden Side var sammenkaldt til dette Møde, vilde man benytte Lejligheden til at deltage i Stiftelsen af en Fodboldklub allerede paa nærværende Tidspunkt. Blot stillede han som Betingelse, at man ikke gik ind under Hellerup Idræts-Klub, dels fordi man som Fodboldspillere ikke skulde gøre sig afhængig af Tennisspilleres Ledelse, dels fordi Fodboldbanen i Strandparken alligevel var altfor lille. Alle Kræfter maatte nu sættes ind paa at skabe den helt store Hellerup-Fodboldklub, der for Alvor kunde konkurrere med de københavnske Klubber, som hidtil havde suget de mange gode Hellerup-Fodboldspillere til sig. Tage Gjessing foreslog, at man foreløbig skulde lade være med at gaa ind under Hellerup Idræts-Klub. Det vedtoges herefter at stifte den ny Fodboldklub under Navnet »Hellerup Boldklub«. Til Bestyrelse valgtes Tage Gjessing, Torben Frederiksen, Sven Mejlbo, Knud Hoeck og Hjalmar Frederiksen. Til Matchkomité valgtes Herman Olsen og Julius Rützebeck. Til Klubbens første Formand valgtes Tage Gjessing, faa Maaneder senere efterfulgt af Torben Frederiksen.

Vinderne af en Handicapturnering 1910: K. E. Hoeck - Poul Frederiksen - Bo Gjessing

Den nye Klub satte ind med en rent ud dynamisk Energi. Allerede en Maanedes Tid efter Starten havde den lejet et Areal ved Store Tuborgevej, umiddelbart vest for den nuværende Mindelund, faaet anlagt en stor Fodboldbane, begyndt regelmæssig Træning, formeret baade 1. og 2. Seniorhold og vundet de tre første Kampe, den havde spillet. I August vandt Førsteholdet over A. B.s »Sommerhold«, og 1. Juniorhold klarede sig pænt mod B. 93 med 1-3. I September anmeldte H. B. Deltagelse i »Nordsjællands Boldspil-Union for Landklubber«s Turnering og slog i Løbet af Efteraaret Bagsværd, Holte (7-0), Hørsholm (4-0) og spillede 3-3 med Skovshoved, stod derefter som Vinder af Sydkredsen og vandt endelig Turneringen og den udsatte Pokal ved at slaa Vinderen af Nordkredsen, Fredensborg, med 9-0. »Landklubberne« i Nordsjælland var herefter saa kyste, at de paa en Generalforsamling i Unionen vedtog at udelukke Klubber fra Byer med over 1500 Indbyggere.

HELLERUP IDRÆTS-KLUB OG HELLERUP BOLDKLUB SAMMENSLUTTET

Paa H. I. K.s Generalforsamling 20/4 1912 forespurgte Alfred Voegtle, »om H. I. K. er bleven en ren Tennisklub, eller om den er villig til at hjælpe med til at fremhjelpe Fodboldsporten herude igen«. Bestyrelsen »hørte med Glæde, at der var Udsigt til at faa en Fodboldbane og er villig til paa alle

Maader at staa Hr. Voegtle bi med at drive Fodboldsporten frem og derved opfylde de Krav, som Navnet H. I. K. stiller.«

Paa Bestyrelsesmødet 16/6 1912 konstateredes: »Den af Hr. A. Voegtle paa Generalforsamlingen omtalte Chance for at faa Fodboldspillet genoptaget var, saavidt det nu kunde ses, meget ringe, da det ikke var lykkedes at skaffe nogen brugbar Fodboldbane, og Udsigterne for at skaffe en saadan vare kun meget smaa. — Hertil bemærkede Hr. Erslev, at der var en Mulighed, omend kun svag, for at kunne faa Lov til, eventuelt mod et aarligt Vederlag, at afbenytte den Boldbane, der tilhørte Plockross' Skole og var beliggende ved Krygers Allé«. Det overdroges Hr. Erslev »at forhøre om Muligheden for en Ordning«.

Der opstod imidlertid i den kommende Maaned en helt anden Mulighed for Fodboldsportens Fremtid i Hellerup. Den 9. Juli 1912 vedtog Gentofte Sogneraad at skride til Anlæg af en Sportsplads ved Phistersvej med mange Tennisbaner, Sportspavillon og stor Fodboldbane. Efterretningen herom maatte naturligt give Anledning til visse Overvejelser saavel indenfor H. I. K.s som H. B.s Ledelse. Den 3/10 1912 fandtes i »Distriktsbladet« følgende Artikel: »Der gaar Rygter om en forestaaende Sammenslutning mellem Hellerup Idræts-Klub og Hellerup Boldklub. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om noget saadant kunde ske - ja, det vilde i Grunden være taabeligt af begge Klubber ikke at slutte sig sammen. H. B., der jo kun bestaar af ganske unge Mennesker, vilde komme under mere betryggende Forhold, og H. I. K. vilde endelig blive en virkelig Idrætsklub, idet de mange Dreng og unge Mennesker fra H. B. virkelig vil kunne drive det til noget betydeligt, saavel i fri Idræt som i Fodbold. Saavidt vi ved, har der tidligere hersket et spændt Forhold mellem de to Klubber. Lad os haabe, at de unge Mennesker nu maa enes om den Opgave at samle alle Sportsgrene under een stor Idrætsklub i Hellerup«. Det kan her røbes, at denne Artikel var skrevet af et af »de unge Mennesker« selv — nemlig H. B.s daværende Formand, Torben Frederiksen.

Knud Hoeck, der som Medlem af H. I. K. havde begyndt at gøre sig gældende i Tennisturneringerne og samtidig var en fremragende Backspiller paa H. B.s Førstehold og Medlem af H. B.s Bestyrelse, havde oprindelig indenfor H. B. rejst Spørgsmaalet om en Sammenslutning af de to Klubber, som han var en varm Talsmand for, og han fik nu af H. B.s Bestyrelse Bemyndigelse til at sondere Stemningen indenfor H. I. K.

I H. I. K.s Bestyrelsesmøde 22/10 1912 meddelte Formanden, at »et Bestyrelsesmedlem fra Hellerup Boldklub, Hr. K. Hoeck, havde henvendt sig til ham med Mandat fra H. B. til at indlede Forhandling om Muligheden for en Sammenslutning mellem de to Klubber. . . . Da hele Bestyrelsen kunde slutte sig med Sympati til Tanken om Sammenslutning, besluttedes det at henstille til den kommende Generalforsamling, at der bliver nedsat et Udvalg,

bestaaende af 3 af Bestyrelsens Medlemmer, der sammen med Delegerede fra Hellerup Boldklub kan overveje og drøfte i Detailler de nærmere Omstændigheder ved og Betingelser for den ønskede Sammenslutning og derefter fremkomme med motiveret Forslag i saa Henseende«. 31/10 1912 gav en Generalforsamling sin Tilslutning til Planerne om Sammenslutning, og i Løbet af Vinteren udarbejdede en af begge Klubber nedsat Lovkommission — bestaaende af Juan C. Voss, C. Eberth og E. Erslev fra H. I. K. og Torben Frederiksen, Knud Hoeck og Tage Gjessing fra H. B. — Udkast til nye Love for de sammensluttede Klubber. Paa en fælles Generalforsamling den 30. April 1913 fuldbyrdedes Sammenslutningen mellem de to Klubber under Navnet »Hellerup Idræts Klub«. Bestyrelsen konstituerede sig saaledes:

Formand: Kgl. Fuldmægtig Juan C. Voss

Næstformand: Direktør Constantin Eberth

Kasserer: Bankassistent Erik Erslev

Tennisinspektør: Stud. jur. Knud E. Hoeck

Fodbold- og Idrætsinspektør: Stud. jur. Torben Frederiksen

Juniorinspektør: Stud. jur. Henning Petersen

Medlemmer: Kunsthandler Hans Frandsen, Overretssagfører Jacob Phister og Stud. jur. Tage Gjessing

H. I. K.s NYE FODBOLD-AFDELING

Efter at H. B. i Efteraaret 1912 havde vundet Turneringen i »Nordsjællands Boldspil-Union for Landklubber« og sammen med Skovshoved Idræts-Forening var blevet udelukket fra Unionen ved Bestemmelsen om »Klubber fra Byer med over 1500 Indbyggere«, samlede den 6. Januar 1913 i Jernbanepavillonen i Charlottenlund følgende Repræsentanter for 5 Klubber i Københavns Amts nordre Birk for at stifte en ny Union:

Hellerup Boldklub: Torben Frederiksen og Herman Olsen.

Skovshoved Idræts-Forening: Stefan Rasmussen og Robert Thomsen.

Holte Idrætsforening: V. Arendahl og P. Poulsen.

Sorgenfri Boldklub: Axel Holm og Kaj Johansen.

Hjortekær Idræts-Forening: V. Rasmussen og Andersen.

Unionen fik Navnet »Nordre Birks Boldspil-Union«, og Taarbæk Boldklub indtraadte som sjette Klub. Til Bestyrelse valgtes: Stefan Rasmussen (Skovshoved), Robert Thomsen (Skovshoved), E. Yde (Taarbæk), Kaj Johansen (Sorgenfri) og P. Poulsen (Holte). Stefan Rasmussen blev Unionens første Formand, i 1914 afløst af Henning Petersen (H. I. K.).

H. I. K. blev straks i Foraarsturneringens første Kamp slaaet af Skovshoved med 6-0 og derefter atter af Skovshoved slaaet ud med 2-0 i Sommer-Pokalturneringen, som dog blev vundet af Sorgenfri efter een Kamp og tre Omkampe mod Skovshoved. Iøvrigt var H. I. K. de øvrige Klubber meget overlegen, slog saaledes Holte med 11-1, Hjortekær med 10-2 og Sorgenfri med 4-0. I Efteraarsturneringen slog H. I. K. imidlertid Skovshoved — for første Gang i en Turneringskamp — med 4-0 og var derefter i de følgende Aar bestandig Skovshoved overlegen. Det samlede Resultat af N. B. B. U.s Foraarsturnering og Efteraarsturnering 1913 blev:

Nr. 1	Hellerup Idræts Klub	16 Points
Nr. 2	Sorgenfri Boldklub	14 »
Nr. 3	Skovshoved Idræts-Forening	13 »
Nr. 4	Holte Idrætsforening	8 »
Nr. 5	Hjortekær Boldklub	6 »
Nr. 6	Taarbæk Boldklub	3 »

Ogsaa N. B. B. U.s ordinære Turnering 1914 vandt H. I. K. og Sommer-Pokalturneringen 1915, hvorefter man fandt Tiden inde til at søge stærkere Modstand ved Deltagelse i Københavns Boldspil-Unions Turneringer.

»STRANDVEJENS WANDERERS«

Dette gamle Førstehold, som saaledes i Aarene 1912-15 om Søndagen i samlet Cykletog drog ud ad Strandvejen — de kaldte sig spøjgende »Strandvejens Wanderers« — og vandt saa mange stolte Sejre paa Fodboldbanerne i Nordsjælland, var udgaaet af en meget snæver Kreds af Spillere. Holdets

faste Rygrad i de tre Aar var Sven Mejlbo (Maalmand), Knud Hoeck og Torben Frederiksen (h. og v. Back), Jens Viggo Andersen (c. H.), Kaj Larsen — senere Vejle — (v. H.), Aage Hundahl (v. W.) og Adolph Frederiksen (h. W.), medens de øvrige Poster varierende var besat, bl. a. i Forwardrækken af Tage og Bo Gjessing, Herman Olsen, Alfred Nørgaard, Gunnar Thorsteins-son, Svend Knudsen (senere A. B.), Axel Nielsen (senere B. 93) og Samuel Thorsteinsson (senere A. B.) og i Halfbackkæden af Marcel Christensen, Axel Westergaard og Gustav Kruckenberg. En Tid forsvaredes Maalet af Kaj Knudsen og Julius Rützebeck (senere B. 93). Flere andre udmærkede Spillere havde i kortere Tid eller i enkelte Kampe Gæsteroller paa Holdet.

DEN GAMLE FODBOLDBANE VED TRANEGAARDSVEJ

I Foraaret 1914 flyttede H. I. K.s Fodbold-Afdeling fra Banen ved Tuborgvej til den første H. B.s gamle Bane ved Tranegaardsvej, som blev indhegnet og — ved Kommuneingeniør Westergaards velvillige Foranstaltning — planeret pr. Damptrømler. Et større Træhus til Omklædning, tilhørende Gl. Hellerup Gymnasium, blev flyttet til en Plads bag Banen og stillet til Disposition for Klubben mod Skolens Benyttelse af Banen i Skoletiden. Paa denne Bane — lejet af A/S Ny Hellerup for 100 Kr. aarlig — spillede mange gode Kampe i Aarene 1914 og 1915. Selv efter at man var rykket ind i det nye Sportsanlæg ved Phistersvej, benyttedes Banen længe til Aflastning af den særdeles saarbare »Opvisningsbane« ved Phistersvej. Paa den ærværdige gamle Bane ved Tranegaardsvej, skiftende Generationer af hellerupske Fodboldspilleres Trøst i Mangel af bedre, begyndte ogsaa H. I. K.s Fodboldinspektør Torben Frederiksen Opbygningen af H. I. K.s Junior-Afdeling helt fra Grunden af — med den første Træning, den 15. Juni 1914, for Drengene under 14 Aar.

OVERTAGELSE AF SPORTSANLÆGGET VED PHISTERSVEJ — OG BEVARELSE AF TENNISANLÆGGET I STRANDPARKEN

Sportsanlægget ved Phistersvej omtales første Gang i Referatet af Bestyrelsesmødet 21. April 1913: Formanden, Fuldmægtig Voss, meddelte: »... at han havde haft en indgaaende Samtale med Kommuneingeniør Westergaard angaaende det under Anlæg værende Sportsetablisement paa Terrænet ved Maglegaardsskolen. Paa Forespørgsel oplyste Ingeniøren, at saavidt han vidste, var de Rygter, der verserede om, at Anlægget skulde drives kommunalt, urigtige. Anlægget skulde antagelig bortlejes i Lighed med Sportsetablisementet ved Strandparksvej, og Hellerup Idrætsklub maatte være selvskreven som Lejer. Der vilde i indeværende Aar blive anlagt 1 Fodboldbane og 4 Tennisbaner, og hvis der viste sig at være Trang dertil, vilde der yderligere blive anlagt 4 Baner ad Aare. Om Tennisbanerne paa Strandparksvej oplyste Ingeniøren, at disse sandsynligvis fik Lov til endnu i Aar at ligge uforandrede.

Til næste Aar derimod vilde Bane V blive sløjfet og inddraget i Parkanlægget, og Banerne I og II vilde om Vinteren blive indrettede til Isbane for mindre Børn.

Formanden fremlagde en fra Kommuneingeniøren modtagen Skitse over Anlægget ved Malegaardsskolen. Efter Skitsen at dømme syntes dette tiltalende, kun var der beklageligvis ikke Plads til nogen Junior-Fodboldbane. Formanden oplyste, at han havde gjort Ingeniøren opmærksom herpaa samt paapeget Muligheder for at raade Bod paa dette uheldige Forhold.

Efter at Skitsen var blevet gennemgaaet af Bestyrelsen, anmodede denne Formanden om at følge Udviklingen af Anlægget og saavidt muligt overfor Sogneraadet faa Tilladelse til at gøre Klubbens Ønsker gældende med Hensyn til Detaillerne ved Anlægget af Banerne og Pavillonen.

Efter dette Møde og Generalforsamlingen 30/4 1913, hvor Sammenslutningen mellem H. I. K. og H. B. fandt Sted, afholdtes intet Bestyrelsesmøde før 15/5 1914, da Formanden forelagde et fra Gentofte Sogneraad modtaget Udkast til Lejekontrakt om saavel Sportsanlægget ved Phistersvej som Anlægget i Strandparken.

Paa Generalforsamlingen den 23/5 1914 forelagde Formanden Udkastet — som var blevet til efter et Møde paa Raadhuset mellem Udvalgsformanden, Justitssekretær Toldberg og Kommuneingeniør Westergaard for Kommunen og Formanden, Fuldmægtig Voss og Kassereren, stud. jur. Henning Petersen for Klubben — med Bestyrelsens Ændringsforslag og fik Bemyndigelse til at forhandle videre og underskrive Kontrakten.

Det var oprindelig Meningen, at Tennisbanerne i Strandparken skulde udlægges som Park, naar Sportsanlægget ved Phistersvej var færdigt. Endnu i Juli 1914 var stærke Kræfter indenfor Sogneraadet i Bevægelse for dette. Det lykkedes dog ved officielle og private Henvendelser og Artikler i den lokale Presse at overbevise Sogneraadet om, at de saa yndigt beliggende Tennisbaner, som forlener Livet i Strandparken med en særlig Charme, ikke burde røres. Man nøjedes med at nedlægge Bane V til Fordel for en Idrætsplads til Strandparkens aller yngste Sportsmænd — en Sandkasse!

I Januar 1915 flyttedes da H. I. K.s »Hovedsæde« fra Strandparken til Phistersvej — en ny Epoke i H. I. K.s Historie var begyndt.

DET TERRÆN, SOM SPORTSANLÆGGET VED PHISTERSVEJ (og senere Tennis-hallen ved Hartmannsvej) kom til at ligge i, var den oprindelig fra Bernstorffs Gods i 1765 udskiftede Arvefæstegaard »Maglegaard«s Jorder, der—nord for Øregaard — strakte sig fra den nuværende Tranegaardsvej til Charlottenlund Skov og fra Øresund til omtrentlig den nuværende Kystbane og Bregnegaardens Jorder i Nordvest. Maglegaard kom ligesom Øregaard tidligt paa Storkøbmands Hænder, og der foretoges en Række Udstykninger, hvorved flere store Lyststeder (af et andet Format end i vore Dage) opstod. I 1809 var ogsaa opført Avlsgaarden »Tranegaard«, der laa paa Hjørnet af den nuværende Tranegaardsvej og Valbirkvej, og kort efter blev omdøbt til »Taffelbay«. Omkring Aar 1900 laa paa det nordre Hjørne af Strandvejen og Tranegaardsvej det lille, skønne Landsted »Rigihus«. Derefter fulgte mod Nord Lystejendommene »Store Taffelbay« (søndre Hjørne af Strandvejen og den nuværende Phistersvej), »Blidah« (nordre Hjørne af samme), »Maglegaard« (søndre Hjørne af Strandvejen og nuværende Maglemosevej) og nord herfor:

»Marielyst«, »Bonne Esperance« og Traktørstedet »Constantia« ved Skoven.

Vest for disse Lystejendomes Parker laa store Marker, hvor der i de nærmeste Aar før 1915 anlagdes nye Veje (bl. a. Phistersvej, Mantziusvej og Maglemosevej) og opførtes Villaer. Allerede før 1900 var af Sideveje til Tranegaardsvej anlagt Hartmannsvej, Cottagevej og Almevej. De to sidstnævnte var endnu i 1915 ganske korte og endte med et Plankeværk ud mod Markerne. Omkring Aarhundredskiftet var Vandværket anlagt. Men ellers strakte Markerne bag Strandvejens Lystejendomme sig fra Tranegaardsvej til enkelte Villaveje syd for Charlottenlund Skov.

I 1909 var Maglegaards-Skolen opført (paa Hjørnet af Phistersvej og Mantziusvej), og der var til dennes Brug projekteret en mindre Fodboldbane øst for Skolen. Men da Kommunen i Aarene derefter anlagde Hellerup Strandpark og Lystbaadehavn, og det viste sig, at der ikke kunde blive Plads til den projekterede Fodboldbane i Strandparken, uden at det i for høj Grad vilde gaa ud over Park- og Havneanlægget, besluttede Gentofte Sogneraad i 1912 at anlægge en hel »Sportspark« ved Phistersvej med en meget stor Fodboldbane, Pavillon og 4 Tennisbaner.

Jordbundsforholdene her var ganske vist de slettest mulige. Det var gammel Mose- og Engjord. Hvor H. I. K.s Fodbold- og Tennisbaner ligger i Dag, strakte sig tidligere den skønneste Eng, gennemskaaret af Grøfter paa Kryds og Tværs, med et tykt, blødt Græstæppe, fuld af overdaadigt blomstrende Kodriver, Violer og hele den øvrige Engflora.

Kaj Larsen

H. I. K.s Tennisspillere var langt fra begejstrede ved Tanken om de paatænkte nye Sportspladser, ved Anlæg af hvilke Tennisbanerne i Strandparken jo oprindeligt tænkes nedlagt. I »Distriktsbladet« for 20/3 1912 skriver »Gammel Tennisspiller« bl. a.: »Man fortæller, at den afsides liggende Mose ved Vandværket skal omdannes til Sportsplads saavel til Tennis som Fodbold, hvad der sikkert vil blive meget kostbart — og rimeligvis ødelæggende for Tennissporten i Hellerup . . .« Markerne ved Phistersvej stod saaledes dengang ikke som særlig attraaværdige for H. I. K.s

*Indvielseskampen mod Skovshoved Juni 1915.
Herren med Sixpence er Aug. Lange.*

Tennisspillere, der aabenbart ikke kunde tænke sig at spille Tennis andre Steder end i Strandparken.

Man støder her atter paa dette mærkværdige »Strandpark-Kompleks« hos den første Perioodes H. I. K.ske Sportsmænd, som ogsaa fandtes hos Fodbold-spillerne, der i en lang Aarrække gik og ventede paa en ny Fodboldbane i Strandparken i Stedet for allerede i 1904 resolut at have skaffet sig en Fodboldbane andet Sted — som baade den første og den anden »Hellerup Boldklub«s Mænd havde vist kunde lade sig gøre.

1915—17: BESTYRELSEN JUAN C. VOSS
 Formand: Kgl. Fuldmægtig Juan C. Voss
 Næstformand: Overretssagfører Constantin Eberth
 Kasserer: Stud. jur. Henning Petersen
 Tennisinspektør: Stud. jur. Knud E. Hoeck
 Fodboldinspektør: Stud. jur. Torben Frederiksen
 Juniorinspektør: Stud. jur. Torben Frederiksen.
 Skibskonstruktør Julius Rützebeck
 Stud. mag. Sven Mejlbo

Forvalter Kaj Larsen
Medlemmer:
Overretssagfører J. Phister
Stud. jur. Tage Gjessing
Kunsthandler Hans Frandsen
Direktør S. V. Lerche
Stud. jur. Axel Sperling

DET NYE SPORTSANLÆG

Efterhaanden som Sportsanlægget ved Phistersvej begyndte at tage Form, ændredes de H. I. K.ske Sportsmands Opfattelse og Stemning naturligvis helt. Og da de i Foraaret 1915 rykkede ind paa de nye Sportspladser, var Begejstringen stor, og de nærrede den største Taknemmelighed saavel mod Gentofte Sogneraad, der havde skabt Anlægget, som mod Bestyrelsen, der havde erhvervet det for Klubben. Al gammel Bitterhed mod Kommunen var med eet forsvundet — i Beundring for det nye, storstilede Sportsanlæg.

Dér laa nu, umiddelbart øst for Maglegaards-Skolen, den store Fodboldbane — »Opvisningsbanen«, som den kaldtes — med sit dejlige, bløde Græstæppe, den som de første H. I. K.ere i Strandparken havde drømt om, og de senere saa længe havde ventet paa. Det var næsten ikke til at tro. Den var bedre end selve Idrætsparkens Bane i København. Og fra den lille, beskedne Træpavillon i Strandparken rykkede man ind i et rigtigt, grundmuret Klubhus af betydelige Dimensioner, indeholdende i Stuen: 2 Tennis-Omklædningsrum for Herrer og Damer og et stort Omklædningsrum for Fodboldspillere, alle forsynet med Brusebade, foruden Lokale til Opsynsmand m. m., og paa 1. Sal: Stor Dagligstue til Medlemmerne, Bestyrelsesværelse og store Loftsrum til senere Udvidelser. Rundt om Pavillonen laa — ikke blot de først projekterede fire, men — otte Tennisbaner og et yndigt lille Haveanlæg. Og saa fik man tilmed Lov at beholde Tennisanlægget i Strandparken med dets Pavillon og fire Tennisbaner.

Jo, stor var baade Glæden og Taknemmeligheden, og den rettedes især mod Sogneraadets Formand, Oberst Parkov, Sports- og Anlægsudvalgets Formand, Justitssekretær Toldberg og Kommuneingeniør Westergaard og mod Klubbens mangeaarige Formand, kgl. Fuldmægtig Juan C. Voss, der paa det tidligst mulige Tidspunkt havde søgt Føling med ledende Kommunal-mænd om Overdragelse til Klubben af det projekterede Anlæg, havde fulgt dettes Tilblivelse paa nærmeste Hold og med sine usædvanligt værdifulde repræsentative Evner og den naturlige Autoritet, hvormed han optraadte, havde gennemført Forhandlingerne om Klubbens Overtagelse af Sportsanlægget, dygtigt bistaaet af Klubbens fremragende unge Kasserer, stud. jur. Henning Petersen.

SPORTSANLÆGGETS INDVIELSE

Bestyrelsen holdt sit første Møde i den ny Pavillons Bestyrelsesværelse den 31. Januar 1915, men Pavillonen og de sidste fire Tennisbaner blev først færdige i Løbet af Foraaret. Den 17. Juni modtoges Sogneraadets Sports- og Anlægsudvalg af Bestyrelsen ved en lille Festlighed til Besigtigelse af det nye Anlæg i færdig Stand. Den 22. Juni forevistes Anlægget for den københavnske og lokale Presse samt et stort Antal Honoratiores. Selve Indvielsen af Anlægget fandt Sted Søndag den 27. Juni 1915 med Slutkampene om H. I. K.s Tennismesterskaber og 1. og 2. Seniorholds afsluttende Kampe i Nordre Birks Boldspil-Unions Sommer-Pokalturnering. Kl. 2 indviedes Fodboldbanen ved Slutkampen mellem H. I. K.s og Skovshoved Idræts-Forenings Førstehold, og Kl. 5 spillede Slutkampen i Andetholds-Rækken mellem H. I. K. og Gentofte Boldklub, og Pokal og Sølvskjold overraktes de to sejrende H. I. K.-Hold.

Det var den største Sportsdag, H. I. K.s Tennis- og Fodboldspillere endnu havde oplevet. Kampene overværedes af den største Tilskuerskare, man nogensinde havde set paa H. I. K.s Baner, og de to H. I. K.-Fodboldholds Sejre over henholdsvis Skovshoved og Gentofte satte Prikken over i'et i Indvielsesdagens Feststemning.

EN STORKLUB I SVØBET

Bestyrelsen Voss stod nu pludselig overfor den Opgave at skulle skabe en moderne Storklub indenfor saavel Tennis- som Fodbold-Verdenen. Klubben havde med eet faaet Rammer og Omkostninger, der svarede til de store »Mesterskabs-Klubber«s i København, medens dens Indtægter, Medlemstal og idrætslige Præstationer svarede til 2. eller 3. Rangs Klubbernes. Den var som en stor Dreng i Mandetøj. Det gjaldt om at skaffe den megen og god Føde, saa den kunde vokse sig stor og stærk og komme til at passe Tøjet.

Bestyrelsen var sig i høj Grad dette bevidst og satte ind med et formidabelt Arbejds-Tempo. Næppe nogen Bestyrelse i H. I. K., hverken før eller siden, har arbejdet mere intenst end Bestyrelsen Voss i disse Aar. Medens der i den foregaaende halve Snes Aar havde været afholdt 2-4 som Regel ganske korte Bestyrelsesmøder om Aaret, blev der i hvert af Aarene 1915 og 1916 afholdt 24 Bestyrelsesmøder, som ofte varede til Midnat eller derover. Og efter de Beslutninger, der her blev taget, og de Retningslinier, der blev lagt, var den daglige Ledelse af Klubben ret selvstændig i Hænderne paa de tre unge juridiske Studenter: Kassereren Henning Petersen, Tennisinspektøren Knud E. Hoeck og Fodboldinspektøren Torben Frederiksen, der levede det meste af deres Liv i Klubben og udrettede et enormt Arbejde i disse første vanskelige Brydningsaar — til Gavn for Klubben, men til temmelig stor Skade for deres Studier.

ØKONOMISKE VANSKELIGHEDER

De første to Aar efter Overtagelsen af det nye Anlæg forløb under ret vanskelige økonomiske Forhold. Monteringen af Pavillonen og Anskaffelser til Banerne var budgetteret til ca. 2.000 Kr., men kom trods al Sparsommelighed til at koste ca. 3.000 Kr., og man havde kun ca. 800 Kr. til Raadighed. Optagelse af Banklaan blev opgivet paa Grund af den høje Rente under den første Verdenskrig, og Situationen blev klaret, dels ved Opnaelse af Henstand med første Aars Leje til Kommunen til afdragsvis Betaling i de følgende 6 Aar, dels ved Henstand med Regninger fra forskellige af Klubbens faste Leverandører (ikke mindst A/S Foreningen til Indkøb af Boldspilrekvisitter, for hvilket Selskab det nye Bestyrelsesmedlem S. V. Lerche var Direktør).

Spartet blev der til det yderste. Et smukt Egetræsskab til Bestyrelsesværelset kunde faas for 110 Kr., men det samme i Fyrretræ for 85 Kr., og Kassereren mente (ifølge den gamle Forhandlingsprotokol), at »den økonomiske Status ikke tillod den Flothed at købe Egetræsskab« — og Fyrretræ blev det. Man ønskede meget Anskaffelse af 4 Borde til Omklædningsrummene og havde faaet Tilbud paa Levering af disse for ialt 96 Kr., men »Kassereren mente, at man ikke foreløbig burde tage denne Udgift«, og saadan blev det. Bænke

H. I. K.s Revy. Gentofte Hotel. Paa Billedet ses bl. a. Frøknerne Støckel, Boghandler Jacobsen »Snaades«, Ernst Weis, Aage Helmersen, Gudrun Thaulov (Fru Hoeck), Erik Nyholm, Arkitekt Leif Hartmann.

*Opsynsmand William Hansen, 25 Aars
Jubilar i Klubbens Tjeneste.*

til Loggiaen kunde heller ikke bevilges, men Formanden erhvervede noget senere ved et Lejlighedskøb 20 Bænke til Banerne for — 20 Kr., paa forventet Efterbevilling, og den fik han. Dog begik man den Luksus til Dagligstuen at anskaffe et Bordtennis-Bord — ved hvilket bl. a. den senere Danmarksmester i Bordtennis, Niels Kaas-Johansen, blev udklækket — men først efter, at Medlemmer privat havde indsamlet 20 Kr. som Bidrag til Omkostningerne derved. Arealet om den store Fodboldbane ved Tranegaardsvej var blevet indhegnet med Granpæle og Pigtraad. Det skete for Materiale-Omkostningerne alene, idet Fodboldinspektøren Torben Frederiksen og Opsynsmanden William Hansen skiftedes til at hamre

Pælene ned med Kølle og Smedehammer og selv slaa Traaden paa. Til Publikum-Afspærring om »Opvisningsbanen« ved Phistersvej maatte man til at begynde med nøjes med Kosterkafter og Kridtsnor. Opsynsmand-Spørgsmaalet brændte ogsaa paa.

William Hansen havde Vanskelighed ved at klare Pasning af og Opsyn med baade Banerne i Strandparken og paa Phistersvej. Bestyrelsen forsøgte at skaffe ham »en stor Dreng til Hjælp«, hvilket mislykkedes. I Stedet ansatte man Hansens Kæreste (og senere Hustru) formedelst 40 Kr. maanedlig plus Andel i Indtægten ved Servering fra den lille Te-Restaurant, som man aabnede i Opsynsmands-Lokalet i Pavillonen ved Phistersvej. Men Problemet Tilsyn med Banerne i Strandparken var ikke løst med dette. Snart forlød det alarmerende, at »Spillet paa Banerne i Havnen var et fuldstændigt Anarki om Eftermiddagen, inden Opsynsmanden kom (Kl. 18). Der var ingen til at opkræve Gæstepenge, og Spillere, der ikke var Medlemmer, spillede uhindret«. Det besluttedes saa, at hvert af Bestyrelsens Medlemmer skulde have Tilsyn i Strandparken een Dag om Ugen. Lønnet Tilsyn havde man ikke Raad til. Senere indførte man fast Spilletid i Strandparken hele Dagen, og et af Bestyrelsens Medlemmer overtog hele Tilsynet.

DEN STORE PENGEINDSAMLING I 1916

Vel var Klubbens Medlemstal steget stærkt. 1/4 1913 var det 51, 1/4-14: 75, 14/5-14: 173, 3/6-15: 307 og 9/6-16: 514. Men Kontingentet, der ikke var blevet forhøjet, kunde ikke dække Udgifterne, da Priserne paa alt var

steget enormt under Krigen. Efter at Regnskabet 1915-16 havde udvist et Underskud paa 1.138,14 Kr. (det bør erindres, at Kronens Værdi var 3-4 Gange højere end i Dag), forelagde Formanden paa et Bestyrelsesmøde den 11. Maj 1916 et Forslag fra Kunsthandler Frandsen om at »udsende et Cirkulære til formaaende Mænd i Gentofte Kommune med Opfordring til at støtte Klubben og hjælpe den ud over den daarlige økonomiske Situation«. Det vedtoges at lægge Sagen i Hænderne paa Formanden og Kunsthandler Frandsen, og i samme Maaned udsendtes følgende »Cirkulære«, underskrevet af Bestyrelsens Medlemmer og 45 kendte Mænd i Kommunen:

»Hellerup Idræts-Klub blev stiftet den 10. December 1900 og henlevede sit Liv i forholdsvis Ubemærkethed og under ret primitive Forhold, indtil Gentofte Sogneraad med en sjælden klog Forudseenhed og med en enestaaende Forstaaelse af Sportens Betydning for den opvoksende Ungdom indrettede det ny, store Sportsanlæg ved Maglegaardsskolen.

Til at overtage og lede dette Sportsanlæg blev ganske naturligt Hellerup Idrætsklub udset, og efter forskellige Forhandlinger blev der i August 1914 sluttet Kontrakt mellem Klubben og Kommunen om Overtagelsen.

Efter denne Overtagelse af Anlægget ved Maglegaardsskolen har Klubben kunnet glæde sig ved en mægtig Fremgang. Medlemstallet er steget til ca. 500 — og der har udviklet sig et glædeligt Sportsliv, saavel i Anlægget ved Haven med dets 4 Tennisbaner, som ogsaa i det store Anlæg paa Phistersvej, hvor Ungdommen paa de 8 Tennisbaner og de 3 Fodboldbaner har den rigeste Anledning til sund, sportslig Udvikling. — Det smukke Haveanlæg og Klubhuset med en hyggelig Dagligstue samler ogsaa Ungdommen paa en selskabelig Maade, og den lille Restaurant, i hvilken der for en billig Penge kan faas Sodavand, Chokolade, The og Kaffe o. lign., giver Lejlighed til beskedne Nydelser uden Ekstravagancer, saa meget mere som — hvad Bestyrelsen stærkt ønsker at betone — Alkohol under enhver Form er bandlyst.

Det er et sundt og muntert Ungdomsliv, der her udfolder sig, og Sportsanlægget, der regnes for det smukkeste her i Landet, er en Pryd for Gentofte Kommune.

Men — og nu kommer Reversen af Medaillen — Klubben arbejder for Øjeblikket under meget trykkende økonomiske Forhold. Det er let forklarligt; thi Overgangen fra en lille Klub med et Træskur og fire Tennisbaner til Overtagelsen af et helt Sportsanlæg med stort Klubhus kan selvsagt ikke foregaa, uden at der i det første Aar pludselig kræves ret betydelige Beløb til Inventar, Møbler, Rekvisitter, Kontorudstyr, Sportsgenstande, Tennisnet, Tromler, Fodbolde og de talrige Ting, der nu med eet Slag maa anskaffes, og til Trods for at Bestyrelsen er sig bevidst at have disponeret saa yderlig spartansk og økonomisk som muligt, har den ikke kunnet afholde alle disse uundgaelige Udgifter af den eneste Indtægtskilde — Kontingenterne — af hvilke der tillige

skal svares ca. Halvdelen i Leje til Kommunen, men den har derigennem maattet paadrage sig en ret betydelig Gæld.

Denne Gæld trykker Klubben i høj Grad og generer dens Virksomhed paa mange Maader, og Hensynet til den hæmmer daglig Bestyrelsens Arbejde for Klubbens videre Udvikling. Vi tillader os derfor at rette en Anmodning til Dem om at vise Deres venlige Interesse for Hellerup Idræts-Klub og den Sag, den virker for, ved at hjælpe os med et Beløb en Gang for alle.

Saafremt De mener, at vor Ungdom styrkes for Livet gennem sund, sportslig Udvikling, saafremt De mener, at Opholdet paa vor smukke Sportsplads er at fortrække for mange af de Forlystelser, der i vore Dage bydes Ungdommen udenfor Hjemmet — saa er vi sikre paa, at De vil optage vor Henvendelse med Forstaaelse og hjælpe os i vort Arbejde.

Vi beder Dem venligst udfylde vedlagte Kupon med det Beløb, De vil støtte Klubben med, og derefter tilbagesende Kuponen i vedlagte frankerede Konvolut. Beløbet vil da senere blive afhentet mod behørig Kvittering.

Eventuel direkte Tilsendelse bedes rettet til Formanden, kgl. Fuldmægtig J. C. Voss, Margrethevej 25. «

1. Hold 1916: A. Frederiksen, Carl Anthon Jensen, Erik Steenstrup, Ernst Weiss, L. K. Larsen, J. Bille, Robert Frederiksen, K. E. Hoeck, Kaj Olsen, T. Frederiksen, J. Viggo Andersen.

BUDGETLÆGNING OG KONTINGENTFORHØJELSE

Pengeindsamlingen indbragte ialt ca. 2.100 Kr. og gjorde det muligt, foruden at dække Underskuddet 1915-16, at gaa ud af Aaret 1916-17 med en Kassebeholdning paa ca. 350 Kr. Finanserne var bragt i Orden, men Driften kunde fremdeles ikke hvile i sig selv. I Referatet af Bestyrelsesmødet den 16. Marts 1917 anføres herom bl. a. følgende:

»Til Klarlæggelse af den økonomiske Situation i det kommende Aar havde Formanden, bistaaet af d'Hrr. Eberth og Frandsen, udarbejdet et Budgetforslag for Regnskabsaaret 1917-18 under Hensyntagen til de i det forløbne Aar indhøstede Erfaringer. Til Trods for, at Udgiftssiden var bleven holdt saa langt nede som vel muligt, kunde man ikke bringe Udgifternes Totalsum nævneværdigt lavere end i indeværende Aar. Hertil bidrog dog i ikke ringe Grad, at Lejeafgiften til Sogneraadet var gaaet op fra ca. 2.100 Kr. til ca. 3.350 Kr., altsaa ca. 1.250 Kr. mere end i det forløbne Aar. Som det fremgik af Budgetforslaget, der blev gennemgaaet, vilde der blive en Underbalance paa ca. 1.550 Kr. Da der til Dækning af dette Underskud i Øjeblikket ikke kunde findes andre Midler end en Forhøjelse af Kontingentet, og da der til en saadan Forhøjelse skulde indhentes Sogneraadets Bemyndigelse . . . havde Formanden i Forening med d'Hrr. Eberth og Frandsen søgt Underhaandsforhandling med Formanden i Sports- og Anlægsudvalget, Justitssekretær Toldberg«. Formanden havde derefter »— efter Konference med de to andre Medlemmer i Udvalget — indgivet Andragende til Sogneraadet om Tilladelse til at forhøje Tenniskontingenterne under Hensyn til den økonomiske Situation i Klubben«.

Efter at have opnaaet denne Tilladelse forelagde Bestyrelsen paa en ekstraordinær Generalforsamling den 30. Marts 1917 Forslaget om Tenniskontingenternes Forhøjelse fra 16 til 24 Kr. aarlig og for Maanedsmemmer fra 4 til 5 Kr. pr. Maaned. En Fodboldspiller, der mente, at ogsaa Fodboldspillernes Kontingent burde forhøjes (det var dengang 12 Kr. aarlig), fik af Formanden oplyst, at »Gentofte Sogneraad afslog enhver Henstilling fra Klubbens Side om Forhøjelse af Fodboldkontingentet, idet Sogneraadet bestemte ønskede, at Fodboldspillet her i Kommunen skulde være den populære Sport, og alle Kommunens unge Mennesker skulde have let Adgang hertil«.

Der var dog blandt Tennisspillerne saa megen Modvilje, at Forslaget — skønt Bestyrelsen in pleno havde sat sine Mandater ind paa dets Vedtagelse — blev forkastet med 20 Stemmer mod 12 (der skulde $\frac{2}{3}$ Majoritet til Gennemførelsen). Bestyrelsen var saaledes væltet — til største Overraskelse for alle — men blev paa en ny ekstraordinær Generalforsamling 11 Dage senere genvalgt, efter at Forslaget om Kontingentforhøjelsen var vedtaget med 26 Stemmer mod 6 (forbløffende faa af Klubbens ca. 500 Medlemmer deltog i disse Generalforsamlinger). Der var hermed skabt Balance i Klubbens Økonomi flere Aar fremover.

IND I KØBENHAVNS BOLDSPIL-UNION

Torben Frederiksen var ved Overtagelsen af Sportsanlægget ved Phistersvej den ledende »Fodboldmand« i H. I. K. Han var Fører for H. I. K.s Førstehold, havde allerede i et Par Aar været Fodbold- og Juniorinspektør og havde skabt begge disse Afdelinger helt fra Grunden af, idet H. I. K. ved hans Indtræden i Bestyrelsen ingen Fodboldbane havde, men kun dyrkede Tennis. Allerede den Dag i 1912, da han som Skoledreng sammen med Knud Hoeck var med til at stifte den »Hellerup Boldklub«, som H. I. K. i 1913 blev sluttet sammen med, havde han drømt og talt med sine Kammerater om den helt store Fodboldklub i Hellerup, der skulde være i Stand til at samle alle de mange fremragende Hellerup-Spillere, som hidtil var gaaet til København og der i forskellige Klubber spillede mod hinanden. Nu var Tiden kommet, da disse Drømme og Planer kunde realiseres, og han lagde hurtigt og haardt Roret om og rettede Stævnen direkte i Retning af turneringsmæssig Konkurrence med de københavnske Klubber. Fra Bestyrelsens første Møde i det nye Klubhus, den 31. Januar 1915, refereres:

»Fodboldinspektøren bad Bestyrelsen af al Magt bestræbe sig for, at Klubben kunde komme til at deltage i K. B. U.s Efteraarsturnering 1915. I Fodboldafdelingen laa Klubbens Fremtid, og Afdelingen vilde aldrig kunne trives, hvis Spillerne ikke kunde deltage i en første Klasses Turnering mod de bedste Hold. Hellerup havde i mange Aar sendt Flokke af udmærkede Fodboldspillere til københavnske Klubber. Denne Tilstrømning til København kunde kun hindres ved at byde Spillerne de samme Betingelser som de københavnske Klubber. Dette var man nu helt i Stand til, hvad ydre Forhold som Bane og Klubhus angaar. Tilbage var Turneringerne og Rejserne. Hvad de sidste angik, havde Klubben vel endnu ikke Raad til at sende sine Hold paa Rejse, men man kunde straks arbejde paa at faa Klubben ind i K. B. U. . . . Bestyrelsen sluttede sig ganske til Tanken, og det vedtoges at lade Overretssagfører Eberth tale med Overretssagfører Thorsten Larsen (K. B. U.s Formand) om Sagen, specielt om hvorledes Bestyrelsen vilde stille sig til Bibeholdelse af Klubbens Navn, eventuelt med Undertitel »Hellerup Boldklub«.

K. B. U. stillede sig straks ganske afvisende. Fra Bestyrelsesmødet 14/3-15 refereres: »Næstformanden (Eberth) havde talt med Overretssagfører Thorsten Larsen, som stærkt betvivlede Muligheden af en Optagelse af Klubben i K. B. U. Man havde tidligere faaet Andragende fra flere Klubber uden for København og dengang drøftet Sagen indgaaende paa et Møde. De københavnske Spillere var ikke til at drive uden for de københavnske Baner. Næstformanden havde henvist til de udmærkede ydre Forhold, men T. L. havde pointeret, at dette jo ikke forandrede Beliggenheden. Den anden store Vanskelighed var Navnet (Hellerup Idræts Klub). Da KFUM lavede Boldklub, maatte denne startes som en særlig Forening med Navnet »Kristelig Forening

for unge Mænds Boldklub« for at komme ind i K. B. U. Det var ikke tilstrækkeligt at give Klubben Undertitlen »Hellerup Boldklub«, den maatte simpelthen skifte Navn. Næstformanden mente herefter, at det var bedre at vente med Andragende om Optagelse i K. B. U., til Anlægget var færdigt, og Pressen havde omtalt det som noget udmærket.

Formanden (Voss) kunde godt forstaa T. L.s Standpunkt, og at københavnske Spillere ikke vilde tage til Gentofte eller Skovshoved og spille under de daarlige Forhold der. Men naar vi nu i Hellerup kan byde dem bedre Forhold, end de fleste af dem har i Byen, faar Beliggenheden vel ikke afgørende Betydning. Direktør Lerche betonede, at »Frem«s Baner laa lige saa afsides som vore og mente, at man straks burde indsende Andragendet. Formanden syntes, at man burde vente, til man havde haft d'Herrer Bestyrelses-medlemmer af K. B. U. ude at se paa Anlægget. Saa kunde man maaske bedre faa dem til at opgive deres Principrytteri. For Klubben var jo en »ren Boldklub«.

Anlægget blev saa forevist for K. B. U.s Bestyrelse ved Indvielsen i Juni 1915, og Sagen fik derefter ifølge Referaterne af Bestyrelsens Møder følgende Forløb: 29/7-15: »Fodboldinspektøren meddelte, at han havde haft en Samtale med Sekretæren i Københavns Boldspil-Union, Emil Jørgensen. Unions-Bestyrelsen holdt Møde Mandag den 2. August, hvilket var sidste Frist for Optagelse, hvis Deltagelse skulde finde Sted i Efteraarsturneringen. Andragende maatte være indsendt i Slutningen af Ugen. Antagelig var der intet i Vejen for Deltagelse i B-Rækken. Navnet kunde nok bibeholdes, naar man antog Undertitlen »Hellerup Boldklub«, hvilket Navn saa vilde blive benyttet i Unionens Dokumenter. Fodboldinspektøren foreslog, at Andragende om Optagelse ufortøvet blev indsendt, hvilket vedtoges«. Allerede paa Mødet 5/8-15 forelaa Afgørelsen. Det blev pure Afslag: »Formanden oplæste Andragendet til Unionen og Skrivelsen med dennes Afslag. Fodboldinspektøren havde haft en ny Samtale med Sekretær Emil Jørgensen og erholdt yderligere Oplysninger om foreliggende Muligheder for Deltagelse i Efteraarsturneringen. Efter en længere Debat, hvorunder Formanden betonede, at han ikke kunde være den, under hvis Ledelse Operationen af Klubbens gamle Navn foretoges, vedtoges det at overlade Fodboldinspektøren at optage en Forhandling med Unions-Bestyrelsens nye Formand, Ingeniør Holst, og faa klar Besked om, hvad Unionen krævede, f. Eks. om den var villig til at anerkende Udskillelse af Fodboldafdelingen under Navnet »Hellerup Boldklub«, og hvor meget man forlangte i den Retning.«

ET COLUMBUS-ÆG: — »BOLDKLUBBEN H. I. K.«

Det vanskelige Problem med Bestemmelsen i K. B. U.s Love om, at kun Klubber, der i deres Navn betegnedes som rene Boldklubber, kunde optages,

fik pludselig den mest elegante og smertefrie Løsning — det var vist Eberth, der fik Ideen. 19/8-15: »Formanden meddelte Resultatet af et Møde, som Repræsentanter for H. I. K. (Voss, Eberth og Torben Frederiksen) havde haft med Københavns Boldspil-Unions Bestyrelse den 12. August. Man havde enedes om at lade Klubben tage Navneforandring til »Boldklubben H. I. K.«.

Herefter var Vejen banet for Optagelse i K. B. U., og Fodboldinspektøren meddelte i samme Møde, at han til Deltagelse i K. B. U.s Turnering 1915-16 havde anmeldt 1. og 2. Seniorhold og 1., 3. og 4. Juniorhold samt desuden Førsteholdet til Deltagelse i Pokalturneringen. Paa en ekstraordinær Generalforsamling i H. I. K. den 2. September 1915 vedtoges Navneforandringen, og paa K. B. U.s Generalforsamling i Marts 1916 fik Bestyrelsen Bemyndigelse til at optage Klubben som ekstraordinært Medlem, hvilket dog først skete i August Maaned samme Aar. Disse Formaliteter var dog ikke til Hinder for, at H. I. K. deltog med de 5 anmeldte Hold straks fra Turneringens Begyndelse. Men til Optagelsen var knyttet to Betingelser — dels at H. I. K. skiftede Spilledragt, hvilket man først i lang Tid slap for at efterkomme (under Hensyn til Krigstidens Vanskelighed ved at skaffe nye Trøjer) og senere fik lempet til en Bestemmelse om, at man skulde spille i blaa Trøjer mod B. 93 og KFUM — dels at H. I. K. skulde være pligtig at spille alle sine Turneringskampe paa københavnske Baner, med mindre de københavnske Hold frivilligt gik med til at spille paa H. I. K.s Bane, hvilket Fælleklubberne i lang Tid benyttede sig af til at klemme H. I. K. for Transport-Omkostninger, naar de naadigst lod sig bevæge til at komme ud og spille paa den fine Bane i »Hellerup Sportspark«.

Men H. I. K.s Fodboldledelse var fuldt ud lykkelig. Alle Vanskeligheder var ryddet af Vejen, og Banen var fri til Fodboldsportens højeste Niveau — den københavnske Mesterskabs-Række. Alt afgang nu alene af selve Spilledygtigheden.

H. I. K.s SKOLE-POKALTURNERING STARTES

H. I. K.s Fodboldhold gjorde sig straks fra første Færd udmærket gældende i den københavnske Turnering. Men skønt Førstehold faktisk ofte spillede helt »over Evne«, naaede det dog aldrig i disse Aar at blive mere end Nr. 2 i den næstbedste Turneringsrække i K. B. U. (»B-Rækken«). H. I. K.s daværende Seniorhold bestod jo af »sammenbragte Børn«, og det stod hurtigt Torben Frederiksen klart, at det »Mesterskabshold«, som han tilstræbte, ikke kunde skabes saa at sige »horizontalt« (af jævnaldrende Fodboldspillere samlet sammen rundt omkring fra), men gennem mange Aar taalmodigt maatte skabes »vertikalt« — af 12-13-aarige Dreng, som disciplineres og trænes op, og hvoraf en større Stamme bevares paa et Hold og passes med Træning op gennem Aldersklasserne. Allerede i Juni 1914 var han under ufuldkomne

H. I. K.s II. Hold 1916. Fra v. til h. øverst: Axel Marcussen, Axel Falck, Kay Kästel, Kai Larsen, Georg Erlandsen. Mellemsste Række: K. Sørensen, Kai Sass, Jens Bille. Forrest: Axel Holm, Allan Winther, Ove Holm. Øverst t. v.: Fodboldinspektøren Torben Frederiksen.

Forhold begyndt paa dette med en Haandfuld Dreng paa den gamle Bane ved Tranegaardsvej. Men Tilgangen af Juniorer var ringe, og mange dygtige lokale Spillere blev gennem Akademisk Boldklubs Skole-Pokalturnering suget ind i A. B. allerede som Dreng. Dette Sugerør ønskede han derfor at kappe af ved Kommunegrænsen, og paa et Bestyrelsesmøde 26/6-14 skred han til Aktion: »Fodboldinspektøren foreslog, at Klubben tog under Overvejelse til Foraaret at arrangere en Pokalturnering for Skolerne i Gentofte Kommune i Lighed med Akademisk Boldklubs Skole-Pokalturnering. Bestyrelsen gav sin Tilslutning til Tanken«. Men der gik mere end eet Aar, før der var Raad til at afse de 93,45 Kr., som den første Pokal kostede. Paa Bestyrelsesmødet 19/8-15 blev »Tanken« til Virkelighed: »Fodboldinspektøren foreslog, at man nu realiserede det af ham paa Bestyrelsesmødet den 26. Juni 1914 stillede Forslag om at arrangere en Pokalturnering for Kommune- og Privatskolerne i Gentofte Kommune. Der var ialt 12 Skoler. Spillede man efter Point-Systemet, vilde det blive 66 Kampe, fordelt med 33 i hvert Halvaar. Da der vel kun kom ca. 8 Anmeldelser, vilde det blive til ca. 28 Kampe. Det

vedtoges at overdrage Fodboldinspektøren at arrangere en saadan Turnering, hvortil man vilde udsætte en Pokal — dog at den, saafremt Tilslutningen blev for stor, i Stedet blev arrangeret efter Cup-Systemet«.

Det var i hine Tider en ganske fremmed Tanke, at Kommuneskoleelever i større Omfang skulde kunne dyrke Fritidsidræt, endsige deltage i en Fodboldturnering for Elitehold. Jævne Folk var fattige dengang, meget fattige, i Sammenligning med vore Dage, og Kommuneskoleelever gik med Træsko og havde Bypladser om Eftermiddagen. H. I. K.s Fodboldinspektør satte imidlertid særlig energisk ind paa at interessere Kommuneskolernes Overlærere og Idrætslærere for Deltagelse, og det lykkedes at faa anmeldt Hold fra 3 af de 6 Kommuneskoler: Maglegaards-Skolen, Skovshoved Skole og Ordrup Skole. Fra de 6 Gymnasier — eller »Privatskoler«, som de kaldtes dengang — anmeldte følgende 4 Deltagelse: Hellerup Gymnasium, Plockross' Skole, Ordrup Gymnasium og Sct. Andreas Kollegiet. Da Skovserne stillede op til første Kamp, forfærdede de Dommeren ved alle 11 at være barbenede! Men deres Idrætslærer forklarede, at de altid spillede med bare Ben, at de overhovedet ikke kunde spille med Fodtøj paa, og at han paatog sig det fulde Ansvar for at lade dem spille. Og virkelig — de havde en højt udviklet Evne til at komme til at sparke først til Bolden og straks efter trække Benet til sig. Det gav dem ogsaa en betydelig Fordel ved et lettere og hurtigere Løb paa Banen. Men det varede dog ikke længe, før Skovserne mødte op i rigtige Fodboldstøvler til Pokalkampene.

H. I. K.s første Skole-Pokalturnering 1915-16 blev straks fra Begyndelsen en forrygende Sukces. Ikke blot var Turneringen i sig selv højest værdifuld ved det Incitament for Spillet i Skoletimerne, som Udtagelsen af Skolens lille Elitehold betød. Men den kom ogsaa til at betyde Mulighed for de bedste Spillere paa dette Elitehold til Klub-Turneringskampe mod de københavnske Mesterskabs-Juniorhold. Fodboldinspektøren krydsede under hver Kamp omhyggeligt af paa Turneringsskemaerne over de deltagende Spillere — blaa Kryds ved dem han kunde bruge, røde Kryds ved dem han absolut maatte have ind i Klubben. Allerede ved Begyndelsen af Sæsonen 1916-17 disponerede han over 75 særligt udvalgte smaa Juniorer i Aldersklassen under 14 Aar, hvoraf 4. Juniorhold udgik. H. I. K.s Sølvskjold »For Flid« blev indstiftet (den aller flittigste til at møde ved Træningerne fik sit forgyldt), og de smaa Spillere blev underkastet den omhyggeligste Specialtræning af Fodboldinspektøren og hans Hjælpere — Sven Mejlbo, Kaj Larsen, Axel Marcussen og Carl Anton Jensen — og 1918-19 vandt det lille 4. Juniorhold H. I. K.s første Mesterskab i K. B. U.s Turnering ved at vinde over alle de store københavnske Klubbers tilsvarende Hold.

Dette lille 4. Juniorhold — »A-Holdet«, for der var ogsaa formeret 4. B, C og D-Hold — blev særlig strengt disciplineret og systematisk opdraget i den

rene Mesterskabsaand. »H. I. K.s Haab« blev det kaldt, og det blev indprentet dem: »Det er jer, som engang, naar I bliver store, skal kæmpe H. I. K. op i Mesterskabsrækken!« Der arbejdedes paa langt Sigt i H. I. K.s Fodbold- og Juniorafdeling i hine Aar — med tilsigtede Arbejdsresultater, der laa 10 Aar frem i Tiden. Sammen med Knud Hoeck, der foruden at være Tennisafdelingens Leder var en fremragende Fodboldspiller, havde Fodboldinspektøren planlagt, at H. I. K.s Førstehold skulde være kæmpet op i K. B. U.s Mesterskabsrække i hvert Fald ved 25 Aars Jubilæet 10. December 1925. Efter de bedste Mønstre havde han i sin højre Skrivebordsskuffe i H. I. K.s Bestyrelsesværelse liggende Planen for Førsteholds Opstilling i Turneringen 1924-25 — med 3-4 dobbelte Reserver paa alle Pladser. Tider og Forhold forhaalede disse Planers Realisation. Men Fundamentet holdt, og Stammen i »H. I. K.s Haab« forblev paa Holdet under dets Triumfer op gennem Aldersklasserne, og i 1929 — kun fire Aar forsinket — kæmpede den H. I. K.s Førstehold op i K. B. U.s Mesterskabsrække, saaledes som det lille 4. Juniorhold for 10 Aar siden havde faaet det til Opgave. Og 7 af Spillerne paa det i 1919 sejrende 4. Juniorhold var med paa det i 1929 sejrende Førstehold. Naar det var muligt i den Grad at bevare Kontinuiteten og Standarden, skyldes det fortrinsvis Axel Marcussens betydelige og enestaaende trofaste Indsats, først som Juniorinspektør i Aarene 1920-26 og derefter som Fodboldinspektør.

SKOLE-TURNERINGENS IDÉ

Torben Frederiksen skrev mange Aar senere (1930) i H. I. K.s Medlemsblad om Skole-Turningens Idé og Samarbejdet mellem Skole og Klub bl. a.: »Enhver, der har vandret i Bjergene, kender Tindernes dragende Magt. Naar jeg her har skrevet saa meget om dette »Mesterrækkeri«, saa er det, fordi Toppen of Fodbold-Idrættens Kvalitets-Kegle i Gentofte Kommune først er sat paa, da H. I. K. rykkede op i den københavnske Mesterskabsrække. Dermed er der kvalitativ Kontinuitet mellem Fodboldspillet i en almindelig Skoletime paa enhver af Skolesportspladserne i Gentofte Kommune og Kampen om Danmarksmesterskabet paa Idrætsparkens Bane. Den lille Sportsmand i Skoletimen hænger i for at komme med paa Skolens Pokalhold i H. I. K.s Skole-Turning. Her kommer han til at spille mod lige kvalificerede Elever fra de andre Skoler — et Spil i højere Plan, som skaffer hans idrætslige Evner den Udfoldelse, som Talent paa et hvilket som helst Omraade higer mod. De bedste af Skoleholdenes Spillere glider saa ind paa de H. I. K.ske Turneringer, hvor Spillet ligger i et endnu højere Plan, og de fastholdes af den sunde Idræt op i Ungdomstiden, medens de maaske ellers helt havde holdt op at dyrke Idræt, naar de gik ud af Skolen. Dette er Skole-Turningens Idé!

Jeg erkender, at det var det principielt rigtige, om Skolen selv gav Eleverne

Maglegaardsskolens Hold, der vandt Skolepokalturneringen 1920. De to civile Herrer er Gymnastiklærer Christensen og Overlærer N. J. Nielsen, der var Medlem af H. I. K.s Bestyrelse i 1920. Den lille Dreng med Næsen i Sky paa højre Fløj er vor nuværende Fodboldinspektør, Hereward Bolton.

al den Idræt, de har Brug for. Dette kan Skolen af flere Grunde for Tiden ikke paatage sig, og forøvrigt kommer Skolen nu ikke uden om Kvalitets-Problemet, som den i hvert Fald ikke er i Stand til at løse saa godt som Klubben. Det rigtige er derfor at etablere et stedse intimere Samarbejde mellem Skole og Klub, at Skolen bruger Klubben kvalitativt som det dertil egnede Idræts-Apparat, som Kommunen har skabt, og som jo kun forvaltes af de forskellige skiftende Generationer af Idrætsmænd«.

FØRSTE FODBOLD-SPILLEUDVALG M. M.

I de mange Aar, H. I. K. var en ren Tennisklub, havde hele Bestyrelsen paa hver Generalforsamling været valgt som Spilleudvalg. I Aarene fra 1913, da H. I. K. igen fik en Fodboldafdeling, havde Fodboldinspektøren alene udtaget Spillere til alle Fodboldkampe, medens Bestyrelsen ved hver Tennis-turnering valgte et særligt Tennis-Spilleudvalg.

Da Arbejdet i Fodboldafdelingen efter Overtagelsen af det nye Anlæg ved Phistersvej steg meget stærkt, nedsattes paa et Fodboldmøde 8. Maj 1915 den nye Epokes første Spilleudvalg, der kom til at bestaa af Fodbold- og Juniorinspektøren samt Jens Viggo Andersen og Kaj Larsen. Endvidere af-

lastedes Fodbold- og Juniorinspektøren i Juni 1915 for Juniorinspektoratet af Skibskonstruktør Julius Rützebeck, der ledede Afdelingen til August 1916, da stud. mag. Sven Mejlbo blev Juniorinspektør, men allerede i Oktober samme Aar blev han afløst af Forvalter Kaj Larsen.

Flere Idrætsgrene blev søgt optaget til Dyrkelse i disse Aar, men uden større Tilslutning. En Gymnastikafdeling gik nogenlunde godt i Vinteren 1915-16, men blev derefter opgivet. Fri Idræt, som Rützebeck satte i Gang, fik ogsaa ringe Tilslutning og ophørte snart. En planlagt Hockeyafdeling kom end ikke i Gang.

»Medlemsbladet for Boldklubben H. I. K.«, som Torben Frederiksen startede og redigerede, udkom kun i 12 ugentlige Numre à 4-6 Sider (6/4-16 til 28/6-16). Det var et udmærket lille Blad, som tilgik samtlige Medlemmer ganske gratis hver Torsdag, uden nogen som helst Udgift for Klubben. Det indeholdt Opstilling af alle Fodboldhold, som skulde spille den kommende Søndag, og sparede derved Klubben Udsendelse af det store Antal Brevkort med Tilsigelser til Spillerne, der havde Pligt til selv at se efter i Bladet, om de var udtaget til Deltagelse. Det bragte korte Referater af saavel Fodbold- som Tenniskampe og var vel egnet til at skabe Interesse for Deltagelse i Tennisturneringerne og til Drøftelse af aktuelle Problemer i Klubbens Liv og Ledelse. Det kunde dog ikke betale sig for Bogtrykkeren, der skulde levere Bladet gratis og alene have sit Vederlag i Annonce-Indtægten. Og de økonomiske Forhold var i de Aar saaledes, at Bestyrelsen ikke mente at kunne yde noget Tilskud til Bladets fortsatte Udgivelse.

TENNIS-AFDELINGEN I DE FØRSTE AAR PAA PHISTERSVEJ

Medens Fodbold-Afdelingens Sportsliv straks blev orienteret indad mod Deltagelse i de københavnske Turneringer, til Trods for de Klø man i Begyndelsen maatte vente, var det samme ikke Tilfældet med Tennis-Afdelingen. Ligesom de københavnske Fodboldspillere dengang »ikke var til drive ud« til Spil paa Omegnens Fodboldbaner, var de H. I. K.ske Tennisspillere ikke til at drive ind til Deltagelse i de københavnske Klubbers Turneringer.

Allerede paa Generalforsamlingen i Maj 1915 betonedede Formanden, Fuldmægtig Voss, »det ringe Standpunkt, Klubbens Tennisspillere stod paa«, og paa Generalforsamlingen i Maj 1916 beklagede Formanden, at »vore bedre Tennisspillere« ikke havde villet deltage i de københavnske Turneringer. »For Fremtiden vilde Bestyrelsen — ligesom det skete i Fodboldafdelingen — udskrive Deltagere til Tennisturneringerne i København (Afbyrdelse: Vil den ogsaa betale Indskudet? Formanden: Ja!)«

Tennisinspektøren Knud Hoeck videreførte imidlertid de gamle Tennis-Traditioner fra Strandparken paa udmærket Maade. Der var Orden i Sagerne, hans Administration var ypperlig, og Turneringerne var overmaade vel tilrett-

lagte og ledede. De ordinære aarlige Tennisturneringer var Sommerturneringen, der spilledes om H. I. K.s Klubmesterskaber, og Efteraarsturneringen, begge lukkede Turneringer, hvori alene Klubbens egne Medlemmer kunde deltage.

Desuden var der den ugentlige Handicap-Turnering, som allerede i Strandparken var blevet meget populær og havde vundet stor Tilslutning. Den var blevet til i Sommeren 1914 paa Initiativ af Direktør S. V. Lerche og blev spillet om Aftenen paa Hverdage, indtil den i 1916 blev henlagt til Afholdelse hver 14. Dag om Søndagen — af Hensyn til »de bedre Spillere, der var misfornøjet med Turneringen, fordi den optog Banerne en hel eller flere Aftener hver Uge«.

De tidligere aarlige Tennis-Klubmatcher mod Gentofte Tennisklub var ophørt med 1913. Baade i 1914, 1915 og 1916 sendte H. I. K. »Udfordring«, men fik Afslag fra G. T. Paa Initiativ af Lerche afholdtes i September 1916 paa H. I. K.s Baner en Tennisturnering mod Spillere i Klubber under »Sydsjællands Lawn-Tennis Union« (2 fra Korsør, 4 fra Ringsted og 2 fra Køge), efter hvilken Turnering der spilledes — »en Opvisningskamp mellem københavnske Tennisspillere«(!)

Endelig anmeldte H. I. K. i Efteraaret 1916 for første Gang Tennisspillere til en københavnsk Turnering: Henning Larsen, Axel Sperling og Bo Gjessing blev ved Bestyrelsens Vedtagelse udtaget til Deltagelse i Københavns Boldklubs Tennisturnering.

DET FØRSTE TENNIS-SPILLEUDVALG

Som nævnt nedsatte Bestyrelsen ved hver Turnering et Tennisudvalg specielt til Ledelsen af denne. Fodboldinspektøren havde allerede i Juni 1914 paa et Bestyrelsesmøde foreslaaet nedsat et fast Tennis-Spilleudvalg, men der var ingen Interesse herfor blandt Tennisspillerne. Endnu i Maj 1915 var Interessen blandt Tennisspillerne saa ringe, at Fodboldinspektøren — der modstræbende hævdede »at have nok at gøre i Fodboldafdelingen« — blev halet ind i Tennisspillernes »Handicap-Komité«.

Endelig kom der i Maj 1916, paa Initiativ af Bo Gjessing, fra Tennisspillerne Forslag om Nedsættelse af et fast Spilleudvalg efter Indstilling fra et Tennismøde og med Tennisinspektøren som »født« Formand. Paa Generalforsamlingen i samme Maaned indførtes Bestemmelse herom i Lovene, og i August indstillede et Tennismøde følgende: Henning Larsen, G. Iazard-Pedersen, S. V. Lerche og Povl Frederiksen, hvoraf Bestyrelsen »vedtog at udnævne d'Hrr. S. V. Lerche og Georg Iazard-Pedersen til Medlemmer af Spilleudvalget for Resten af Sæsonen« med Tennisinspektøren Knud Hoeck som Formand. Herefter »udnævnte« eller — skal vi sige — valgte Bestyrelsen ved hver Sæsons Begyndelse faste Spilleudvalg saavel for Tennis som Fod-

bold, efter Indstilling fra henholdsvis Tennis- og Fodboldspillere paa dertil indkaldte Møder, og med de respektive Inspektører som Formænd.

GENERALFORSAMLINGEN 1917: BESTYRELSEN VOSS GAAR IN PLENO

Bestyrelsen Voss havde ved Begyndelsen af 1917 løst sin Opgave paa udmærket Maade. Den havde erhvervet det nye Sportsanlæg ved Phistersvej, havde faaet monteret Pavillon og Baner og havde overvundet de økonomiske Vanskeligheder ved Etableringen midt under den første Verdenskrigs Dyrtd. Klubben var økonomisk konsolideret, og hele Grundlaget for en moderne Storklub var skabt.

Samarbejdet indenfor Bestyrelsen havde været fortrinligt og gnidningsløst, og Bestyrelsen bestod af hver paa sit Omraade udmærkede Mænd: Formanden Voss, som havde været Klubben en udmærket Kasserer 1902-1909 og en højt anset og repræsentativ Formand 1909-1917 — Næstformanden Eberth, som fra de første Aar i Strandparken havde været en udmærket Fodbold-spiller og senere en af Klubbens bedste Tennisspillere, som havde siddet i Matchkomiteen 1902-1912 og senere i talrige Tennis-Turneringsudvalg, som havde siddet i Bestyrelsen siden 1905, siden 1909 som Næstformand — Kassereren Henning Petersen, som sammen med Formanden havde ført de omfattende Forhandlinger om Phistersvej-Anlægget til et gunstigt Resultat og været Klubben en fremragende Kasserer i de første svære Aar — Tennis-inspektøren Knud Hoeck, Fodboldinspektøren Torben Frederiksen og Junior-inspektøren Sven Mejlbo samt Medlemmerne Kunsthandler Frandsen, som havde udsat talrige Præmier til Tennisturneringerne, været en erfaren Raad-giver i forretningsmæssige Dispositioner og taget Initiativet til den store Indsamling, der bragte Balance i Klubbens Finanser — Direktør S. V. Lerche, som med sine mange gode Ideer og sin specielle Varekundskab som Leder af »Foreningen til Indkøb af Boldspil-Rekvisitter« havde virket til stor praktisk Gavn for Klubben — og endelig den unge stud. jur. Axel Sperling, en af Klubbens bedste Tennisspillere, som i 1916 var indtraadt i Bestyrelsen i Stedet for Overretssagfører Phister.

Og saa skete der alligevel nu det i Klubbens Historie saare tragiske, at hele denne usædvanlige Samling af hver paa sit Omraade sjældne Evner og Kræfter og gennem mangfoldige Aar under Virke i Klubben opsparede Erfaringer pludselig sprang som en Sæbeboble og var »borte med Blæsten«. En reelt lille, men formelt betydningsfuld Sag, der ikke stod i noget som helst rimeligt Forhold til den Skade, som den forskellige Vurdering deraf forvoldte, havde i Efteraaret 1916 foraarsaget stor Uenighed og personlig Bitterhed indenfor Bestyrelsen, hvilket ogsaa skabte Irritation under Divergenser om andre rent saglige Spørgsmaal. I September var Kassereren Henning Petersen traadt

tilbage, i Oktober Juniorinspektøren Sven Mejlbo. Den 15/4-17 nedlagde Fodboldinspektøren Torben Frederiksen sit Mandat, og den 26/4-17 vedtog den øvrige Bestyrelse in pleno at træde tilbage paa den ordinære Generalforsamling 12/5-17.

Det kom paa denne Generalforsamling, med Ingeniør Thorkil Eberth som Dirigent, til et voldsomt Opgør om to af Overretssagfører Eberth og stud. jur. Torben Frederiksen foreslaaede Bestyrelseslister med det Resultat, at Eberths Liste sejrede med et ganske knebent Flertal — og det i videre Perspektiv fortvivlede Resultat, at Klubben pludselig stod med en Bestyrelse, bestaaende af 9 helt nye Medlemmer. Der var sket det for Klubben saare farlige og skadelige, at Kontinuiteten i Klubbens Ledelse var i den Grad brudt, at ikke eet eneste af den gamle Bestyrelses Medlemmer havde faaet Sæde i den nye. Og der var herefter stor Uro i Klubben mange Aar fremover.

1917—1920: BESTYRELSEN AUGUST LANGE

Formand: Kontorchef August Lange
Næstformand: Overlærer N. J. Nielsen
Stud. jur. Knud E. Hoeck.
Kasserer: Bogholder Kai O. Albrecht
Grosserer Vilhelm Lemche
Assurandør Joerges Bagger
Materialforvalter: Grosserer Vilhelm Lemche
Forvalter Kaj Larsen

Tennisinspektør: Stud. polyt. Georg Izard-Pedersen
 Stud. jur. Edgar Forum

Fodboldinspektør: Fuldmægtig Adolph Frederiksen
 Stud. jur. Knud E. Hoeck
 Assistent Carl Pedersen
 Bankassistent André Olsen
 Assistent Carl Anton Jensen

Juniorinspektør: Assistent Jens Viggo Andersen
 Stud. jur. Knud E. Hoeck
 Stud. jur. Torben Frederiksen
 Prokurist Erik Steenstrup
 Stud. polit. Ernst M. Weis
 Grosserer E. Skotner
 Kommunalærer Axel Marcussen

Medlemmer:
 Kaptajn Holger Nielsen
 Assurandør Joerges Bagger
 Bankassistent Henning Larsen
 Overretssagfører E. Perbøll
 Grosserer K. Balk-Møller

August Lange, der paa den bevægede Generalforsamling i 1902 var blevet efterfulgt af Voss som Kasserer, efterfulgte nu — 15 Aar efter — Voss som Formand. Vilhelm Lemche var ligeledes af god, gammel Aargang fra Klubbens første Aar i Strandparken. Kaptajn Holger Nielsen (den senere Oberstløjtnant og Idrætsinspektør i Gentofte Kommune) og Overlærer N. J. Nielsen, Maglegaards-Skolen, begge kendte og højt ansete Mænd i Kommunen, havde været opstillet paa begge Lister ved Bestyrelsesvalget. Izard-Pedersen var i Forvejen Medlem af det nyvalgte første Tennis-Udvalg, og Adolph Frederiksen og Jens Viggo Andersen var begge aktive Fodboldspillere paa H. I. K.s Førstehold, mens Albrecht og Bagger var ret ukendte nye Mænd i Klubbens Liv.

UROLIGE AAR I FODBOLD-AFDELINGEN

Administrationen af H. I. K.s Fodbold- og Junior-Afdelinger var i de nærmest foregaaende Aar blevet en omfattende Virksomhed, der krævede flere gode Mænds betydelige Arbejdsindsats. Der var ingen lønnede Trænere. Fodbold- og Juniorinspektørerne og Spilleudvalgets Medlemmer maatte selv lede alle de mange Træninger, udtage Spillere og udsende Tilsigelser til de mange Senior- og Juniorholds ugentlige Kampe, ledsage Juniorholdene til Kampene i Byen og desuden administrere Skole-Pokalturneringen.

Der var imidlertid nu sket det uheldige, at Torben Frederiksen, som havde

skabt Fodbold- og Juniorafdelingerne og havde været Sjælen i hele Fodbold-Administrationen, havde lidt Nederlag paa Generalforsamlingen, og de nye Fodbold- og Juniorinspektører, Adolph Frederiksen og J. V. Andersen var ganske ukendte med Fodbold-Administrationen og havde i høj Grad under vurderet Omfanget af og Besværlighederne ved det Arbejde, de gik ind til. Dertil kom, at det paa Generalforsamlingen var kommet som en fuldkommen Overraskelse for Fodboldspillerne, at de havde ladet sig opstille paa en Liste, som ikke havde Fodboldafdelingens Støtte. De fik heller ikke gode Dage i Spilleudvalget, hvor Torben Frederiksen, Sven Mejlbo og Axel Holm udgjorde Flertallet med en enig Fodboldafdeling bag sig.

*Overlærer Nielsen og August Lange
drøfter Klubanliggender.*

I Juni nedlagde J. V. Andersen sit Mandat som Juniorinspektør, og Bestyrelsen begik nu det uheldige mod Fodboldafdelingens Ønske at supplere sig med Knud Hoeck, der var kommet i et bittert Modsetningsforhold til Torben Frederiksen. De to gamle Venner og udmærkede backs paa H. I. K.s Førstehold stod — til Skade for den Klub, som de dog begge elskede saa højt — i lange Tider hinanden haardt imod, indtil de endelig forsonedes mange Aar efter. I August nedlagde Adolph Frederiksen sit Mandat som Fodboldinspektør. Bestyrelsen overdrog herefter Fodboldinspektoratet til Hoeck og supplerede sig med og overdrog Juniorinspektoratet til Torben Frederiksen.

Knud Hoeck var ikke ønsket af Fodboldafdelingen, men den respekterede ham som en udmærket Sportsmand og fremragende Administrator, og han ledede paa mønsterværdig Maade Fodboldafdelingen fra August 1917 til Marts 1920, da han efter Overlærer Niensens Afgang blev Klubbens Næstformand. Han efterfulgtes i 3 Maaneder af Carl Pedersen («Krølle»), hvorefter Fodboldinspektoratet i Juni 1920 blev overtaget af André Olsen, der atter i December 1920 efterfulgtes af Carl Anton Jensen.

Torben Frederiksen var Juniorinspektør fra August 1917 til Januar 1919, da han maatte trække sig tilbage paa Grund af Eksamenslæsning. Han ledede

dog endnu Juniortræningerne indtil Juni 1919. Derefter var Erik Steenstrup Juniorinspektør til Maj 1919, efterfulgt af Ernst Weis til September 1919 og Stefan Skotner til Juni 1920, da Axel Marcussen overtog Juniorinspektoratet for en lang Aarrække.

K. B. U.-TURNERINGEN, SPILLEINDTÆGT, REJSER M. M.

Der skete ivoerigt ikke større Begivenheder i Fodboldafdelingen i disse Aar. Klubben blev i 1918 ordinært Medlem af K. B. U. Seniorholdene opnaaede end ikke nogen god Position i Turneringskampene i K. B. U.s Secunda-Række, men for Juniorholdene betød det noget væsentligt, at de ogsaa kom til at spille Turneringskampe mod de københavnske »Mesterskabsklubber«s Juniorhold. Og K. B. U. var begyndt i stigende Omfang at henlægge Turneringskampe til H. I. K.s Bane.

Der blev spillet lidt Penge ind ved Førsteholds Kampe, og man begyndte at sende Holdene ud paa smaa Rejser til Provinsen. »Fodboldspillernes Reservefond« blev indstiftet og modtog Pengegaver til Fodboldafdelingens Økonomi. Og man begyndte saa smaat med meget beskedent lønnede Trænere, fra første Færd muligjort ved økonomisk Støtte fra Generaldirektør Ole Olsen.

TENNIS PAA OVERDÆKKET BANE

Margrethe Kähler og Inga Sperling

Tennisafdelingen laa i Aarene 1917-20 fast i Hænderne paa stud. polyt. G. Izard-Pedersen, der i Juni 1920 traadte tilbage »paa Grund af Eksamenslæsning« (en Bemærkning man meget ofte støder paa i de gamle Forhandlingsprotokoller) — afløst af stud. jur. Edgar Forum.

Izard-Pedersen fremkom 7/11-18 med Forslag om, »at Klubben i Vinteren 1918-19 og kommende Aar sikrede sig Spilletid for 8 af de bedste Tennisspillere paa overdækket Bane«, hvilket fik Bestyrelsens Tilslutning. Man sikrede sig 2 ugentlige Timer for 40 Kr. mdl. og udtog første Aar følgende Spillere: Henning Larsen, Axel Sperling, Louis Levison, Svend Sperling, V. Holbøl og Frkn. Margrethe Kähler, Johanne Kähler og Inga Köhler.

1919-20 udtoges Henning Larsen og Frkn. Jutta Steenberg og Vera Forum. Man fortsatte hermed i de følgende Aar, og dette kom til at betyde meget dels for Tennisafdelingens Orientering ind mod de store københavnske Klubbers Tennisliv, dels for de bedste H. I. K.ske Tennisspilleres Træning og Form.

EN H. I. K.-TENNISHAL

Den første Tanke om en Tennishal for H. I. K. fremføres ret en passant af Formanden August Lange i et Bestyrelsesmøde 3/12-17, hvorom det ret kortfattet hedder: »Endvidere slog Formanden til Lyd for ad Aare at opføre en Tennishal, hvilket Forslag blev velvilligt modtaget af alle«. Tanken er ved at blive til Handling 1/10-18: »Det overlodes Formanden ad skriftlig Vej at indlede Forhandlinger med Sogneraadet om Grund og Tilskud til en overdækket Tennishal«. Og 7/11-18: »Paa Formandens Forslag vedtoges det at nedsætte et Udvalg, der nærmere kunde undersøge Mulighederne for Opførelse af en Tennishal. Der nedsattes et Udvalg, bestaaende af Formanden (Lange), Næstformanden (Overlærer Nielsen) og Bagger. Udvalget har Ret til at supplere sig«. Hvad der derefter passerede er ukendt.

H. I. K. MEDSTIFTER AF DANSK LAWN-TENNIS FORBUND

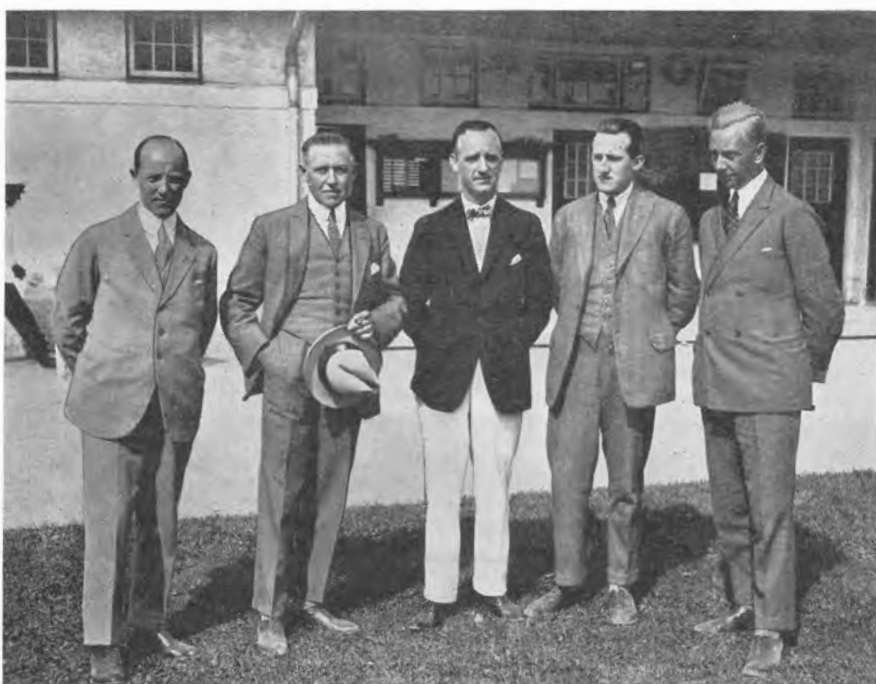
Derimod gik det bedre med Tanken om »en Tennisunion«. Fra Bestyrelsesmødet 2/12-18 refereres: »Overinspektør Bagger meddelte, at han fra Hr. Sv. Olsen (K. B.) havde modtaget en Forespørgsel, om H. I. K. kunde tænke sig at være med til at forsøge dannet en Tennisunion for hele Landet. De øvrige interesserede Klubber var K. B., B. 93 og A. B. Sagen overlodes til Bagger, men iøvrigt gav Bestyrelsen Tanken sin fulde Tilslutning«. 9/4-20 er Tennis-Unionen dannet, og »Bagger indtræder som H. I. K.s Repræsentant i Tennis-Unionens Bestyrelse, dog foreløbig kun for 1 Aar«.

H. I. K. var nu fuldt og helt »med paa Holdet« ogsaa indenfor det københavnske Tennisliv. Allerede i September 1918 havde visse Rækker i H. I. K.s Efteraarsturnering været aabne for Deltagelse af københavnske Tennisspillere, og paa Generalforsamlingen 3/5-19 erklærede Formanden, at det var Bestyrelsens Hensigt at udskrive alle fremtidige Tennisturneringer med aabne Rækker. Og endelig hedder det i Mødet 9/12-20: »Dansk Lawn-Tennis Forbund, af hvis Bestyrelse Bagger som Klubbens Repræsentant var Medlem, lod gennem Bagger meddele, at Danmarksmesterskabet i Tennis ifølge Lodtrækning vilde blive afholdt paa H. I. K.s Baner 1921.«

Saa vel indenfor Fodbold som Tennis var H. I. K. hermed rangeret ind paa Linie med de store københavnske Klubber, og hvad der herefter skulde opnaas afgang nu ogsaa for Tennisspillerne alene af Spilledygtigheden.

»SAMVIRKENDE IDRÆTSKLUBBER I GENTOFTE KOMMUNE«

Af andre klubhistoriske Begivenheder i disse Aar — udover de rent sports-

Et Hold Honoratiore: Adolph Frederiksen, Lerche, Olaf Lindstrøm, C. J. Klein (Næstformand i D. L. T. F.), Eugen Olsen. Billedet er taget ved et af de første Arrangementer, H. I. K. havde for D. L. T. F.

lige Præstationer, som findes omtalt andet Sted i nærværende Skrift — er der ikke andet væsentligt at skildre end Dannelsen af S. I. G. (Samvirkende Idrætsklubber i Gentofte Kommune). Men det var ogsaa en af de helt store Sager, der satte Lidenskaberne i Sving og fik Bølgerne til at gaa saa højt, at de afstedkom en hel klubpolitisk Krise.

Udgangspunktet var et Krav fra Gentofte Kommunalbestyrelse om, at samtlige Sportsklubber i Kommunen skulde slutte sig sammen i en Organisation, til hvilken Kommunen da vilde udleje samtlige Kommunens Sportsanlæg, hvorefter denne Centralorganisation skulde fordele Sportsanlæggene og disses Benyttelse mellem Klubberne.

Det begyndte med et Møde paa Raadhuset 9/5-19, hvor H. I. K. repræsenteredes af Formanden Kontorchef August Lange og Næstformanden Overlærer N. J. Nielsen, og Klubbernes Repræsentanter opfordredes til at »forhandle indbyrdes om Dannelse af en saakaldt Union«. Derefter dannedes foreløbig en Fællesrepræsentation for Idrætsklubberne i Gentofte Kommune til fortsat Forhandling med Kommunen. Efter at Overlærer Nielsen var udnævnt til Amtsskolekonsulent i Sønderjylland og udtraadt af Bestyrelsen, valgtes 6/5-20 Overinspektør Joerges Bagger til H. I. K.s Repræsentant sam-

men med Lange, og Fællesrepræsentationens Udvalg bestod herefter af Kontorchef Westergaard (Gentofte Tennisklub) som Formand, Kontorchef Lange (H. I. K.) og Stenhuggermester Stefan Rasmussen (Skovshoved Idræts-For-ening). »Formanden (Lange) meddelte, at der, saavidt han kunde se, snart vilde blive foreslaaet, at Klubben skulde betale 33⅓ % til Vedligeholdelse af Kommunens Sportsanlæg, medens den aarlige Lejeafgift bortfaldt. Efter en nøje Drøftelse af hele dette Spørgsmaal blev Bestyrelsen enig om, at vi, saafremt et saadant Forslag skulde blive til Virkelighed, ikke kan gaa med hertil.«

Det var imidlertid ikke denne nye, store og uvisse økonomiske Byrde, der mest rejste Lidenskaberne, men den Omstændighed, at H. I. K., der da var større end alle de andre Klubber tilsammen, ved Dannelse af den planlagte Fællesorganisation vilde blive afhængig af de mindre Klubbers Forgødt-befindende i denne med Hensyn til Benyttelsen af Klubbens Baner.

Sagen behandledes under stigende indre Spænding paa en Række Bestyrelsesmøder i H. I. K. 27/8-20 forelagde Formanden Kommunens Udkast til Kontrakt og meddelte, at Idrætsinspektøren Holger Nielsen og Fællesrepræsentationens Formand Kontorchef Westergaard (en Broder til Kommuneingeniør W.) »stod meget skarpt med Hensyn til Kontraktens Gennemførelse.« I Fællesorganisationens Møde 3/9-20 deltog fra H. I. K. Lange og Hoeck, men blev overstemt. 10/9-20 vedtog Bestyrelsen at tilstille Fællesrepræsentationens Formand en motiveret Meddelelse om, at H. I. K. ikke kunde gaa med til Kontrakt-Udkastet i dets foreliggende Form, samt at overdrage Lange, Hoeck og Bagger videre Forhandling med den og Idrætsinspektøren. 5/10-20 sprang den første Bombe: »Formanden refererede Sagens Behandling paa et Møde mellem Fællesrepræsentationens 3-Mands Udvalg (Westergaard, Lange, Stefan Rasmussen) og Idrætsinspektør Holger Nielsen. Westergaard havde taget stærk Afstand fra H. I. K. og ansøret Idrætsinspektøren til at fastholde Kontrakt-Udkastet i den foreliggende Form, medens Idrætsinspektøren var stemt for Forhandling.« Formanden havde atter fremført de Grunde, der talte for, at H. I. K. maatte have ubetinget fri Raadighed over Sportsanlægget. Han havde dog for at vise Klubbens gode Vilje til at naa til en tilfredsstillende Ordning lovet Fællesrepræsentationen, at Boldklubben »Veto«, der spiller under daarlige Baneforhold, hver anden Søndag maatte laane H. I. K.s Fodboldbane til en Kamp, saaledes at »Veto«s Turneringskampe skal gaa forud for H. I. K.s Privatkampe.« Dette sidste afstedkom en meget lidenskabelig Debat, hvorunder Hoeck, Bagger og Lemche stærkt opponerede mod, at »Veto« skulde have Ret til at benytte H. I. K.s Baner. Det endte med, at Bestyrelsen forelagde Sagen for en ekstraordinær Generalforsamling.

Denne Generalforsamling afholdtes 21/10-20 paa »Constantia« med stud. jur. Eugen Olsen som Dirigent og havde faaet større Tilslutning (ca. 70) end nogen anden tidligere Generalforsamling i H. I. K.s Historie. Dagsordenen

lød ogsaa helt faretruende: »Drøftelse af den ved Kommunens Opsigelse af Klubbens Lejemaal pr. 1. April 1921 opstaaede Situation.«

Formanden gav en lang Oversigt over det hidtil passerede i Sagen vedr. Dannelsen af en Fællesrepræsentation for Klubberne i Gentofte Kommune, men pointerede, at det var Spørgsmaalet om Ret for Boldklubben »Veto« til Benyttelse af H. I. K.s Fodboldbane, som havde givet Anledning til Indkaldelse af Generalforsamlingen. Formanden mente, at det var hensigtsmæssigt at gaa med hertil. Bagger gik i en længere Tale stærkt imod, at »Veto« skulde have en saadan Ret og mente, at hvis Kommunen ønskede et Mellemlid mellem sig og de enkelte Klubber, burde dette Mellemlid alene være Idrætsinspektøren og ikke en »Overbestyrelse« for Klubberne. Torben Frederiksen mente ikke, at Generalforsamlingen paa det foreliggende Grundlag kunde tage Standpunkt til Spørgsmaalet om Dannelse af en Fællesorganisation. Kommunens Krav var sikkert uomgængeligt, men Sagen forelaa for daarlig oplyst, og hele Problemet maatte være rent teknisk at faa formet den ny Organisations Love saaledes, at H. I. K. i Kraft af sit Medlemstal fik den afgørende Overvægt indenfor Organisationen og fornøden Styrke til at bestemme de Beslutninger, dens Ledelse skulde tage. Med Hensyn til Spørgsmaalet »Veto« kunde han ikke se noget faretruende i, at man som gode Sportskammerater overlod Klubben, der led under daarlige Baneforhold, den store Fodboldbane til en Turneringskamp hver 14. Dag.

Herefter fulgte en meget livlig Debat om Spørgsmaalet »Veto«, hvorunder T. Frederiksen, Sv. Mejlbo, E. Weis og S. Skotner støttede Forslaget, medens Hoeck, Bagger og André Olsen talte imod. Forslaget om at udlaane Banen til »Veto« til en Kamp hver 14. Dag vedtoges med 27 Stemmer mod 7. Vedrørende Spørgsmaalet om Fællesorganisationen henvistes Bestyrelsen til at forhandle videre og fremskaffe et bedre Grundlag for Sagens Afgørelse.

LOV-UDKASTET FORKASTES — FORMANDEN GAAR

Paa Bestyrelsesmødet 9/12-20 meddelte Formanden, »at han som Medlem af Fællesrepræsentationen havde indsendt Forslag til denne til Love for samme. Lovforslaget var behandlet af Westergaard og Idrætsinspektøren og udsendt til Klubberne i Gentofte Kommune med Anmodning om Godkendelse og Udtalelse. Lovforslaget oplæstes og drøftedes meget indgaaende. Det vedtoges at forelægge Forslaget for en ekstraordinær Generalforsamling.«

Generalforsamlingen afholdtes 20/12-20 med Overretssagfører Perbøll som Dirigent og følgende Dagsorden: 1. Forelæggelse af Lovudkast for Fællesrepræsentationen for Idrætsklubber i Gentofte Kommune. 2. Valg af 7 Medlemmer til denne. Formanden redegjorde for de førte Forhandlinger, oplæste Lovforslaget og anbefalede Generalforsamlingen at vedtage samme, idet han ikke mente, at man ved fortsatte Forhandlinger kunde naa noget

bedre Resultat. Torben Frederiksen henstillede indtrængende til Forsamlingen ikke at tiltræde Lovforslaget. Hvis det vedtoges i foreliggende Skikkelse, vilde H. I. K. i samme Øjeblik være færdig som selvstændig Sportsklub. Han tilraadede snarest at underrette de andre Klubber om, at H. I. K. ikke kan acceptere Lovforslaget, optage en Drøftelse med dem og eventuelt, hvis de ikke bøjer sig for vore Grunde, søge direkte Forhandling med Kommunalbestyrelsen.

Bagger »konstaterede med Glæde, at Torben Frederiksen var kommet til Sandheds Erkendelse« og var mest stemt for »helt at opgive Fællesrepræsentationens Dannelse«. — Hoeck »gav Bagger sin Tilslutning, idet han mente, at Dannelsen af Fællesrepræsentationen med de Love, der forelaa Forslag til, var at ophæve og uselvstændiggøre Klubben«. Formanden (Lange) forstod godt de fremførte Betæneligheder, »men mente ikke, at man kunde komme udenom Kommunens Ønske.« T. Frederiksen mente heller ikke, at man kom udenom Fællesrepræsentationens Dannelse, idet Kommunen ansaa den for en Nødvendighed. Hans Standpunkt var, som paa forrige Generalforsamling, blot det, at man skulde sørge for at faa gennemført de rette Love for den ny Organisation. Bagger stillede nu Forslag om Forkastelse af Lovforslaget og Henstilling til Bestyrelsen om Forhandling med Kommunalbestyrelsen om en ny Lejekontrakt. T. Frederiksen stillede Forslag om Forkastelse af Lovforslaget og Nedsættelse af et 3 Mands Udvalg (2 valgt af Generalforsamlingen, 1 af Bestyrelsen) til Forhandling med Klubberne, eventuelt Kommunalbestyrelsen, om et nyt Lovforslag. Bagger henstillede til Generalforsamlingen »ikke at støtte Frederiksens Forslag, idet Bestyrelsen kun kunde opfatte samme som et fint lille Mistillidsvotum til Bestyrelsen.« Efter forskellige Udtalelser for og imod de to Forslag erklærede Formanden, at han

ikke længere ønskede at være Foreningens Formand, saafremt Lovforslaget ikke blev vedtaget. Herefter forkastedes Lovforslaget med alle Stemmer mod 1, Torben Frederiksens med 14 Stemmer mod 27, medens Baggers Forslag vedtoges med 27 Stemmer mod 14.

Paa næste Bestyrelsesmøde (29/12-20) forelaa Meddelelsen om August Langes Tilbagetræden som Formand fra 21. s. M., og man enedes om at lade Næstformanden Knud Hoeck fungere som Foreningens Formand indtil Generalforsamlingen i Februar.

1921—1923: BESTYRELSEN JOERGES BAGGER

Formand: Overinspektør Joerges Bagger
Næstformand: Prokurist Knud E. Hoeck
Direktør S. V. Lerche
Cand. jur. Eugen Olsen
Kasserer: Overretssagfører E. Perbøll
Fuldmægtig Adolph Frederiksen
Materialforvalter: Grosserer Vilhelm Lemche
Bankassistent Henning Larsen
Tennisinspektør: Stud. jur. Edgar Forum
Stud. polyt. Georg Izard-Pedersen
Stud. polit Ernst M. Weis
Fodboldinspektør: Assistent Carl Anton Jensen
Forvalter Kay Kästel
Juniorinspektør: Kommuelærer Axel Marcussen

Medlemmer: Grosserer Henry Sørensen

Direktør le Maire Berrum

Bestyrelsen Joerges Bagger baade begyndte og afsluttede sin Tilværelse med stor indbyrdes Splid. Paa Bestyrelsesmødet inden Generalforsamlingen 24/2-21 foreslog Lemche at indstille Hoeck til Formand. Henning Larsen saa gerne Hoeck som Formand, men mente, at det under de nuværende »indrepolitiske Forhold vilde være klogere at samle sig om en Mand, der ikke saa direkte var et Stridens Æble«. C. A. Jensen foreslog Perbøll, der ikke vilde modtage Valg, hvorefter Hoeck foreslog Bagger, der var villig, og som Bestyrelsens Flertal da samlede sig om. Paa Generalforsamlingen foreslog Sven Mejlbo paa Fodboldspillernes Vegne Torben Frederiksen indvalgt i Bestyrelsen, for at han kunde faa Lejlighed til paa Klubbens Vegne at deltage i de kommende nye Forhandlinger om Love for Fællesrepræsentationen, men Hoeck oplyste, at Flertallet af den gamle Bestyrelse ikke ønskede at sidde i Bestyrelse sammen med Frederiksen. En talrig Gruppe Tennisspillere fra Anlægget i Strandparken foreslog S. V. Lerche og Henry Sørensen indvalgt som Repræsentanter for »Havnespillerne«. Ved Afstemningen valgtes Henning Larsen (70 St.), Henry Sørensen (54), C. A. Jensen (51), S. V. Lerche (50) og Joerges Bagger (42). Hverken Hoeck eller T. Frederiksen var valgt, men Lemche meddelte straks efter Afstemningen Generalforsamlingen, at han nedlagde sit Mandat — for at Bestyrelsen kunde supplere sig med Hoeck, hvorefter Bagger enstemmigt valgtes til Formand. Bestyrelsen konstituerede sig med Hoeck som Næstformand, Perbøll som Kasserer, E. Forum som Tennisinspektør, C. A. Jensen som Fodboldinspektør og A. Marcussen som Juniorinspektør.

»SAMVIRKENDE IDRÆTSKLUBBER« GENNEMFØRES

Fra sin Forgænger havde Bestyrelsen Bagger arvet Problemet vedrørende den Fællesorganisation for Klubberne i Gentofte Kommune, som Kommunalbestyrelsen krævede dannet. Skønt for Tiden staaende udenfor Bestyrelsen havde Torben Frederiksen efter Indbydelse haft et rent privat Møde med Idrætsinspektør Holger Nielsen til Udveksling af Synspunkter og Drøftelse af Muligheder vedrørende Tilrettelægning af denne Organisation, som Idrætsinspektøren nu interesserede sig meget for at faa gennemført aller snarest. Frederiksen havde derefter i god Tid før Generalforsamlingen udarbejdet og tilstillet Bestyrelsen et fuldt færdigt Udkast til Love for Organisationen, der var saaledes udformet, at H. I. K. i Kraft af sit Medlemstal (det naaede 1/7-1923 op paa 782) kunde være sikker paa altid at have Majoritet i Organisationen, hvorfor denne aldrig vilde være i Stand at anfægte H. I. K.s »Suverænitet«, men Bestyrelsen havde svaret, at den »ikke ønskede at tage Standpunkt til Forslaget, førend man nøje kendte Kommunens Synspunkter«.

Joerges Bagger gjorde først et Forsøg paa at holde H. I. K. helt udenfor Fællesorganisationen, og et Medlem af Kommunalbestyrelsen havde paa et privat Møde med ham udtalt, at »dette nok skulde gaa i Orden«. Men kort efter modtog H. I. K. skriftlig Meddelelse fra Kommunalbestyrelsen om, at denne ikke kunde akceptere H. I. K.s Standpunkt om ikke at ville indtræde i Fælles-Organisationen. Den indkaldte til et Møde paa Raadhuset, i hvilket deltog Repræsentanter for de 5 under Fællesrepræsentationen hørende Klubber, syv Medlemmer af Kommunalbestyrelsen og Idrætsinspektør Holger Nielsen. Bagger fremkom paa dette Møde med et Forslag, der blev pure forkastet, hvorhos Kommunalbestyrelsen meddelte Bagger som H. I. K.s Repræsentant og Formand, at der inden 14 Dage fra Mødets Dato skulde være dannet en Fælles-Organisation, hvoraf H. I. K. skulde være Medlem. Saafremt dette ikke skete, vilde Kommunen — hvis Lejemaal med H. I. K. allerede var opsagt og udløbet den 1. April — udleje H. I. K.s Sportsanlæg til andre Klubber.

Dette var klar Besked om »Kommunens Synspunkter«, og Bagger forstod nu tilfulde Situationens Alvor. Efter Tilslutning paa et Bestyrelsesmøde forelagde han paa det næste Møde paa Raadhuset straks ved Forhandlingens Begyndelse et Forslag til Love for Fælles-Organisationen, der fik enstemmig Tilslutning fra de øvrige Klubbers Repræsentanter og Kommunalbestyrelsens Medlemmer. Organisationen fik Navnet »Samvirkende Idrætsklubber i Gentofte Kommune« (S. I. G.), og H. I. K. fik i Kraft af sit Medlemstal Flertal i Organisationens Repræsentantskab, der valgte dennes Bestyrelse. S.I.G.s Love og Klubbens Indmeldelse i S. I. G. blev derefter enstemmig godkendt paa en ekstraordinær Generalforsamling i H. I. K. den 18. Maj 1921, hvor Torben Frederiksen udtalte »sin Tilfredshed med det udmærkede Resultat«, og Perbøll rettede »en Tak til Formanden Hr. Bagger for hans udmærkede Arbejde for Udarbejdelsen af S. I. G.s Love«.

Saaledes afsluttedes denne for H. I. K. i flere Henseender uhyre farlige Episode paa bedste Maade, og »Samvirkende Idrætsklubber« har siden virket fuldt tilfredsstillende, saavel for Gentofte Kommune som for de samvirkende Klubber — indtil Organisationen ved Anlægget af det store Stadion i Gentofte blev ophævet og afløst af »Stadion-Udvalget«, i hvilket sidder en Repræsentant for hver af Klubberne samt Medlemmer af Kommunalbestyrelsen.

4 NYE TENNISBANER PAA PHISTERSVEJ

Endnu en større Sag blev gennemført under Bestyrelsen Bagger. H. I. K. havde i Strandparken 4 Tennisbaner og paa Phistersvej 12. I August 1921 ansøgte man om Tilladelse til Udvidelse af Tennisanlægget paa Phistersvej mod Vest med yderligere 3 à 4 Tennisbaner. Kommunen ejede Arealet, Klubben vilde selv bekoste Banerne anlagt.

»Samvirkende Idrætsklubber« anbefalede, og Kommunens Anlægsudvalg stillede sig velvillig. I Oktober fik Hoeck vedtaget Udsendelsen af et »Opraab til alle H. I. K.s Venner med Anmodning om Bidrag« og nedsat et Udvalg, bestaaende af Bagger, Hoeck og Henning Larsen. I Januar 1922 indsendtes de af Arkitekt Tage Møller over Anlægget udarbejdede Tegninger til Kommunen. Anlægget vilde ifølge indhentede Tilbud koste ca. 6.800 Kr., hvortil kom Omkostninger ved Indhegningen. Men Penge havde man ingen af. I Bidrag efter Opraabet, der var noget uheldigt udformet, var kun indgaaet et ganske ringe Beløb, ad privat Vej var der givet Tilsagn om et Beløb paa 400—500 Kr. Bestyrelsesmedlem S. V. Lerche, der var Direktør for A/S Foreningen til Indkøb af Boldspil-Rekvisitter, kom da i Februar 1922 som den frelsende Engel med et Tilbud om et rentefrit Laan fra Selskabet paa 5.000 Kr., at afdrage med 500 Kr. aarlig, og Kommunen garanterede for det til Banernes Anlæg nødvendige Beløb. Uvist af hvilken Grund ses Sagen derefter ikke at være fremmet, før Tennisinspektøren Weis paa et Møde 3/10-22 ønsker Oplysninger, og Formanden lover at indhente nyt Tilbud og derefter 14/11-22 oplyser, at »Forhandlingerne med Entreprenøren begynder i Morgen«. Af Forhandlinger i Juni og Juli 1923 om Forandring af Hegnet om Banerne kan sluttes, at disse formentlig paa daværende Tidspunkt maa have været færdige og taget i Brug.

BESTYRELSEN BAGGER SPRÆNGES

Efterhaanden var Bagger kommet i et vist Modsætningsforhold til Flertallet af Bestyrelsens Medlemmer. De to Fodboldrepræsentanters Sympati havde han aldrig haft, og paa et Bestyrelsesmøde umiddelbart før Generalforsamlingen 20/2-23 skete et afgørende Brud med yderligere 4 af Bestyrelsens 9 Medlemmer. Lerche ønskede, at H. I. K. skulde udmeldes af Dansk Lawn-Tennis Forbund, dels paa Grund af det høje Kontingent, dels fordi Afholdelsen af Danmarksmesterskabet kostede mange Penge. Klubben maatte ind paa et gennemført økonomisk Grundlag. Han ønskede, at Bestyrelsen skulde foreslaa Generalforsamlingen, at H. I. K. udmeldte sig af Lawn-Tennis Forbundet. Hoeck, Adolph Frederiksen og Henry Sørensen sluttede sig til Lerches Udtalelser. Bagger mente, at »man faar meget for disse Penge, idet D. L. T. F. skaffer godt Samarbejde med Udlandet, hvilket gavner Fremgangen for Tennislivet her i Danmark«. Han kunde ikke gaa med til at udmelde Klubben og modsatte sig Forslagets Forelæggelse, da det ikke var anmeldt til Formanden »senest 4 Dage før Generalforsamlingen«. Lerche, Hoeck og Adolph Frederiksen mente herefter, at Bagger ikke burde fortsætte som Formand, men at Bestyrelsen skulde foreslaa en anden.

Paa Generalforsamlingen vilde Lerche, Hoeck og A. Frederiksen udtræde af Bestyrelsen, og det kom til en kort Debat om Aarsagerne (bl. a. »Rovsing-

Sagen«), under hvilken det lykkedes Vilhelm Lemche at berolige Gemytterne saa meget, at de tre Medlemmer blev i Bestyrelsen, og Bagger blev enstemmigt genvalgt til Formand. Paa Mødet 23/2-23 meddelte Formanden dog, at Hoeck havde ønsket at udtræde af Bestyrelsen, hvorefter denne vedtog at supplere sig med stud. jur. Eugen Olsen, som siden 1919 havde været den ene af Klubbens Revisorer.

Allerede i Juli 1923 var det imidlertid galt igen, og nu brød Stormen for Alvor løs. Fra 36 af Klubbens Medlemmer forelaa en Skrivelse med Krav om Indkaldelse af en ekstraordinær Generalforsamling med følgende Dagsorden: I. Klage over d'Herrer Bagger og Gjessing som Repræsentanter for København i Kampen 15. Juli om de Vagn Jacobsenske Pokaler paa Lolland-Falster, II. Valg af ny Formand, eventuelt ny Bestyrelse. Formanden æskede Medlemmernes Udtalelser om Sagen i et Møde 26/7-23 og fik kun Tilslutning fra to. Næstformanden Lerche og Kassereren Adolph Frederiksen havde forinden nedlagt deres Mandater, og senere udvandrede ogsaa Axel Marcussen og C. A. Jensen. Efter at Resten af Bestyrelsen havde valgt Eugen Olsen til Næstformand, nedlagde Bagger selv sit Mandat, og Eugen Olsen ledede Klubben som fungerende Formand indtil den ekstraordinære Generalforsamling 23. August 1923.

1923—1928: BESTYRELSEN S. V. LERCHE

Formand: Direktør S. V. Lerche
Næstformand: Cand. jur. Eugen Olsen
Kasserer: Fuldmægtig Adolph Frederiksen

Sekretær: Prokurist Knud E. Hoeck
 Materialforvalter: Bankbestyrer Kai Larsen
 Grosserer C. J. Dideriksen
 Tennisinspektør: Bankassistent Sv. Hersting
 Stud. polit. Ernst M. Weis
 Direktør Guido Brandt
 Ingeniør, cand. polyt. Sv. A. Lund
 Fodboldinspektør: Forvalter Kay Kästel
 Kommunalærer Axel Marcussen
 Juniorinspektør: Kommunalærer Axel Marcussen
 Cand. jur. Torben Frederiksen
 Medlemmer:
 Sparekassebogholder E. Petersen
 Ingeniør, cand. polyt. Sv. A. Lund
 Prokurist Einar Nilsson
 Stud. polyt. Adam Weis
 Ingeniør M. Traberg

Den ekstraordinære Generalforsamling paa »Constantia« 23/8-1923, hvortil ca. 70 Medlemmer var mødt, blev hurtig overstaaet. Den gamle H. I. K. er Overretssagfører J. Phister valgtes enstemmigt til Dirigent og gav Ordet til cand. jur. Eugen Olsen — vi refererer fra Forhandlingsprotokollen: — »som meddelte, hvorlunde den tidligere Formand Assurandør Joerges Bagger, efter forgæves at have søgt Bestyrelsen rekonstrueret, havde nedlagt sit Mandat, hvorefter Eugen Olsen qva Næstformand var traadt til og havde faaet stillet en fuldstændig Bestyrelse paa Benene, nemlig d'Hrr. Cand. jur. Eugen Olsen, Direktør S. V. Lerche, Prokurist Knud Hoeck, Kommunalærer Axel Marcussen, Forvalter Kay Kästel, Bankassistent Sv. Hersting, Sparekassebogholder E. Petersen og Bankkasserer Kai Larsen. Denne Bestyrelse stillede nu samtlige sine Mandater til Raadighed for Generalforsamlingen, som derpaa, uden saa meget som Antydning af Diskussion, genvalgte den fuldstændige Liste. Til Formand blev af Kommunalærer Axel Marcussen foreslaaet Direktør S. V. Lerche, medens Assurandør Bagger foreslog Eugen Olsen. Men da denne erklærede ikke at ville være Formand, valgtes Direktør Lerche med overvældende Majoritet. Seks stemte imod.

Generalforsamlingen blev hævet Kl. 8,42 — efter 12 Minutters Varighed — hvorefter Medlemmerne begav sig til selskabeligt Samvær i Restaurantens Spisesal.« Luften var renset — alt var lutter Fred og Idyl.

»INDREPOLITIK« UNDER LERCHE

Lerche var en munter og jovial Mand, som forstod at faa sin Bestyrelses Medlemmer til at samarbejde i godt Kammeratskab og samtidig lade dem

arbejde selvstændigt i stor Frihed hver paa sin Post eller med de særlige Opgaver, der blev overdraget dem. I hans Formandsperiode blev flere betydelige Opgaver løst til stor Gavn for Klubben.

Efter at den unge Eugen Olsen saa elegant havde spillet sin Rolle som Fødselshjælper ved Bestyrelsens Tilblivelse, var det naturligt, at denne ved Konstitueringen valgte ham som Næstformand. Hoeck modtog, efter nogen Tøven, Posten som Sekretær og varetog denne med vanlig Dygtighed i de følgende tre Aar. Men paa Generalforsamlingen i Februar 1926 blev han til stor Overraskelse og megen Forbitrelse »dolket« af en tilfældig Fodboldspiller-Majoritet, som i Stedet for Hoeck satte yderligere en speciel Fodboldrepræsentant ind i Bestyrelsen. Denne ukloge Handling følte af Tennis-spillerne som et Overgreb og gjorde megen Skade i Forholdet mellem Tennis-spillere og Fodboldspillere. Bestyrelsens Flertal, der i nogen Tid havde været bekymret over en tiltagende Mangel paa Orden og Disciplin i Fodbold- og Junior-Afdelingerne, mente, at Hoeck netop var fældet paa Grund af sin Kamp for Hævdelse af bedre Orden og Disciplin. Man tilkaldte da i Marts 1926 cand. jur. Torben Frederiksen, som i 8 Aar havde været udenfor Bestyrelsen, og anmodede ham om atter at indtræde i denne og med sin Autoritet overfor Fodboldspillerne søge at genskabe den gamle Orden og Disciplin i disse Afdelinger. Ganske vist havde Axel Marcussen netop overtaget Fodboldinspektoratet og Arnold Jensen Juniorinspektoratet, men efter venskabelig Forhandling traadte Arnold Jensen tilbage, og Torben Frederiksen blev paany H. I. K.s Juniorinspektør. Under 13. April 1926 udsendte han følgende:

CIRKULÆRE TIL H. I. K.s YNGLINGE OG JUNIORES

»Ved min Overtagelse af Juniorinspektoratet i H. I. K. ønsker jeg at sige jer dette:

Om 14 Dage vil alle jeres Træninger og de fleste af jeres Kampe atter normalt blive henlagt til den store, nu saa smukt istandsatte Bane i vor Sports-park ved Phistersvej. En af det gamle H. I. K.ske Førsteholds allerdygtigste Fodboldspillere — Sven Mejlbo — er allerede ansat som fast Træner for jer. Og i Løbet af næste Maaned vil store Fodboldstævner, som vil blive afholdt i Sportsparken, medføre stor ny Tilgang af Spillere til alle vore Fodboldhold, saa at disse altid vil møde fuldtallig og med flere Reserver til Kampene.

Jeg opfordrer da alle de Ynglinge og Juniores, som vil være med til det nye blomstrende Sportsliv, som snart tager sin Begyndelse, om straks at møde frem til Træninger og Kampe.

3. og 4. Juniorhold og alle Juniores, som 1. September 1925 ikke var fyldt 14 Aar, træner hver Tirsdag og Fredag Kl. 3½—4¾. Alle ældre Juniores og Ynglinge træner samme Dage Kl. 4¾—6. Samtlige Deltagere i Trænin-

gerne vil blive noteret op, og de, der træner flittigst, vil blive foretrukket ved Udtagelse til Kampene.

Jeg stiller da her jer alle — fra den største Yngling til den mindste Junior — overfor dette Valg: Enten maa du være med i dette nye Sportsliv — og saa maa du være det fuldt og helt som energisk Sportsmand og god Kammerat — eller ogsaa maa du holde dig helt udenfor, saa vi slet ikke behøver at regne med dig. De, der vil være med, maa omgaaende udfylde vedlagte Spørge-Blanket og indsende den til Klubben eller aflevere den personligt til Træneren ved den første Træning (Fredag 16. April). Faar vi altsaa ingen Blanket fra dig, vil du ikke herefter blive udtaget til Deltagelse i nogen Kamp.

Men indsender du Blanketten og saaledes tilkendegiver, at du vil være med i det ny fornøjelige Sportsliv, som nu begynder, saa vid, at du dermed ogsaa underkaster dig den ny strengere Disciplin, som samtidig indføres. (Disciplin i denne Forbindelse betyder en stærkere Hævdelse af indbyrdes Kammerat-skab paa de forskellige Fodboldhold).

Som et Udtryk for denne ny Disciplin ønsker jeg gerne straks her at gøre opmærksom paa, at en hvilken som helst Spiller, der uden Afbud udebliver fra en Kamp, straks — ganske automatisk — vil udgaa af Holdet, indtil han har afgivet fyldestgørende mundtlig Forklaring til mig personlig. I Gen-tagelsestilfælde vil overhovedet ingen Forklaring blive anset for fyldestgørende, og paagældende maa udgaa af Holdet for hele Resten af Sæsonen.

Nu har I vist forstaaet mig — altsaa: I maa enten være med helt og straks eller ogsaa vil vi slet ikke regne med jer.

Vi har for Fremtiden i H. I. K. kun Brug for fuldt paalidelige og energiske Sportsmænd og gode Kammerater. Disse lover jeg i det kommende Foraar mange fornøjelige Timer paa H. I. K.s Sportspladser.«

Samme Efteraar anmeldtes følgende H. I. K.-Hold til Deltagelse i K. B. U.s Turnering 1926-27: 1., 2., 3. og 4. Seniorhold, 1. og 2. Ynglingehold og 1., 2., 3.a, 3.b, 4.a og 4. b.-Juniorhold.

H. I. K. OG SKOLERNE

I en af Juniorinspektøren til Skolerne i Gentofte Kommune udsendt Cir-kulæreskrivelse hed det bl. a.:

»I en Tid, hvor de legemlige Spørgsmaal (Sundhedsundersøgelser, Ernæ-ringsforhold, systematisk Legemskultur o. s. v.) inden for Pædagogikken . . . mere og mere paatrænger sig Opmærksomheden med stadig stærkere Krav om en rationel Løsning, formener vi, at et intimt og paa rette Maade anlagt Samarbejde mellem Skoler og Sportsforeninger vil kunne blive i høj Grad frugtbart og bidrage praktisk til betydelige Fremskridt med Hensyn til Skole-ungdommens legemlige Udvikling.

Det synes anerkendt, at Skolerne i Almindelighed indenfor Skoletiden, naar

Timeplanen skal følges, ikke er i Stand til at bibringe Eleverne den fornødne legemlige Udvikling. Hvad om man da tog Sportsforeningerne til Hjælp og lod Eleverne saa vidt muligt dyrke den fornødne Sport udenfor Skoletiden!

Men det er klart, at Skolerne maatte kræve visse Garantier og eventuelt sikre sig en vis Kontrol.

Hellerup Idræts-Klub ønsker og tilbyder hermed under enhver fornøden Garanti et saadant Samarbejde med Skolerne i Gentofte Kommune og skal i denne Anledning meddele følgende:

... Disse, de bedste Spillere, deltager paa de 4 Juniorhold i Københavns Boldspil-Unions ordinære Fodboldturnering, hvori de een Gang om Aaret kommer til at spille med hver af de københavnske Klubbers tilsvarende Hold. Disse Kampe spilles om Søndagen og er ifølge deres Natur det ypperste Fodboldspil, danske Drengene kan komme til at deltage i.

Ved Træningen, hvortil alle Medlemmer har Adgang, tages altsaa Hensyn til hver enkelt Drengs legemlige Udvikling, og selve det sportslige Niveau hæves her efter bedste Evne — ved Kampene tages der Hensyn til de særlig dygtige og veludviklede, som har Krav paa at faa Lejlighed til yderligere Udvikling.

Overalt hvor Klubbens Drengene spiller, hvad enten det er ved de faste Træninger paa Banen i Hellerup Sportspark eller ved Kampe samme Sted, i København eller ude i Landet, er Klubbens Juniorledere tilstede og har Opsyn med Drengene — aldrig nogensinde er disse paa de Tider, hvor Klubben kalder paa dem, overladt til sig selv.

Hver Spiller, der deltager i en Træning eller en Kamp, krydses af paa Træningsskemaerne og noteres i Kampprotokollerne, saaledes at Klubben til enhver Tid er rede til at opgive Skole og Hjem, hvor mange Gange, ja paa hvilke Dage ethvert Medlem har været til Træning eller Kamp og til eventuelt, naar Lektielæsning og lign. maatte kræve det, systematisk at begrænse deres Deltagelse ...

Hellerup Idræts-Klub, hvis Anlæg skyldes Gentofte Kommune, og hvis Drift, som den nu er anlagt, ikke var mulig uden ved Hjælp af de kommunale Midler, er og ønsker at være Centralinstitutionen for Sport i Gentofte Kommune. Ikke snævre Klubinteresser, men videst mulig Hensyn til selve Sporten indenfor Gentofte Kommune er afgørende for Klubbens Administration ...

Det vi ønsker med denne Henvendelse er at stille os til Disposition for Skolerne i Kommunen. Mener Skolerne, at det Sportssystem og det Sportsprogram, som her løseligt er skitseret, yder den tilstrækkelige sportslige og pædagogiske Garanti, og at Klubben ved dets Udøvelse vil være i Stand til at virke til Gavn for Drengenes legemlige Udvikling, beder vi dem sende os deres Drengene, saa vidt muligt søge at formaa Drengene til at blive Medlemmer og Hjemmene til at forstaa Betydningen heraf for Børnene — og desuden

om efter Evne at støtte Skoleturneringer og Stævner, som vi maatte udskrive, ved den videst mulige Deltagelse.«

SKOLE-TURNERINGEN UDVIDES TIL 3 RÆKKER

I 10 Aar havde H. I. K. afholdt Skole-Pokalturneringer for Skolernes smaa Spillere under 14 Aar. Nu udvidedes »Boldklubben H. I. K.s Skole-Fodboldturnering 1926—27 for Skoler i Gentofte Kommune« til at omfatte tre Turnerings-Rækker, nemlig:

Række I (Gymnasie-Rækken), aaben for enhver Elev i Skoler med Gymnasie-Klasser, Række II (Mellem- og Realskole-Rækken), aaben for Skolernes Elever i Mellem- og Realskoleklasserne og derunder, og Række III (Pokal-Rækken), aaben for Skoleelever, der den 1. Maj 1926 ikke var fyldt 14 Aar.

Turneringsleder var H. I. K.s Juniortræner stud. mag. Sven Mejlbo. Ass. Turneringsleder var Junior-Inspektøren cand. jur. Torben Frederiksen. Ansættelse af Dommere varetog Fuldmægtig Adolph Frederiksen.

Ogsaa den 3-rækkede Skole-Turnering blev en meget stor Sukces. Følgende 9 Skoler anmeldte Deltagelse:

Gl. Hellerup Gymnasium (I, II, III), Gentofte Statsskole (II, III), Ordrup Gymnasium (I, II, III), Øregaard Gymnasium (I, II, III), Gentofte Kommuneskole (II, III), Hellerup Kommuneskole (II, III), Maglegaards-Skolen (II, III), Ordrup Kommuneskole (II, III) og Skovshoved Kommuneskole (III).

Turneringen omfattede ialt 77 Kampe, hvoraf de 44 afvikledes i Efteraaret 1926, de 23 i Foraaret 1927. I de følgende 25 Aar har Turneringen fortsat været udskrevet med 3 Rækker.

H. I. K.s Skole-Fodboldturnering har i Aar bestaaet i 35 Aar. Den er blevet en af H. I. K.s værdifuldeste Institutioner, og hvad den har betydet for Skoleidrætten i Gentofte Kommune — baade i sig selv og som Incitament for Spillet i Skoletimerne — kan vist ikke vurderes højt nok.

H. I. K.s LÆGEVÆRELSE — PIONER FOR ALLE IDRÆTS-LÆGEVÆRELSE I DANMARK

Allerede i 1917 havde H. I. K.s daværende Juniorinspektør Torben Frederiksen og den udmærkede venstre wing paa H. I. K.s Førstehold, stud. med. Eigil Rekling (den nuværende Overlæge paa Finsen-Institutet) — inspireret af Beretninger om Skole-Lægevæsenet i Oslo — begyndt at maale og veje Drengene i H. I. K.s Junior-Afdeling samt at undersøge Hjerte, Lunger og Nyrrer saa godt, som en ung, medicinsk Student nu kunde gøre det med de for Haanden værende Midler. I et Cirkulære af 13/5-18 til Skolerne hed det herom:

». . . Endelig er Klubben for Tiden ved at indføre en grundig og omhyggelig anlagt Legemskultur. Hvert Medlem af Juniorafdelingen vil med visse Terminer blive maalt og vejjet, og man vil ved at lade ham træne mere eller

mindre søge opnaaet det rette harmoniske Forhold mellem hans Vægt og hans Alder og Højde. Og det er vort Haab at kunne opnaa regelmæssig Lægeundersøgelse af og Tilsyn med Drengenes Sundhedstilstand.«

Efter at Eigil Rekling var blevet Læge, og Torben Frederiksen atter havde overtaget H. I. K.s Juniorafdeling, blev der i Pavillonen paa Phistersvej indrettet et indtil de mindste Enkeltheder fuldt monteret Lægeværelse, og den 9. September 1926 udsendtes til alle Drengenes Forældre følgende Cirkulære ang. Lægetilsyn med H. I. K.s Ynglinge og Juniorer:

»For at H. I. K.s Ynglinge- og Junior-Afdeling kan blive den fuldkomne Special-Skole for Legems-Kultur, som man meget ønsker at gøre den til, har man — som et Led i Bestræbelserne herfor — fra 1. September i Sports-pavillonen ved Phistersvej oprettet et Lægeværelse under Ledelse af Hr. Læge E. Rekling.

Denne Virksomhed har to Opgaver:

1) at konstatere eventuelle Sygdomme og gøre Ynglingene, Juniorernes Forældre og deres Skoler opmærksom paa disse,

2) at skabe Grundlag for Træningens Afpasning overfor hver enkelt Dreng under Hensyn til konstaterede Defekter og med det Formaal til enhver Tid at dirigere hans Vægt i den Retning, som et solidt videnskabeligt Erfaringsmateriale anviser som ønskelig i Forhold til hans Alder og Højde.

Hver Yngling og Junior vil i H. I. K.s Læge-Kartotek faa sit særlige Kort, paa hvilket Resultaterne af enhver Undersøgelse vil blive noteret. Til Notering paa dette Kort bedes Forældrene endvidere paa vedlagte Blanket give Meddelelse om eventuelle Sygdomme i Familien (specielt Tuberkulose) samt om Drengens tidligere Sygdomme (og paa hvilken Tid han har haft dem).

Undersøgelserne finder indtil videre Sted hver Mandag Kl. 7—8 og Lørdag Kl. 4—6, og Drengene vil faa særlig Meddelelse om, naar de skal møde.

Eventuelle Forespørgsler til Dr. Rekling eller mig kan rettes til H. I. K.s Lægekantor (Telefon Helrup 1428) paa de nævnte Tider.«

Denne Lægeundersøgelse var obligatorisk for alle Medlemmer af H. I. K.s Juniorafdeling. Man ønskede ikke at underkaste Drengene den intense Specialtræning, man da havde paabegyndt (især de korte Hurtigløb) uden at vide nøje Besked med, hvordan det stod til med deres Hjerte, Lunger og Nyrer. (Men med det Kendskab, H. I. K.s Juniorledere derved havde faaet til hver enkelt af Drengene, kunde det nok virke chokerende at se en Spiller, som efter Undersøgelse paa H. I. K.s Lægeværelse havde faaet kategorisk Forbud mod indtil videre at dyrke nogen Form for Legemsøvelse, paa Grund af Defekt ved Hjertet, — nok saa frejdigt spille wing paa et af de smaa Hold i Skole-Fodboldturneringen, uden at man havde Magtmidler til øjeblikkeligt at skride ind). Adgang til Lægeundersøgelse paa H. I. K.s Lægeværelse havde iøvrigt ethvert aktivt Medlem af H. I. K. — saavel Fodbold- som Tennis-

spillere — en bestemt Aften hver Uge. Det anbefaledes indtrængende Medlemmerne at underkaste sig en saadan Undersøgelse ved Begyndelsen af hver Sæson og iøvrigt i Løbet af Sæsonen at benytte Lægeværelset, naar som helst de maatte have Brug derfor, saaledes at Lægeværelset snarest muligt kunde indgaa som et helt naturligt Led i det daglige Idrætsliv i Klubben.

Det nedsatte Lægeværelse-Udvalg bestod af Formanden for Udvalget, cand. jur. Torben Frederiksen, Udvalgets Sekretær, Ingeniør M. Traberg, Lægeværelsets Leder: Læge Eigil Rekling og Lægeværelsets Sekretær, cand. mag. Sven Mejlbo.

FORSØG PAA SAMMENSLUTNING MED TREDIE »HELLERUP BOLDKLUB« (»VETO«)

Nord for H. I. K.s Fodboldbane, paa den anden Side Mantziusvej, fandtes — mellem Mantziusvej og Kildeskovsrenden, der dengang endnu ikke var rørlagt — en lille Mark, der ejedes af Kommunen og benyttedes som Fodboldbane af Maglegaards-Skolen. Det var en meget lille og meget daarlig Bane. Her spillede i 1914 nogle unge Mennesker, som aabenbart havde regnet med at kunne faa i hvert Fald Medbenyttelsesret til den store Fodboldbane ved Phistersvej, som netop da laa og groede færdig efter at være anlagt et Par Aar tidligere. Da den store Fodboldbane af Kommunen blev udlejet til H. I. K., gav de — som en lidt kværulerende Protest herimod — den Klub, som de startede den 1. Maj 1914, Navnet »Boldklubben Veto af Hellerup«. Den havde ikke ret mange Medlemmer, men et stærkt Førstehold med flere ret gode Spillere, bl. a. den aldeles fremragende back Viggo Jørgensen (den senere Købmand og Vinhandler i Hellerup og nuværende Medlem af Gentofte Kommunalbestyrelse). Holdet stod i Nordre Birks Boldspil-Unions Turnering 1915 lige med H. I. K.s Førstehold paa det Tidspunkt, da H. I. K. gik ind i Københavns Boldspil-Union, hvorefter »Veto« vandt N. B. B. U.s Turnering 1915, og det fejrede i de kommende Aar store Triumfer indenfor denne Union. I Aarene 1915-1920 var »Veto«s Formand, Afdelingschef Georg Nielsen, ogsaa Formand for Unionen.

Men »Veto«, som i 1923 tog Navneforandring til »Hellerup Boldklub«, var og blev dog et uheldigt Foretagende — baade for H. I. K., som haardt trængte til en Træningsbane og iøvrigt godt kunde bruge flere af »Veto«s Spillere, og for »Veto« selv, som ikke havde nogen Udviklingsmulighed med den lille, daarlige Bane, og hvis Spillere kunde have haft meget større Glæde af deres Sport ved at spille i H. I. K. I alle Aarene 1915-1926 havde de to Klubber gaaet hinanden paa Nerverne i Banespørgsmaalet. Naar Banen ved Phistersvej var under Reparation, maatte Kommunen henvise hele H. I. K.s Fodboldspil til »Veto«s Bane, og selv om H. I. K.s Bane var i Brug, maatte »Veto«s Bane delvis bruges af H. I. K. I 1916, mens H. I. K. endnu havde

den store Træningsbane ved Tranegaardsvej, blev der truffet et Arrangement, ifølge hvilket »Veto« flyttede sit Sportsliv med Omklædningshus og det hele til Banen ved Tranegaardsvej, mens H. I. K. fik udelukkende Brug af Banen ved Mantziusvej, men kort efter mistede H. I. K. Banen ved Tranegaardsvej, som blev udstykket til Villagrunde, og saa flyttede »Veto« tilbage til Mantziusvej. Et Par Gange havde man forhandlet officielt om Sammenslutning af Klubberne. I April 1922 meddelte Fodboldinspektøren Carl Anton Jensen i H. I. K.s Bestyrelse, at der var Chance for en Sammenslutning mellem »Veto« og H. I. K. Hoeck ønskede overhovedet ikke »Veto«s Spillere ind i H. I. K., men der blev dog nedsat et Forhandlings-Udvalg, bestaaende af C. A. Jensen og Juniorinspektøren Axel Marcussen. Allerede i Juli samme Aar endte Forhandlingerne resultatløst. I Maj 1923 havde Lerche og Bagger et nyt Møde om Sammenslutning med Repræsentanter for »Hellerup Boldklub«, som Klubben nu kaldtes. Ogsaa det endte resultatløst.

I 1926 havde Situationen imidlertid tilspidset sig saaledes, at en endelig Afgørelse maatte fremskaffes. Kommunen havde i et helt Aar haft den store Bane ved Phistersvej til Reparation og ønskede de to Klubber sammensluttet, for at Banen ved Mantziusvej effektivt kunde udnyttes som Træningsbane. »Samvirkende Idrætsklubber« anbefalede ogsaa Sammenslutning. Hertil kom, at Torben Frederiksen laa i Forhandling om Erhvervelse af et Areal mellem den nuværende Maglemosevej og Kildeskovsrenden og havde Planer om at sammenlægge dette med Banen ved Mantziusvej, hvorved der kunde skabes en ny stor Fodboldbane og en mindre Træningsbane. Bydende »realpolitiske« Hensyn medførte altsaa, at en Ordning af en eller anden Art maatte træffes. Torben Frederiksen fik til Opgave at løse Problemet og tilskrev under 5/5-26 »Hellerup Boldklub«s Formand, Afdelingschef Georg Nielsen saaledes:

»Efter vor orienterende Samtale fornylig om en Sammenslutning af Hellerup Boldklub og Hellerup Idræts Klub har man paa et Bestyrelsesmøde i H. I. K. under 22. f. M. principielt givet Tanken om en saadan sin Tilslutning og bemyndiget mig til paa Klubbens Vegne at indlede Forhandlinger med Dem om Grundlaget for en saadan Sammenslutning mellem vore Foreninger.

D a der nu i ca. 10 Aar har været ført Forhandlinger — snart underhaanden, snart officøse, snart officielle — om Sammenslutning af de to Foreninger, d a en saadan Sammenslutning ganske aabenbart fra et uholdt rent teknisk-sportsmæssigt Synspunkt vil betyde en meget stor Fordel for Fodboldsporten i Hellerup, medens kun snævre klub-patriotiske Hensyn taler derimod, og d a jeg har Grund til at tro, at en Sammenslutning paa nærværende Tidspunkt vil kunne medføre større fælles Fordele, end man nogensinde tidligere havde tænkt sig Muligheden af — saa er det mit indstændige Forslag, at vi nu fra begge Sider lader alle ikke-sportslige Hensyn falde for efter en Sammen-

slutning at kunne faa skabt det store fælles Grundlag, paa hvilket det vil være muligt at drive Fodboldsporten i Hellerup op i det absolut højeste Plan.

Lad os komme hinanden i Møde som gode Sportsmænd, parate til for den fælles Sag at ofre alle uvedkommende, klub-patriotiske Krav, som ikke kan begrundes rent sagligt eller af Billigheds-Hensyn.

Jeg foreslaar, at De ligeledes hos Deres Bestyrelse søger Bemyndigelse til at føre officielle Forhandlinger om Sammenslutning, og at vi efter Aftale snarest muligt afholder et Møde med 4 Repræsentanter for hver Forening.

Det er da min Tanke, at dette Fællesudvalg skulde søge at opnaa fuld Enighed om en fælles Indstilling til begge Bestyrelser, og at der, saafremt begge Bestyrelser derefter tiltræder Indstillingen, afholdes Generalforsamlinger i begge Foreninger samme Sted og paa samme Tid og, umiddelbart efter at Sammenslutning er vedtaget, endelig en fælles Generalforsamling.

Jeg foreslaar, at Udvalget afholder sit første — og forhaabentlig eneste — Møde førstkommande Mandag Aften Kl. 8 paa Constantia.«

For at faa Sagen til at gaa i Orden gik H. I. K.s Delegerede og Bestyrelse med til højst urimelige Krav fra H. B.s Side — udelukkende af Hensyn til det vigtige Bane-Problem. Skønt H. B. havde 25-50 Medlemmer, mens H. I. K. havde 700-800 Medlemmer, gik man med til at slaa H. B.s Bestyrelse (5 Medlemmer) sammen med H. I. K.s Bestyrelse (9 Medlemmer) til en 14 Mands Bestyrelse (idet H. I. K. saa havde tænkt sig at lade Klubben lede af et mindre Forretningsudvalg). De to Spilleudvalg skulde slaas sammen paa samme Maade. H. I. K.s Spilledragt skulde bevares, men H. I. K. skulde stille 22 Dragter til Raadighed for H. B.s Spillere, og H. I. K. skulde betale H. B.s Gæld (ca. 100 Kr.). En Generalforsamling i H. B. 1/6-26 vedtog ogsaa Sammenslutningen med 16 Stemmer mod 9, men paa Betingelse, at H. B. skulde besætte Næstformands-Posten i den samlede Bestyrelse. Skønt H. I. K. pure afviste denne nye Betingelse, afholdt de to Klubber dog samtidige Generalforsamlinger paa »Constantia« 24/6-26. H. I. K. vedtog hurtigt, hvad de to Klubbers Delegerede var blevet enige om, og maatte suspendere Generalforsamlingen i 1½ Time for at afvente Afgørelsen paa H. B.s Generalforsamling. Denne gik ud paa, at H. B. frafaldt Kravet om at besætte Næstformands-Posten, men nu rejste Krav om, at den fælles Spilledragt fremtidig skulde være H. B.s grønne Trøje og hvide Bukser. Dette vakte en Storm af Harmen paa H. I. K.s Generalforsamling, der efter en bevæget Debat sluttede med Vedtagelse af Sammenslutning, paa Betingelse at H. B. ligeledes vedtog, hvad de to Klubbers Delegerede havde enedes om. 1/7-26 holdt H. B. sin 3. Generalforsamling, paa hvilken Formanden for H. I. K.s Delegation fik Lejlighed til at fremsætte en sidste Udtalelse. Skønt H. B.s højt ansete, mangedaarige Formand, Georg Nielsen, og flere Bestyrelsesmedlemmer satte deres

Mandater ind paa, at Sammenslutning nu blev vedtaget paa det oprindelig aftalte Grundlag, blev Forslaget paany nedstemt.

Bestræbelserne fortsattes dog endnu i flere Maaneder. 21/3-27 opfordrede Torben Frederiksen for sidste Gang H. B.s nye Formand til et sidste Forsøg. 29/3-27 skriver Kommunalbestyrelsen — som havde været holdt nøje underrettet om hele Sagens Forløb — i et Brev til »Samvirkende Idrætsklubber«: »... Man ser sig derfor nødsaget til af Hensyn til Baneforholdene at stille Krav om, at den omhandlede Sammenslutning af de to Klubber finder Sted, eller at Banen foruden af Skolen fremtidig kun benyttes af een Klub.« 20/4-27 holdt H. B. sin 4. og sidste Generalforsamling om Sagen og tilskrev herom H. I. K.s Forhandler saaledes: »I Henhold til modtaget Skrivelse af 21/3-27 angaaende Sammenslutning mellem H. I. K. & H. B. undlader man sig ikke herved at meddele den ærede Klub, at paa H. B.s Aarlige Generalforsamling Onsdag den 20. ds. blev Sammenslutningen forkastet med $\frac{2}{3}$ Majoritet, saaledes at vi betragter den Sag uddebatteret.« Torben Frederiksen afsluttede Episoden med et Brev af 27/4-27 til H. B., hvoraf citeres:

»Den ærede Boldklubs Skr. af 21. ds., hvori meddeles, at Klubben paa sin ordinære Generalforsamling den 20. ds. med $\frac{2}{3}$ Majoritet har forkastet en Sammenslutning med H. I. K., har jeg modtaget og skal bringe til min Bestyrelses Kundskab.

Da jeg formoder, at H. B.s Medlemmer er nøje gjort bekendt med Skr. af 29. Marts fra Gentofte Kommunalbestyrelse til »Samvirkende Idrætsklubber i Gentofte Kommune« saavel som med Forhandlingerne om denne Sag paa S. I. G.s sidste Repræsentantskabsmøde, maa jeg formode, at saavel den ærede Boldklubs Bestyrelse som dens Medlemmer er ganske klare over Konsekvenserne af den nævnte Generalforsamlingsbeslutning . . . Den ærede Boldklub bærer derfor selv det hele og fulde Ansvar for, hvad der nu vil ske . . . den vil ikke med sine smaa, egoistiske Særinteresser faa Lov at lægge sig hindrende i Vejen for de store Interesser, der knytter sig til den almindelige Udvikling af Idrætten i Hellerup. Det er ikke ærefuldt for Hellerup Boldklub, at den har villet forsøge herpaa, og jeg tror, at den meget hurtigt — men desværre altsaa for sent — vil blive belært om, at det ogsaa har været uforstandigt.«

Saaledes begik »Veto«-H. B. trods al mulig Imødekommenhed faktisk det rene Selvmord. Banen ved Mantziusvej blev overdraget H. I. K. til Træningsbane, og H. B. sluttede sig 31/3-28 sammen med Skovshoved Idrætsforening.

DEN STORE FODBOLDBANE — DEN RENE ELENDEGHED

Den store »Opvisningsbane« ved Phistersvej med dens herlige, bløde Grønsvær, som de H. I. K.ske Fodboldspillere rykkede ind paa i 1915, var en

Oplevelse, de aldrig vil glemme. Men Glansen gik meget hurtigt af den — for den var jo anlagt i »den afsides liggende Mose ved Vandværket«, som det blev skrevet i 1912, og var meget sart. Den har været den H. I. K.ske Fodboldledelses store Fortvivlelse i en lille Menneskealder og bærer sin rigelige Del af Skylden for ringe sportslige Resultater i mange og lange Perioder. Hvert Aar har den maattet henligge til Reparation i flere Maaneder, somme Tider i halve og hele Aar — mens H. I. K.s Fodboldsport stagnerede.

Allerede paa et Bestyrelsesmøde 9/9-15 — ikke 4 Maaneder efter Indvielsen — begyndte Vanskelighederne: »Fodboldinspektøren foreslog, idet han meddelte, at den ny Fodboldbane led meget ved Spil foran de faste Maal, at rette Henvendelse til Kommunen om 1) at lade opsætte løse Træningsmaal (fire) til to Træningsbaner paa tværs, 2) at faa bedre Træningstider paa den lille Bane (»Veto«s) nord for Fodboldbanen og 3) at faa Tilladelse til at lade Opsynsmanden planere Arealet vest for Tennisbanerne.

To Gange forsøgte Torben Frederiksen at skaffe H. I. K. den saa stærkt fornødne anden Fodboldbane paa Markerne syd for Tennisbanerne ved Phistersvej — første Gang i Oktober 1915 under Bestyrelsen Voss ved Forhandlinger med Poul Hansen, Taffelbay, om Leje af Arealet, anden Gang i Foraaret 1918 under Bestyrelsen Lange, da han forsøgte at faa Gentofte Kommune til at erhverve Arealet. Men han stod svagt i den Bestyrelse, og det kom til et stormende Opgør, da han erfarede, at Formanden og Næstformanden havde haft Kommunalbestyrelsens Formand og Anlægsudvalgets Medlemmer til Besigtigelse af Arealet og Konference om Sagen uden at underrette ham og give ham Lejlighed til at fremføre sine Argumenter for Nødvendigheden af i Tide at sikre H. I. K. Areal til Fodboldbane. Nu fik han blot at vide, at »Sogneraadet ikke havde været stemt for at erhverve Arealet«.

NY FODBOLDBANE VED MAGLEMOSEVEJ SIKRES H. I. K.

Bedre gik det i 1926-27 under Bestyrelsen Lerche, da Torben Frederiksen indledede Forhandlinger med Overretssagfører Carl Skibsted, der repræsenterede A/S Bregnegaardens Jorder, om Køb af Arealet mellem Maglemosevej og Kildeskovsrenden, og med Kommuneingeniør Westergaard om Kommunegaranti for Købesummen. Den gamle Overretssagfører og Kommuneingeniøren var for Aar tilbage blevet højst uenige om et Projekt til Anlæg af Veje over Bregnegaardens Jorder. Kommunen stillede som Betingelse for Godkendelse af Projektet, at Maglemosevej blev udlagt som en bred Hovedfærdselsvej, hvilket Selskabet afslog. »Vi kan vente,« bemærkede Kommuneingeniøren. »Vi kan ogsaa vente,« svarede den gamle Overretssagfører. Der var nu gaaet mange Aar, og begge Parter var faktisk kede af at vente — men begge lige stædige. Overretssagføreren vilde gerne have Udstykningen i Gang, og Kommuneingeniøren vilde gerne havde Maglemosevej

gennemført. Og Torben Frederiksens Projekt til en ny Fodboldbane til H. I. K. havde for begge Parter den særlige Tilløkkelse, at det paany kunde bringe dem i Kontakt med hinanden, uden at nogen af dem »tabte Ansigt« — hvilket Frederiksen tilfulde forstod og udnyttede. »Kald paa mig, naar De har faaet dem ned paa ca. 5 Kr. pr. Kv. Alen,« havde Kommuneingeniøren sagt til ham, »saa tager vi et Møde med dem« — hvilket skete. Under Forbehold af Samtykke fra H. I. K.s Bestyrelse og af Kommunegaranti for Beløbet aftaltes Køb af Arealet for 65.000 Kr. uden Udbetaling. Men saa skulde Købesummen jo rigtignok være rentefri — indtil Selskabet fik anlagt Maglemosevej nord for Arealet. Og det kunde jo ikke godkendes af Kommunen — uden at Vejen fik den rigtige Bredde.

Derefter stod kun Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af Kommunegarantien tilbage. Anlægsudvalgets Formand, Grosserer I. H. Andersen, der selv saa med Sympati paa Sagen, meddelte med Beklagelse Torben Frederiksen, at der ikke indenfor nogen af Grupperne var Stemning for at yde den Garanti, men fik omgaaende det Svar: »Kommunalbestyrelsen har sit Ansvar, men H. I. K.s Bestyrelse har ogsaa sit, og det er bl. a. i en Sag som denne overfor Kommunalbestyrelsen at raabe »Vagt i Gevær«, inden det er for sent, og Villabebyggelsen har lukket sig rundt om et Sportsanlæg, der er for lille til at kunne løse sin Opgave. Sagen vil derfor blive ført frem for Kommunalbestyrelsen med Piber og Trommer og alle de Argumenter, vi raader over. Det er H. I. K.s Bestyrelses Ansvar at forelægge Sagen. Kommunalbestyrelsen maa saa tage det Ansvar eventuelt at afslaa!«

Et udførligt og vel motiveret Andragende om Kommunegaranti for Købesummen blev derefter af H. I. K.s Bestyrelse indsendt til Gentoftede Kommunalbestyrelse og enstemmig godkendt. Da Kildeskovsrenden var blevet rørlagt, anlagdes paa det købte Areal plus den tidligere »Veto«-Bane de to nuværende Fodboldbaner i Retning Nord-Syd mellem Mantziusvej og Maglemosevej — og hvordan i Alverden vilde H. I. K. have været stillet, hvis Købet af Arealet ved Maglemosevej ikke havde gjort dette muligt?

Kommunen købte iøvrigt senere Arealet ved Maglemosevej af H. I. K. mod Godtgørelse af den Renteudgift og andre Omkostninger, som Klubben havde haft ved at eje dette.

LERCHE TRÆDER TILBAGE

Lerches Periode var en rolig og frugtbar Tid for Klubben, men i Slutningen af 1927 medførte ulykkelige private Forhold, at den ellers saa muntre og omgængelige Formands Nerver begyndte at slaa Klik. Kassereren Adolph Frederiksen nedlagde sit Mandat efter en Kontrovers med Formanden. Lerche var allerede paa den Tid syg og nervøst opevet. Det blev Torben Frederiksen, der i sin Tid havde spillet Morgen-Tennis med Lerche i Strandparken, og

i 1914 faaet ham ind i Bestyrelsen Voss, som nu bevægede ham til at trække sig tilbage i fuld Harmoni og god Forstaaelse.

1928—1929: BESTYRELSEN ERNST M. WEIS

Formand: Sekretær, cand. polit. Ernst M. Weis

Næstformand: Sagførerfuldmægtig, cand. jur. Eugen Olsen

Kasserer: Fuldmægtig Adolph Frederiksen

Materialforvalter: Grosserer C. J. Dideriksen

Tennisinspektør: Forretningsfører Einer Ulrich

Fodboldinspektør: Kommuelærer Axel Marcussen

Juniorinspektør: Fuldmægtig, cand. jur. Torben Frederiksen

Assistent Arnold Jensen

Medlemmer:

Direktør Guido Brandt

Ingeniør Magnus Traberg

Brødrene Ernst og Adam Weis

Efter Lerches Afgang lykkedes det, ligeledes ved Formidling af Torben Frederiksen, at faa den ganske unge, smukke og dygtige Ernst Weis placeret som Formand. Den unge Benjamin havde selv spillet paa H. I. K.s Førstehold, havde i flere Aar været Klubbens Tennisinspektør og omfattedes med almindelig Sympati saavel af Tennis- som Fodboldspillere. Da Bestyrelsens Forhandlingsprotokol for Tiden 24/6 1925 til 11/3 1937 og meget Arkivmateriale er gaaet tabt, er det vanskeligt at skildre H. I. K.s Historie i denne Periode, særligt hvad der er passeret i eet enkelt Aar.

H. I. K.s OVERTAGELSE AF SPORTSANLÆGGENES VEDLIGEHOLDELSE

Een Sag af overordentlig økonomisk Betydning for Klubben fandt i hvert Fald sin Afgørelse under Bestyrelsen Weis — H. I. K.s Overtagelse af Sports-

anlæggenes Vedligeholdelse. Ideen blev fremsat af Ingeniør Magnus Traberg, som dengang en kort Tid var Medlem af Bestyrelsen. Det lykkedes ham at overbevise sine Bestyrelses-Kolleger om, at der vilde være mange Penge at spare, baade for Kommunen og Klubben, saafremt Klubben selv overtog Vedligeholdelsen af de af Kommunen lejede Sportsanlæg. Torben Frederiksen fik af Bestyrelsen overdraget Sagen og tilskrev under 23/11-27 Gentoftes Kommunalbestyrelse saaledes:

»Som Bidrag til Dækning af Gentoftes Kommunes Omkostninger ved Vedligeholdelsen af de Idræts-Anlæg, som H. I. K. har faaet overladt af Kommunen, betaler Klubben aarligt efter særligt aftalte Regler 25 % af Omkostningerne, og desuden erlægger Klubben i Leje af Fodboldbanen ved Phistersvej et Beløb af 1000 Kr. aarligt.

Man tillader sig hermed at bringe i Forslag, at Klubben fra 1. April 1928 selv overtager Vedligeholdelsen — dog med Undtagelse af Hovedreparationer — af de denne betroede Anlæg med Baner, Pavilloner og øvrigt Tilbehør mod et kontant aarligt Tilskud af Kommunen, og at der snarest belejligt indledes nærmere Forhandling herom.

Som Udgangspunkt for en saadan Forhandling foreslaar vi, at Kommunen ved den ny Ordning skal spare 1000 Kr. aarlig af sin Gennemsnits-Udgift til de nævnte Idræts-Anlæg og ved den sædvanlige aarlige Besigtigelse af disse have Lejlighed til at kontrollere, at disse af Klubben holdes i god Stand.

Vi mener, at dette vil være en økonomisk god Disposition i en vanskelig Tid, der kræver Sparsommelighed og praktisk Forenkling. Kommunen vil spare 1000 Kr. aarlig, og vi mener ogsaa selv at kunne spare Penge ved den foreslaaede Ordning. Dette beror dels paa, at vi ved denne vil kunne beskæftige vore Opsynsmænd i lange Perioder, hvor de er helt ledige, og i mange smaa Perioder, hvor de er delvis ledige, dels derpaa, at vi blandt vore ca. 800 Medlemmer har mange interesserede Folk af enhver Art, unge Haandværkere, Bedriftsledere med den fornødne faglige og tekniske Indsigt og Forretningsmænd — af hvem vi kan forvente gratis eller billigt Arbejde og en billig Pris for godt Materiale.

Og langt fra, at man behøver at nære Frygt for, at vi skulde lade Anlægene forfalde — hvilket Kommunen jo iøvrigt ved sin Kontrol vil kunne forhindre — tør man snarere forvente, at vi vil »kæle« for dem, være interesseret og finde vor Glæde i at skaane dem og holde dem smukt vedlige.

De Midler, som vi ved den ny Ordning formentlig vil kunne opspare, er det vor Hensigt at anvende til Anlæg af den projekterede nye Fodboldbane mellem Mantziusvej og Maglemosevejs Forlængelse — en Art Opgave, som i København og Frederiksberg varetages af Kommunen med mægtige Omkostninger.

Tilsigelse til eventuelle Forhandlinger og enhver Henvendelse i Anledning

af denne Sag bedes foretaget til undertegnede, der af Bestyrelsen er bemyndiget til Varetagelse af alt denne vedrørende.«

Henvendelsen blev vel modtaget, og efter yderligere Korrespondance og Forhandlinger mellem Anlægsudvalget, Forvaltningen og Klubben traadte den nye Ordning i Kraft fra 1. April 1928. Kommunens aarlige Udgift til Vedligeholdelse havde i de foregaaende 5 Aar været gennemsnitlig 5.871 Kr., hvoraf Klubben efter Regning havde betalt 25 % samt et fast Beløb paa 1.000 Kr. Af det resterende Beløb 3.408 Kr. skulde Kommunen efter Forslaget spare 1.000 Kr. Restsummen, som blev rundet op til 2.500 Kr., fik H. I. K. saa udbetalt af Kommunen mod egen Varetagelse af Vedligeholdelsen.

Det viste sig at være en ypperlig økonomisk Disposition. Ordningen er i Kraft den Dag i Dag — naturligvis med en passende à jour Føring af det kommunale Bidrag — og baade Kommunen og Klubben har i de mange Aar derved sparet store Summer.

UENIGHED OM DEN NYE ORDNINGENS ADMINISTRATION

Efter Forhandlingernes Afslutning var det Torben Frederiksens Plan, at man skulde nedlægge det gamle Bestyrelseshverv »Materialforvalter« og i Stedet vælge en »Anlægsinspektør« til Administrationen af den nye Ordning med Klubbens egen Vedligeholdelse af Anlæggene, og det var hans Ønske, at man besatte denne Post med Ideens Fader, Ingeniør Traberg.

Herom opstod der en saadan Divergens mellem Ernst Weis og Torben Frederiksen, at denne med et kort »Et tu, Brute!« til Weis nedlagde sit Mandat og ikke siden har deltaget i Klubbens Administration.

1929—1931: BESTYRELSEN EUGEN OLSEN

Formand: Sagfører, cand. jur. Eugen Olsen

Næstformand: Prokurist Knud E. Hoeck

Kasserer: Fuldmægtig Adolph Frederiksen

Materialforvalter: Grosserer C. J. Dideriksen

Tennisinspektør: Forretningsfører Einer Ulrich

Fodboldinspektør: Kommunelærer Axel Marcussen

Juniorinspektør: Assistent Arnold Jensen

Medlemmer:

Direktør Guido Brandt

Ingeniør, cand. polyt. Adam Weis

Da Ernst Weis kort efter tiltraadte en Stilling i Aarhus, blev Eugen Olsen første Gang Klubbens Formand, efter at have været Næstformand siden 1923. Og Hoeck, som havde været udenfor Klubbens Administration siden 1926, blev nu Næstformand. De øvrige Medlemmer af Bestyrelsen beholdt deres Poster.

Det blev to meget rolige Aar med rutinemæssigt Arbejde og uden særlige »historiske« Begivenheder paa det administrative eller »klubpolitiske« Omraade. Den nye Formand styrede Klubben med sikker Haand og med almindelig Tilslutning fra begge Afdelinger.

Derimod skete under denne første Bestyrelse Eugen Olsen paa det sportslige Omraade den største Begivenhed i Klubbens Historie — H. I. K.s Førstehold kæmpede sig i 1929 op i den københavnske Mesterskabsrække. Men herom i det sportslige Afsnit af nærværende Skrift.

1931—1935: BESTYRELSEN KNUD E. HOECK

Formand: Prokurist Knud E. Hoeck
Næstformand: Direktør G. Lorentzen
Landsretssagfører Axel Sperling
Kasserer: Fuldmægtig Adolph Frederiksen
Materialforvalter: Grosserer C. J. Dideriksen
Tennisinspektør: Forretningsfører Einer Ulrich
Fodboldinspektør: Kommunelærer Axel Marcussen
Juniorinspektør: Assistent Arnold Jensen
Korrespondent Harry Stolle
Medlemmer: Direktør Guido Brandt
Tandlæge V. P. Jensen

Da Eugen Olsen, efter i to Aar at have beklædt Formandsposten, ved Generalforsamlingen i Februar 1931 paa Grund af manglende Tid ønskede at trække sig tilbage, var Tiden moden til, at Knud Hoeck endelig kunde

indtage den Position i H. I. K., som hans mangeaarige dygtige Indsats i Klubbens Administration og hans store Interesse for H. I. K. nu gjorde ham selvskreven til. Hans Fald paa Generalforsamlingen i Februar 1926 følte almindeligt som et Overgreb, og man begyndte straks at forberede hans Tilbagevenden til Klubbens Ledelse. Af en Brevkopi ses Torben Frederiksen under 26/6-26 at have tilskrevet Lerche: »Men der er desuden en Sag, som jeg gerne vil tale ganske alene med dig om — Spørgsmaalet om Oprejsning for Hoeck.« Der blev ogsaa kort efter arrangeret et Fodboldmøde, hvor Hoeck gjorde op med sine Angribere, og som endte med en almindelig Udsoning mellem Hoeck og Fodboldspillerne. Men der sad paa det Tidspunkt udmærkede Folk paa de Poster i Bestyrelsen, som der kunde være Tale om at lade Hoeck vende tilbage til, og først i 1929, da Eugen Olsen rykkede op som Formand, indvalgte Hoeck paany og blev Næstformand — for saa endelig i 1931 at blive H. I. K.s Formand, i fuld Enighed støttet saavel af Fodbold- som Tennisspillere.

»TENNISHALLENS FADER«!

Som i det foregaaende omtalt var der allerede under Bestyrelsen Lange i 1917-18 taget visse vage Skridt til Undersøgelse af Muligheden for Opførelse af en Tennishal — uden at det dog vides, hvorfor Sagen ikke dengang blev til noget (skønt der paa det Tidspunkt af første Verdenskrig var Masser af »ledige Penge«). Under Bestyrelsen Lerche ses i Oktober 1923 Lerche og Hoeck at have foreslaaet skriftlig Henvendelse til Kommunalbestyrelsen om Køb af et Areal syd-øst for Tennisbanerne ved Phistersvej — uden at det vides, hvorfor der ejheller dengang skete noget. Endelig vides Torben Frederiksen — efter at han i 1927 havde faaet gennemført Købet af Arealet ved Maglemosevej til Fodboldbane — at have skitseret en Plan om at søge erhvervet det dengang ubebyggede Areal øst for Messiaskirken med Opførelse af en Tennishal for Øje.

Men det blev Knud Hoeck, som gjorde alle Drømme, Tanker og Planer til Virkelighed. Han havde gode Hjælpere i sin Bestyrelse, men enhver af dem vil vist indrømme, at uden Hoeck var det ikke sket — Hoeck blev »Tennishallens Fader«. Det forundtes derved Knud Hoeck — hvis halve Liv var H. I. K. — at gøre en større Indsats til Gavn for gamle H. I. K. end nogen anden enkelt Person i hele Klubbens Historie. Hans nære Ven Landsretssagfører Axel Sperling, Byggeudvalgets Formand, var den »stærke Mand« i Foretagendet, som gennem to Aar trak det store Læs og overvandt alle praktiske Vanskeligheder.

Straks efter, at Hoeck i 1931 var blevet H. I. K.s Formand, begyndte han at arbejde med Sagen. I 1933 blev Byggeudvalget nedsat, i 1935 blev Grundstenen nedlagt, og i Januar 1936 fandt Indvielsen Sted. Selve Hallens Tilblivelseshistorie skildres i et særligt Afsnit andet Sted i nærværende Skrift.

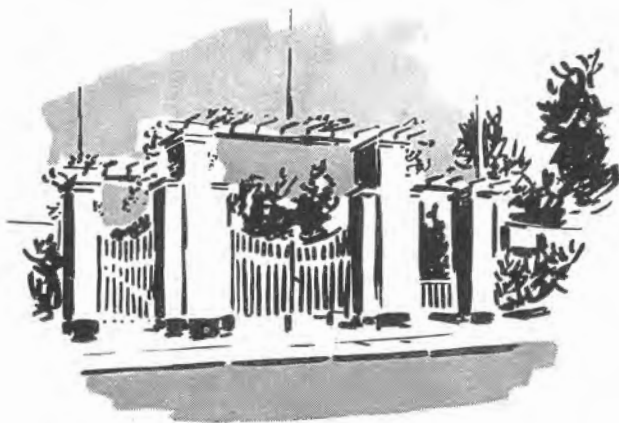
FEM GODE ARBEJDSAAR

Bestyrelsen Hoeck havde i Aarene 1931-35 — de sidste 4 Aar med »Phistersvej« som Hovedsæde — en rolig og harmonisk Arbejdsperiode. Udover Tennishallens Tilblivelse skete ikke større »historiske« Begivenheder. Men der blev arbejdet godt og solidt af hver Mand paa sin Post — saaledes som det uvilkaarligt vil ske, naar en dygtig og interesseret Mand faar Lov at udføre sit Arbejde i Ro gennem en længere Aarrække.

Direktør G. Lorentzen var Næstformand 1931-34, Axel Sperling 1934-36. Adolph Frederiksen havde i 1935 været H. I. K.s Kasserer uafbrudt i 14 Aar, C. J. Dideriksen Materialforvalter og Anlægsinspektør i 11 Aar, Einer Ulrich Tennisinspektør i 8 Aar, Axel Marcussen Fodboldinspektør i 10 Aar (efter forud at have været Juniorinspektør i 6 Aar) og Harry Stolle Juniorinspektør i 3 Aar (efter Arnold Jensens 4 Aars Periode).

Saaledes afsluttedes i 1935 en i det store og hele meget lykkelig 20-aarig Epoke i H. I. K.s Historie — en Epoke, i hvilken H. I. K.s bedste Sportsmænd var all-round-Sportsmænd i den Forstand, at de bedste Tennisspillere i Reglen ogsaa spillede Fodbold, og de bedste Fodboldspillere ogsaa spillede Tennis — og derfor ikke følte sig i Baas som enten Tennisspillere eller Fodboldspillere, men bare som H. I. K.ske Sportsmænd og gode Kammerater. Der kunde være Kampe om saglige Spørgsmaal og ogsaa temmelig stor og skadelig Strid om Person-Spørgsmaal, og Bølgerne kunde til Tider gaa vel højt paa Generalforsamlingerne, men man oplevede aldrig den kompakte Majoritetskamp mellem Tennisspillere og Fodboldspillere qva Tennis- og Fodboldspillere.

Og med Tennishallens Tilblivelse i 1935 gik da gamle H. I. K. ind i en ny Epoke som københavnsk Storklub — second to none.

1935 - 1950

DEN TREDIE OG SIDSTE EPOKE i H. I. K.s Historie kalder vi: Tennishallen ved Hartmannsvej, fordi Tennishallen karakteriserer Epoken og betegner det hidtidige Højdepunkt i Klubbens Udvikling.

I Strandparken havde H. I. K. stadig sin gamle Træpavillon med 4 Tennisbaner og ved Phistersvej sin grundmurede Pavillon med 12 Tennisbaner og 2 Fodboldbaner. Nu kom hertil — ud for den vestlige Ende af Phistersvej — Hartmannsvej-Anlægget med Tennishallen og 8 udendørs Tennisbaner.

1935—1938: BESTYRELSEN KNUD E. HOECK

Formand: Grosserer Knud E. Hoeck

Næstformand: Landsretssagfører Axel Sperling

Tandlæge V. P. Jensen

Kasserer: Fuldmægtig Adolph Frederiksen

Materialforvalter: Grosserer C. J. Dideriksen

Tennisinspektør: Forretningsfører Einer Ulrich

Fodboldinspektør: Kommunalærer Axel Marcussen

Forvalter Kaj Larsen

Juniorinspektør: Korrespondent Harry Stolle

Medlemmer: Direktør Guido Brandt

Direktør Svend Jensen

Cand. jur. E. Spang-Larsen

Bestyrelsen Hoeck, som gennem mange Aar var blevet godt sammenarbejdet, og hvis Medlemmer hver paa sin Post havde erhvervet værdifulde Erfaringer, skabte nu den nye omfattende Administration med Klubhuset paa Hartmannsvej som Hovedbasis. H. I. K. var ved at blive en stor Forretning med en betydelig Stab af lønnet Personale: Opsynsmænd, Kontorfolk, mange faste Trænere i saavel Fodbold som Tennis, Arbejdsfolk til Banernes Pasning o. s. v. Og Bestyrelsens Medlemmer havde hver især sin omfattende Administration — af det daglige Spil, en lang Række Tennisturneringer, et uhyre Antal Fodboldkampe for de mange Turneringshold, Arrangement af Rejser i Ind- og Udland, Anlæggenes Vedligeholdelse, foruden Repræsentation i de mange Idræts-Organisationer m. m.

»POLITISK« TENNIS-SPILLEUDVALG

Dette rent praktiske Administrationsarbejde blev imidlertid, efter 15 Aars Ro i Klubben, pludselig afbrudt af en ny »indrepolitisk« Periode. Allerede i 1935 var der opstaaet et spændt Forhold mellem Hoeck og Adolph Frederiksen. Og mellem Axel Sperling, som havde været Formand for Hallens Byggeudvalg og været Klubbens Næstformand i Aarene 1934-36, og Einer Ulrich, som var Klubbens mangeaarige Tennisinspektør og H. I. K.s Repræsentant i Dansk Lawn-Tennis Forbund, havde der været en Kontrovers i Anledning af visse Dispositioner, Ulrich havde foretaget i Forbundet. Foranlediget heraf havde Sperling nedlagt sit Bestyrelsesmandat i 1936, og paa Generalforsamlingen i Marts 1937 indvalgte i hans Sted den unge cand. jur. Spang-Larsen i Bestyrelsen — hvorefter Tennisinspektøren Einer Ulrich paa Bestyrelsesmødet 11/3-37 forelagde følgende »Indstilling« fra Tennis-Spilleudvalget:

»Tennis-Spilleudvalget indstiller enstemmigt og indtrængende til Bestyrelsen, at den nuværende Sættelse af Bestyrelsen straks ændres derhen, at Forholdet mellem Tennis- og Fodboldrepræsentanter i Bestyrelsen bliver 4 til 4.

For at gennemføre dette i Praxis maa en af følgende fire Bestyrelsesmedlemmer: Dideriksen, Marcussen, Stolle eller Spang-Larsen, træde tilbage, og Bestyrelsen supplere sig med en af Spilleudvalget indstillet Person. Til denne Post indstiller Tennis-Spilleudvalget Herr E. Hilsted.

Endvidere indstiller Spilleudvalget, at Bestyrelsen snarest nedsætter et Ud-

valg til Gennemgang og Revision af Klubbens Love til senest Forelæggelse paa Klubbens næste ordinære Generalforsamling.»

Bolden var dermed givet op til et nyt stort indrepolitisk Spil i H. I. K. En saadan Magtstilling havde endnu intet »Spilleudvalg« i H. I. K. søgt at tiltage sig. Der var unægtelig løbet meget Vand i Stranden, siden H. I. K.s Bestyrelse i 1916 »udnævnte« det første Tennis-Spilleudvalg. Nu krævede Spilleudvalget, at et af de netop af Klubbens højeste Myndighed, Generalforsamlingen, lovligt valgte Medlemmer skulde trække sig tilbage, for at Spilleudvalget kunde — »udnævne« et nyt Bestyrelsesmedlem.

Naturligvis fulgte en stormende Debat paa Bestyrelsesmødet, men Bestyrelsen vedtog dog meget fredeligt at svare Spilleudvalget, at den indgaaende havde drøftet Henvendelsen og var villig til at nedsætte et Udvalg til Udarbejdelse af Forslag til nye Lovbestemmelser.

HOECK GAAR — MEN GENVÆLGES ENSTEMMIGT MED AKKLAMATION

Et Lovændrings-Udvalg, bestaaende af Hoeck, Ulrich og Spang-Larsen, arbejdede et halvt Aars Tid med Sagen, og et Forslag blev forelagt paa Bestyrelsesmøde 4/10-37. Tennisspillernes Appetit var imidlertid »vokset under Maaltidet« saaledes, at de nu krævede, at Tennisafdelingen skulde besætte 5, Fodboldafdelingen 4 af Bestyrelsens 9 Mandater. Der var ikke Flertal herfor i Bestyrelsen, men iøvrigt fuld Enighed om Resten af Forslaget.

Til Bestyrelsesmøde 11/10-37 havde Formanden fra de to Afdelinger indkaldt Indstilling af Kandidater til Bestyrelsesvalget for det Tilfælde, at Ulrichs Forslag (Tennis 5, Fodbold 4) blev vedtaget paa den ekstraordinære Generalforsamling, der skulde afholdes. Da Listerne blev afleveret, viste det sig, at Fodboldafdelingen indstillede: Dideriksen, Marcussen, Stolle og Spang-Lar-

sen, medens Tennisafdelingen indstillede: V. P. Jensen, Ulrich, Svend Jensen, Adolph Frederiksen og Læge Vilhelm Schiødte, sidstnævnte som en Slags særlig Repræsentant for »Motionisterne« i Tennisafdelingen, aabenbart i den Hensigt at »lokke Husarerne ind«.

Hoeck reagerede omgaaende og impulsivt. Han saa i det skete »et kraftigt Mistillidsvotum fra Tennisafdelingen, specielt fra Tennisinspektøren personlig; han opfattede det som et Dolkestød fra en Mand, med hvem han i mange Aar havde samarbejdet, som en ufredelig, uvenlig, ukollegial Handling fra dennes Side. Konsekvensen heraf var, at han nedlagde sit Mandat som Formand for Klubben . . .« Hoeck forlod straks derefter Mødet, og den øvrige Bestyrelse sad lidt betuttet tilbage.

Ulrich udtalte, at »han var ganske lammet over det passerede«, men »han fandt, at Hoecks Bebrejdelser udelukkende maatte rettes mod Fodboldafdelingen. Formanden havde i denne Sag støttet Fodboldafdelingen, det havde derfor kun været rimeligt, om han havde sikret sig at være paa Fodboldafdelingens Liste. De mod hans Person rejste Bebrejdelser kunde han tage sig let, da det var Spilleudvalgets og de i Bestyrelsen siddende Tennisrepræsentanters enstemmige Ønsker, han havde været Talsmand for.«

Paa den ekstraordinære Generalforsamling 13. Oktober 1937 stod da et af de store »Slag« i H. I. K.s Historie. Man vedtog hurtigt og enstemmigt Lovændrings-Forslaget med Undtagelse af Bestemmelsen om Tennisspillernes Besættelse af 5 Bestyrelsesposter mod 4 til Fodboldspillerne. Einer Ulrich fandt det lige til, at Fodboldafdelingens 200 Medlemmer ikke skulde »regere over« Tennisafdelingens 700-1.000 Medlemmer. Tennisspillernes Kontingenter udgjorde ogsaa 25-30.000 Kr., Fodboldspillerne kun 3-4.000. Naar »Fodbold« ikke økonomisk kunde klare sig selv, skulde den ikke tilmed have Majoriteten i Bestyrelsen. Af de mange Talere mindede Spang-Larsen om, at Fodbold og Tennis aldrig i Bestyrelsen havde staaet overfor hinanden i saglige Spørgsmaal, at Tennishallens Fader, Knud Hoeck, selv var gammel Fodboldspiller, og at det jo efter de gældende Love stod Tennisspillerne frit for at møde frem paa Generalforsamlingen og sætte Tennisrepræsentanter ind paa alle 9 Bestyrelsesposter, hvis de ønskede det. Axel Sperling misbilligede, at Tennisspillerne havde droppet Hoeck til Fordel for Læge Schiødte. Han fandt Ulrichs Forslag uklogt, ulogisk og unødvendigt og »bad Medlemmerne erindre, at hvis Ulrichs Forslag gik igennem, var Hoeck tabt for Klubben. Stem ikke paa Tennis eller Fodbold — stem paa H. I. K.!« Overretssagfører Eberth gjorde opmærksom paa, at Lovenes Bestemmelse om, at Formanden skulde vælges direkte af Generalforsamlingen, havde sin særlige Historie og gik ud paa at sikre Formanden en ganske særlig Autoritet indenfor Bestyrelsen.

Efter mange Taler for og imod afgaves ved Afstemningen 111 Stemmer for

Forslaget, 109 Stemmer imod, hvorefter dette var forkastet, da der til Vedtagelse krævedes $\frac{2}{3}$ Majoritet. Knud Hoeck blev derefter opfordret til atter at lade sig vælge til Formand, og Ulrich udtalte, at der aldrig, udover Spørgsmaalet om den foreslaaede Lovændring, havde været nogen Uenighed mellem ham og Hoeck, hvorfor han gerne gav Hoeck sin Stemme. Hoeck genvalgte saa enstemmigt og med Akklamation til Formand og udtalte specielt til Ulrich, at »man nu bør slaa en Streg over det gamle.«

AXEL MARCUSSEN ANGRIBES OG NEDLÆGGER SIT MANDAT

Men der var ikke dermed skabt Ro i Klubben — tværtimod. Paa et Bestyrelsesmøde allerede seks Dage senere kalder Næstformanden V. P. Jensen Generalforsamlingen for »en Skandale«, siger, at Dirigenten havde været »partisk og ikke loyal« og angriber Hoeck. Og Ulrich spørger direkte Hoeck, om han agter at fortsætte som Formand udover den kommende ordinære Generalforsamling i Marts og »efterlyste Retningslinier for Formanden til Bedømmelse af, om der kan samarbejdes indenfor Bestyrelsen.«

Dernæst angreb Kassereren Adolph Frederiksen Fodboldinspektøren Axel Marcussen for at have været vidende om, at Opsynsmanden forinden Generalforsamlingen havde udleveret for 381 Kr. Medlemskort for Fodboldspillere til et Medlem af Fodbold-Spilleudvalget. Disse Kort kunde altsaa have givet Adgang til Generalforsamlingen, inden der var afregnet for dem. Stor Debat med højst forskellig Vurdering: »Svindl!« — »det hele noget Pjat!« — »en Formalitet uden Betydning!« Man var dog enige om, at Pengene var betalt, og at det skete ikke havde kunnet gøre Udslag ved Afstemningen.

A. Frederiksen angreb derefter Marcussen for at have antedateret og underskrevet to Indmeldelses-Blanketter med den Virkning, at de to Fodboldspillere fik Adgang til Generalforsamlingen, og den ene havde kunnet spille Turneringsskamp for Klubben. Marcussen svarede, at de to Medlemmer havde spillet i Klubben, siden de var ganske unge, at de en Tid havde været bortrejst, og at det kun skyldtes en ren og skær Forglemmelse, at Medlemskabet ikke forlængst var bragt formelt i Orden, da de igen begyndte at spille i Klubben. Paany stor Debat. Ulrich og de øvrige Tennisrepræsentanter mente ikke, at Marcussen efter det passerede kunde forblive i Bestyrelsen. A. Frederiksen ønskede ikke »at være med til at fælde sin gamle Ven Marcussen« og vilde afholde sig fra at stemme. Baade Hoeck og Fodboldrepræsentanterne saa imidlertid saaledes paa Sagen, at de »ikke kunde stemme for Marcussen m. H. t. det sidste Punkt«. Herefter nedlagde Marcussen sit Mandat og forlod Mødet.

Historikeren, der 13 Aar efter, køligt og objektivt, skildrer denne Episode, kan ikke tilbageholde sin Forundring over, at man kunde lade en saa ringe Sag have saa alvorlige Konsekvenser. Axel Marcussen havde paa det Tidspunkt siddet i H. I. K.s Bestyrelse uafbrudt i 17 Aar — 1920-26 som Juniorinspektør og 1926-37 som Fodboldinspektør — og gennem de mange Aar udført et enormt og ganske ulønnet Arbejde i Klubben. Det havde, vil man i Dag mene, været mere passende, om man ganske stilfærdigt overfor Marcussen havde nøjedes med at udtale en Beklagelse over en formel Fejl.

GENERALFORSAMLINGEN 1938 — HOECK VÆLTES!

Paa Bestyrelsesmødet 22/2-38 havde Bestyrelsen enstemmigt vedtaget at anmode Knud Hoeck om at lade sig genopstille som Formand paa den ordinære Generalforsamling 14/3-38, men paa et Bestyrelsesmøde Dagen før Generalforsamlingen forelaa der den Situation, at Næstformanden V. P. Jensen og Svend Jensen nægtede fortsat at lade sig indstille. Einer Ulrich hævdede herefter, at Forudsætningen for Bestyrelsens enstemmige Opfordring til Formanden om at fortsætte var bristet og henstillede til Hoeck ikke at lade sig genopstille. Han »pegede paa det daarlige Samarbejde indenfor Bestyrelsen — specielt mellem Formand og Næstformand og mellem Formand og Kasserer — og hævdede, at Formanden bar Hovedskylden herfor.« I Stedet for de afgaaende: Hoeck, V. P. Jensen, Svend Jensen og Spang-Larsen agtede Ulrich, V. P. Jensen, Svend Jensen og A. Frederiksen nu at stille Forslag om Valg af: Svend Jensen, Allin, Fabricius og Fritz Johansen.

Spang-Larsen fandt det unfair Dagen før Generalforsamlingen at fremkomme med et saadant Forslag, efter at man paa sidste Møde havde været enige om »Fredsvalg«. Det var jo ikke muligt at rejse en Opinion imod det fra den ene Dag til den anden.

Paa Generalforsamlingen den 14. Marts 1938 stillede Einer Ulrich Forslag om Valg af Svend Jensen, Tage Thiesen, Svend Allin og Erik Fabricius, medens Axel Sperling foreslog Knud Hoeck, Spang-Larsen, Eugen Olsen og Sperling. Ulrichs Forslag vedtoges med 83 Stemmer mod 78, hvorefter Ulrich valgtes til Formand uden Modkandidat.

Referatet i Forhandlingsprotokollen slutter saaledes: »Udenfor Dagsordenen gav Dirigenten Ordet til den afgaaede Formand, K. E. Hoeck, der takkede for de Aar, han havde staaet i Spidsen for Klubbens Ledelse.« Men der staar ganske og aldeles intet som helst om, at nogen takkede Knud Hoeck for »de Aar, han havde staaet i Spidsen for Klubbens Ledelse« — og der var dog i de Aar sket noget, som H. I. K., og ikke mindst de ledende Tennisspillere, som fældede ham, nok kunde have Grund til at sige ham Tak for. Den gamle Fodboldspiller Knud Hoeck — Tennishallens Fader! — var sat paa Porten, efter 22 Aars af alle anerkendt dygtig Indsats i Klubbens Bestyrelse, og med ham Spang-Larsen saaledes, at der herefter kun sad 2 Fodboldrepræsentanter tilbage i den 9 Mands Bestyrelse. De førende Tennispillere havde sejret stort og hæmningsløst.

1938—1943: BESTYRELSEN EINER ULRICH

Formand: Forretningsfører Einer Ulrich
Næstformand: Bankfuldmægtig Tage Thiesen
Landsretssagfører Svend Allin
Direktør Svend Jensen
Kasserer: Fuldmægtig Adolph Frederiksen

Materialforvalter: Direktør Svend Jensen
 Bankfuldmægtig Tage Thiesen
 Tennisinspektør: Landsretssagfører Svend Allin
 Bankfuldmægtig Tage Thiesen
 Fodboldinspektør: Sekretær Claude Vincent
 Disponent Harry Stolle
 Juniorinspektør: Direktør Fritz Johansen
 Stud. jur. Erik Groth Andersen
 Disponent Harry Stolle
 Skibsinspektør Hereward Bolton
 Medlemmer: Bankassistent Erik Fabricius
 Assistent Poul Erik Nielsen
 Lagerchef Mogens Larsen

Einer Ulrich stod ved sin Tiltræden med en enorm stærk Position i Tennisafdelingen — som forøvrigt indenfor dansk Tennis i højeste Plan — saavel sportsligt som administrativt. I 10 Aar havde han været H. I. K.s helt store Tennisinspektør, han spillede en ledende Rolle som Sekretær i Dansk Lawn-Tennis Forbund og Formand for Tennisstævnet m. m., og han havde i en lang Aarrække ikke alene været Indehaver af H. I. K.s Klub-Mesterskab, men ogsaa af Danmarksmesterskabet i Tennis og iøvrigt fejret en lang Række Triumfer i internationale Tennisturneringer.

Hvad Ulrich saaledes dels ved mange Aars administrativt Arbejde — først i 10 Aar som Tennisinspektør, derefter i 5 Aar som Formand — dels ved den sportslige Glans, der stod om ham, har betydet for H. I. K.s Placering som en Storklub i højeste Plan kan næppe vurderes for højt og bør ikke glemmes af de mange bitre Modstandere, han skaffede sig ved sin Fremfærd mod Hoeck og flere andre. Dertil maa det retfærdigvis indrømmes, at Hoeck k u n d e være vanskelig, stejl, stædig, lidt af en Diktator. Han var ingen smidig Forhandler, helt uden »politisk« Evne, angledede aldrig efter Stemmer. At dette 100 Procents Mandfolk efterhaanden maatte faa Modstandere er klart, og at disse, især nye Tennismedlemmer uden Rod i Klubbens gamle Historie, samlede sig om Ulrich og krævede hans Førerskab er forstaaeligt. Alligevel maa man beklage, at H. I. K. ikke dengang ejede den »Statsmand« eller blot helt store »Politiker«, der kunde have udglattet disse Modsætninger og bevaret begge disse to store Kræfter — Hoeck og Ulrich — hver paa sin Post.

FODBOLD-REPRÆSENTANTERNE UDTRÆDER AF BESTYRELSEN

Fodboldafdelingen, som selv i 1926 havde »dolket« Hoeck, tilgav aldrig Ulrich, at han i 1938 havde ladet Tennisafdelingen gøre det samme. Skønt Ulrich i hele sin 5-aarige Periode af al Evne bestræbte sig for at forsone

Fodboldspillerne, laa den store Bitterhed dog altid ganske nær under den rolige Overflade. Og da en Række af Ulrichs — af Oppositionen stærkt kritiserede — Dispositioner tilsidst kulminerede i en personlig Blottelse, kostede det ham Taburetten.

Foreløbig begyndte Perioden med, at samtlige Fodboldrepræsentanter — umiddelbart efter at Hoeck og Spang-Larsen var faldet paa Generalforsamlingen — nedlagde deres Mandater i Bestyrelsen. Det var: C. J. Dideriksen, som havde været Materialforvalter og Anlægsinspektør uafbrudt i 13 Aar, samt Fodboldinspektøren Kaj Larsen og Juniorinspektøren Harry Stolle.

Men Livet skal leves, og man fandt en »modus vivendi« for Fodboldafdelingen. Paa et Bestyrelsesmøde 17/3-38 oplyser Ulrich, at han Dagen efter Generalforsamlingen havde haft et Møde med Fodboldspillerne, som han havde tilsagt »ubetinget Loyalitet fra Tennisspillernes Side«. Fodbold-Spilleudvalget havde »indvilliget i at fungere videre«, og Fodboldspillerne havde valgt Claude Vincent til Formand for Spilleudvalget, »dog uden Sæde i Bestyrelsen, men saaledes at han overfor Bestyrelsen havde det fulde Ansvar i enhver Henseende«. Samtidig »havde Stolle indvilliget i at fungere som Juniorinspektør, men ligeledes udenfor Bestyrelsen«. Adolph Frederiksen maatte ikke overfor Pressen repræsentere Fodboldafdelingen, der havde valgt Leslie Bolton til sin Presse-Sekretær. Og for Fodboldafdelingen indrettedes et særligt Administrations-Kontor i Phistersvej-Pavillonens Lokaler.

Denne »Katastrofe-Ordning« kunde dog ingen af Parterne i det lange Løb være tjent med, og da Gemytterne var faldet lidt til Ro, havde Ulrich i April en Forhandling med Spilleudvalget, der resulterede i Indkaldelsen af et ekstraordinært Fodboldmøde, hvorefter Bestyrelsen 2/5-38 efter Fodboldspillernes Indstilling supplerede sig med Claude Vincent som Fodboldinspektør, den fra H. I. K.s allerførste Dage i Strandparken som en glimrende Fodboldspiller og Idrætsmand kendte Direktør Fritz Johansen som Juniorinspektør samt Poul Erik Nielsen »uden Portefølje«.

ET PAR STØRRE SAGER

To vigtige Sager, som Hoeck havde arbejdet med, fandt deres gunstige Afgørelse under Bestyrelsen Ulrich.

Til sin Forfærdelse havde Hoeck af Kommuneingeniør Westergaard erfaret, at et kommunalt Udvalg arbejdede med Planer om paa Fodboldbanen ved Phistersvej at opføre en Bygning til Teknisk Skole — idet det da vistnok var Kommunens Hensigt at overlade H. I. K. det under Anlæggelse værende Stadion i Gentofte til sine Fodboldkampe. Saa sent som tre Uger før sin Afgang som Formand havde Hoeck sammen med Dideriksen om denne Sag været til et Møde paa Raadhuset, hvor Borgmester Jørgensen, Bindselev, Dinesen, Paul-Petersen og Krogh samt Ingeniørerne Westergaard og Suhr repræsen-

terede Kommunen. Hoeck havde under en længere Redegørelse paavist det for H. I. K.s Fodboldafdeling fuldkommen ødelæggende i denne Plan og paa Klubbens Vegne erklæret, at den »med alle til Raadighed staaende Midler vilde modsætte sig, at Teknisk Skole blev bygget paa Fodboldbanen.« Under den paafølgende Drøftelse var Sagen kommet til at ligge gunstigt for H. I. K., men ingen Afgørelse var blevet truffet. Allerede paa Bestyrelsesmødet tre Dage efter Generalforsamlingen kunde Ulrich give Bestyrelsen den gode Meddelelse, at Kommunalbestyrelsen i sit sidste Møde havde vedtaget at lade Teknisk Skole opføre et andet Sted end — paa H. I. K.s Fodboldbane.

En anden Sag var Spørgsmaalet om H. I. K.s Ejendomsret til Arealet ved Hartmannsvej og den paa dette opførte Tennishal samt de der anlagte 8 uden-dørs Tennisbaner. Kommunen havde her oprindelig tænkt sig en Ordning gaaende ud paa, at den gratis vilde stille Grundarealet til Raadighed for Klubben og garantere for Laan til Opførelse af Hallen mod, at Ejendomsretten efter Laanets Amortisation skulde tilfalde Kommunen. Hoeck, Sperling og Dideriksen, der var nedsat som Byggeudvalg, havde imidlertid sat alle Kræfter ind paa, at Kommunen reelt skulde sælge H. I. K. Grunden, og at saavel denne som Tennishallen skulde være H. I. K.s Ejendom. Kommunen havde vederlagsfrit stillet Grunden til H. I. K.s Disposition i 10 Aar, men Hoeck havde i det sidste Aar af sin »Regeringstid« ihærdigt bestræbt sig for at faa udstedt et rigtigt Skøde fra Kommunen. I Februar 1939 fremsendte Kommunen i Overensstemmelse med de førte Forhandlinger et Udkast til betinget Skøde, som Bestyrelsen Ulrich til at begynde med ikke synes at have været særlig interesseret i at erholde paa daværende Tidspunkt, forment-

lig af skattetekniske Hensyn. Betinget Skøde paa Grunden blev dog underkrevet i Marts 1940, og Bestyrelsen Ulrich, især Næstformanden, Landsrets-sagfører Allin, indlagde sig den Fortjeneste ikke alene (i Henhold til særlig Lovbestemmelse herom) at opnaa Fritagelse for saavel Amtstueskatter som Kommuneskatter, men ogsaa Tilbagebetaling af de Ejendomsskatter, der tidligere var betalt.

OMBYGNING AF PAVILLONEN VED PHISTERSVEJ

Efterhaanden som Fodboldafdelingen og især Juniorafdelingen voksede, og der om Søndagen blev spillet Fodboldkampe Dagen igennem paa baade Banen ved Phistersvej og Banen ved Mantziusvej, var Omklædningsforholdene i Pavillonen paa Phistersvej blevet mere og mere fortvivlede.

Bestyrelsen Ulrich tog allerede i Efteraaret 1938 denne Sag op til Løsning, arbejdede med den gennem fire Aar og behandlede Sagen paa ca. 30 Bestyrelsesmøder. Den begyndte som et meget stortilet Projekt paa Bestyrelsesmødet 24/10-38, hvor Arkitekt Birkmand forelagde Tegninger og Planer til en fuldstændig Ombygning af Klubhuset og Omlægning af Bane 5. Det gamle Klubhus skulde laves om til Fodboldspillerne alene, med Omklædningsrum og Styrtebade i Stuen for saavel Seniores som Juniores. Paa 1. Sal skulde der være Klublokaler og Bestyrelsesværelse. Nyt Klubhus til Tennisspillerne tænkte opført i Træ paa den ledige Plads øst for Bane 12. Og Bane 5 skulde rykkes frem saaledes, at der paa Banens tre Sider blev Plads til Tribuner for ca. 1500 Tilskuere. Omkostningerne blev anslaaet til ca. 85.000 Kr. Og man var endda klar over, »at Planerne ikke indebar nogen tilfredsstillende Ordning for Fremtiden«, idet der f. Eks. kun var Plads til Omklædning for ca. 45 Dreng, medens man skulde bruge Plads til Omklædning for ca. 80—90.

Planen var, at Kommunen som Ejer af Sportsanlægget skulde bære Omkostningerne eller i hvert Fald den væsentlige Del af disse og yde Garanti for et Laan til Dækning af Resten. Men Ulrich synes ikke rigtig at have været paa Bølgelængde med de kommunale Myndigheder. I April 1939 beklager Borgmesteren, at det er et daarligt Tidspunkt for en Henvendelse til Kommunen, og at der ikke er Penge til Raadighed. I Marts 1940 siger Kommuneingeniør Westergaard til Ulrich, at han var af den Opfattelse, »at H. I. K.s Fodboldafdeling nærmest var noget, man var ved at likvidere«, men udbeder sig dog »Udkast over, hvad Klubben mente var strengt nødvendigt«. Nye Tegninger til et Projekt til ca. 40.000 Kr. indsendes, men i en ny Samtale 25/4-40 — umiddelbart efter Besættelsen — meddeler Kommuneingeniøren Ulrich, at Kommunen »under ingen Omstændigheder kunde gaa med til en Udvidelse nu«, og at Kommunen sikkert ej heller vilde yde Garanti for et Banklaan. 20/6-40 refererer Ulrich for Bestyrelsen et Møde paa Phistersvej med Kommunens Repræsentanter, Arkitekt Paul-Petersen, Fuldmægtig Krogh og Inge-

niør Suhr. »... disse havde givet Bestyrelsen Ret i, at Forholdene var meget daarlige, men Paul-Petersen syntes ikke, det kunde betale sig at bygge Huset om. Han udtalte, at der ikke kunde skaffes Penge til Nybygning, og mente iøvrigt, at det var H. I. K., som skulde skaffe dem, eventuelt med Kommune-garanti. Han foreslog, at Birkmand skulde lave nogle nye Tegninger...« Derefter nedsatte Bestyrelsen et Byggeudvalg, bestaaende af Einer Ulrich, Svend Jensen og Harry Stolle.

Der arbejdes videre med Sagen, men der sker stadig ikke noget afgørende, fordi Kommunen staar paa det Standpunkt, at »reel Udvidelse eller Tilbygning var der stadig ikke Penge til« (10/2-41). Med Støtte i den nye Lov om Statstilskud til Bygningsreparationer lykkes det endelig i Juli 1941 at gennemføre et meget beskedent Projekt om Hovedreparation og mindre Omforandringer i Pavillonen for 14.600 Kr., hvoraf Staten ydede 35 % Tilskud, Kommunen $\frac{1}{3}$, og Klubben betalte Resten, dækket ved et Banklaan mod Kommunegaranti.

Men Hovedproblemet — den uhyre Mangel paa Omklædningsrum i Pavillonen paa Phistersvej — var jo ikke løst, og er endnu i Dag ikke løst! Enhver kan jo nu se, at det burde være sket i 1938, da Ulrich rejste Sagen. I Dag bliver det tre Gange saa dyrt. — Forøvrigt kom der paa Arbejdet en Overskridelse paa godt 5.000 Kr., der voldte mange Vanskeligheder og ubehagelige Forhandlinger af forskellig Art.

SAMVIRKENDE IDRÆTSKLUBBER OG STADION-UDVALGET

Underligt er det i Dag for Historikeren, der studerer de gamle Forhandlingsprotokoller, at se den Skævhed, der var i Bestyrelsen Ulrichs Holdning overfor Organisationen »De samvirkende Idrætsklubber i Gentofte Kommune«. De førende Tennis-Repræsentanter i Bestyrelsen, der paa en Prik forstod at vurdere Organisationer som D. L. T. F., Tennisstævnet o. a., var helt ved Siden af i deres Holdning overfor S. I. G., og Fodbold-Repræsentanterne var for unge til at have Erindringer om de store Kampe ved S. I. G.s Tilblivelse. Man drøftede virkelig paa flere Bestyrelsesmøder at »melde sig ud af S. I. G.« for at spare et Kontingent paa 250 Kr. om Aaret, men havde dog paa Fornemmelsen, at det nok ikke var noget, Kommunen vilde synes om. At det simpelthen ikke kunde gøres ved en ensidig Bestyrelses-Beslutning, var man slet ikke klar over.

S. I. G. var jo Idrætsinspektør Holger Niensens Hjertebarn og var blevet til efter Kommunens bestemte Krav. Og Kommunen havde gennem Aarene været H. I. K. en saa uvurderlig Støtte, at man vel ikke for at spare 250 Kr. om Aaret skulde ville forsøge at sprænge Organisationen, selv om dens Betydning efterhaanden var blevet nok saa ringe. Dertil kom, at Knud Hoeck ikke alene

repræsenterede Klubben i S. I. G., men — som repræsenterende den største Klub i Kommunen — var denne Organisations Formand, hvorfor det ikke maatte synes helt værdigt at ville falde fra.

Det virker helt pudsigt — efter flere tidligere Tilløb — paa Bestyrelsesmødet 25/10-39 at se et Forslag om, »at man skulde prøve at sende en Udmeldelse og saa se, om Kommunen sagde noget«. 25/4-40 vedtages det, at Ulrich skal sætte sig i Forbindelse med Idrætsinspektør Holger Nielsen om Sagen, og 27/5-40 beretter Ulrich, »at Idrætsinspektøren var blevet meget forbavset over, at H. I. K. kunde tænke paa noget saadant« og havde anmodet H. I. K. om at stille den Sag i Bero.

I Maj 1941 »mente Ulrich, at man af Hensyn til Kommunen burde vise saa megen Interesse, at man gik med i Stadion-Udvalget, da Kommunen ønskede Klubbernes Raad og Vejledning . . .«, og i Oktober 1942 meddelte Stolle, at man »af Høflighedshensyn vilde henlægge en enkelt Kamp til Gentofte Stadion . . .«

»ALLIANCEN« SKABES — PAA EINER ULRICHS INITIATIV

Naturligvis falder Einer Ulrichs Indsats som Formand i alt væsentligt paa de store Tennis-Arrangements Omraade, hvorom henvises til den sportslige Afdeling af nærværende Skrift.

Men ogsaa Fodboldspillerne søgte han at gøre en Indsats for. Det var ikke lykkedes at gennemføre hans Plan om den store Ombygning af Sportspavillonen paa Phistersvej. Men han tog Initiativet til en ny Organisation, som i Aarene efter hans Formands-Periode kom til at gavne Fodboldafdelingen i den helt store Stil. Vi refererer fra Bestyrelsesmødet 7/12-39:

»Ulrich foreslog, at man for at finde nogle Indtjenings-Muligheder skulde prøve at indlede et Samarbejde med andre Klubber, f. Eks. Fremad Amager, og mente, at man skulde begynde med nogle mindre Kampe. Saafremt disse gik godt, skulde man udfordre »Stævnet«. Han mente, at der var alt at vinde og kun lidt at tabe, og man skulde saa efterhaanden arbejde hen til at arrangere Kampe med udenlandske Klubber. Ulrich udtalte, at man jo maatte være klar over, at det blev en total Kursændring. Bestyrelsen var enig i, at man skulde se at komme i Gang, og overlod Fodboldrepræsentanterne at arbejde videre med Sagen«.

Allerede 4/1-40 har Fodboldinspektøren Claude Vincent talt med Fremad Amager, der er villig, hvis ogsaa B. 1908 vil gaa med, og 8/2-40 kan Vincent meddele, at »Fodbold-Alliancen« er dannet, bestaaende af Fremad Amager, Ø. B., KFUM og H. I. K. I Marts 1940 afløses Vincent af Juniorinspektøren Harry Stolle, der gennem de følgende Aar kom til at gøre en meget stor og for H. I. K. værdifuld Indsats i denne Sag. »Stævnet« forsøgte straks at spærre den nye Konkurrent ude fra de store Arrangementer i Idrætsparken ved at

beslaglægge alle attraaværdige Spilletider, men efterhaanden vandt »Alliancen« Fodfæste og indtjente i Aarenes Løb store Summer til Støtte for Klubbernes Fodboldsport. Men det blev først længe efter Ulrichs Formands-Periode, at Stolle — i 1948 — kunde meddele det stolte Resultat, at »Alliancen« i det forløbne Aar havde indtjent ca. 12.000 Kr. til Klubben. Dygtigt gjort af Fodboldrepræsentanterne, men Tennisspilleren Einer Ulrich var — »Alliancens Fader«!

ADMINISTRATION OG KRIGSØKONOMI

Medlemstallet var indtil Krigen steget jævnt, men begyndte at falde i de første Besættelsesaar. 31/12-36 var det 1033, 31/12-37: 1137, 28/8-38: 1342, 1/7-40: 1502, 1/7-41: 1498, 31/12-41: 1453, 31/12-42: 1414.

Administrationen blev stadig mere omfattende, og meget Arbejde, der i Klubbens Barndoms- og Ungdomskaar var gjort gratis af Lyst og Interesse af unge Sportsmænd, maatte efterhaanden overgaa til lønnet Hjælp. Mange faste Trænere, fast Massør, mere Kontorpersonale o. s. v. Udgifterne steg stadig og støt. Bilomkostninger og Udgifter til Fester, ikke alene for Sportsmænd, der indtjente Entréindtægter til Klubben, men ogsaa for Secunda-Holdene — for »det gjorde alle de andre Klubber«. Indtægterne steg ogsaa, men det kunde ofte være vanskeligt at faa det hele til at køre rundt. Man maatte spare saa meget, at man endog opgav at have Telefon i Strandpark-Pavillonen. Og for at øge Indtægterne indførte man forsøgsvis Badminton om Sommeren.

Et Hjørne af Udendørs-Anlægget paa Hartmannsvej — før det var vokset til

Og Økonomien blev snart til Krigsøkonomi, som H. I. K. allerede havde kendt den under den første Verdenskrig. Stadige Forhandlinger med Funktionærer om Lønstigninger. Brændselsrestriktioner og uhyre Vanskeligheder med Hallens Opvarmning. En hel Epidemi af Tyverier fra Omklædningsrum.

»Bold-Nøden«, som havde været saa stor en Gene for H. I. K. under den første Verdenskrig, slap man forholdsvis let over. For det første havde Klubben ved Krigens Begyndelse indkøbt et meget stort Parti Tennisbolde, som man med udmærket Fortjeneste lejede ud. Dernæst havde et af Klubbens Medlemmer, Ing. Rothenborg, i Oktober 1941 eksperimenteret med Tennisbolde og »fundet ud af at overtrække dem med nyt Lærred samt vægtforøge dem saaledes, at de skulde blive meget nær nye engelske Bolde«. Arbejdet blev udført af Opsynsmand Jacobsen, og H. I. K. fik Eneforhandlingen for hele Landet. I Løbet af det følgende Aar blev der saaledes »regenereret« ca. 10.000 Tennisbolde. H. I. K. slap ud over »Bold-Nøden« og tjente tilmed 2.000 Kr. paa Boldene.

GNIDNINGER MELLEML BESTYRELSE OG FODBOLDSPILLERE

Skønt Einer Ulrich gjorde alt for at vinde Fodboldspillerne og efterhaanden havde udvidet deres Repræsentation i Bestyrelsen til fire Mandater, ligesom tidligere, lykkedes det ham dog aldrig at komme i et godt Forhold til dem. Der var stort set Ro i Klubben, og paa Generalforsamlingerne blev Bestyrelsen enstemmigt genvalgt — Formanden med Akklamation. Men Bitterheden over »Drabet« af Hoeck gnavede stadig.

Bestyrelsen Ulrich var straks efter Generalforsamlingen i Marts 1938 indstillet paa at ville hædre den faldne Formand. Paa Bestyrelsens Møde 7/4-38 forelaa et indkøbt Sølvfad, som man vilde overrække ham, og der blev oplæst Udkast til en Adresse ved samme Lejlighed. Endvidere agtede man at udnævne ham til Æresmedlem og søge at skaffe ham Dansk Idræts-Forbunds Ærestegn. Men Hoeck lod meddele, at han ingen Æresbevisninger ønskede at modtage af en Bestyrelse, hvori Einer Ulrich, Adolph Frederiksen og Svend Jensen havde Sæde. Ved H. I. K.s 40 Aars Jubilæum i 1940 afslog Hoeck endvidere at modtage den i den Anledning prægede H. I. K. Fortjenstmedaille, og det samme gjorde C. J. Dideriksen og Spang-Larsen.

I August 1938 var Adolph Frederiksen efter Indstilling af Bestyrelsen, men mod Fodboldspillernes Ønske, genvalgt som Medlem af K. B. U.s Bestyrelse. Da han det følgende Aar med Ulrichs Støtte, uden at det overhovedet var forelagt Fodboldafdelingen, paany indstilledes til og indvalgtes i Københavns Boldspil Unions Bestyrelse, kom det til et stormende Opgør paa et Bestyrelsesmøde, og de tre Fodboldrepræsentanter nedlagde deres Mandater. — De indtraadte dog igen, efter at et Fodboldmøde havde vedtaget følgende Resolution: »Fodboldmødet den 4. Juli 1939 henstiller meget bestemt til Be-

styrelsen, at den indestaar for, at Adolph Frederiksen ikke genvælges til K. B. U. eller paa anden Maade opstilles som H. I. K.s Fodboldrepræsentant«. I 1940 indvalgte Spang-Larsen som Repræsentant i K. B. U.s Bestyrelse.

At Adolph Frederiksen derimod som H. I. K.s Kasserer — i Kraft af sin store og ubestridelige Dygtighed paa denne Post — var, og altid siden har været, nærmest sacrosant ogsaa for Fodboldspillerne er en anden Historie. Og gid, at der nu, efter at H. I. K. med 50 Aars Dagen er blevet rigtig voksen, i Fremtiden maa kunne fortælles lidt flere af den Slags Historier om forstandig Tolerance i den gamle Klub.

EINER ULRICHS FALD

Saa kommer Slutningen af Kapitlet om Bestyrelsen Einer Ulrich, og den har, som mange af de tidligere Bestyrelses-Kapitler, ikke nogen »happy end«.

Ulrich faldt paa, hvad der i Forhandlings-Protokollen oprindeligt betegnedes som »Anker Jacobsen-Sagen«, senere som »Ulrich-Anker Jacobsen-Sagen«. Det vrimler i det hele taget i H. I. K.s Forhandlings-Protokol med den Slags »Sager«, hvori Person-Navne indgaar i Betegnelsen. Historikeren ved ikke, om dette er noget specielt for H. I. K. eller om ogsaa andre Sportsklubbers Forhandlings-Protokoller udviser noget lignende. I saa Fald maa Sportsmænd siges at være et livligt og politisk let bevægeligt Folkefærd.

Det vil ikke være muligt i nærværende historiske Skrift at give en blot tilnærmelsesvis udtømmende Fremstilling af denne »Sag«s Forløb. Den blev i Tiden Februar 1941 til Februar 1943 i 18 Bestyrelsesmøder behandlet paa mere og mere omfattende og lidenskabelig Maade og truede med at udvikle sig til en desperat Magtkamp mellem H. I. K.s Fodbold- og Tennisafdelinger.

Sagen havde sin Oprindelse i en Kontrovers mellem Anker Jacobsen, K. B., og Einer Ulrich i hans Egenskab af Sekretær i Dansk Lawn-Tennis Forbund, efter Tennisturneringen om Danmarksmesterskaberne paa indendørs Bane

i 1941. K. B. udtraadte som Protest af »Tennisstævnet«. Stolle spørger i Bestyrelsesmødet 7/4-41 stilfærdigt, »om K. B. vilde fortsætte i Stævnet, saafremt H. I. K. dèr havde en anden Repræsentant end Ulrich«, og Ulrich svarer, at »at det vilde de sikkert«, men Thiesen hævder, at »hverken K. B. eller nogen anden Klub skulde bestemme, hvem der skulde repræsentere H. I. K. i Stævnet«, og det vedtages, at K. B. skal løses fra Kontrakten straks. I Løbet af det følgende Aar føres der mellem K. B., B. 93 og H. I. K. Forligsforhandlinger, der udelukkende drejer sig Ulrichs Person, men H. I. K.s Bestyrelse genvælger atter 13/4-42 enstemmigt Ulrich og Thiesen til H. I. K.s Repræsentanter i Stævnets Bestyrelse, efter at Ulrich havde udtalt, at K. B. nu sikkert vilde gaa ind i Stævnet igen. Hereward Bolton forespørger derefter, »hvilke Indrømmelser D. L. T. F. havde maattet gøre, idet han gik ud fra, at der ved et Forlig maatte ydes noget fra begge Sider«. Ulrich oplyste heroverfor, »at der ikke forelaa andet end, hvad der fremgik af den i Pressen udsendte Meddelelse«. Poul Henning-Jensen oplyste i den Anledning, at Dannin fra K. B. overfor ham »havde udtalt, at Anker Jacobsen-Sagen var endt med en stor Sejr for K. B., idet Ulrich var gaaet ind paa at trække sig ud af D. L. T. F., Tennisstævnet, Hvervet som Kaptajn ved Landskampe og efterhaanden helt ud af administrativ Tennis«.

EN GENTLEMAN AGREEMENT

Hermed var Spillet gaaende. Der søges Oplysninger om Sagen, og Ulrich oplyser paa Mødet 4/5-42, at der udover det officielle Forlig forelaa en særskilt mundtlig Aftale, ifølge hvilken han, hvis det ønskes af Lawn-Tennis Forbundets Ledelse, »skulde afstaa fra at lade sig vælge til Kaptajn eller Medlem af Arrangements-Komitee, hvis Anker Jacobsen var Deltager paa det paagældende Hold«. Ulrich »beklagede, at han ikke paa forrige Bestyrelsesmøde havde ment sig berettiget til at give Oplysninger om denne Aftale, men havde følt sig bundet af, at det mellem Mødets Parter var aftalt, at Aftalen skulde være ganske konfidentiel«. Flere Bestyrelsesmedlemmer kritiserer nu Ulrich for at have givet forkerte Oplysninger, og det vedtages, at Allin skal søge Sagen nærmere belyst ved Henvendelse til Lawn-Tennis Forbundet. Paa Mødet 8/6-42 oplyser Allin, at Direktør Percy Ipsen, D. L. T. F., overfor ham »havde udtalt, at der ikke var truffet nogen skriftlig Overenskomst, man kunde næppe sige, at der forelaa en Aftale, snarere en gentleman agreement, hvorefter Ulrich, hvis det engang blev foreslaet af Forbundet, ikke vilde lade sig opstille som Kaptajn«.

»Sagen« viser sig efterhaanden at være endnu meget mere indviklet, og der granskes og søges Oplysninger og fremskaffes Erklæringer og forhandles indenfor og udenfor Bestyrelsen, og paa Bestyrelsesmødet 2/11-42 siger Stolle, at Ulrich i Realiteten altsaa alligevel maa betragtes som et »mindre-

værdigt Medlem« — som en fremmed Klub-Repræsentant havde udtrykt det — og stiller følgende Forslag til Mistillidsvotum:

»D a det efter de foreliggende Oplysninger i Anker Jacobsen-Ulrich-Sagen er dokumenteret, at Ulrich ikke kan være Medlem af Arrangements-Komiteer eller fungere som Kaptajn for Tennis-Landskampe, medmindre der er Enstemmighed derfor,

o g d a det er dokumenteret, at Ulrich under Sagens Behandling i H. I. K.s Bestyrelse dels har givet urigtige Oplysninger og dels har fortiet Omstændigheder af Betydning for Sagen,

udtaler Bestyrelsen herved sin Misbilligelse af Ulrichs Stilling og Optræden i denne Sag, idet man samtidig opfordrer Ulrich til at trække sig tilbage som Formand og Medlem af Klubbens Bestyrelse.«

Forslaget blev forkastet med de fire Fodbold-Repræsentanternes Stemmer for og 4 imod. Ulrich stemte ikke.

MAGTKAMP TENNIS CONTRA FODBOLD

Paa et ekstraordinært Bestyrelsesmøde 18/11-42 blev Sagen endeligt lagt op i aller højeste Plan. Vi refererer fra Protokollen:

»... Allin rekapitulerede ... hele Sagen og gav en Redegørelse for sit Standpunkt«. Han »fandt det paafaldende, at Fodboldafdelingen til at begynde med interesserede sig for Sagen og ønskede den indgaaende oplyst, hvorefter man senere erklærede, at Sagen som saadan ingen Interesse havde, men benyttede den til et Angreb paa Ulrich. Det kan for os andre kun forstaas derhen, at det gamle Nag, som vi havde haabet var glemt, til Stadighed bestaar, og at man har ventet paa en gunstig Lejlighed til at gøre et Forsøg paa at vælte

Ulrich« . . . »Vi har imidlertid mistet Tiltroen til, at Fodboldafdelingen vil indgaa paa et virkeligt Samarbejde, og vi agter derfor at benytte den Magt, der ligger i Tennisafdelingens Flertal til at søge tilvejebragt en Ændring i Klubbens Love, der sikrer, at Tennisafdelingen i Fremtiden faar absolut Flertal i Bestyrelsen. Om Fodboldafdelingen saa i Fremtiden vil kunne paaregne en lige saa velvillig Holdning fra Tennisafdelingens Side, som den hidtil har søgt at vise, vil udelukkende afhænge af Fodboldafdelingen selv« . . . »I denne Udtalelse erklærede d'Herrer Sv. Jensen, Adolph Frederiksen og P. Henning-Jensen sig enige«. Allin udtalte endvidere, »at det i Virkeligheden havde været et Offer for Ulrich at trække sig i denne Sag, men han havde gjort det for at bringe et Offer for Freden, hvilket man burde slutte op bag ham for i Stedet for at dadle ham«.

Heroverfor bemærkede Erik Groth Andersen, at »der havde været saa mange Episoder med Ulrich baade som Tennisspiller og som Medlem af D. L. T. F., som kunde være trukket frem paa D. L. T. F.s Generalforsamling, at det næppe havde været noget Offer for ham at gøre Indrømmelsen«. Overfor en Udtalelse af Allin om, at »Fodboldafdelingen ikke havde været loyal«, henviste han til, at »de sidste Generalforsamlinger havde været rolige trods det, at Fodboldafdelingen havde været i Overtal og glimrende kunde have overrumplet Tennisafdelingen«. Stolle hævdede, at »hvis Bestyrelsen straks havde faaet rigtige Oplysninger, havde hele Spørgsmaalet været færdigbehandlet paa højst to Møder«, og Bolton udtalte bl. a., at »man var blevet fyldt med urigtige Oplysninger, og nu skulde man tilmed have en Trusel om Fodboldafdelingens Undergang«.

Debatten havde været voldsom og bitter, og Sagen behandledes endnu paa fire Møder inden Generalforsamlingen. Tennisspillerne forsøgte endnu en Gang en fredelig Løsning, men Fodboldspillerne fastholdt, at de vilde have Sagen frem til Afstemning paa Generalforsamlingen.

GENERALFORSAMLINGEN DEN 4. MARTS 1943 — EUGEN OLSEN FORMAND

Under Formandens Beretning redegjorde Ulrich for Sagen Anker Jacobsen-Einer Ulrich, som derefter blev Genstand for en større Debat, hvorunder Oppositionen ikke alene kritiserede Ulrichs Holdning i denne Sag, men ogsaa kom ind paa andre Forhold, som den hævdede i mindst lige saa høj Grad havde skabt Mistillid til Ulrich.

Af Bestyrelsen var følgende Medlemmer paa Omvalg: Einer Ulrich, Adolph Frederiksen, Erik Groth Andersen, Harry Stolle og Hereward Bolton. Tennisafdelingen indstillede til Genvalg: Ulrich og A. Frederiksen og til Nyvalg: Ingeniør Aage Rothenborg, Tømmerhandler Erik Henning-Jensen og Repræsentant Jørgen Rich. Fodboldafdelingen indstillede til Genvalg: Adolph Fre-

deriksen, Stolle, Bolton og Groth Andersen og til Nyvalg: Landsretssagfører Eugen Olsen.

Det vedtoges, at der ikke skulde finde Listevalg Sted, men at Generalforsamlingen skulde stemme paa hver enkelt af de foreslaaede, idet man dog var enige om, at Adolph Frederiksen, der var opstillet af begge Afdelingerne, paa Forhaand var genvalgt uden Afstemning.

Den derefter følgende Afstemning gav til Resultat, at Eugen Olsen blev indvalgt i Bestyrelsen med 197 Stemmer, Rothenborg med 191 Stemmer, Erik Henning-Jensen med 185 og Rich med 183. De øvrige Stemmer fordelte sig saaledes: Ulrich 179, Bolton 171, Stolle 161 og Groth Andersen 138.

De fire sidste var saaledes ikke valgt. Ulrich havde under Debatten lidt et saa afgørende Nederlag, at Generalforsamlingen ikke alene lod ham falde som Formand, men end ikke indvalgte ham paa noget af de fem ledige Bestyrelsesmandater. Desuden var samtlige tre paa Omvalg værende Fodboldrepræsentanter faldet. Men samtidig var den gamle H. I. K.ske Tennis- og Fodboldspiller, Landsretssagfører Eugen Olsen, valgt med det hidtil største Stemmetal i Klubbens Historie, og han valgtes derefter af Generalforsamlingen enstemmigt til Klubbens Formand.

1943—1950: BESTYRELSEN EUGEN OLSEN

Formand: Landsretssagfører Eugen Olsen

Næstformand: Direktør Svend Jensen

Direktør C. V. Jernert

Grosserer Torben Søderberg

Kasserer: Forretningsfører Adolph Frederiksen

Materialforvalter og Anlægsinspektør: Grosserer Poul Henning-Jensen

Tennisinspektør: Direktør Erik Henning-Jensen

Fodboldinspektør: Disponent Harry Stolle

Assistent Arnold Jensen

Landsretssagfører E. Spang-Larsen

Skibsinspektør Hereward Bolton

Assistent Poul Erik Nielsen

Grosserer Alf Nilsson

Landsretssagfører E. Spang-Larsen

Politibetjent Børge Christensen

Sekretær Claude Vincert

Medlemmer: Direktør Einer Ulrich

Landsretssagfører Svend Allin

Grosserer Preben Hansen Prokurist Eric Beyer

Grosserer Helge Plougmann

Civilingeniør Per Thielsen

H. I. K.s BESTYRELSE VED 50 AARS JUBILÆET

Torben Søderberg

Eugen Olsen

Adolph Frederiksen

Claude Vincent

Harry Stolle

Per Thielsen

E. Henning-Jensen

P. Henning-Jensen

Hereward Bolton

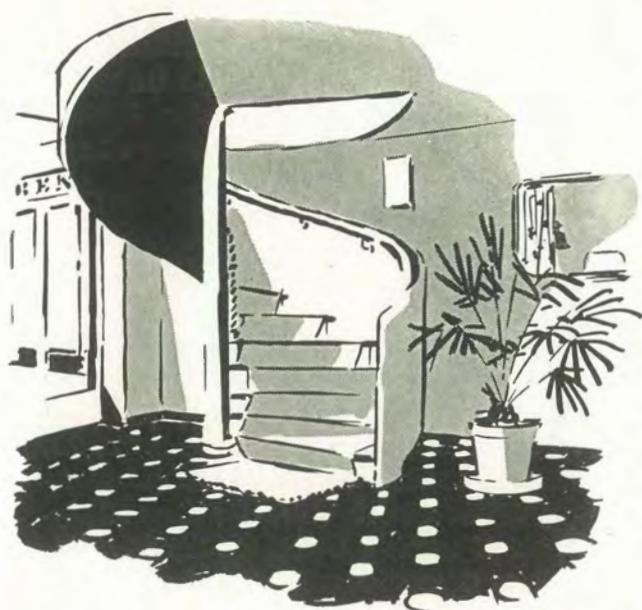
»Vi agter derfor at benytte den Magt, der ligger i Tennisafdelingens Flertal«, havde Allin udtalt paa Bestyrelsesmødet i November. Det vil sige, at »Turnerings-Tennisspillerne«, der paa Klubbens Generalforsamlinger plejede at være i Mindretal overfor »Turnerings-Fodboldspillerne«, vilde mobilisere den store Mængde »Motions-Tennisspillere«, der sædvanligvis ikke har særligt Kendskab til eller interesserer sig for Klubbens centrale Liv, til at møde op og stemme mod Fodboldspillerne efter de Direktiver, de ledende Tennisspillere maatte give. En meget farlig Vej at betrede! Thi det kunde jo nok hænde, at dette meget store Flertal af »Motions-Tennisspillere« engang kunde finde paa at varetage Interesser, der meget hurtigt vilde faa »Turnerings-Tennisspillerne« til i højere Grad at føle sig beslægtet med »Turnerings-Fodboldspillerne«.

De ledende Tennisspillere, som til Generalforsamlingen havde trommet sammen den største Forsamling af »Tennis-Motionister«, som H. I. K. nogen- sinde havde oplevet, gjorde da ogsaa allerede ved dette deres første Forsøg en for dem højst ubehagelig Erfaring. Ganske vist lykkedes det dem ved »Motionisterne«s Hjælp af faa fejlet samtlige tre paa Omvalg værende Fodboldrepræsentanter ud af Bestyrelsen, saaledes at der tilbage i denne kun sad den unge Fodboldspiller Mogens Larsen. Hvad man egentlig har tænkt sig med saaledes at koste baade Fodbold-Seniorinspektøren og Fodbold-Juniorinspektøren ud af Bestyrelsen og i Stedet vælge Tennisspillere er ikke godt at vide. Thi man kan vel ikke have ment at kunne lade Tennisspillere lede de to Fodboldafdelinger. Det er saadan noget, man kan faa pæne »Motionister« til at gøre, naar de ikke har fornødent Kendskab til Forholdene og ikke er i Stand til at vurdere, hvad rent praktiske Hensyn til Klubbens daglige Administration kræver.

Men samtidig lykkedes det de to gamle H. I. K.ske Mesterskabs-Tennisspillere Axel Sperling og Henning Larsen — som begge stammer fra en Tid, da ogsaa H. I. K.s Tennisspillere med Liv og Lyst spillede med paa Fodboldholdene — at overbevise Forsamlingen om, at man burde lade Einer Ulrich falde som Formand paa Grund af den Uro, der var vakt om hans Person saavel indenfor H. I. K. som indenfor den københavnske Tennisverden, og i Stedet vælge Eugen Olsen, som tidligere i Klubbens Historie, allerede for 20 Aar siden ved Bestyrelsen Lerches Tilblivelse, havde vist saa fortrinlige Evner til at skabe Ro i Klubben og derefter i 6 Aar havde været dens Næstformand og i 2 Aar dens Formand. Saaledes kan »Motionister« altsaa ogsaa reagere.

DEN NYE BESTYRELSE REORGANISERES

Eugen Olsen løste meget hurtigt sin Opgave, og der har ikke i de siden da forløbne 7 Aar været Strid om Besættelsen af et eneste Bestyrelsesmandat. Alt har været enstemmige Genvalg eller Nyvalg efter enig Indstilling — og

enstemmige Formands-
Genvalg med Akklama-
tion. Men kan ikke nok-
som beundre den ele-
gante Overlegenhed,
hvormed Eugen Olsen
klarer de alvorligste Si-
tuationer, den legende
Lethed, hvormed han
udglatter de tilsynela-
dende mest uforligelige
Modsætninger — svavi-
ter in modo, fortiter in
re. Situationen var slet
ikke saa let, da han be-
gyndte. Vel var han
valgt ind i Bestyrelsen
med det hidtil højeste
Stemmetal i Klubbens

Historie og derefter af Generalforsamlingen enstemmigt valgt til Formand. Men han sad i en 9 Mands Bestyrelse, hvoraf alle med Undtagelse af den unge Fodboldrepræsentant Mogens Larsen var Ulrichs svorne Tilhængere.

Paa det første Bestyrelsesmøde efter Generalforsamlingen, hvor Formanden bød Velkommen og »udtrykte Haabet om et godt Samarbejde«, var Situationen den, at de nyvalgte Bestyrelsesmedlemmer Aage Rothenborg og Jørgen Rich straks efter Generalforsamlingen havde nedlagt deres Mandater. Paa Allins Forslag vedtoges det straks at supplere Bestyrelsen med Einer Ulrich paa det ene af de ledige Mandater. Formanden stemte ikke, men »ønskede Bestyrelsens Ord for, at man ikke vilde vælge Ulrich ind i Hverv, hvor hans Person kunde skabe Uro«. Paa det andet ledige Mandat supplerede man sig med Hereward Bolton som Juniorinspektør, og Mogens Larsen trak sig efter eget Ønske tilbage, saaledes at Bestyrelsen paa hans Mandat kunde supplere sig med Harry Stolle som Fodboldinspektør. Tennisinspektoratet blev overtaget af den nyvalgte Erik Henning-Jensen. Ulrich og Allin blev Medlemmer »uden Portefølje«.

Paa næste Bestyrelsesmøde mødtes da de tre gamle Venner Ulrich, Stolle og Bolton igen som Medlemmer af »Bestyrelsen Eugen Olsen«. Der var blandt Fodboldspillerne megen Harmе over, at Bestyrelsen havde suppleret sig med Ulrich, men Formanden udtalte, at »denne Diskussion nu maatte være færdig, saa Bestyrelsen kunde beskæftige sig med et loyalt Samarbejde uden Hensyn til personlige Antipatier eller Sympatier.«

ULRICH ATTER UD AF BESTYRELSEN

Der gik imidlertid ikke mere end to Maaneder, før Einer Ulrich kom ud for et Uheld, der medførte hans endelige Udtræden af H. I. K.s Bestyrelse. Skønt Klubben havde Kontrakt med et Sportsmagasin, der solgte Ketchere i Klubben, havde et konkurrerende Firma til Klubbens Medlemmer udsendt et Reklamekort, hvorpaa der stod:

HIK — sagde Ketcheren — og saa sprang den.
Det var nemlig en daarlig Ketcher . . .

Reklamekortet var udarbejdet af Einer Ulrich Reklamebureau A/S, og Ulrich havde givet Firmaet, hvis Indehaver var Medlem af H. I. K., Tilladelse til at benytte Klubbens Medlemskartotek. Sagen vakte stort Røre, og to Medlemmer opfordrede Bestyrelsen til at formaa Ulrich til at nedlægge sit Mandat, da de ellers vilde søge indkaldt en ekstraordinær Generalforsamling. Tennis-Spilleudvalget drøftede Sagen og vilde ikke anbefale Ulrichs Forbliven i Bestyrelsen. Paa et Bestyrelsesmøde 18/5-43 meddelte Ulrich, »at han ikke vilde udsætte H. I. K. for en ekstraordinær Generalforsamling, hvorfor han nedlagde sit Mandat«. Formanden udtalte, »at han ikke haabede, det blev op-

»En Dag i H. I. K.« hed dette Besøg, som Medlemmerne af Gentojte Kommunalbestyrelse aflagde i Klubben. Man genkender let K. E. Hoeck, Stadsingeniør Carl Larsen, Borgmester Jørgensen og Anlægsudvalgets daværende Formand, Justitssekretær Krogh.

fattet som om Bestyrelsen var ude efter at faa Ulrich til at nedlægge sit Mandat, men at det var Sagen, der krævede en saadan Løsning, og haabede, at Ulrich til Stadighed vilde arbejde for Klubben«. Allin »ud-

talte sin Tak for det store og mangeaarige Arbejde, Ulrich havde udført for Klubben«.

Einer Ulrich har siden siddet i flere af Klubbens Udvalg, bl. a. i Udvalget der gennemførte Skabelsen af den nye centre court, i Arrangements-Komiteerne for H. I. K.s internationale Tennisturneringer i alle Aarene siden 1946, og er i Dag den ledende og samlende Kraft i Udvalget for nærværende historiske Skrift.

ANDRE BESTYRELSES-ÆNDRINGER UNDER EUGEN OLSEN

Da man ikke kunde enes om Besættelsen af det derefter ledige Mandat, blev det »vedtaget at udsætte Spørgsmaalet« — og saa skete der ikke mere før Generalforsamlingen i Marts 1944, da der var Enighed om at vælge Grosserer Preben Hansen. Op under Generalforsamlingen indstillede Tennis-Spiludvalget Prokurist Eric Beyer til et af de paa Omvalg værende Tennismandater. Man drøftede paa et Par Bestyrelsesmøder Spørgsmaalet under Tilløb til nogen Irritation. Da Svend Jensen meddelte, at han ønskede at trække sig tilbage, erklærede Allin, at han ikke ønskede »at sidde i Bestyrelsen for en Klub, hvor Kliker og personlige Hensyn var fremherskende«, hvorfor ogsaa han nedlagde sit Mandat. Formanden »takkede Svend Jensen og Allin for det gode Samarbejde, der havde været, og haabede, at de stadig vilde følge Klubben med Sympati«. Paa Generalforsamlingen valgtes i Stedet Direktør C. V. Jernert og Prokurist Eric Beyer.

Da Direktør Jernert i 1946 trak sig tilbage, indvalgtes Grosserer Torben Søderberg, som siden har været Klubbens Næstformand. Da Beyer i August 1946 flyttede til Holbæk, indstillede Tennis-Spiludvalget Einer Ulrich til det ledige Mandat, men der kunde ikke herom opnaas Enighed i Bestyrelsen. Sagen udsattes, og Beyer forblev i Bestyrelsen indtil November 1947, da Bestyrelsen i Stedet supplerede sig med Grosserer Helge Plougmann, der atter paa Generalforsamlingen i 1949 blev afløst af Civilingeniør Per Thielsen.

Fodboldinspektoratet blev i 1943-45 fortsat varetaget af Harry Stolle, i Foraaret 1946 af Arnold Jensen. I Aarene 1946-49 var Spang-Larsen H. I. K. en fremragende dygtig Fodboldinspektør, indtil overvældende Arbejde i K. B. U. og D. B. U. tvang ham til at træde tilbage, hvorefter Fodboldinspektoratet i de sidste to Aar har været varetaget af Hereward Bolton. Juniorinspektoratet har skiftet temmelig ofte. Det varetoges i 1943 og til August 1944 af Bolton, derefter til August 1945 af Poul Erik Nielsen, til Marts 1946 af Alf Nilsson, til August 1946 af Spang-Larsen og til September 1948 af Børge Christensen. Siden da har Claude Vincent været H. I. K.s Juniorinspektør. Det er et kæmpemæssigt Arbejde at lede H. I. K.s Juniorafdeling med dens næsten 400 Juniorer. Det er forstaaeligt, men meget uheldigt, at den saa ofte skifter Leder, og det var nok klogt af Klubben at finde en mere holdbar Løsning af dette Problem.

Derimod har i hele Bestyrelsen Eugen Olsens syvaarige Periode Erik Henning-Jensen været H. I. K.s Tennisinspektør og Broderen Poul Henning-Jensen fortsat været Klubbens Materialforvalter og Anlægsinspektør — ligesom Adolph Frederiksen naturligvis har været H. I. K.s Kasserer, en Post som han nu har bestridt uafbrudt i 28 Aar. Han er ligesom de store Udenrigsministre i Frankrig en Person, som den ene »Regering« arver efter den anden. Hvoraf det kan ses, at det ikke behøver at fastslaaes i H. I. K.s Love, hvilke Slags Repræsentanter der skal stemmes paa paa Generalforsamlingerne.

BESÆTTELSEN OG HALLENS BESLAGLÆGGELSE AF TYSKERNE

Den tyske Besættelse af Landet kom i de sidste Krigsaar og de første halvandet Aar efter Krigen til at øve en alvorlig Forstyrrelse i Klubbens Administration.

En vis Fare havde man allerede løbet i Juni 1943, da der fra den tyske General von Schleich og en Fru Spethmann forelaa Anmodning om Optagelse som Medlemmer, og Bestyrelsen i Henhold til Lovenes § 2 vedtog »ikke at godkende Indmeldelserne, da man maatte befrygte, at de paagældendes Medlemsskab og Tilstedeværelse i Klubben kunde foraarsage Uro blandt Klubbens Medlemmer og give Anledning til Episoder, som vilde være stridende mod Kongens og Regeringens Bud om Opretholdelse af Ro og Orden, og som det ikke staar i Bestyrelsens Magt at forhindre«. I Oktober 1943, da K. B.s Tennishal var taget af Tyskerne, vedtog H. I. K.s Bestyrelse at stille saavel indendørs som udendørs Baner til Disposition for K. B. I Oktober 1943 havde »Spærretiden« i to Maaneder hindret Bestyrelsen i at holde Møde, og vigtige Spørgsmaal havde maattet afgøres pr. Telefon. Og Tennishallens Drift var ved Spærretiden saa alvorligt truet, at Kommunalbestyrelsen maatte vedtage ekstraordinære Tilskud for at holde den gaaende. I August 1944 hen-

Da Flygtningene havde deres Hjem i Hallen. Pastor Hjerl Hansen holder Søndagsgudstjeneste.

vendte Klubben sig til Nordre Birks Politi angaaende Oprettelse af en Sabotagevagt ved Hallen, men fik til Svar, at der ikke kunde stilles Skydevaaben til Raadighed, hvorefter H. I. K. ikke ønskede at oprette nogen Sabotagevagt. I November 1944 fik man Meddelelse om, at Varedirektoratet skulde evakueres til H. I. K.s Tennishal i Tilfælde af Københavns Evakuering.

Men netop som man havde klaret sig igennem alle Vanskeligheder og truende Farer under Besættelsen, kom — 14 Dage før dennes Ophør — det store Slag: H. I. K.s Tennishal blev den 20. April 1945 beslaglagt af Tyskerne til de store Horder af tyske Flygtninge, som var strømmet ind i Landet. Efter halvandet Aars Kamp med Flygtninge-Myndighederne lykkedes det endelig at faa Hallen frigivet, i August 1946, i en sørgelig Forfatning. Efter en omfattende Reparation genindviedes Hallen den 8. December 1946. Efter lange Forhandlinger udbetalte Flygtninge-Administrationen en Erstatning paa 102.000 Kr., hvorefter H. I. K. maatte opgøre sit Tab til 43.000 Kr.

Ved Hallens Genindvielse, der overværedes af Klubbens Æresmedlemmer Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid, afsløredes en Mindetavle for Frihedskampen og de tre H. I. K.ere, der havde mistet Livet i denne: Niels Lindor Jensen, Leif Schønnemann og Jørgen Thorball. Samtidig bevarede Bestyrelsen Hovedet koldt overfor en Kreds af Medlemmer indenfor Fodbold- og Tennisafdelingerne, der under Udrensningen havde indledet en Hetz overfor to Fodboldspillere. Bestyrelsen havde undersøgt deres Forhold nøje og ikke fundet Grund til at foretage noget overfor dem. Paa Generalforsamlingen i Marts 1946 forsøgte Allin i Spidsen for en Kreds af Medlemmer at paatvinge Bestyrelsen en ny Aktion, men Forslaget faldt — efter en længere og til Tider ret skarp Debat — med 20 Stemmer mod 40.

BEFRIElsen — REJSEr OG INTERNATIONALE TURNERINGER — CENTRE COURT

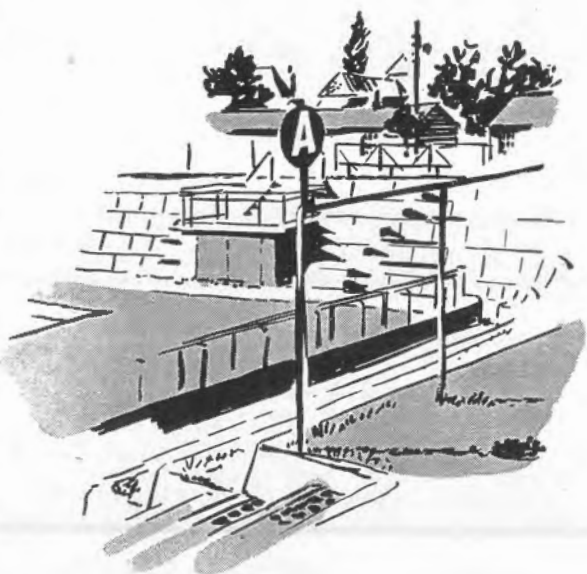
Med Befrielsen i Maj 1945 blomstrede hele det internationale Sportsliv op igen, endda med en særlig Vælde efter den i de fem Aar opsparerede Trang til Udfoldelse. Et hektisk Rejseliv begyndte, og H. I. K.s Tennis- og Fodboldspillere, ja selv H. I. K.s Fodbold-Juniorer, har i de siden da forløbne Aar ofte udfoldet sig paa Sportspladser i Norge, Sverige, England, Holland, Schweiz og Frankrig, ligesom Sportsmænd fra disse Lande har gæstet H. I. K. Men nærmere herom i det sportslige Afsnit.

Efterhaanden som H. I. K. i stedse højere Grad blev Bærer af de store indenlandske og internationale Tennis-Arrangementer, følte Mangelen af en stor Tennis-Opvisningsbane med større Tilskuerpladser — en virkelig centre court. Planer til en saadan havde været drøftet i Forbindelse med Opførelse af Tennishallen, men var udskudt og havde hvilet i en halv Snes Aar. Nu rejste, kort efter sin Indtræden i Bestyrelsen, Eric Beyer denne Sag paa et Møde 29/8-44, hvor der efter en Drøftelse blev nedsat et Udvalg, bestaaende af C. V. Jernert, E. Beyer, Jannik Ipsen og E. Henning-Jensen, til at arbejde videre med Planen. 18/9-44 drøftes Sagen paany. Man har set paa en Plads ved Messiaskirken. Adolph Frederiksen mener, at Banen bør lægges i Tilslutning til Anlægget ved Phistersvej, hvor Banerne 5 og 6 kan slaas sammen. Der bevilges 5—600 Kr. til et Skitseforslag med Beskrivelse og Beregning af Omkostninger. 27/11-44 kommer Civilingeniør Jannik Ipsen tilstede paa Bestyrelsesmødet og forelægger Projektet med »Tegninger over den nye Opvisningsbane ved Phistersvej, som vilde komme til at koste ca. 59.000 Kr. med Plads til ca. 1600 Tilskuere«. Sagen forelægges Kommunalbestyrelsen med Andragende om Støtte til Planens Gennemførelse. 9/4-45 foreligger Meddelelse om, at »Kommunen ikke kunde gaa med til at nedlægge 3 stærkt benyttede Tennisbaner til Fordel for en Opvisningsbane«. Bestyrelsen gør derefter Kommunen opmærksom paa, at det kun drejer sig om at nedlægge

*Fra Genindvielsen 1946. Kronprins Frederik og Kronprinsesse Ingrid samt Klubbens
Formand foran Mindetavlen.*

to Baner, og at den ene kunde indvindes ved at sætte den ubenyttede Bane 4 i Stand. Kommunen vil herefter ikke sætte sig imod Planen, men vil ikke yde noget Tilskud til dens Gennemførelse. Der gaar et Aars Tid. 5/4-46 fremlægger Eric Beyer Tegninger, Budget og Tilbud paa Jordarbejdet. »Hele Sagen blev gennemdrøftet, og man var i Princippet enige om, at Arbejdet skulde gennemføres« . . . »Man enedes om omgaaende at gaa i Gang med Flyt-

ningen af Banerne, hvilket Arbejde var kalkuleret til ca. 5.000 Kr.« . . . »Selve Udgravningen o. s. v. vilde man saa paabegynde i August, saa Banen kunde være færdig til Brug ved Sæsonens Begyndelse 1947«. Det gik imidlertid ikke ganske efter Forventning. Man havde ment sikkert at kunne paaregne et Statstilskud paa ca. 18—24.000 Kr., men 15/8-46 forelaa for Bestyrelsen den smertefulde Kendsgerning, at Andragendet om Statstilskud var afslaaet, skønt Dansk Idræts-Forbund og Dansk Lawn-Tennis Forbund havde anbefalet Bevilling af Statstilskud. Men Gentofte Kommune havde ikke villet anbefale dette — stadig med den Begrundelse, at man ikke burde nedlægge 3 i Brug værende Baner. Efter dette Stød maatte man atter sunde sig i et Aars Tid. 6/10-47 tages Sagen atter op i Bestyrelsen. »I Anledning af, at Klubbens Økonomi ikke tillader Iværksættelsen af Arbejdet med den projekterede Opvisningsbane paa Phistersvej«, vedtoges det at »udsende et Cirkulære til Medlemmerne, hvori man opfordrede dem til enten at tegne sig for en Pengegave eller ogsaa købe rentefri Obligationer, saaledes at Arbejdet kunde paabegyndes.« . . . »Man var dog alle enige om ikke at paabegynde Arbejdet . . . før der var tilstrækkelige Pengemidler«. Da Indsamlingen i Foraaret 1948 havde indbragt ca. 14.000 Kr., og Kommunen havde indset Nødvendigheden af Foretagendets Gennemførelse og bevilget et Tilskud paa 25.000 Kr., kom Arbejdet endelig i Gang. Der var imidlertid endnu mange Vanskeligheder at overvinde, og den nye prægtige centre court i Gentofte Kommune blev langt

dyrere, end man havde beregnet, og det trak ud med Arbejdets Fuldførelse, saaledes at Opvisningsbanen først kunde indvies i Sommer — men selve Gennemførelsens Faser beskrives i et særligt Afsnit af nærværende Skrift. Seks lange Aar havde det taget at gennemføre dette store og stolte Værk.

KLUBHUSET PAA PHISTERSVEJ — MANGELLEN PAA FODBOLDBANER

Vi har set, hvorledes det af Bestyrelsen Ulrich i 1938 udarbejdede Projekt til den store Ombygning og Udvidelse af Klubhuset paa Phistersvej skrumpede ind til en Hovedreparation og nogle smaa Forandringer. Det var en stor Ulykke for H. I. K.s Fodboldafdeling, at det ikke dengang lykkedes at gennemføre den allerede da højst paakrævede Udvidelse. Forholdene har i de forløbne 12 Aar forværret sig paa helt utaalelig og uforsvarlig Maade. Skønt H. I. K. nu har ca. 400 Juniorer, eksisterer den Dag i Dag ikke et særligt Junior-Omklædningsrum.

En Løsning er dog formentlig nu umiddelbart forestaaende. Paa Mødet 28/12-49 refererede Formanden en Samtale om Sagen med Stadsingeniør Carl Larsen og et senere Møde med Arkitekt Wilhardt, fra hvem der nu forelaa et foreløbigt Udkast. Til at arbejde med Sagen nedsattes et Udvalg, bestaaende af P. Thielsen, H. Bolton og C. Vincent. Siden da har der været arbejdet med Sagen, og en Række Planer og Tegninger til Klubhusets Udvidelse med Tilbygninger mod Øst og Vest har været udarbejdet og gennemdrøftet. Det var meget ønskeligt, om man nu aller snarest kunde naa frem til den Udvidelse af Sports pavillonen ved Phistersvej, som kan siges at være hele dette Problems fuldstændige og udtømmende Løsning paa langt Sigt fremover.

Ogsaa Fodboldbane-Problemet paatrænger sig sin endelige Løsning. H. I. K. har i Dag 500—600 Fodboldspillere og til Raadighed for disse 1½ Fodboldbane. Der kan paa disse to Baner spille 2×22 Spillere samtidig. Selv om begge Baner benyttes uafbrudt fra Kl. 3 om Eftermiddagen til Mørkets Frembrud, er der ikke Mulighed for, at alle Fodboldspillere kan komme til at deltage bare i 2 Træninger hver Uge. Og Banerne overbelastes endda der- ved paa en saadan Maade, at de i Aarenes Løb i lange Perioder — een Gang i et helt Aar! — har maattet lukkes for at blive underkastet Istandsættelse, og alt Fodboldspil i den Tid har maattet suspenderes.

Den store Fodboldbane ved Phistersvej var oprindelig saa bred, at der var Plads til to Træningsbaner paa tværs. Men i 1926 blev et stort Areal paa den vestlige Side inddraget til Udvidelse af Maglegaardsskolen. Enhver med Kendskab til saadanne Forhold vil forstaa, hvad dette kom til at betyde for denne Banes Udnyttelse. Og det i 1928 af H. I. K. erhvervede Areal ved Maglemosevej blev senere overtaget af Kommunen, som lagde det sammen med den lille Bane ved Mantziusvej og paa det samlede Areal anlagde to

Baner, der er saa smaa, at de kun er lovlige som Juniorbaner — og hvoraf den ene blev overdraget til udelukkende Brug for Maglegaardsskolen.

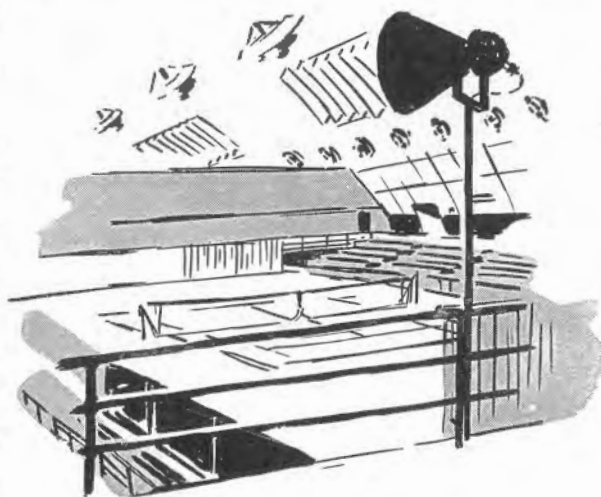
I Virkeligheden mangler H. I. K. i Dag yderligere mindst to store, gode Fodboldbaner for at kunne byde sine Fodbold-Medlemmer passende og rimelige Forhold at dyrke deres Idræt under — og for at være i Stand til at træne sine Turneringshold paa en saadan Maade, at Klubbens Førstehold kan hæves op i første Rangklasse og holdes dør. Det bør i denne Forbindelse betænkes, at Omkostningerne ved en Fodboldafdeling af et Omfang som H. I. K.s kun kan dækkes ved Entréindtægterne fra et Førstehold, der deltager i de helt store Turneringskampe. Udgiften til de højst paakrævede nye Fodboldbaner er saaledes en absolut nødvendig Kapital-Investering. Og det er, af flere gode Grunde, i det aller sidste Øjeblik, at dette Problem løses — og løses endeligt og paa langt Sigt.

TILBAGEBLIK — OG SPORTSLIG STATUS PR. 1950

Den lille, nystiftede Tennis-, Fodbold- og Idrætsklub H. I. K. paa Strandmarken ved Øresund havde i Sommeren 1901 det for en nystiftet Sportsklub i hine Tider meget store Medlemstal 150. Som ren Tennisklub var H. I. K. i April 1913 nede paa 51 Medlemmer. Efter Sammenslutningen med Hellerup Boldklub rykkede H. I. K. i 1915 ind i Sportsanlægget ved Phistersvej med ialt ca. 200 Tennis- og Fodboldmedlemmer. I 1916 havde Klubben ca. 500 Medlemmer, i 1928 ca. 800 og ved Tennishallens Indvielse i 1936 ca. 1.000. Ved Bestyrelsen Eugen Olsens Tiltrædelse i 1943 var Medlemstallet ca. 1.400. Den 1. Maj 1950 havde H. I. K. ialt 2.230 Medlemmer og er dermed en af Danmarks aller største Sportsklubber.

H. I. K.s Skude sejler dog i Dag trods alt med betydelig Slagside. Med sin Tennishal og sin nye Tennis-Oppvisningsbane og sine Tennispilleres Standard staar den i Dag som en førende Tennisklub i Danmark. Paa Dansk Lawn-Tennis Forbunds Rangliste stod i Oktober 5 H. I. K.-Herrer blandt de 10 bedste danske Tennispillere, og de 3 første Damer var H. I. K.ere.

Men Fodboldafdelingen ligger i enhver Henseende langt tilbage for Tennisafdelingen. I Virkeligheden har H. I. K.s Fodboldafdeling

staaet i Stampe i de sidste 30 Aar. Lige siden H. I. K. i 1915 rykkede ind i Sportsanlægget ved Phistersvej, har hele Fodboldafdelingen — Seniorer, Ynglinge og Juniorer — kun haft een Seniorbane og een Juniorbane at spille paa og tilsammen eet eneste Omklædningsrum at disponere over. I Virkeligheden var denne Kapacitet for lille allerede i 1920. Fodboldbanerne har i stedse stigende Grad maattet overbelastes og derpaa i lange Perioder helt lukkes for at blive istandsat — mens H. I. K.s Fodboldspil stagnerede. Det har med den for Haanden værende Banekapacitet ikke været muligt at udnytte de umaadelige Ressourcer, der ligger i H. I. K.s Juniorafdeling med dens 400 Medlemmer. Det har først og fremmest af denne Grund ikke været muligt at skabe Turneringshold af samme høje Standard som de andre københavnske Storklubbers. I nogle Perioder har enkelte Turneringshold kunnet opnaa helt gode Resultater, men i det store og hele — langt under Middel. Og langt under den sportslige Standard, der findes i Tennisafdelingen.

Det maa nu efter 50 Aars Jubilæet blive Bestyrelsen Eugen Olsens første og største Opgave at rette H. I. K.s Skude op, saa den kan komme til at sejle helt flot — med en Fodboldafdeling, der saavel med Hensyn til Sportsanlæggenes Kvalitet og Kapacitet som til den sportslige Standard kan siges at være Tennisafdelingen jævnbyrdig.

Efter at have set, hvorledes Eugen Olsens stærke og heldige Haand bag alle de store Dispositioner vedrørende Tennishallens Frigivelse, Istandsættelse og Genindvielse samt Skabelsen af den nye Tennis-Opvisningsbane har skabt en saa enestaaende fortrinlig Basis for den højeste Udfoldelse af Tennisafdelingens Sportsliv, venter Fodboldspillerne nu, at Formanden med lige saa lykkelig Haand vil formaa at løse Fodboldafdelingens to store Problemer: — Udvidelsen af Klubhuset paa Phistersvej og Erhvervelsen af to nye Fodboldbaner.

* * *

Og hermed slutter vi Skildringen af H. I. K.s 50 Aars Historie. Uendelig meget Stof har vi maattet udelade, og uendelig mange H. I. K.ere, som paa det sportslige og administrative Omraade har gjort deres gode Indsats, har vi maattet lade uomtalt. Men Pladsen har været afmaalt og Tiden knap.

Vi har maattet nøjes med i store Træk at omtale Personer, Begivenheder og Forhold, der har gjort H. I. K. til det, Klubben er i Dag. Vi har herunder ment at burde medtage de »indrepolitiske« Kampe, som jo udgør deres meget væsentlige Del af H. I. K.s Historie. Som det vil være bemærket, har vi ikke paa dette Omraade ønsket at nøjes med et Glansbillede, men at give en realistisk Skildring af Begivenheder og Personer med Fortrin og Mangler, kort sagt: Skrive sand Historie — ogsaa med det Formaal, at H. I. K.ere af i Dag kan lære noget deraf til Gavn for H. I. K.s Fremtid.

Aars Forløb en Sommeraften sætter sig hen i en Kreds af unge Spillere og møder deres fremmede Blik, saa vil han føle et lille Stik i Hjertet: Her levede du engang dit glade Ungdomsliv, og H. I. K. var d i n Klub. Nu er den deres, og de betragter dig som en fremmed, der anmasser sig sin Nærværelse, hvor han intet har at gøre — indtil du begynder at fortælle om »gamle Dage«. For da vil du straks fornemme Sympati og Fællesfølelse slaa dig i Møde — lidt af dette: Vi er af eet Blod, du og jeg!

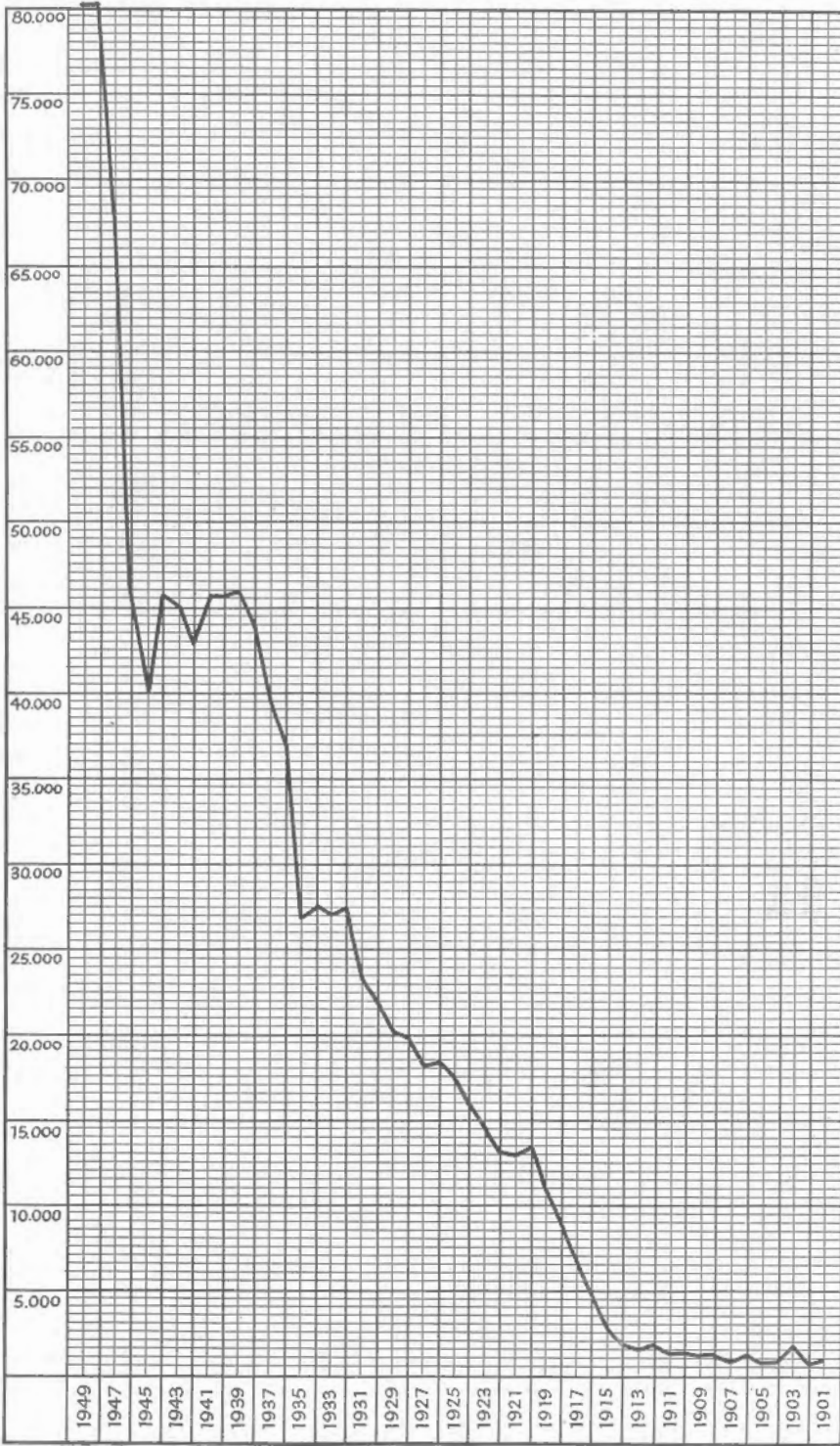
Det har i nogen Grad været H. I. K.s Svaghed, at de administrative Ledere, som skulde give Klubben Ballast, og de ypperste Spillere, som skulde træne, vejlede og anspore nye Generationers unge Sportsmænd, faldt for hurtigt eller for pludseligt fra og kom paa Afstand af Klubbens daglige Liv. Det betyder saa meget for den Klubaand og Tradition, der skaber og bevarer en Klubs Styrke, at modstridende Interesser og Kræfter hos Grupper af Sportsmænd eller hos hver for sig betydelige Personer paa det administrative eller sportslige Omraade finder en harmonisk Løsning saaledes, at den, der paa et Omraade har høstet værdifulde Erfaringer og gjort en betydelig Indsats, ogsaa efter sin Afgang kan bevares for Klubben til Støtte for sine Efterfølgere og den nye Generation. Slappes Klubaanden, svækkes selve »the fighting spirit« paa Sportspladserne. Uden Aand er Kroppen ikke mere værd end en Sæk Kartoffler!

Maatte nærværende Skrift bidrage til paany at bringe 50 Aars H. I. K.-Generationer i nærmere Kontakt med gamle H. I. K.!

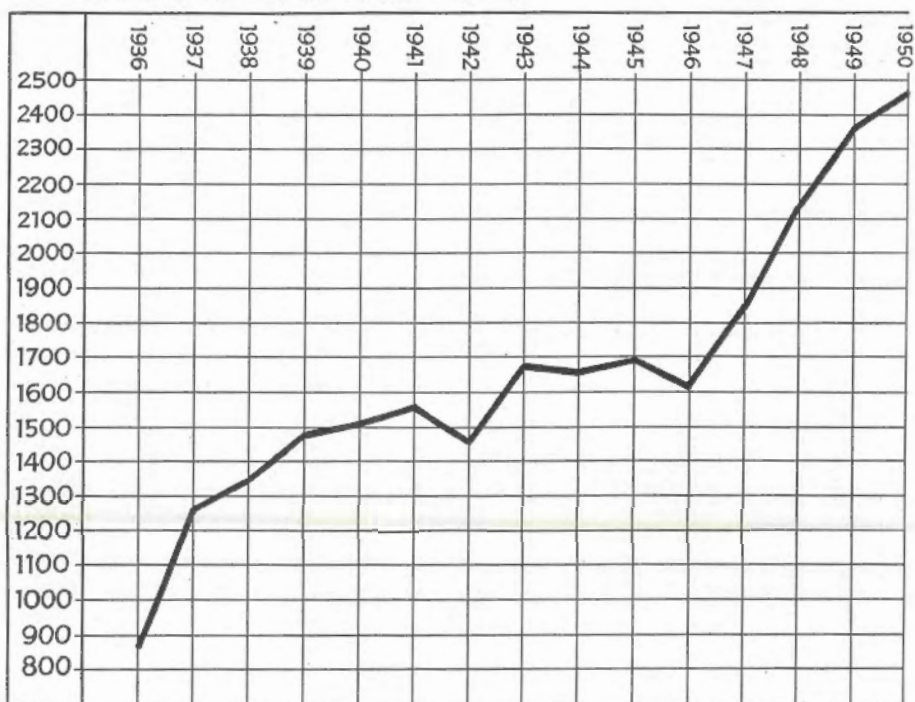
59-aarige Erik Steenstrup, der stadig spiller Turnerings-Fodbold i H. I. K. (se Billedet Side 34).

KONTINGENTER 1900 - 1950

MEDLEMSTAL 1936 - 1950

Tennishallens Tilblivelse

DET FREMGAAR AF GAMLE BESTYRELSESPROTOKOLLER, at Tanken om en Tennishal allerede har været ventileret i H. I. K.s Bestyrelse i Aarene under og umiddelbart efter den første Verdenskrig, d. v. s. i Direktør Langes og senere Direktør Lerches Formandstid. Der har endogsaa været nedsat et Udvalg, der skulde undersøge Mulighederne for Planernes Realisation, men uvist af hvilken Grund er Overvejelserne dengang løbet ud i Sandet.

Hvornaar Projektet igen er sat paa Dagsordenen, lader sig ikke dokumentere, men antagelig er det sket engang i Slutningen af Tyverne. H. I. K. var endnu paa den Tid kun en lille idyllisk Forstadsklub med et beskedent Medlemsantal, men Klubben raadede over stærke Spillere, der var placeret i Toppen af Datidens Handicaplister, og som prægede S sammensætningen af Tennislandsholdene. Det var vel saa Bevidstheden om sportslig Styrke, der har været Baggrunden for de unægtelig højtflyvende Planer og Storklub-Drømme. — Desværre er Bestyrelsesprotokollen netop for disse Aar gaaet tabt ved en Oversvømmelse i Kælderen paa Hartmannsvej, saa den egentlige Ophavsmand til Ideens Genoptagelse kan ikke udpeges, men Bestyrelsens daværende Formand, nu afdøde Grosserer KNUD HÖECK, skal i hvert Fald have en stor

»Hanke« Dideriksen

Del af Æren for, at Planerne ikke paany standsede ved Drømmene, men endte med at blive ført ud i Livet i fuld Udstrækning.

Hvad Hoeck muligvis maatte mangle i Smidighed ved Forhandlingsbordet, opvejedes let af hans bulldogagtige Evne til at bide sig fast i en Opgave, hvis Gennemførelse havde vundet hans Hjerter. — Man kunde om Hoeck næsten sige, at han overvandt Vanskelighederne — og de viste sig i de kommende Aar at være legio for Hal-Projektets Vedkommende — simpelthen ved at benægte deres Eksistens.

Bestyrelsens første Opgave har været at orientere sig hos Gentofte Kommunalbestyrelse om Byggegrund og Financieringsmuligheder.

Det viste sig straks, at det med Hensyn til Byggegrund var i allersidste Øjeblik, Tanken om Projektet var kommet til Verden. Bebyggelsen havde lukket sig tæt om Klubbens Anlæg paa Phistersvej, og der var i Virkeligheden kun en eneste Mulighed tilbage, hvis Hallen skulde ligge i nogenlunde Kontakt med Banerne paa Phistersvej, og det var den Grund paa Hartmannsvej, hvor Hallen nu ligger. Kommunen viste sig iøvrigt interesseret i Planerne og var ogsaa villig til under en eller anden Garantiform at støtte Projektets Financiering.

Da man omkring 1933 var kommet saa vidt, nedsatte Bestyrelsen et Byggeudvalg, der kom til at bestaa af Klubbens Formand, Grosserer KNUD HOECK, samt to andre Bestyrelsesmedlemmer, Landsretssagfører AXEL SPERLING og Grosserer C. J. DIDERIKSEN. I Forsommeren 1934 supplerede Byggeudvalget sig — med Samtykke af Klubbens Bestyrelse — med Overretssagfører PAUL BUTENSCHØN. Byggeudvalget konstituerede sig med Landsretssagfører Sperling som Formand.

Sommeren 1934 gik med Forhandlinger med Landmandsbanken, der ved denne og andre Lejligheder har vist sig som Sportens gode Ven, om et Byggeaan og senere Prioritering af Tennisanlægget paa Hartmannsvej, naar det var fuldført. Med Kommunalbestyrelsen og navnlig dens Anlægsudvalg drøftede Byggeudvalget Betingelserne for Overtagelsen af Grunden langs Jernbanelinien. Grunden var dengang stærkt kuperet Terræn, der engang havde været udlagt til Kolonihaver og nu var et sandt Vildnis af Træer og Buske og sammenfaldne Træhytter. Anlægsudvalgets Tilbud lød paa at overlade

Klubben Grunden gratis mod at hele Anlægget til sin Tid, naar Prioriteterne i Løbet af ca. 25 Aar var amortiserede og betalt af Klubben, overgik i Kommunens Eje. Byggeudvalget insisterede heroverfor paa at købe Grunden af Kommunen, saaledes at Anlægget straks blev Klubbens Eje. Og saadan blev heldigvis den endelige Ordning, hvorved Købesummen for Grunden ansattes til ca. 90.000 Kr. Det fortjener at fremhæves, at Betalings- og Forrentningsbetingelserne takket være Kommunens Imødekommenhed blev overordentlig gunstige for Klubben; saaledes var Skylden afdragsfri i de første 10 Aar. Endvidere paatog Kommunen sig Garanti overfor Landmandsbanken for Byggeaanet og efter Fuldførelsen for den sidste Halvdel af Prioritetsgælden. Det er naturligvis indlysende, at uden Kommunens mægtige og large Støtte havde Klubben ingen Mulighed haft for at gaa i Gang med det store Projekt.

Et spagt Forsøg paa at faa Tennisafdelingen samlet omkring Phistersvej-Anlægget ved at inddrage de tre Fodboldbaner til Hal, Klubhus og udendørs Baner mod saa til Gengæld at overlade Fodboldafdelingen Grunden paa Hartmannsvej blev pure afvist af Anlægsudvalget. Mon ikke de fleste nu vil mene, at denne Løsning havde været den rationelle og i Længden den billigste?

Men Byggeudvalget var altsaa nu — d. v. s. i Efteraaret 1934 — rustet til at tage fat paa det egentlige Projekt: Opførelsen af en Tennishal. Udvalget havde allerede forlængst allieret sig med Arkitekt ARNE JACOBSEN, der iøvrigt Aar i Forvejen med sin kendte kunstneriske Fantasi havde udarbejdet nogle overordentlig skønne Hal-Tegninger. Selvom vi, efterhaanden som den store Opgaves mange og kostbare Detailkrav rykkede nærmere ind paa Livet af os, paa Grund af de relativt smaa Pengemidler maatte slaa af snart hist, snart her paa Skønhedskravene, virkede Arkitektens Tegninger dog i Starten stærkt inspirerende paa Udvalgets Medlemmer.

Men der skulde komme nogle meget ængstelige Stunder, før Udvalget kunde sætte selve Arbejdet i Gang. Kommunalbestyrelsen havde endnu ikke godkendt og vedtaget vore Aftaler med Anlægsudvalget, og sent en Søndag Aften opstod der Forlydender om, at Støtten til H.I.K.s Projekt vilde blive forkastet af alle Partier i Kommunalbestyrelsen paa et Møde den følgende Mandag Aften. Aarsagen til denne overraskende — og meget smerteligt overraskende — Kovending i Forhandlingerne om Projektet, var den, at

Paul Butenschøn

Kommunalbestyrelsen ikke fandt Byggeudvalgets Budget tilfredsstillende; der manglede, naar hele Anlægget var færdigt og alt betalt, Penge til Inventar og andet Udstyr. Det var rigtigt nok, vi havde selv gjort opmærksom paa det, men sat vor Lid til en Indsamling, vi til den Tid, naar Hallen var færdigbygget, vilde foretage mellem Klubbens Medlemmer. Vi anslog de udækkede Udgifter til ca. 30.000 Kr. Det tør siges, at Telefontraadene glødede den Søndag Aften under timelange Samtaler mellem Udvalgets Medlemmer. Humøret var under Nulpunktet, og Stemmerne grødede, da vi aftalte at mødes Tirsdag Morgen for at vedtage Byggeudvalgets Opløsning; vi var alle klar over, at dette var Enden paa alle Storklub-Drømme for H. I. K.s Vedkommende.

Mandagen skulde faa et meget dramatisk Forløb for Byggeudvalgets Medlemmer. Straks om Morgenen ringede Telefonen til et af Udvalgets Medlemmer; det var Direktør JOHAN JENSEN, »Galle & Jessen«s administrerende Chef, der muntert spurgte til Projektets Udsigter. Det triste Svar var kort, vist desværre lidt usigneret i Ordvalget og i hvert Fald ikke til at misforstaa. Direktør Jensen vilde have nærmere Besked og fik saa hele Historien med Slutbemærkningen: »Saa vi mangler altsaa disse 30.000 Kr.« Uden et Øjeblik Tøven faldt Direktørens Replik: »Dem garanterer jeg for«. Og saadan gik det til, at H. I. K. alligevel fik sin Tennishal. Det blev naturligvis til en Mængde

Dette Fotografi er fra 1902 og viser det Sted, hvor H. I. K.s Hartmannsvej-Anlæg ligger i Dag.

Visitter i Løbet af Mandagen hos Borgmesteren, Overretssagfører AAGE E. JØRGENSEN, nuværende Departementschef DINESEN, Anlægsudvalgets Formand, og andre prominente Personligheder indenfor Kommunalbestyrelsen, og da denne aabnede sit Møde om Aftenen paa det gamle Raadhus, sad Byggeudvalgets fire Medlemmer paa første Række paa Tilskuerpladserne og paahørte glade Partiernes anbefaling af Projektet og den slutte- lig vistnok enstemmige Vedtagelse af Ga- ranti og Projekt. Dramaet endte Gudske- lov godt, og i et Festskrift for H. I. K. bór Historien om Direktør Johan Jensens re- solutte, large og virksomhedsfulde Indgriben prentes ned og overgives til Efterverdenen.

Direktør Johan Jensen

Ret umiddelbart efter, at Udvalget havde restitueret sig saa nogenlunde efter Choket og de udstaaede Sindsbevægelser, meldte der sig nye Vanskeligheder for Planens Gennemførelse. Aarsagen var de Villa-Servitutter, der ved Udparcelleringen fra Hovedejendommen »Taffelbay« i sin Tid var paalagt Grundarealet paa Hartmannsvej. Medens alle andre Servitutberettigede blankt godkendte Opførelsen af Tennishallen, stillede en enkelt sig paa Bagbenene og fremsatte i Ly af sin Paataleret Krav, der paa afgørende Maade krydsede Gennemførelsen af Byggeplanerne. Alle Forhandlinger viste sig frugtesløse, og efter Samraad med Kommunen maatte Byggeudvalget stille Arbejdets Paabegyndelse i Bero og anmode Højesteretssagfører OLUF PETERSEN om at anlægge Anerkendelsessøgemaal mod Protestanten. Vi vandt Sagen ved Nordre Birk og ogsaa Appellsagen ved Landsretten, men saa opnaaede Modpartens Sagfører mod al rimelig Forventning Bevilling til at indbringe Sagen for Højesteret. Der var gaaet ½ Aar med Sagsanlæggene, og vi kunde ikke længere skyde Arbejdets Paabegyndelse ud. Pengemarkedet — og dermed Laanebetingelserne — var ved at strammes, og den engagerede Entreprenør, Ingeniørfirmaet Monberg & Thorsen, erklærede, at de ikke vedblivende kunde holde de til Projektet reservede Materialer til vor Disposition. En Appel vilde udskyde Afgørelsen endnu mindst ½ Aar, og Forsinkelsen kunde nemt blive katastrofal for Projektets Økonomi. Saa vandrede Udvalgsformanden, Axel Sperling, udstyret med vidtstrakte Fuldmagter den tornebestrøede Vej til Modpartens Sagfører og købte Klubben fri for Protesten. Det var drøjt, men Sperling tog Situationen kækt. De 4.000 Kr., Samtykket kostede, blev betalt af Kommunen og lagt paa Købesummen for Grunden.

Fra Grundstensnedlæggelsen. Borgmester Jørgensen, Adolph Frederiksen og Arkitekt Arne Jacobsen. Nederst »Kassen« i Stenen til det nedmurede Dokument.

Omsider var Startvanskelighederne ryddet af Vejen, og selve Byggearbejdet kunde begynde. Ingeniørfirmaet Monberg & Thorsen rykkede med en Hær af travle Arbejdere, ledede af Civilingeniør HALFDAN NIELSEN, ind paa Byggegrunden. Vildnis og Røtter maatte vige for Arbejds- og Redskabsskure, og snart svang den første mægtige Cementbue sig mod Himlen. — Gravkoen dukkede frem og aad Jord bort i Kæmpemundfulde, og det forsænkede Bassin, hvori Opvisningsbanen ligger, begyndte at tage Form. Fundamenterne til Klubhuset blev støbt, og selve Murerarbejdet

tog Fart. Det var Muremester NISSEN i Klampenborg, der havde Klubhuset i Entreprise. Det var egentlig Klubbens Tanke, at Hal og Bygning skulde ligge i Sydenden af Grunden, men Kommunen foretrak den nuværende Placering, og maaske er den sidstnævnte Løsning ogsaa den mest praktiske paa Grund af de nemmere Tilkørselsforhold, men Anlægget havde nu nok præsenteret sig smukkere paa den anden Maade.

Saa naaede vi frem til Grundstensnedlæggelsen den 18/8 1935. Der var Flag og Guirlander paa Byggepladsen, Grundstenen blev muret af Borgmesteren, Overretssagfører Aage E. Jørgensen paa Kommunens Vegne, af Direktør PERCY IPSEN som Repræsentant for Tennisforbundet, af Grosserer Knud HOECK for H. I. K., og af Fru INGA SPERLING som Repræsentant for de aktive

Spillere i Klubben. Velformede Taler blev holdt og gode Ønsker udtalt for det nye Anlæg.

Men før og efter Festdagen var der travle Arbejdsdage for Entreprenører, Ingeniører, Arkitekter, Arbejdere og for Byggeudvalget. Detailspørgsmaal dukkede ustandselig op og næsten traadte hinanden i Hælene for at komme frem og blive afgjort. Hver Dag mødte Byggeudvalget op paa Arbejdspladsen og inspicerede og forhandlede. Hver Dag var der timelange Møder, undertiden maatte ogsaa Nattetimerne tages med til Hjælp. Ofte lød Formand Sperlings manende Røst: »Vi maa ikke være trætte«. Og naturligvis vilde det være ærgerlige Forsinkelser, hvis Arbejderne maatte sidde med ledige Hænder i Arbejdstiden, blot fordi Byggeudvalget stod ubeslutsomt med Hensyn til Løsningen af et Detailspørgsmaal. — Det havde jo ikke været svært, hvis det blot havde været Udvalgets Opgave hver Gang at finde frem til den bedste Løsning, men det bedste er i Regelen ogsaa det dyreste, og Pengene, der var til Raadighed, var relativt smaa, nemlig i Forhold til det store Projekt. Overskridelser var bandlyst, simpelthen fordi Udvalget eller Klubben ikke kunde skaffe Pengene. Derfor finder man i Byggeprotokollen stadig Budget-Beregninger, hver Gang en ny Udgift melder sig, og ofte

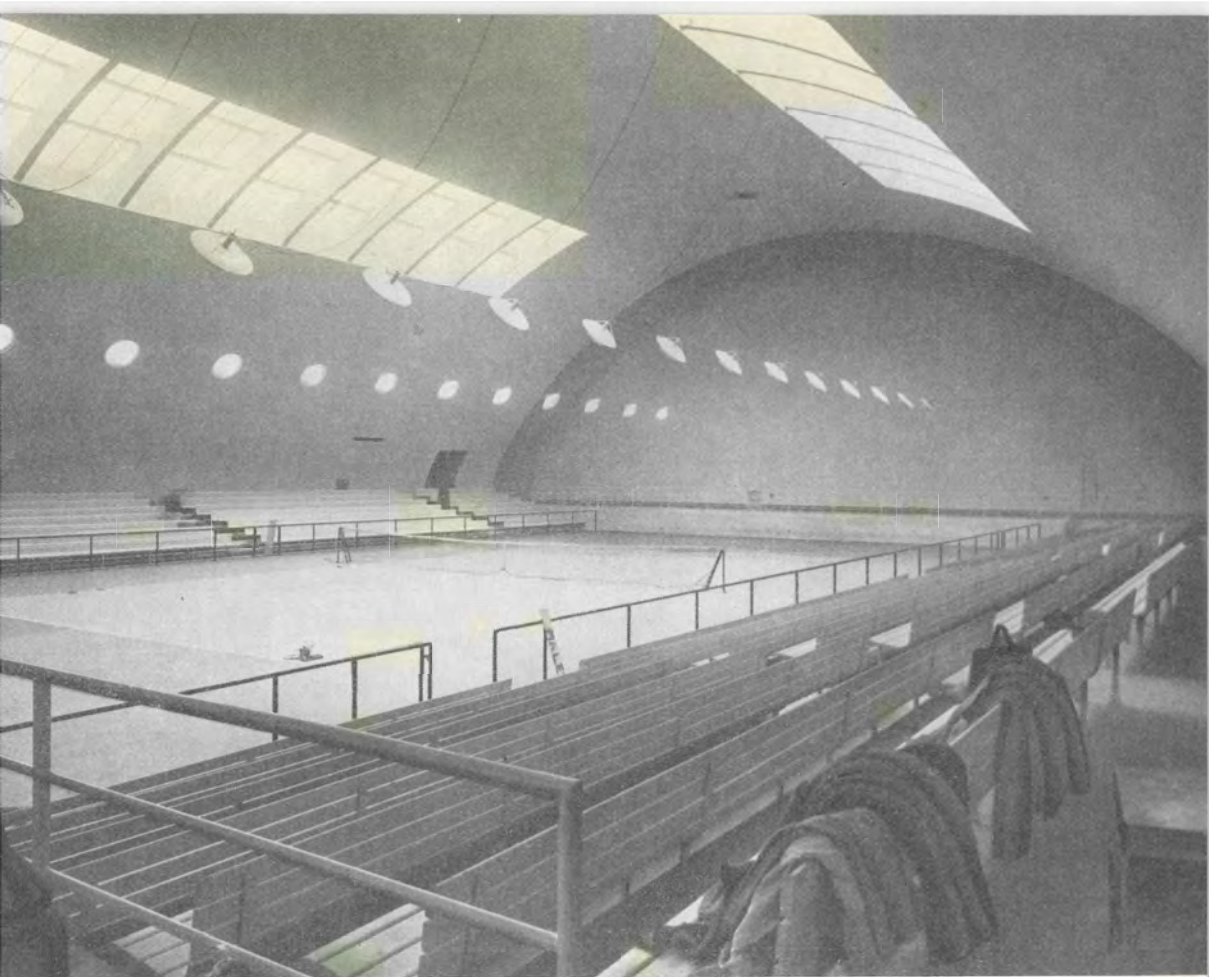
Endnu et Billede fra Grundstensnedlæggelsen. Axel Sperling, Borgmester Jørgensen, Einer Ulrich, K. E. Hoeck, Arkitekt Arne Jacobsen, Sven Mejlbo — og i Forgrunden Hans Nielsen.

maatte Udvalget resignere paa Grund af Pengemidlerne. Meget ønskeligt havde det været med en Foyer langs Hallens østlige Langside eller med en Forbindelse f. Eks. i Form af en Vinterhave mellem Klubhus og Hal med Vinduer ind til Tennishallen; en udendørs Opvisningsbane var indtegnet i det oprindelige Projekt, beliggende hvor der nu er Parkeringsplads for Cykler og Biler. Men alt dette maatte skrinlægges til bedre Tider, og mange Detailler maatte forenkles paa Grund af Pengemangel.

En vigtig Detaille er det dog sikkert ønskeligt at gennemgaa nærmere: Problemet om Anbringelse af Lysaabninger i Hallen, altsaa Hallens Vinduer.

I dette Spørgsmaal stod Udvalget uden praktiske Direktiver fra Fortilfælde, dels paa Grund af Hallens Størrelse og dels paa Grund af de to Motionsbaners Beliggenhed bag ved Opvisningsbanen. Der var dengang to Haller i København at hente Belæring hos: B. 93's paa Østerbro og K. B.'s i Pilealleen, begge med Ovenlys, for Østerbrohallens Vedkommende i Forbindelse med et Skakt-system; vi mente om Lyset i disse to Haller, at medens Østerbrohallens Lys er udmærket i Solskinsvej, men noget dystert i Graavej, er det omvendte Tilfældet for Pileallé-Hallens Vedkommende, hvor stærkt Solskin blænder Spillerne. Ovenlys vilde næppe heller give tilstrækkeligt Lys i Ydersiderne paa de to Motionsbaner. Desuden mente Udvalget, at man ikke kunde ignorere den svenske Forkærlighed for lavtsiddende Sidelys i de mange, mange Haller rundt om i Sverige. For nærmere at studere det svenske System rejste Arkitekt Arne Jacobsen sammen med et af Udvalgets Medlemmer til Stockholm, hvor de ved det svenske Tennisforbunds venlige Hjælp fik indhøstet værdifulde Erfaringer og Oplysninger om Problemet. Stemningen i Byggeudvalget og hos Arkitekten hældede herefter mere og mere i Retning af en Mellemting mellem det svenske og danske System, men sikre kunde vi ikke føle os, og da det var et Spørgsmaal af vital Betydning for Spillet i Hallen, skød vi stadig den endelige Afgørelse ud. Vi sendte Breve til førende internationale Spillere og udbad os Udtalelser om deres Erfaringer med Hensyn til Halspil ved Dagslys, men blev ikke det mindste klogere af Svarene. Ingen af Berømthederne havde nogensinde tænkt over, om de spillede i Sidelys eller Ovenlys. Saa tilkaldte vi Lyseksperten, Docent HOLSTEIN-RATHLOU, og da saa Docenten støttede Udvalgets Opfattelse, og Entreprenørerne mere og mere energisk pressede paa for at faa en Afgørelse, inden Vægbeklædningen lukkede sig helt til, vedtog vi omsider paa et Møde den 24/5 1935 det Vindues-System, der nu findes i Hallen, og som vistnok efter de flestes Mening har vist sig at være tilfredsstillende. Hvælvingen er saaledes indrettet, at Lysaabningen over Opvisningsbanen uden større Merudgift kan øges med et Felt i Længderetningen, hvis det maatte anses paakrævet, men Spørgsmaalet synes ikke i de forløbne Aar at være blevet aktuelt. Solstraalerne tænkte Udvalget sig kontrollerede, saaledes som Tilfældet er det overalt i de svenske Haller, ved Hjælp af Fortræks-

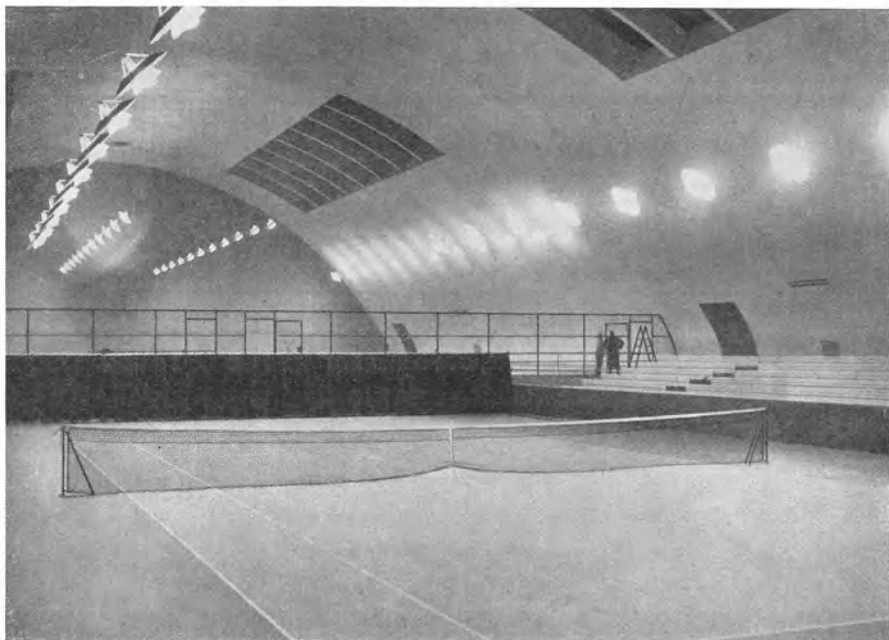
Fuldførelsen af Opvisningsbanen er saa nær, at Gulvet kan males.

gardiner. Desværre var der ikke flere Penge tilbage, da Gardinerne skulde købes, og de betydelig billigere »Faner«, vi maatte nøjes med, blev ikke til en fuldgod Erstatning for Gardinerne. Skaktsystemet forbød sig af sig selv allerede paa Grund af Fordyrelsen, men der var iøvrigt afgjort ingen Stemning for dette System hos Udvalgsmedlemmerne.

Et andet Problem var Spørgsmaalet, om de to Motionsbaner burde anlægges i Retning Nord/Syd eller Øst/Vest, om Spillet med andre Ord skulde foregaa »med Buerne« eller i samme Retning som paa Opvisningsbanen. Endnu paa selve den Dag, da Gulvet skulde lægges, stod vi uvisse overfor Problemet og talte næsten paa Knapperne for at træffe Afgørelsen. Det blev sluttelig det hævdvundne Nord/Syd Dogme om Tennisbanens ideelle Retningsplacering, der blev Tungen paa Vægtskaalen. Ved Tennishallens Restaurering i 1946 efter Beslaglæggelsen, bestemte Bestyrelsen sig for Øst/Vest Retningen; det har vistnok efter manges Mening vist sig som en Forbedring, der sikkert vil blive yderligere understreget, naar Klubben engang faar Midler til at føre Tanken om en Foyer langs Hallens Østside ud i Livet.

Under alt dette var naturligvis Formen for Udendørsanlægget til Debat Gang paa Gang mellem Arkitekten og Udvalgsmedlemmerne. Det stod os klart, at der mellem Bygningerne og Banerne maatte anlægges en bred Terrasse, hvor et »engelsk« Klubliv kunde faa en Chance for at udfolde sig i Sommermaanederne. Klubliv har langt fra samme frodige Jordbund i Danmark som i England, men de Medlemmer, der har overværet eller deltaget i Sanct Hans Turneringen, Spilleudvalgets straalende Kongstanke, vil kunne danne sig et Billede af, hvad Udvalget dengang drømte om. Men Resten af Anlægget, selve Banerne, kunde nok give Anledning til Bryderier. Det viste sig, at Nivelleringsarbejdet paa det bakkede Terræn var kostbart, hvis Banerne, som overalt ellers i Danmark, skulde ligge i Flugtlinie, og Pengene var jo stadig det saarbare Punkt. Saa fortalte Direktør EINER ULRICH Udvalget om de smukke Terrasse-formede Baneanlæg i Monte Carlo, og derved opstod Tanken om at overføre Terrasseformen til Anlægget paa Hartmannsvej. Nivel-lingen i Terrasser viste sig at være langt billigere, og for en Gangs Skyld var det billigste ogsaa det bedste, for Terrasserne synes afgjort kønnere end Flugtlinien og giver tilmed et bedre Overblik over hele Baneanlægget fra Tilskuerpladserne. Der har vist siden været almindelig Tilfredshed hos Medlemmerne med den Form, Udendørs-Anlægget har faaet.

Til Anlægget af selve Banerne engagerede Udvalget Greve AHLEFELDT-

Hallen i fuld Belysning før Tæppet, der skiller den store Bane fra de smaa, kom op.

LAURVIG, der netop dengang havde begyndt en Entreprenørvirksomhed med Anlæg af Tennisbaner. Saavidt nu — efter at Banerne har været i Brug i 14 Aar — kan skønnes, har Udvalget været meget heldig i Valget af Entreprenør. Banerne er Gang paa Gang blevet rost af selv meget kræsne Spillere. De er nemme at »holde«, altsaa billige i Drift og hurtigt tørrende efter Regnvej, og sidst, men ikke mindst — var Grevens Pris pr. Bane meget rimelig og derfor overkommelig for det anspændte Budget. Udvalget havde i Tankerne at anlægge en tværgaaende Græs-Rabat mellem de fire nærmeste og de fire fjerneste Baner og at omgærde hele Anlægget med en smal Række af Graner, men maatte opgive Planerne, som sædvanlig paa Grund af Pengemangel.

Omsider var Arbejdet fra Haanden, og i Januar 1936 fandt den højtidelige Indvielse Sted. Tennishallens mægtige Rum præsenterede sig betagende skønt paa Indvielsesdagen. Forhængen imellem Opvisningsbanen og de to Motionsbaner var i Starten kun af ringe Højde, og de sjældent smukke Linier, som Arkitekt Arne Jacobsen havde skabt med sikker kunstnerisk Sans, kom derfor dengang fuldt ud til deres Ret. Klubbens Formand, Grosserer Hoeck, berettede om Klubbens Tilblivelse og Vækst, og Udvalgets Formand, LRS. Sperling, om Arbejdets Gang og bragte alle dem, der havde bistaet Byggeudvalget ved Projektets Fuldførelse, Klubbens Tak. Direktør Percy Ipsen udtalte Tennisforbundets Anerkendelse og Glæde over det nye Anlæg, og Borgmesteren, ORS. Aage E. Jørgensen sluttede med at erklære Hallen aaben for Spil. Faa Dage senere fandt den sportslige Indvielse af Hallen Sted med en Klubmatch »Paris-København«. Paa det franske Hold fandtes selve BOROTRA, der i 1936 endnu var i Toppen af den franske Tenniselite, og H. I. K. havde faaet Matchen og dens Indtægter overdraget af Tennisforbundet som en Paaskønnelse af den betydelige Indsats, Klubben havde gjort for den danske Tennissport med det nye Anlæg. I Betragtning af, at D. L. T. F. i mange Aar havde arbejdet paa at faa netop dette Arrangement i Stand, og at Forbundet selv i meget høj Grad trængte til Indtægter, var det en overordentlig large Gestus fra Tennisforbundets Side. Matchen blev en Kæmpesucces, og H. I. K.'s slunkne Kasse fyldtes af mange, meget kærkomne Pengesedler. Indtægten var saa vidt erindres ca. 9.000 Kr.

Og hvorledes tog saa den sportsinteresserede Offentlighed imod det nye Tennisanlæg? Vi giver Ordet til »MR. SMASH«, Nationaltidendes daværende, nu afdøde Sportsredaktør, IVAR LASSON, og citerer af hans Anmeldelse af 19. Januar 1936. Den smigrende Overskrift lød:

»H. I. K.'s Eventyrpalads«, og i Artiklen hedder det bl. a.: »Bliver man stillet overfor noget, der paa alle Punkter overtræffer ens dristigste Forventninger, er man tilbøjelig til at give sine Følelser Luft i et kraftigt: »Det er Løgn«. Denne Vending slap ganske uvilkaarligt over vore Læber, da vi i Gaar havde været en Tur rundt i H. I. K.s nye Anlæg paa Hartmannsvej.«

»Her blev man stillet overfor noget, der absolut virkede imponerende, ikke blot hvad den praktiske Indretning angaar, men ogsaa det rent skønheds-mæssige. Hver Linie var rolig, hver Farvedetaille vel afstemt, og alle Rum var forsynet med smukke og bekvemme Møbler. Ingen Klunkestil og heller ingen Funkis — det skulde lige være den paa Opvisningsbanen anbragte Dommerstol, som næppe nogen har set Magen til. En moderne Tandlæge vilde blegne af Misundelse, naar han saa den Stol.«

Og efter en detailleret Gennemgang af Hallen og Klubhuset fortsætter »Mr. Smash« længere nede i Artiklen:

»Sjælen i hele dette pragtfulde Værk er Arkitekt Arne Jacobsen, der besidder lidt af en Carl Lund'sk Evne til stadig at overgaa sig selv. Her har han imidlertid præsteret noget, som det sikkert vil være — selv ham — vanskeligt at overtrumfe. Dommerstolen gaar med i Købet.«

Arkitekt og Byggeudvalg maa vel saa haabe, at 14 Aars Brug af Anlægget ikke har pillet for meget ved Indvielsens sødmefyldte Virak.

Tilbage staar at fortælle, at det i nogen Grad lykkedes Byggeudvalget at aflaste Direktør Johan Jensen for den økonomiske Forpligtelse, han saa beredvilligt havde paataget sig. Udvalget indbød Klubbens Medlemmer til at tegne Andele i et Obligationslaan paa Kr. 25.000 à 4 % p. a. og med en aarlig Udtrækning af 1.000 Kr., og gode Venner af Klubben tegnede saa pas store Beløb, at Direktør Jensens Tilsvær blev i hvert Fald stærkt reduceret. Obligationslaanet er i Aarenes Løb ved Udtrækning nedbragt til Kr. 12.000.

Sluttelig kan berettes, at hele det store Anlæg, Grund og Inventar inclusive, stod Klubben i knapt en halv Million Kroner. Man svimler ved Tanken om, hvad det vilde koste at opføre et tilsvarende Anlæg i 1950, og saa er der dog kun gaaet 14 Aar.

Det vil være i frisk Erindring, at Hal og Klubhus saa at sige i Krigens sidste Timer blev beslægtet af Besættelsesmagten. Den 16. April 1945 rykkede en Skare forhutlede Flygtninge ind i Bygningerne, og det lykkedes først at faa Flygtningelejren nedlagt og Bygningerne frigivet i Sommeren 1946. Hal og Klubhus var ved Frigivelsen i en sørgelig Forfatning og nærmest at betragte som Ruiner. Inspektør JACOBSEN, der var blevet paa sin Post under hele Beslæglæggelsen, havde reddet, hvad reddes kunde. Men der forestod et kæmpemæssigt Restaureringsarbejde, som Klubbens Bestyrelse energisk gik i Lag med, saa snart det var muligt. Det blev for Klubben en bekostelig Affære, da Erstatningerne var ganske utilstrækkelige. Men omsider var Restaureringen fuldendt, og Hal og Klubhus fremtraadte efter denne i al sin fordums Skønhed.

Den 8. December 1946 foregik der en ny og meget stemningsfuld Indvielse, der blev overværet af daværende KRONPRINS FREDERIK og KRONPRINSESSE INGRID.

Før Hallens Indvielse gjorde Medlemmerne et stort Arbejde ved Rengøringen.

Øverst fra venstre:
Elisabeth Holten,
Ulla Ulrich, Ag-
nethe Friis, Leif
Truelsen.

Nederst fra ven-
stre: Lise Barm-
water, Milly
Vagn Nielsen,
Gertrud Therp,
Tove Sneholt, M.
Gelbjerg Hansen,
Elisabeth Holten,
Leif Truelsen.

Studentersangerne sang danske Sange, og i den store Hal lød deres Stemmer overordentlig betagende. Formanden fortalte om de svære Prøvelser, Klubbens Anlæg paa Hartmannsvej havde været igennem i de sidste Aar, og Kronprins Frederik talte om den smukke Hal, der som en Fugl Phønix nu havde rejst sig af Asken, og erklærede Hallen for genaabnet.

Paa Tennispigernes Vegne fremsagde Ulla Ulrich nedenstaaende smukke Digt, forfattet af hende selv, og overrakte Klubben en Fane fra Tennispigerne:

Du kære gamle H. I. K., for Dig i Dag vi fester.
Din Dør vil atter aaben staa, for *kun* velkomne Gæster.
For dig var Tiden ogsaa slem, Din Tørn Du maatte tage,
vi mistede vort andet Hjem — nu faar vi det tilbage.
Der knejser Du saa rank og stolt, naar Lysene er tændte
nu kan vi atter spille Bold, kan Kraft og Sundhed hente.
Igen kan mødes Ven med Ven i vores Dagligstue

kan spille Bridge, kan drikke The ved Pejstens klare Lue.
Driv Sporten ret — yd hvad Du kan — brug alle Dine Kræfter
værlig altid fair, værlig stor og sand, saa faar Du Løn derefter.
Vi Tennispiger skænker Dig paa denne store Dag
det bedste, som vi ejer, vort kære danske Flag.
Tag alle gode Ønsker om Held og Lykke med —
vi lover Dig at værlig vort Fritids bedste Sted.

Højtideligheden sluttede med Afsløringen af en Mindetavle i Klubbens Forhal over tre af Klubbens Medlemmer, der satte Livet til i Frihedskampen.

Siden Fuldførelsen i 1936 af Anlægget paa Hartmannsvej er Klubbens Tennisafdeling fra Aar til Aar vokset, saavel i Medlemsantal som i sportslig Anseelse og Styrke, indtil den nu i 1950 i ingen af disse Henseender behøver at anerkende nogen anden Klub i Danmark som sin Overmand. I Udendørs-sæsonen er Banerne paa Hartmannsvej, paa Phistersvej og i Havnen fra Morgen til Aften optaget af tennisglade Spillere, og i Vintersæsonen er ledige Timer i Hallen en Sjældenhed. Tennisforbundets Ranglister, Landshold og Mesterskabstavler er stærkt prægede saavel paa Sværd- som paa Spindesiden af H. I. K.-Navne, saa det er let at forstaa, at Tennishallen har opfyldt sin Mission:

Storklub-Drømmene fra Tyverne er forlængst gaaet i Opfyldelse.

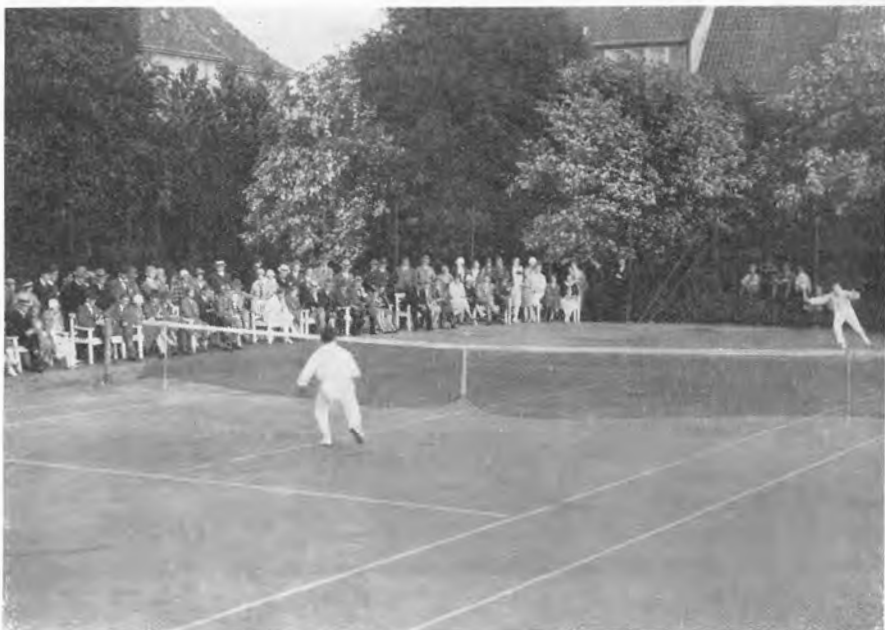
Centre Courts Tilblivelse

H. I. K. FIK SIN FØRSTE OPVISNINGSBANE til udendørs Tennis i 1924. Det var Bane 5 paa Phistersvej-Anlægget, der dengang blev moderniseret efter de allerfineste — og dyreste — engelske Principper for Anlæg af en-tout-cas Baner. Langs Banens ene Side var der indrettet Tilskuerpladser med en Staa-Tribune, hvor Medlemmer ofte samledes for at kigge paa Turnerings- eller Træningskampe. Banen var den Tids fineste og bedste Tennisbane i København, og det hændte ogsaa, at Tennisforbundet overdrog H. I. K. Afholdelsen af sine internationale Arrangementer, naar der ikke kunde forventes særlig stor Tilstrømning af Tilskuere. H. I. K. var saaledes bl. a. Arrangør af Turneringen om Nordiska Pokalen i 1930 og af Davis-Cup-Matchen mod Grækenland 1933.

Men Tilskuerforholdene var ret primitive, og efterhaanden som H. I. K. voksede i sportslig Anseelse og Betydning, blev det mere og mere paakrævet for Klubben at faa Raadighed over en Opvisningsbane med moderne Tilskuerpladser. I Hartmannsvej-Projektet var der oprindeligt indtegnet en Opvisningsbane, beliggende paa den nuværende Parkeringsplads med forsænket Spille-

Axel Petersen og Einer Ulrichs første Kamp mod hinanden i H. I. K. 1924 — medens Bane 5 endnu var »graa«.

plads og saaledes, at Halhvælvingen blev udnyttet til Tilskuerpladser. Byggeudvalget opgav dog at gennemføre denne Detaille i Projektet, dels af Pengemangel og dels fordi man paa Sommeraftener frygtede for generende Skygger fra Hallen, og alle vil vist nu være enige om, at det var godt, denne Del af Projektet ikke blev realiseret. Medlemmerne vilde sikkert nødtigt undvære Parkeringspladsen, som der er meget god Brug for baade til daglig og ikke mindst paa store Sportsdage, og en Opvisningsbane vilde have givet Anlægget et noget »tætpakket« Udseende. Ved Afleveringen af Hartmanns-Anlægget anbefalede Byggeudvalget Klubbens Bestyrelse at anlægge en Opvisningsbane paa den Del af Phistersvej-Anlægget, der vender ud mod Almevej, altsaa netop der, hvor den nu ligger.

Men der gik adskillige Aar, førend dette Forslag blev ført ud i Livet. I Aarene efter 1936, Aaret i hvilket Anlægget paa Hartmannsvej blev indviet, var Bestyrelsen fuldt optaget af at sanere Klubben i økonomisk Henseende efter de store Forpligtelser, som Anlægsudgifterne havde medført. Kreditten var foreløbig opbrugt, og der maatte ganske naturligt et Pusterum til, inden man kastede sig ud i nye og dyre Projekter. Saa kom Krigen og Besættelsens 5 lange Aar, i hvilke det blot gjaldt om at bevare status quo. Men saasnart Restaureringen af Bygningen paa Hartmannsvej var tilendebragt, tog Bestyrelsen Planen om en Opvisningsbane op til fornyet Drøftelse. Der blev nedsat

et Udvalg, bestaaende af Bestyrelsesmedlemmerne Torben Sjøderberg, Erik Henning-Jensen og Per Thielsen samt af Einer Ulrich og Paul Butenschøn. Udvalget konstituerede sig med sidstnævnte som Formand og Sjøderberg som Næstformand.

Udvalgets første Opgave var at bringe Projektets Finansiering i Orden. Da Klubben ikke selv raadede over de fornødne Pengemidler, maatte vi — som saa ofte før i Klubbens Historie — søge Hjælp og Støtte hos Gentofte Kommune. Kommunen er jo kendt for sin Rundhaandethed, naar det er Sporten, der kommer med Tiggerposen, men dens Princip er, at Ansøgeren selv skal kunne skyde noget til, altsaa Hjælp til Selvhjælp. Derfor maatte det være Udvalgets første Skridt at starte en Indsamling mellem Klubbens Medlemmer. I August 1947 udsendte vi et udførligt Cirkulære til Tennis-Afdelingens Medlemmer, hvori vi fortalte om det planlagte Projekt og motiverede en indtrængende Appel til dem om at yde Klubben pekuniær Støtte til Planens Realisation, enten i Form af Pengegaver eller som rentefri Laan. Uagtet det i 1947 var ved at være Slut med Krigens Pengerigelighed, naaede vi dog at faa indsamlet ca. 14.000 Kr. i Laan eller Gaver, og Udvalget var meget taknemmeligt for Ydernes Offervillighed. Med denne gode Støtte i Ryggen forfattede og indsendte Bestyrelse og Udvalg derefter et indgaaende motiveret Andragende til Kommunen om Tilskud til Projektet. Vi mødte op til Forhandling med Anlægsudvalget og endte med foreløbig at faa 25.000 Kr. bevilget til Banens Forarbejder.

Imedens dette stod paa, forberedte Udvalget sig paa at tage fat paa Projektet. Arealet, der var stillet til Disposition for Opvisningsbanen, omfattede Banerne 9, 10 og 12, og Overvejelserne om Udnyttelsen af Terrænet foregik under Ledelse af Civilingeniør W. Jønson, af Ingeniørfirmaet Ostenfeldt & Jønson, der var engageret som raadgivende Ingeniører for Projektet. Forslaget omfattede en 80 cm forsænket Spilleplads med terrasseformede Jordvolde omkring Banen og med Hovedindgang fra Phistersvej. Entreprenørfirmaet Kastrup Nielsen fik overdraget Jordarbejdet i Entreprise, og Arbejdet blev paabegyndt i Begyndelsen af 1948 og fuldført nogle Maaneder senere. Spillepladsen blev dækket af et 40 cm Lag af Slagger og omhyggeligt drænet. Dræningen var et vigtigt Problem, fordi Terrænet netop her er gammel Mosegrund, og fordi Forsænkningen øgede Faren for Grundvands-Oversvømmelser. Banens Grusoverflade blev anlagt af Arne Ve'schow-Rasmussen, og Banen blev, saasart Overfladen var anlagt, frigivet til Spil for Klubbens Medlemmer. Praktisk Spil og omhyggelig Efterbehandling er jo kendt som den bedste og hurtigste Maade at faa »Facon« paa en nyanlagt Bane paa, og ogsaa i dette Tilfælde stod denne Erfaring sin Prøve. Det kan allerede her siges, at Banen er fuldt paa Højde med de bedste Turneringsbaner herhjemme eller andetsteds, og det uagtet det paa Grund af Importrestriktionerne var umuligt at frem-

skaffe blot tilnærmelsesvis saa »fint« Overflade-Materiale, som det, der er anvendt f. Eks. til Bane 5. Den er mirakuløst hurtigtgørende, en meget vigtig Egenskab for en Opvisningsbane, hvor store internationale Matcher med tilrejsende Spillere finder Sted. Vi har i Forbindelse med baade Davis-Cup Matchen mod Ægypten og med Slutrunden i Nordiska Pokalen mod Norge oplevet veritable Skybrud kort Tid inden Matchernes Begyndelse, og alligevel har Banen ligget pyntelig og net og fuldtud klar til Spil paa de fastsatte Tidspunkter. Banelegemet er fast og dog fjedrende og derfor behageligt at løbe paa; den er nok noget langsom, men det er jo nu engang moderne Baner i hvert Fald i Sammenligning med Fortidens cementhaarde graa Grusbaner, desuden er den hurtigere i Aar end i Fjor, og sandsynligvis fortsætter denne »Udvikling« endnu nogle Aar frem i Tiden. Klubben har indhøstet mange anerkendende Bemærkninger fra internationale Berømtheder med Hensyn til selve Spillepladsen.

Saa vidt kom vi altsaa i Løbet af Sommeren 1948, men saa gik Arbejdet i Staa, og der gik næsten 2 Aar, inden det lykkedes Udvalget at faa Projektet fuldført. Grunden til dette langvarige »Interregnum« var naturligvis i første Række den sædvanlige og trivielle Pengemangel. Kassen var paa dette Tidspunkt fuldkommen drænet for Penge; men iøvrigt var en Pause ønskelig og planlagt, fordi Jorden i de opkastede Volde skulde have Tid til at »sætte sig« i alskens Vejrlig og finde frem til sit endelig Leje.

Da vi naaede frem til 1950, Klubbens Jubilæumsaar, samlede Bestyrelsen — med dens Formand, Landsretssagfører Eugen Olsen, i Spidsen — og Udvalget Mod til at rette en ny Offensiv mod Kommunens Kasse. Et Andragende blev indsendt og efterfulgt af energisk mundtlig Procedure fra Formandens Side, og paany blev vi bønhørt. Den hjælpsomme Kommune stillede 45.000 Kr. til Raadighed, hvoraf 20.000 Kr. som Laan, og Udvalget gik — i Samarbejde med Civilingeniør Jønson — øjeblikkelig i Gang med at give Tilskuerpladserne den sidste, endelige Form. Til at udføre dette vanskelige og krævende Præcisionsarbejde engagerede vi Anlægsgartner H. Jønsson, og Udvalget priser sig lykkelig over det meget heldige Valg. Herr Jønsson gik op i Arbejdet med en Kærlighed og Interesse, der end ikke blev overgaaet af Udvalgets egne Medlemmer, og udførte det med en overordentlig Dygtighed og ukuelig Arbejdslyst og Flid. En stor Del af Æren for Banens, vistnok i de flestes Øjne, smukke Udseende tilkommer Herr Jønsson.

Tilskuerpladserne er terrasseformede, hver Terrasse med grønne Betonforkanter, der er støbt og leverede af Entreprenør Axel Hansen. Mellem Forkanterne og langs Banens Langsider er der Græsrabatter, og Banens Endsider afgrænses af Betonvægge, der ligeledes er holdt i grønne Farver. Den dybtrøde Bane er saaledes til alle Sider indrammet i grønne Nuancer. Trappernes Trin er udførte i Mosaiksten, hvad der giver dem et let og »luftigt«

Udseende. Voldenes Ydersider er beklædt med Buske og Smaatræer, og fra Hovedindgangen fører en bred Flisegang hen til Tilskuerpladserne. Kommunens Stadsgartner, Herr Chr. Andersen, kontrollerede saa at sige fra Dag til Dag Arbejdets Gang og bistod hjælpsomt Udvalget med Raad og Daad.

Og saa naaede vi omsider frem til Indvielsesdagen den 13. Maj 1950. Endnu samme Dags Morgen arbejdedes der febrilsk og hektisk paa den sidste Afpudsning, men da Klubbens Formand, Landsretssagfører Eugen Olsen, tog Ordet for at fortælle om Projektets Historie, var alt klappet og klart, og Civilingeniør W. Jønson kunde med Tilfredshed konstatere, at alle hans Tanker, Planer og Tegninger var realiserede forskriftsmæssigt og omhyggeligt. Næste Taler ved Højtideligheden var Københavns Tennisunions Formand, Prokurist Ramlow, der paa Tennissportens Vegne takkede Klubben for dens store Indsats, og derefter erklærede Formand Th. Johansen paa Kommunens Vegne Anlæg og Bane for aabnet.

Med Opførelsen af Opvisningsbanen maa H. I. K. vist siges at have honoreret ethvert Krav, der med Ret og Rimelighed kan stilles til en Storklub.

Anlæggene paa Phistersvej og Hartmannsvej i Fugleperspektiv.

H. I. K.'s Tennis

AT SKRIVE H. I. K.'s TENNISHISTORIE for de første 50 Aar af Klubbens Levetid vilde have været forholdsvis let, hvis de Kilder, man normalt bygger paa, havde været tilstede. Vi har gravet i Klubbens Arkiv, som vi mener at kunne huske engang har været forholdsvis righoldigt i den Tid, det opbevaredes paa Phistersvej, men efter Flytningen til Hartmannsvej og under Flygtningenes Huseren i Hallens Kældere, er mange for os værdifulde Arkivsager gaaet tabt, og bl. a. en Del af de Spilleudvalgs-Protokoller, som denne Historieskrivning skulde baseres paa. Vi har forsøgt at alliere os med forrige Generations fremtrædende Spillere indenfor Klubben for at øse af deres Viden om Klubbens første Tennisaar, men dengang var det ikke saa almindeligt, som det er nu, at føre Scrap-Bøger med Udklip af Omtaler og Resultater af spillede Kampe, saa det var meget lidt, vi fik ud af denne Fremgangsmaade. Dertil kommer endelig, at tidligere Tidens Spilleudvalgsmedlemmer ikke har været alt for udførlige i deres Protokolføring til Oplysning for Eftertiden, saaledes at vi

Billeder fra en Klubkamp i 1910 mellem H. I. K. og Gentofte.

faktisk skal helt op til Midten af Trediverne, før Protokollerne bliver saadan, som en Historieskriver kunde ønske sig dem. Trods disse Vanskeligheder skal vi i det efterfølgende forsøge at give et Billede af Tennislivet i H. I. K.s første 50 Aar, suppleret med Oversigter over Sejre og Nederlag i de mange faste Klubkampe eller Turneringer, som H. I. K. — navnlig gennem de senere Aar — selv har arrangeret eller har været engageret i.

H. I. K.s Tennishistorie følger naturligvis de samme 3 Epoker, som den forudgaaende Historie: Den Tid, hvor Klubben kun raadede over Anlægget i Havnen 1900-1915, de 20 Aar, hvor Klubben havde Baner baade i Havnen og paa Phistersvej, og Tiden fra 1935, hvor Anlægget paa Hartmannsvej kom til.

Tennis omtales mærkværdigvis ikke i Klubbens allerførste Leveaar, men paa det første Møde i 1901 vælges Assistent i Magistraten, Andresen, som Leder af Lawntennisspillet, og paa 7ende Møde samme Aar bestemmes, at der skal afholdes en Turnering og udsættes en Vandrepokal, som skal vindes 3 Gange i Træk for at blive Ejendom.

Den første Vinder af en Turnering omtales imidlertid først i 1902. Det var M. Harthimmer, som vandt Slutkampen, fordi P. Krüger nægtede at stille op.

Doublerækken vandtes af 3 Par, der stod lige, nemlig P. Voegtler-T. Eberth, P. Krüger-F. Hein og H. Claudius-M. Lemche.

Aaret efter vedtog man at afholde en Single-Turnering i Midten af Juni. Denne udstræktes til at vare det meste af Sommeren, da der kun blev spillet om Søndagen. Den vandtes af Hans Bekkevold, der ogsaa vandt i 1904. Klubben havde paa dette Tidspunkt 65 Tennismedlemmer. Hans Bekkevold vandt om Efteraaret Klubbens Vandreskjold for anden Gang. Eberth vandt

en Handicapturning, K. Fusing-H. Bekkevold Doublerækken, og blandet Double vandtes af Frk. B. Bjerrum-P. Voegtle. I en Juniorturning støder vi paa Adolph Frederiksens Navn som Tennisspiller. Han blev Nr. 2 med 26 Points, hvor Juniorpokalen gik til Fritz Johansen, der samtidig fik en Flidspræmie for Aaret 1904.

I 1905 udsættes H. I. K.s Pokal for Tennis-Single, hvorom der skal spilles ikke mindre end 4 Gange aarligt, og den skal vindes 8 Gange for at blive Ejendom. Samme Aar vandt Hans Bekkevold Udfordringsskjoldet i Mester-rækken for 3die Gang. Hans Bekkevold var altsaa Klubbens første Tennis-mester.

Saadan lyder Beretningen om H. I. K.s første Leveaar som Tennisklub, og nogenlunde paa samme Maade forløb de nærmest følgende Aar.

De største Navne i denne Epoke er: Hans Bekkevold, C. Eberth, Erik Erslev, Jacob Phister, Johannes Sødning, Povl Frederiksen, Fru Staal og P. Wroblewski.

Sommerudflugt i Skodsborg. Paa Billedet ses bl. a. Kunsthandler Frandsen, Phister, Wroblewski, Torben Frederiksen, Fanny Cohn, E. Vermehren, K. E. Hoeck, Fru Voss, Max Cohn, J. C. Voss, S. V. Lerche, P. Clemmensen, Holger Ferlov, Bo og Tage Gjessing, tre Frkn. L. A. Damm, W. Ø. Larsen, Fru Lange, Aug. Lange, Henning Petersen.

Skønt Klubbens Medlemsantal var jævnt voksende i de 15 Aar, man havde til Huse i Havnen, holdt man sig stort set for sig selv og koncentrerede sig om Klubturneringerne, hvor der, foruden de faste Mesterskabskampe, spillede Træningsturneringer i baade Single og Double og ogsaa Handicapturneringer. Man arrangerede enkelte Klubkampe med Gentofte, men om noget regelmæssigt Samkvem med de store københavnske Klubber var der ikke Tale. Først omkring 1915 begyndte man at tænke paa Kampe med Provinsklubber. Her er Ringsted og Korsør de første, man søger Samarbejde med.

Med Banerne paa Phistersvej kom Hg. Larsen-Epoken, som man passende ogsaa kan kalde den, fordi det var Hg. Larsen, der som Klubbens stærkeste Spiller dominerede Mesterskaberne i ikke mindre end 13 Aar, fra 1915 til 1928. I alle disse Aar vandt han — med Undtagelse af 1923, hvor han spillede i Udlandet — Single-Mesterskabet og en Del af Double-Mesterskaberne med forskellige Partnere, og vandt i denne Periode bl. a. 2 Mesterskabspokaler til Ejendom i Single-rækken. Da Hg. Larsen ogsaa var Medlem af K. B. og deltog i de københavnske Turneringer, kom der gennem ham og de Spillere, der efterhaanden kom frem ved Siden af ham, en stadig voksende Forbindelse med K. B. og B. 93, saaledes at det var ganske naturligt, at H. I. K. var med ved Stiftelsen af Dansk Lawn-Tennis Forbund i 1920.

Henning Larsen var en af Landets bedste Spillere dengang, men underligt nok blev han aldrig Danmarks mester. Til Gengæld ydede han, den eneste Gang han var paa Danmarks Davis Cup-Hold, en Præstation, der gav Genlyd over hele den internationale Tennisverden, da han i

Henning Larsen

Jutta Steenberg og to populære Tennisspillere »Søren» og »Plet«, Søren Leth og Erik Kaifer Nielsen.

1923 i Bordeaux slog selvste René Lacoste efter en $3\frac{3}{4}$ Time lang Kamp med 6-4 6-4 3-6 6-8 7-5. Samtidig med Hg. Larsen var Louis Levison, Bo Gjessing, Sødring og senere kom Axel Sperling, Guido Brandt, Søren Leth, Kaifer, Sven Sperling og Alf Nilsson.

Af disse var Louis Levison, der ogsaa deltog hyppigt i de københavnske Turneringer, saa stærk, at det en enkelt Gang lykkedes ham at besejre Hg. Larsen i en af Pokaltræningskampene og dermed faa sit Navn paa en af de Pokaler, som nu er i Hg. Larsens Eje. At man dengang var mindst lige saa interesseret i Turneringskampene som nu om Stunder, beviser følgende lille Historie: Hg. Larsen og Axel Sperling spillede en Handicap-Kamp fra $\rightarrow$ 40 mod et Par, der havde et stort Plus, men aabenbart ikke stort nok, for Larsen-Sperling førte med 6-0 4-0. Paa dette Tidspunkt hørte man Sperlings Lillebror Sven — dengang en 13—14 Aar — med skingrende Stemme raabe: Axel, nu maa jeg gaa, men husk endelig at ringe hjem og fortæl os, om du har vundet!

Spindesiden havde som sin bærende Kraft Margrethe Kähler, der i 1923

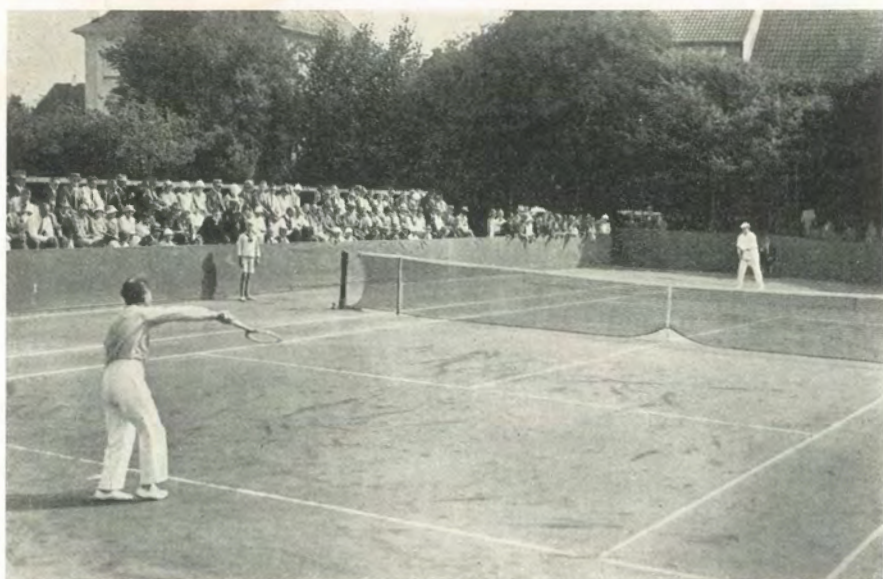
sammen med Hg. Larsen var blandt Tennisforbundets Repræsentanter til Verdensmesterskaberne i Barcelona — de sidste, der blev afholdt. Margrethe Kähler var en af de dygtigste og smukkeste spillende Damer, vi nogensinde har haft herhjemme. Hun blev Klubbens første Danmarksmester i Single og var i 1922 placeret øverst paa D. L. T. F.s Handicapliste sammen med Elsebeth Brehm (K. B.).

Samtidig med Frk. Kähler — eller lidt senere, kom Inga Køhler, som blev Inga Sperling, og som sammen med sin Mand, Axel Sperling, prægede H. I. K.-Tennissen i en Aarrække. Der var Vera Forum, Jutta Steenberg og Gutte Agerholm, som alle — ligesom Inga Sperling — naaede Titlen af Danmarksmestre, og endelig Else Stöckel, der som Else Hollis og Else Prochownik kom i Spidsen for H. I. K.s Dametennis helt op til vore Dage, og som i Dag staar som den H. I. K.er, der har vundet flest Danmarksmesterskaber, og den stærkeste danskfødte Tennisspillerske, Landet har haft.

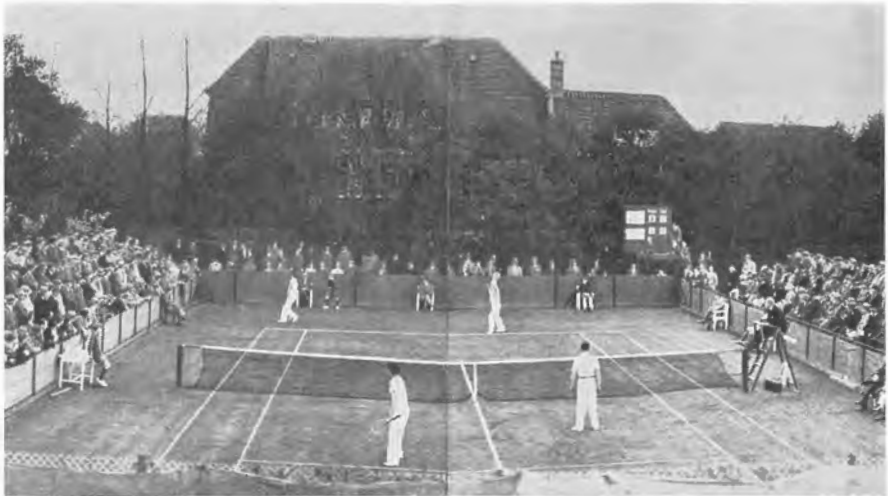
Alle de her nævnte Spillere var enten rutinerede Turneringsspillere eller »nye Spirer«, da Tennisforbundet blev startet, og da H. I. K. nu kom paa Skift med de andre københavnske Klubber om at afholde Danmarksmesterskaber, Davis Cup-Kampe og andre Landskampe, som Forbundet delte mellem

Fremmede Gæster fra en Turnering omkring 1920 sammen med H. I. K.s Ledere. Fra venstre: Knud Hoeck, Erik Worm, Wm. Izard, Axel Sperling, Torp Pedersen, Axel Thayssen og Joerges Bagger.

Nederst fra venstre: Adolph Frederiksen, Axel Marcussen, Elsebeth Frederiksen (B. 93), Gutte Hoeck, Axel Sperling, Guido Brandt, Ebba Meyer (B. 93), Sv. Aa. Lund, Fr. Kinck Petersen (B. 93), »Hanke« Dideriksen og Knud Hoeck. Øverst: Axel Petersen (nærmest) og Svenskeren Sune Malmstrøm i Nordisk Cup 1926.

Et Vue over Bane 5 ved Davis Cup-Kampen i 1932 mod Jugoslavien. Nærmest Jugoslaverne Kukuljevic og Schaeffer. P. Henriksen og E. Ulrich paa den anden Side Nettet.

A. B., B. 93, H. I. K. og K. B., hvad Turneringerne angik, og mellem K. B. og H. I. K., hvad Landskampene (udendørs) angik — kom der en rivende Udvikling i Tennisafdelingen.

Klubben fik i en Aarrække Privilegium paa at aabne Udendørs-Sæsonen, hvor Klubhuset paa Phistersvej og dets yndige Omgivelser hurtigt blev populære blandt de københavnske Turneringsspillere og de faa Københavner-Tilskuere, der vovede sig til Hellerup. Vi havde den Tilfredsstillelse, at den første af disse Turneringer vandtes af en H. I. K. er, nemlig Hg. Larsen, der i Slutkampen slog Einar Bache 12-10 6-4 1-6 5-7 6-3. Doublen vandtes, ogsaa først efter en haard 5 Sæts Kamp, af Thalbitzer-Uttenreiter over Bache-Hildebrandt 12-10 6-3 4-6 3-6 6-3.

I 1921 fik vi for første Gang overdraget Afholdelsen af det nystiftede Forbunds Mesterskaber. Det blev en stor Succes med ikke mindre end 98 Anmeldelser. Her vandt Vagn Ingerslev for 10. og sidste Gang et udendørs Mesterskab ved at slaa Axel Petersen i Slutkampen 6-2 6-1 7-5. Vort eget Haab, Hg. Larsen, blev slaaet af Erik Worm 6-4 6-4, men Margrethe Kähler forsvarede H. I. K.s Farver og vandt Danmarksmesterskabet. Baade Inga Køhler og Jutta Steenberg blev slaaet af Finalisten Ebba Meyer.

De efterfølgende Aar gaar over samme Skabelon med en stor aaben Turnering, Klubmesterskaber og en Efteraarsturnering med Handicap-Rækker, men senere bliver den aabne Turnering til en international Turnering — hvor det dog i Sandhedens Interesse maa tilføjes, at det altid var smaat med det internationale Moment — vi knytter nærmere og fastere Forbindelse med de københavnske Klubber, først med A. B., som er den svageste af dem, hvor

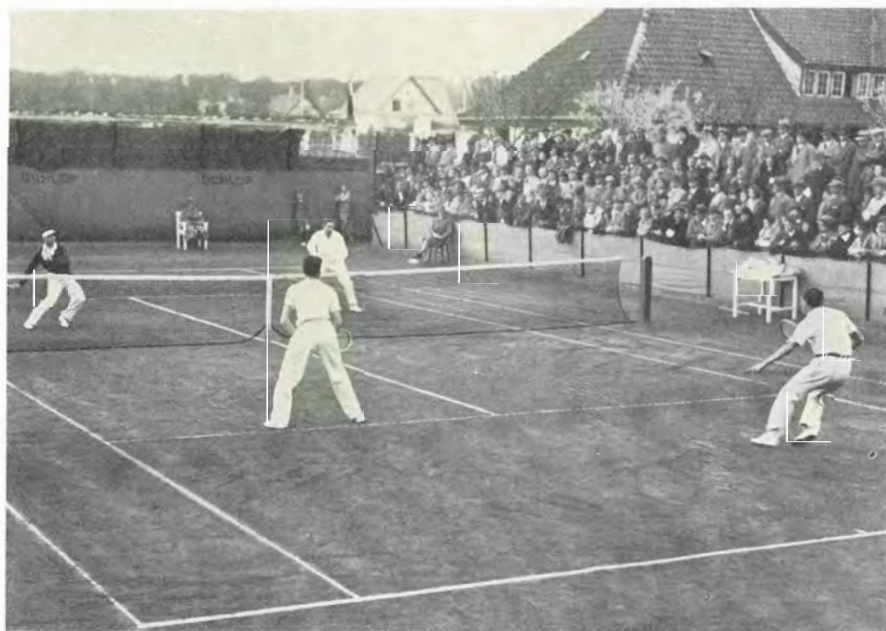
vi vinder en for Klubmatchen udsat Pokal, senere, omkring Slutningen af Tyverne, med K. B. og B. 93. Vi knytter ogsaa internationale Klubforbindelser. Først med Malmø Tennis Klub, fra hvem vi i Tiden 1929—34 vinder ikke mindre end 2 Pokaler, og senere med Helsingfors Tennisklub, hvis Ingeniør Grotenfeldt udsætter en smuk Pokal, som H. I. K. vinder i 1931 og 1933, og hvorom der aldrig er spillet senere. — Pokalen er i vor Samling.

I 1926 havde vi Nordisk Cup-Turneringen for første Gang, men desværre maatte vi undvære Finlands Deltagelse. Ogsaa for dette Arrangement høster Klubben stor Anerkendelse af baade Forbund og de norske og svenske Gæster.

I 1927 vækker Fodboldmaalmanden Alf Nilsson — nylig hjemvendt fra U. S. A. — Furore ved at slaa baade Axel Sperling og Hg. Larsen. Fra 1928, hvor Einer Ulrich blev Medlem af H. I. K., og indtil 1935, er det ham, der dominerer vore Mesterskaber. I 1932 bliver en Davis Cup-Kamp for første Gang henlagt til H. I. K., og Danmark vinder her over Jugoslavien 4-1, men vi har aabenbart haft Held med Arrangementet, for allerede næste Aar har vi atter Davis Cup i H. I. K., denne Gang med Grækenland, som ogsaa besejres 4-1.

Ved Sven Sperlings Giftermaal med den tyske Tennisstjerne, Hilde Krahwinkel, faar vi en international Berømtthed som Medlem, og det styrker naturligvis vor Spindeside i de kommende Aar.

Fra denne Periode bør ogsaa nævnes en Triangelmatch med de to andre Klubber i Gentofte Kommune, Skovshoved Idræts Forening og Gentofte Ten-

Fra samme Kamp, set fra den anden Side.

Fra en af de første Sct. Hans-Turneringer, taget under Frokosten, hvor man bl. a. ser: Adolph Frederiksen og Frue, Butenschøn, Ulla Ulrich, Ebba Thielsen, Per Thielsen og Tage Thiesen.

nisklub. Denne Match afholdtes saaledes, at de to nævnte Klubber først spillede mod hinanden, hvorefter Vinderen spillede Slutkamp mod H. I. K., der ikke havde alt for stort Besvær med at vinde alle de Aar, Matchen blev spillet, fra 1934 op til 1940.

Efter Einer Ulrich kom i rask Rækkefølge følgende Stor-Spillere: Finn Bekkevold, Jannik Ipsen, Per Thielsen, Herluf Arendrup, Helge Plougmann, Arne Velschow-Rasmussen, og — som den sidst fødte — Torben Ulrich, men denne Periode omfatter ogsaa kendte Turneringsspillere som Cai Ingerslev Nielsen, Kaj Bjørn Hansen, Jørgen Zahle, Ernst Asmussen, Aage Sejer Hansen, Jørgen Møller, Ib Rasmussen, Mogens Franck, Poul Dehlholm, P. Hornemann, Lars Foss og Mogens Felsbye for blot at nævne nogle af de bedste.

De tilsvarende Dame-Navne har foruden Hilde Sperling været: Lisa Granholm, Barbara Plougmann, Dora Dahl, Milly Vagn Nielsen og Agnete Friis.

Af alle de her nævnte Spillere har Einer Ulrich, Helge Plougmann, Jannik Ipsen, Hilde Sperling, Else Prochownik og Lisa Gram Andersen været Nr. 1 paa D. L. T. F.s Rangliste for henholdsvis Herrer og Damer.

Med Tennishallens Opførelse blev H. I. K.s Tennisliv Helaarsdrift, og Klubben blev hurtigt Landets største Tennisklub, et Prædikat, som den dog ikke har kunnet holde i Jubilæumsaaret, hvor Tilgangen i Landets ældste Klub, K. B., har været saa kolossal, at den har overfløjet vort Medlemstal.

Nye nationale og internationale Turneringer og Klubkampe kom til, men foruden disse, der jo i det væsentligste interesserede den store Offentlighed og de stærkeste Spillere, har Klubbens Tennisledelse forstaaet at skabe noget, der interesserede de mange Medlemmer, som aldrig havde Chancen for at komme op i Toppen, men som alligevel krævede noget mere end bare at spille deres Tennis saa og saa mange Gange om Ugen. For alle disse mange blev der arrangeret Kampe med en Række Klubber i København og Provinsen, hvor H. I. K. stillede »tilpassede Hold«, og Klubturneringer som Sct. Hans-Turneringen og Efteraarsturneringen, der var og stadig er til stor Fornøjelse for denne Medlemskategori.

Til den sidste Epokes største sportslige Begivenhed hører Turneringen om de første skandinaviske Mesterskaber i 1937, en af de største Succes'er i dansk Tennis indtil Dato, hvor vi for første Gang oplevede at se en overfyldt Tennishal, og hvor 35 Udlændinge fra 10 forskellige Nationer færdedes i vor Hal.

Paa samme Maade som Udendørs-Sæsonen havde sit nogenlunde faste Program, fik Indendørs-Sæsonen ogsaa sit. Der blev en aarlig fast Turnering, som efterhaanden udvidedes til ogsaa at omfatte B-Rækker, og vi kunde nu se baade B. 93 og K. B. som Gæster og skiftevis med dem afholde de aarlige Klubkampe i vor egen Hal. Tennisforbundet overlod os Arrangementer af Landskampe, og selv var Klubben ikke bange for at byde internationale Berømtheder paa en Match, hvis de befandt sig i vor umiddelbare Nærhed.

Et Arrangement, som ogsaa prægede Vintersæsonen i Aarene fra 1939—43, var den Firmaturning, som H. I. K. arrangerede sammen med Berlingske Tidende, men som fandt en ganske naturlig Afslutning under Krigen, da Boldmangelen satte ind. Ideen var taget fra Sverige, men selv om H. I. K. havde megen Fornøjelse af dette Arrangement, som opnaaede over et halvt Hundrede deltagende Firmaer, blev det alligevel aldrig den Succes, som det var og stadig er i Sverige.

I 1946 afholdt H. I. K. sin første

Et vel sammenspillet Par med baade Danmarks- og H. I. K.-Mesterskaber, Jannik Ipsen og Per Thielsen.

internationale Indendørs-Turnering, som det er Klubbens Haab med Tiden at faa banket op i det helt store Plan, og som i de Aar, den har været afholdt, har været en stor sportslig Succes.

Aaret efter — altsaa i 1947 — fik H. I. K. en meget ærefuld Invitation fra All England Lawn Tennis- and Croquet Club i London, der ejer det verdensberømte Wimbledon-Anlæg, om sammen med Kungliga Klubben i Stockholm at komme til en Triangelmatch i Wimbledon, og denne Invitation blev Indledningen til en fast, aarlig Match, der afholdes paa Skift mellem de tre Klubber.

Selve Jubilæumsaaret har været rigt paa store sportslige Begivenheder paa Klubbens Anlæg og smukke Sejre af H. I. K.s Topspillere.

Det startede med, at vi i Hallen afholdt de skandinaviske Mesterskaber, hvor Torben Ulrich blev Nr. 3 i Herre-Single og Nr. 2 (med Kurt Nielsen) i Herre-Double, og Lisa Gram Andersen Nr. 2 i Dame-Double (med Vera Johansen). I K. B.-Hallens vandt Torben Ulrich sin anden Andel i Cloc-Pokalen ved at besejre Kurt Nielsen med 3 Sæt mod 1. I Indendørsmesterskaberne vandt Per Thielsen sit første Singlemesterskab, Lisa Gram Andersen blev Mester i Dame-Single og Mixed med Jannik Ipsen, og Milly Vagn Nielsen og Agnete Friis blev Mestre i Dame-Double. Det vil sige, at H. I. K. vandt de 4 af Mesterskabernes 5 Rækker, og dertil kom, at den kun 14-aarige Jørgen Ulrich vandt Juniormesterskabet — en flot Jubilæumsgave til Klubben.

I Klubkampen mod K. B. vandt vi det uofficielle danske Klubmesterskab ved at slaa K. B. i K. B.s egen Hal med 8-3.

I Davis Cup-Turneringen udgjorde Torben Ulrich Halvdelen af det danske Hold og havde sin store Andel i dets smukke Sejre over Ægypten, Frankrig og Italien og hæderlige Nederlag i den europæiske Finale mod Sverige. De to første kampe paa Klubbens nye centre-court paa Phistersvej.

Paa det danske Junior-Landshold var H. I. K. repræsenteret af Søren Højberg Pedersen og Jørgen Ulrich, der vandt alle deres Singler mod Sverige og Finland og dermed ydede et væsentligt Bidrag til den endelige Sejr. Endvidere vandt Søren Højberg Pedersen Danmarks mesterskabet for Juniores i alle 3 Rækker og Jørgen Ulrich og Buster Bach Mesterskabet for Drengene under 16 Aar.

Aarets Udendørsmesterskaber afholdtes i H. I. K., og her vandt Else Prochownik Dame-Single, Torben Ulrich Herre-Double (med Kurt Nielsen) og Lisa Gram Andersen Dame-Double (med Vera Johansen).

Hertil kommer yderligere Torben Ulrichs Andel i Landsholdets Sejre i Turneringen om Nordisk Cup over Norge og Sverige, og endelig vandt vore Tennis-Juniorer Succes-Pokalen, d. v. s. Triangelmatchen over B. 93 og K. B.

KLUBKAMPE MED UDENLANDSKE KLUBBER

H. I. K. - All England Lawn Tennis- and Croquet Club - Kungliga Lawn Tennisklubben

H. I. K.s Hold i den første Triangelmatch, fotograferet paa selve Wimbledonns centre court. Fra venstre, øverst: Torkel Juelsberg, Kaj Bjørn Hansen, Einer Ulrich, Arne Velschow-Rasmussen. Nederst: Mogens Franck, Torben Ulrich, Per Thielsen.

I 1946 fik H. I. K. en meget ærefuld Henvendelse fra en af Englands fineste Klubber, Ejeren af de verdensberømte Wimbledonbaner, All England Lawn Tennis- and Croquet Club, om at spille en Triangelmatch, idet Kungliga Lawn Tennisklubben i Stockholm, til hvem man havde sendt en lignende Indbydelse, skulde være den tredje Klub. Holdene skulde bestaa af 6 Herrer, der skulde spille 6 Singler og 3 Doubler mod hver af de to andre Klubber. Indbydelsen omfattede gratis Ophold, hvorimod de tilrejsende Klubber selv skulde afholde de med Rejsen forbundne Omkostninger.

Baade H. I. K. og den svenske Klub accepterede med Tak Invitationen, og i Pinsen 1947 spilledes den første Match paa Wimbledonns pragtfulde Grønsvær.

Englænderne var straalende Værter, og den første Match var en saadan Succes, at man, paa Forslag af de skandinaviske Kaptajner, vedtog at lade

denne Triangelmatch blive en aarlig tilbagevendende Begivenhed, der fortrinsvis skulde finde Sted i Pinsen og paa Skift mellem de tre Klubber.

En af den engelske Klubs Spillere, der dog ikke deltog i Kampene det første Aar, den tidligere Davis Cup Spiller, Dr. I. C. Gregory, udsatte det følgende Aar, da Matchen spillede i H. I. K., en stor, smuk Sølvpokal som Vandrepræmie.

1947 i Wimbledon: All Engl. vandt med 13 Points. Kungliga fik 9, HIK 5 Points.

1948 i HIK: All Engl. vandt med 15 Points. HIK fik 9, Kungl. 3 Points.

1949 i Stockholm: Kungl. vandt med 13 Points. HIK fik 8, All Engl. 6 Points.

1950 i Wimbledon: All Engl. vandt med 10 Points, HIK fik 7, Kungl. 7 Points.

Holdene 1947:

H. I. K.: Mogens Franck, Kaj Bjørn Hansen (der opholdt sig i England), Torkel Juelsberg, Per Thielsen, Einer Ulrich (Kaptajn), Torben Ulrich og Arne Velschow-Rasmussen.

All Engl.: H. Baxter, E. J. Filby, E. R. Avory (Kaptajn), G. L. Paish, Piercy og A. G. Roberts.

Kungliga: H. Albrechtsson, Ingvar Garell (Kaptajn), Torsten Johansson, Svend Nystrøm, Wulff Reutererona og Göran Tholerus.

Referee var L. A. Godfree, der i 1925 var Kaptajn for og Doublespiller paa det engelske Davis Cup Hold i København.

H. I. K.erne boede paa Hotel Cumberland ved Marble Arch og blev ved Ankomsten modtaget af All England-Klubbens Sekretær, Lieutn. Col. Macaulay og D. L. T. F.s Repræsentant, Niels Ladefoged.

Ved en Lunch i Klubben overrakte den svenske og den danske Kaptajn hver deres Klubstander til Formanden for All England-Klubben, Sir Louis Greig. Da det svenske Hold medbragte en Hilsen fra Kong Gustaf, vilde det danske Holds Kaptajn ikke staa tilbage og fortalte, at Danmarks Konge spillede Tennis og var Æresmedlem af H. I. K. Dette førte iøvrigt til, at Kong Frederik blev Æresmedlem af All England-Klubben.

Lørdag Aften var alle Holdene i Teatret, og om Søndagen var det danske Hold Gæster paa den engelske Anfører, Avory's, Landsted, en Times Kørsel uden for Wimbledon.

1948:

H. I. K.: Poul Dehlholm, Lars Foss, Jannik Ipsen, Erik Lindstrøm, E. Kaifer Nielsen, Ib Rasmussen, Per Thielsen, Einer Ulrich, A. Velschow-Rasmussen. (Vi fik Tilladelse til at bruge forskellige Spillere i Single og Double).

All Engl.: E. R. Avory, D. M. Bull, R. E. Carter, H. G. N. Cooper, Dr. I. C. Gregory (Kaptajn) og C. J. Hovell.

Kungliga: S. Appelgren, H. Cederin, Gunnar Holm (Kaptajn — Sekretær i Kgl. Klubben), Sture Låftman, Svend Nystrøm og Voss Schrader.

Englænderne kom hertil i en privat chartret Maskine med 2 Piloter, der ventede paa dem under Besøget. Alle Gæsterne boede paa Palace Hotel.

Engelske, svenske og danske Deltagere i Triangelmatchen i H. I. K. 1948.

H. I. K. modtog to Sølvskæbægre af Englænderne og en Klubstander af Kungliga som Minde-Gaver. Der var Cocktail-Parties hos H. I. K.s Formand og Næstformand, Tur paa Bakken og Afslutningsmiddag med særlig Hyldest til Pokalgiveren, Dr. Gregory, i Klubbens Dagligstue.

1949:

H. I. K.: Jørgen Ballhausen, Kaj Bjørn Hansen, Jannik Ipsen, Niels Kørner, E. Kaifer Nielsen og A. Velschow-Rasmussen (Kaptajn).

All Engl.: D. M. Bull, R. E. Carter, G. N. Cooper, C. J. Hovell, P. G. Hughes (Kaptajn) og E. C. Peters.

Kungliga: S. Appelgren, Lennart Bergelin, H. Cederin, Torsten Johansson, Göran Tholerus og Torsten Ørnberg.

Bemærkelsesværdigt var Svenskernes stærke Hold, omfattende 3 af Landets Topspillere og H. I. K.s fine Resultat mod dette Hold (3-6).

Vore Spillere boede paa Eden Hotel, og fra Turen husker Deltagerne bl. a. en pragtfuld Aften i et stockholmsk Privathjem.

1950:

H. I. K.: Mogens Felsby, Poul Dehlholm, Jannik Ipsen, Kaj Bjørn Hansen, Per Thielssen og A. Velschow-Rasmussen (Kaptajn).

All Engl.: H. T. Baxter, R. E. Carter, H. F. David, I. C. Gregory, C. J. Hovell og G. P. Hughes med E. R. Avory som non playing captain.

Kungliga: H. Albrechtsson, H. Cederin, Torsten Johansson, Sture Låftman (Kaptajn), Wulff Reutercrona og Torsten Ørnberg.

Denne Gang boede vore Spillere paa det fine, gamle Bailey's Hotel. Alle Matchens Deltagere var i »The Hippodrome«. Om Søndagen, ligesom i

1947, Gæster i Avory's Hjem og senere paa Besøg i »Shepperton Inn«, rigtig hvad man forstaar ved en typisk engelsk »road-side inn«, skønt beliggende ved Floden, yndigt og smagfuldt indrettet og med det brogede Folkeliv, som præger et saadant Udflugtssted paa en Søndag.

H. I. K. - SALK (Stockholms Almänna Lawn Tennis Klub)

Paa Foranledning af de to gamle Landsholdsmodstandere Curt Østberg, der dengang som nu var Intendant i S.A.L.K., og Einer Ulrich, som dengang var Formand i H. I. K., blev der i 1941 aftalt en aarlig Match mellem de to Klubber.

Der skulde spilles een Gang aarligt indendørs, skiftevis i Hellerup og i Stockholm, og Matchen skulde omfatte 9 Kampe, nemlig 3 Herre-Singler, 2 Dame-Singler, 1 Herre-Double og 1 Dame-Double og 2 Mixed-Doubler. Kampene har i Aarenes Løb formet sig meget jævnbyrdigt.

Direktør Aage Rothenborg udsatte en smuk Pokal, som skal vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt.

I Krigsaarene 1942—44 kunde Matchen ikke gennemføres paa Grund af de vanskelige Rejseforhold, og for vort Vedkommende ogsaa paa Grund af Mangel paa ordentlige Bolde.

Et stærkt Dame-Firkløver: Lisa Gram Andersen, Else Prochownik, Barbara Plougmann og Dora Dahl.

Efter Fredsslutningen i 1945 vilde H. I. K. gerne have Svenskerne herover som Klubbens første udenlandske Gæster, og man vedtog derfor at spille en ekstra Klubmatch, omfattende 7 Kampe. Her vandt H. I. K. 4-3. Det danske Hold bestod af Lisa Gram Andersen, Else Prochownik, Jannik Ipsen, Per Thielsen og Arne Velschow-Rasmussen. Det svenske af Meta Eliason, Mary Lagerborg, Åke Eliason, Børje Fornstedt og Stig Mårtensson. I Tilslutning til Matchen spillede Veteranerne Curt Østberg og Einer Ulrich et enkelt Sæt.

Da H. I. K. det følgende Efteraar var i Stockholm, havde Klubben ikke mindre end 5 Officials med (Formand, Kasserer og 3 Medlemmer af Spilleudvalget), der sammen med Holdet nød godt af den svenske Gæstfrihed og de rare Sager, man kunde faa i Stockholm, men som ikke fandtes herhjemme.

I 1948, da S. A. L. K. fejrede sin 35-Aars Fødselsdag, havde den svenske Klub sendt en særlig Invitation til Einer Ulrich, der sammen med Kaptajnen for H. I. K.s Hold, Helge Plougmann, som de første Udlændinge fik overrakt S. A. L. K.s Æresemblem. Iøvrigt har Resultaterne været:

1941: SALK slog HIK i Hellerup 5-4.

HIKs Hold: Lisa Granholm, Barbara Plougmann, Else Prochownik, Jannik Ipsen, Per Thielsen og Einer Ulrich.

SALKs Hold: Birgit Gudbrandsson, Gull Rohberg, Stig Mårtensson, Nils Rohlsson og Curt Østberg.

1942—1944 ikke afholdt.

1945: SALK slog HIK i Stockholm 7-2.

HIKs Hold: Lisa Gram Andersen, Else Prochownik, E. Kaifer Nielsen, Per Thielsen, Einer Ulrich, Arne Velschow-Rasmussen.

SALKs Hold: Mary Lagerborg, Vera Nömmik, Børje Fornstedt, Nils Rohlsson, Curt Østberg.

1946 ikke afholdt.

1947: HIK slog SALK i Hellerup 5-4.

HIKs Hold: Lisa Gram Andersen, Agnete Friis, Milly Vagn Nielsen, Barbara Plougmann, Else Prochownik, Jannik Ipsen, Per Thielsen, Torben Ulrich og A. Velschow-Rasmussen.

SALKs Hold: Ingrid Eggert, Vera Nömmik, Mary Lagerborg, Bertil Blomkvist, Børje Fornstedt og Torkel Göransson.

1948: HIK slog SALK i Stockholm 5-4.

HIKs Hold: Lisa Gram Andersen, Barbara Plougmann, Jannik Ipsen, Torben Ulrich, Arne Velschow-Rasmussen og Helge Plougmann.

SALKs Hold: Meta Eliason, Mary Lagerborg, Vera Nömmik, Åke Eliason, Børje Fornstedt og Percy Rosberg.

1949: SALK slog HIK i Hellerup 5-4.

HIKs Hold: Lisa Gram Andersen, Else Prochownik, Jannik Ipsen, Per Thielsen og Torben Ulrich.

SALKs Hold: Ingrid Eggert, Meta Eliason, Bertil Blomkvist, Åke Eliason og Børje Fornstedt.

H. I. K. — O. T. K. (Oslo Tennisklub)

Lige saa naturligt det var, at vi efter Krigens Afslutning gerne vilde se et svensk Hold, lige saa naturligt var det, at vi gerne vilde se et norsk hernede. H. I. K. inviterede derfor en af de stærkeste norske Klubber, Oslo Tennisklub (den tidligere Kristiania Tennisklub), til en Match den 11. og 12. August 1945. Matchen skulde efter Aftale omfatte 7 Kampe, nemlig 2 Herre-Singler, 2 Dame-Singler, 2 Mixed-Doubler og 1 Herre-Double. (I 1946 udgik Mixed-Double Nr. 2 til Fordel for en Dame-Double). Paa Grund af Regnvejr blev imidlertid kun de 5 Kampe spillet, og de resulterede i 5 H. I. K.-Sejre.

Denne Match blev ogsaa aarligt tilbagevendende og har givet følgende Resultater:

1945: HIK vandt i Hellerup 5—0.

HIKs Hold: Lisa Gram Andersen, Else Prochownik, Aage Sejer Hansen, Jannik Ipsen, Erik Kaifer Nielsen, Per Thielsen.

OTKs Hold: Ida Wrede Holm Bryde, Laila Schou Nielsen, Birger Brem, Lasse Robsahm, Knut Waage.

1946: HIK vandt i Oslo 4—3.

HIKs Hold: Gertrud Holger Jensen, Else Prochownik, Herluf Arendrup, Jannik Ipsen, Per Thielsen, Arne Velschow-Rasmussen. Som Ledere medfulgte Erik Henning-Jensen og Jørgen Rich.

OTKs Hold: Kiddi Darrel, Laila Schou Nielsen, Ada Werring, Birger Brem, Karl Grinaker, Knut Waage.

1947: HIK vandt i Hellerup 4—3.

HIKs Hold: Milly Vagn Nielsen, Else Prochownik, Herluf Arendrup, Jannik Ipsen, Per Thielsen og Arne Velschow-Rasmussen.

OTKs Hold: Kiddi Darrel, Laila Schou Nielsen, Karl Grinaker, Lasse Robsahm og Knut Waage.

Paa Grund af Regnvejr spilledes de 4 af Kampene i Hal. Disse gav to Sejre til hver Side.

1948: OTK vandt i Oslo 6—1.

HIKs Hold: Agnete Friis, Milly Vagn Nielsen, Jannik Ipsen, Erik Kaifer Nielsen, Per Thielsen. Kaptajn og Rejseleder Jørgen Rich.

OTKs Hold: Ida Wrede Holm Bryde, Laila Schou Nielsen, Ada Werring, Birger Brem, Karl Grinaker, Knut Waage.

1949: HIK vandt i Hellerup 6—1.

HIKs Hold: Lisa Gram Andersen, Dora Dahl, Else Prochownik, Kaj Bjørn Hansen, Jannik Ipsen, Per Thielsen og Torben Ulrich.

OTKs Hold: Kiddi Darrel, Laila Schou Nielsen, Ada Werring, Rolf Pape og Lasse Robsahm.

H. I. K. — THE INTERNATIONAL CLUB OF FRANCE

For at sikre sig en god fransk Deltagelse i den internationale Turnering paa overdækket Bane, som H. I. K. i 1946 fik D. L. T. F.'s Sanktion til at afholde hvert Aar i den 3. Uge af November, var det nødvendigt i denne Turnering at indlægge en Klubmatch med The International Club of France, for

hvilken Jean Borotra paa det Tidspunkt var Præsident — hvilket han forøvrigt er endnu. Det var dog kun i 1946 og 1947, disse Klubkampe blev gennemført. I 1948 og 1949 kunde Franskmændene ikke stille et Hold, der var saa stærkt, at H. I. K. kunde paatage sig at afholde de med Rejsen forbundne Udgifter.

Resultaterne af disse Kampe var:

1946: I. C. F. slog H. I. K. 3-1.

B. Destremau slog Per Thielsen 6-3 6-2.

Marcel Bernard slog A. Velschow-Rasmussen 6-0 6-0.

Destremau-Borotra slog Kurt Nielsen-Torben Ulrich 9-7 6-4.

Herluf Arendrup-Jannik Ipsen slog Bernard-Pelizza 11-9 5-7 6-4.

1947: I. C. F. slog H. I. K. 3-0.

Jean Borotra slog Torben Ulrich 7-5 6-1.

R. Dubuc slog A. Velschow-Rasmussen 4-6 13-11 9-7.

Borotra-Brugnon slog Per Thielsen-Jannik Ipsen 6-4 6-2.

H. I. K. — BELLEVUE — MALMØ

Efter at H. I. K. i en Aarrække havde haft Klubkampe med Malmø Tennisklub, skete der en Spaltning inden for den svenske Klub, hvoraf en Del af de bedre Spillere var med til at starte Bellevue Tennisklub. I 1937 traf H. I. K. og Bellevue Aftale om en Klubmatch om et af Direktør Jansson udsat Ur (Klocka). Dette svenske Trofæ staar nu i H. I. K.s Præmiesamling. Det skulde vindes tre Gange i Træk eller 4 Gange ialt. H. I. K. vandt 2 Gange i 1939, men saa kom Krigen, og først i Maj 1949 genoptoges Kampene, hvor H. I. K. sikrede sig den nødvendige 3die Sejr. Ganske vist havde Bellevue i Mellemtiden skiftet Navn til M. F. F., men det ændrede ikke Realiteterne. Resultaterne var:

1937: Bellevue vandt i Malmø 4-1.

HIKs Hold: Lisa Granholm, Ulla Ulrich, Finn Bekkevold, E. Kaifer Nielsen og Einer Ulrich.

Bellevues Hold: Alice og Mary Lagerborg, Jan Gabriëlsson og Nils Rohlsson.

1938: Bellevue vandt i Hellerup 3-2.

HIKs Hold: Lisa Granholm, Else Hollis, Birte Tuxen, Finn Bekkevold, Jannik Ipsen, Per Thielsen og Einer Ulrich.

Bellevues Hold: Alice og Mary Lagerborg, Nils Rohlsson og Torsten Svensson.

1939: HIK vandt i Malmø 4-1.

HIKs Hold: Lisa Granholm, Jutta Werner Jacobsen, Finn Bekkevold og Helge Plougmann.

Bellevues Hold: Stina Breum, Mary Lagerborg, Jan Gabriëlsson og Torsten Svensson.

1939: HIK vandt i Hellerup 5-0.

HIKs Hold: Lisa Granholm, Inger Hartz, Agnete Lindstrøm, Jannik Ipsen, E. Kaifer Nielsen, Helge Plougmann og Per Thielsen.

Bellevues Hold: Stina Breum, Ticken Thomasson, Jan Gabriëlsson og Torsten Svensson.

1949: HIK vandt i Malmø 7-0.

HIKs Hold: Lisa Gram Andersen, Poul Dehlholm, Lars Foss, Kaj Bjørn Hansen, Per Thielsen og Arne Velschow-Rasmussen.

Bellevues Hold: Signe Breum, Ticken Thomasson, Olle Jacobsson, H. Hillstedt, I. Lindstrøm og Torsten Svensson.

FASTE INDENDØRS KLUBKAMPE

H. I. K. — K. B.

Med K. B. har H. I. K. haft en fast årlig Klubkamp, som paabegyndtes i 1929, skiftevis indendørs i K. B. og udendørs i H. I. K. Fra 1931 spillede denne Match hvert Aar i K. B. indtil 1936, hvor H. I. K.s nye Hal muliggjorde den skiftevis Afholdelse indendørs. Resultaterne har været:

1929: KB slog HIK 6-5	1939: KB slog HIK 10-3
1930: HIK slog KB 6-5	1940: KB slog HIK 8-5
1931: KB slog HIK 6-5	1941-43: ikke afholdt
1932: KB slog HIK 8-5	1944: KB slog HIK 9-2
1933: KB slog HIK 10-3	1945-46 ikke afholdt
1934: KB slog HIK 9-4	1947: KB slog HIK 8-3
1935: KB slog HIK 7-6	1948: HIK slog KB 7-4
1936: KB slog HIK 9-4	1949: ikke afholdt
1937: KB slog HIK 7-6	1950: HIK slog KB 8-3
1938: KB slog HIK 6-5	

H. I. K. — B. 93

En lignende Ordning blev truffet med B. 93 i 1933, hvor man hvert Aar spillede i B. 93s Hal. Fra 1936 skiftevis i H. I. K.s og B. 93's Hal.

Resultaterne har været:

1933: B. 93 slog HIK 6-5	1940: HIK slog B. 93 11-3
1934: B. 93 slog HIK 7-2	1941: HIK slog B. 93 12-3
1935: B. 93 slog HIK 9-4	1942: HIK slog B. 93 12-3
1936: B. 93 slog HIK 8-3	1943: HIK slog B. 93 11-1
1937: B. 93 slog HIK 6-5	1944: HIK slog B. 93 8-3
1938: HIK slog B. 93 6-5	1945-49 ikke afholdt
1939: B. 93 slog HIK 6-5	1950: HIK slog B. 93 7-4

H. I. K. — ODENSE BOLDKLUB

Med Odense Boldklub har H. I. K. i en Aarrække spillet Klubkamp hvert Aar i Odense. Dette Arrangement opstod som Privatkampe mellem Medlemmer fra begge Klubber, men blev fra 1940 et fast, årligt Arrangement.

1940: HIK vandt 7-0	1946: HIK vandt 14-4
1941: HIK vandt 6-0	1947: HIK vandt 10-4
1942: uafgjort 3-3	1948: HIK vandt 8-3
1943-44: ikke afholdt	1949: HIK vandt 11-4
1945: HIK vandt 11-8	

SUCCES-POKALEN

Paa et Tennisspilleudvalgsmøde den 16. April 1935 udsatte Direktør Svend Jensen, Galle & Jessen, en Vandrepræmie for Juniorer om Succes-Pokalen og bad Spilleudvalget udarbejde Reglementet. Det blev saa til en Triangelmatch for Juniorer i H. I. K., B. 93 og K. B. Der skulde spilles 5 Kampe, nemlig een i hver Mesterskabsrække, og alle tre Klubber skal møde hinanden. Pokalen skulde vindes 3 Gange i Træk eller 4 Gange ialt for at blive Ejendom.

H. I. K. var Arrangør det første Aar, men derefter var det iflg. Bestemmelserne Pokalindehaveren, der var Arrangør. Dette ændredes dog ret hurtigt til, at Turneringens Afholdelse gik paa Skift mellem de 3 Klubber. I de første Aar stillede Klubberne deres absolut stærkeste Hold, uanset hvor mange Kampe den enkelte Spiller kunde deltage i. Senere (1947) blev dette ændret derhen, at ingen Spiller maa deltage i mere end to Kampe.

1935 vandt B. 93 HIK tabte 4-1 til B. 93 og 3-2 til KB
1936 vandt KB HIK slog B. 93 4-1 og tabte til KB 3-2
1937 vandt HIK HIK slog KB 4-1 og B. 93 5-0
1938 vandt KB HIK slog B. 93 3-2 og tabte til KB 4-1
1939 vandt KB HIK slog B. 93 5-0 og tabte til KB 3-2
1940 vandt KB HIK slog B. 93 5-0 og tabte til KB 3-2

Dermed havde K. B. vundet Pokalen til Ejendom, men der blev straks udsat en ny Pokal med samme Statutter, og her blev Resultaterne:

1941 vandt KB HIK slog B. 93 5-0 og tabte til KB 3-2
1942 vandt KB HIK slog B. 93 4-1 og tabte til KB 4-1
1943 vandt HIK HIK slog B. 93 3-2 og KB 4-1
1944 vandt KB B. 93 slog HIK 4-1 KB slog HIK 5-0
1945 vandt HIK HIK slog B. 93 5-0 og KB 3-2
1946 vandt KB HIK slog B. 93 5-0 og tabte til KB 3-2

Ogsaa denne Pokal havnede i K. B. Atter udsatte Galle & Jessen en ny Pokal, hvorom der siden har været spillet.

1947 vandt KB (indendørs). HIK slog B. 93 3-2, tabte til KB 4-1
1948 vandt B. 93 HIK slog KB 3-2, tabte til B. 93 4-1
1949 vandt KB HIK tabte 3-2 til B. 93 og KB
1950 vandt HIK HIK slog B. 93 3-2 og KB 4-1

LÄKEROL-POKALEN

Den i sin Tid populære, nu afdøde Läkerol-Direktør, K. K. Seidenfaden, udsatte i 1939 sin Läkerol-Pokal i en Klubmatch mellem H. I. K. og S. I. F. Den skulde vindes 4 Gange ialt, og det var en Betingelse, at H. I. K. ikke maatte anvende flere A-spillere end S. I. F. kunde stille.

1939: SIF slog HIK 5-2
1940: HIK slog SIF 5-2
1941: HIK slog SIF 6-1
1942: HIK slog SIF 6-1
1943: HIK slog SIF 5-2

ANDRE KLUBKAMPE

Men foruden de her nævnte faste Klubkampe har H. I. K. i Aarenes Løb ogsaa spillet andre Kampe, hvoraf bl. a. bør nævnes Klubkampene mod Blau-Weiss i Berlin 1938, hvor vi tabte 3—4, og i H. I. K. 1939, hvor Resultatet blev 4-4, og mod Rot - Weiss fra Köln i 1943, hvor vi vandt indendørs 7-3.

Dertil kommer alle de Klubkampe mod Omegnens og Provinsens Klubber, hvor H. I. K. har stillet med »tilpassede Hold«.

Holdet, der besøgte Kolding og Aalborg i 1943: Kaj Bjørn Hansen, Jannik Ipsen, Lisa Gram Andersen, Herluf Arendrup og Einer Ulrich.

Af disse Arrangementer maa først og fremmest nævnes Kampene mod Aalborg Tennisklub og Næstved Tennisklub, der begge gaar helt tilbage til 1941. Medens vi har spillet skiftevis i Aalborg og her i København, har det paa en enkelt Undtagelse nær været Næstved, der har været Arrangør af de — meget fornøjelige — Klubkampe, vi har haft med Byen ved Susaaen.

Af de øvrige Klubber, som vi enten har gæstet eller set som vore Gæster, maa nævnes Tuborg Tennisklub, A.B., KFUM, Sundby Tennisklub, Arbejdernes Tennisklub, Dragør Tennisklub og Klubberne i Hørsholm, Vedbæk, Haslev og Roskilde.

Hertil kommer endelig, at H.I.K. ogsaa har været Vært for Mandskabet, navnlig Officererne, for udenlandske Flaadebesøg, baade amerikanske og engelske. Dette Værtsskab har formet sig paa den Maade, at de paa-gældende Gæster har faaet Lejlighed til at spille paa vore Baner, eller at vi har spillet en Match med dem med tilpassede Hold.

I Jubilæumsaaret havde vi saaledes Besøg af en Afdeling af den engelske »Home Fleet«, der med sin Admiral Sir Philip Vian i Spidsen spillede i H. I. K. Dette Besøg førte iøvrigt til, at H. I. K. helt har aabnet sine Baner for fremtidig Besøg af Officerer fra »the Home Fleet«.

H. I. K.s INTERNATIONALE TURNERING

I 1946 søgte H. I. K. Dansk Lawn-Tennis Forbund om Tilladelse til hvert Aar i den sidste Uge af November at maatte afholde en international Turnering, og denne Tilladelse blev givet for et Tidsrum af 5 Aar.

Ganske vist blev Hallen paa Hartmannsvej, efter i 1 Aar og 3 Maaneder at have været beslaglagt til Brug for tyske Flygtninge, ikke færdig til den sidste Uge af November 1946, men den 8. December kunde Genindvielsen finde Sted, og med den startede H. I. K. sin internationale Turnering.

Klubben havde den store Glæde, at vort daværende Kronprinspar udsatte hver sin Præmie i Herre- og Dame-Single, og vi fik i 1947 Tilladelse til at maatte videreføre disse Vandrepræmier i Deres Majestæters Kong Frederiks og Dronning Ingrid's Navne.

Endvidere udsatte Klubbens tidligere Næstformand, Direktør C. V. Jernert, en Vandrepræmie i Herre-Double, og to af Klubbens Medlemmer, Fabrikant Malthe Bruun og Direktør M. Chr. Daell, Vandrepræmier i henholdsvis Dame-Double og Mixed-Double. Alle Vandrepræmierne skal vindes 3 Gange i Træk eller 4 Gange ialt for at blive Ejendom.

I de 4 Aar, Turneringen hidtil har været spillet, har den haft følgende Vindere:

Herre-Single

- 1946: Jack Harper, Australien
- 1947: Jack Harper, Australien
- 1948: Torsten Johansson, Sverige
- 1949: Torsten Johansson, Sverige

Dame-Single

- 1946: Nelly Landry, Frankrig
- 1947: Lisa Gram Andersen
- 1948: Lisa Gram Andersen
- 1949: Joan Curry, England

Herre-Double

- 1946: P. Pelizza, Frankrig - H. Plougmann
- 1947: Jack Harper, Australien - J. Haanes, Norge
- 1948: Mitic - Pallada, Jugoslavien
- 1949: Jack Harper, Australien - Torben Ulrich

Dame-Double

- 1946: Nelly Landry - Colette Boegner, Frankrig
- 1947: Laila Schou Nielsen, Norge - Milly Vagn Nielsen
- 1948: Lisa Gram Andersen - Johanne Louise Rasmussen
- 1949: Joan Curry, England - Else Prochownik

Australieren Jack Harper, der erobrede de to første Aktier i Kong Frederiks Pokal.

Mixed-Double

1946: Nelly Landry-P. Pelizza, Frankrig

1947: Lisa Gram Andersen-Kurt Nielsen

1948: Lisa Gram Andersen-Kurt Nielsen

1949: Milly Vagn Nielsen-Torsten Johansson, Sverige

I 1946 var der 16 udenlandske Deltagere fra 5 forskellige Nationer, og mellem dem var der, foruden Vinderne, Jean Borotra, der maatte scratche paa Grund af Muskelsprængning, Jacques Brugnon, Finnerne Forsmann og Salo, Svenskerne Bibi Guldbrandsson, Ingrid Eggert og Gejrot, Nordmændene Laila Schou Nielsen, Sigurd Rinde og Sverre Lie.

I Slutkampen leverede Jannik Ipsen Australieren Harper en udmærket Kamp (7-5 6-3 2-6 8-6), ligesom Plougmanns Præstation ved utrænet at træde ind paa Borotras Plads som Pelizzas Partner i Herre-Double og vinde Rækken var bemærkelsesværdig.

I 1947 var der anmeldt 14 Udlændinge, af hvilke dog Nelly Landry og Italieneren Canepelle sendte Afbud. Herved blev bl. a. Dame-Singlen et rent

H. I. K.-Anliggende, hvad Finalen angaar. Torben Ulrich slog den seedede Jannik Ipsen, men tabte i Semifinalen til Borotra. Harper vandt Finalen over Borotra 2-6 5-7 11-9 6-3 6-5.

1948 havde samlet 11 Udlændinge. I anden Omgang slog Torben Ulrich sin Doublepartner, Franskmanden Cochet, med 2 Sæt mod 0. Kvartfinalerne gik til Kurt Nielsen over Harper 6-3 3-6 7-5, Haanes over Mitic 6-4 6-4, Fornstedt over Pallada 6-4 6-1 og Torsten Johansson over Torben Ulrich 8-6 9-7. Semifinalerne vandtes af Kurt Nielsen over Haanes 6-4 6-4 og Torsten Johansson over Fornstedt, der havde spillet saa straalende mod Pallada, men var helt ude af det mod sin Landsmand (7-5 6-0).

Der var udsolgt til Finalen, som Torsten Johansson vandt 6-4 12-14

Helge Plougmann

6-4 8-6. I Herredouble kunde Cochet (der var lidt af en Skuffelse) og Torben Ulrich ikke klare Svenskerne Torsten Johansson-Cavalli (6-2 8-10 6-3) og Kurt Nielsen-Børje Fornstedt, der havde vundet det franske Indendørs-Mesterskab sammen, tabte i den andel Halvdel til Mitic-Pallada, som ogsaa var ret suveræne i Finalen mod Harper-Haanes. Dame-Rækkerne var ikke saa interessante, da der manglede udenlandsk Deltagelse. Else Prochownik maatte efter en enkelt Kamp schratte i alle Rækker, og i Mixed-Double var de store Navne blandt Herrerne ugalante nok til ikke at gøre ret meget ved det. En Undtagelse var Torsten Johansson, som sammen med Milly Vagn Nielsen vandt Rækken.

1949 havde kun 7 udenlandske Deltagere. IKurtNiensens Fravær forsvarede hans Davis Cup-Makker Torben Ulrich den nationale Ære og faldt med Hæder i Slutkampen for Torsten Johansson og vandt Herre-Doublen sammen med Jack Harper. Men inden Single-Slutkampen havde Ulrich bl. a. nedlagt Percy Rosberg (6-0 6-1) og Jack Harper (6-0 6-0 på 20 Minutter). I Slutkampen vendt Torsten Johansson med Cifrene 3-6 6-0 4-6 6-0 7-5.

MAGASIN-POKALEN

Da H. I. K. havde faaet sin Tennishal, var det ganske naturligt, at man meget snart tænkte paa at lave en fast, aarlig Indendørs-Turnering i Lighed med B. 93's Shell-Turnering og K. B.s Turnering om Cloc- og Achen-Pokalerne. Magasin-Pokalen blev en af de første af disse Pokaler, velvilligst skænket Klubben af Magasin du Nord. Pokalen blev udsat i Dame-Single i 1938, og den skulde vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt for at blive Ejendom. Resultaterne var:

1938: Else Hollis

1940: Ikke spillet

1939: Else Hollis

1941: Else Prochownik

som derved vandt Pokalen til Ejendom. Om en ny Pokal blev der derefter spillet med følgende Resultater:

1942: Lisa Granholm

1945: Vera Nielsen

1943: Hilde Sperling

1946: Vera Nielsen

1944: Vera Nielsen

som dermed vandt denne Pokal til Ejendom, men atter skænkede Magasin du Nord Klubben en ny Pokal, hvorom der siden har været spillet:

1947: Ikke afholdt

1949: Lisa Gram Andersen

1948: Lisa Gram Andersen

1950: Milly Vagn Nielsen

VALASH-POKALERNE

var en anden af de Pokaler, som blev udsat, da H. I. K. fik sin Hal. Det var Fabrikant A. Randløv Petersen, Royal Appolinaris Co., der skænkede disse smukke Vandrepræmier i 1938. Pokalerne skulde vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt for at blive Ejendom.

Vinderne i de enkelte Aar var:

1938: Einer Ulrich - Niels Kørner	1942: Jannik Ipsen - Per Thielsen
1939: Anker Jacobsen - Niels Kørner	1942: Jannik Ipsen - Per Thielsen
1940: Anker Jacobsen - Niels Kørner	1943: Jannik Ipsen - Per Thielsen
1941: Einer Ulrich - Per Thielsen	

som dermed vandt Pokalerne til Ejendom.

SELECT-FADET

var den tredie af de Vandrepræmier, der blev udsat efter Hallens Aabning. Den blev skænket Klubben i 1938 af Grosserer I. Chr. Christiansen. Skulde vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt.

1938: Anker Jacobsen	1940: Anker Jacobsen
1939: Anker Jacobsen	

som dermed vandt Fadet til Ejendom.

H. I. K.-POKALEN

Udsattes af Brødrene Erik og Poul Henning Jensen i Herre-Single i Aaret 1941 til Afløsning af det af Anker Jacobsen til Ejendom vundne »Select«-Fad. Pokalen skal vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt. Vindere har hidtil været:

1941: Ib Gerdes	1946: Kurt Nielsen
1942: Per Thielsen	1947: Ikke afholdt
1942: Jannik Ipsen	1948: Jannik Ipsen
1943: Helge Johansen	1949: Jannik Ipsen
1944: A. Velchow-Rasmussen	1950: Henning Wiig
1945: Henning Wiig	

H. I. K.-BÆGERET

Vandrepræmie for B-Rækken i Turneringen om H. I. K.-Pokalen. Bægeret er udsat af H. I. K. i 1942 og kan ikke vindes til Ejendom. Vinderne har været følgende:

1942: Dennis Dressing	1947: Ikke afholdt
1943: Ole Hytten	1948: Jacob Larsen
1944: Dennis Dressing	1949: Jørgen Ballhausen
1945: Kurt Nielsen	1950: Leif Truelsen
1946: Jacob Larsen	

EMIGRANT-FADENE

Da Valash Pokalerne blev vundet til Ejendom, var Klubbens Formand, Landsretssagfører Eugen Olsen, saa venlig at skænke en ny Vandrepræmie i denne Række. Det blev ingen Pokaler, men to smukke Fade, der døbtes Emigrant-Fadene. Trods det, at vi var midt i Besættelsen, blev der indgraveret følgende i dem: »Absent friends plate«, til Minde om de mange, der af den ene eller anden Grund havde maattet emigrere til Sverige i Krigens Aar. Ogsaa

disse Fade skal vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt, og Vinderne har hidtil været:

1944: Jannik Ipsen - Per Thielsen	1947: Ikke afholdt
1945: Einer Ulrich - A. Velschow-Rasmussen	1948: Erik Bjerre - Henning Wiig
1946: Jannik Ipsen - Per Thielsen	1949: Jannik Ipsen - Per Thielsen
	1950: Erik Bjerre - Henning Wiig

HEIMBÜRGER-POKALEN

I 1925 udsatte Juvelerer Fritz Heimbürger, der igennem mange Aar havde været Klubbens Præmieleverandør, som han var det til en Række af Sportsklubber, en Pokal som Vandrepræmie i Herre-Single, Handicap. Pokalen skulde vindes 3 Gange i Træk eller 4 Gange ialt for at blive Ejendom, og den fik en lang Løbetid, før disse Betingelser blev opnaaet af Aage Sejer Hansen, der i 1944 vandt Pokalen til Ejendom. Det var dog lidt af et Tilfælde, at Pokalen kom til at løbe saa mange Aar, thi Finn Bekkevold, som vandt den i 1931, 1934 og 1935, var Storfavorit i 1937, hvor han bl. a. slog Sejer Hansen, men da han skulde være Soldat næste Dag, maatte han forcere sine Kampe igennem og spillede Finalen mod Jannik Ipsen en Søndag Aften som sin tredie Kamp. Det var dog for meget, og ved sin Sejr forlængede Jannik Ipsen Pokalens Levetid med hele 7 Aar. Pokalen har Inskriptioner paa følgende Vindere:

- 1925: Søren Leth
- 1926: Søren Leth
- 1927: Alf Nilsson
- 1928: Einer Ulrich
- 1929: E. Kaifer Nielsen
- 1930: H. C. Andersen
- 1931: Finn Bekkevold
- 1932: J. Hollænder
- 1933: Cai Ingerslev Nielsen
- 1934: Finn Bekkevold
- 1935: Finn Bekkevold
- 1936: Aage Sejer Hansen
- 1937: Jannik Ipsen
- 1938: Per Thielsen
- 1939: Einer Ulrich
- 1940: Einer Ulrich
- 1941: Aage Sejer Hansen
- 1942: Aage Sejer Hansen
- 1943: Poul Dehlholm
- 1944: Aage Sejer Hansen

*Finn Bekkevold ved Afrejsen
til Indien i 1938.*

TROLLE-POKALEN

Da Heimbürger-Pokalen var ude af Sagaen, stod Klubben og manglede en Pokal til den fornemste Række i Klubbens Efteraarsturnering, der i en Aarrække kun hed Heimbürger-Turneringen. Og en saadan Mæcen var ikke svær at finde. En af forrige Generations bedste Spillere, Herluf Trolle, nu velmeriteret Bogtrykker, havde nogle Aar i Forvejen genoptaget Tennisspillet og var nu et ivrigt H. I. K.-Medlem. Hans Iver og Beredvillighed gav sig fornyet Udslag, da han udsatte Trolle-Pokalen, der ligesom sin Forgænger gælder i Herre-Single-Handicap for Klubbens bedste Spillere. Pokalen skal vindes 3 Gange i Træk eller 4 Gange ialt for at blive Ejendom. Vinderne har hidtil været:

1946: E. Kaifer Nielsen

1947: E. Kaifer Nielsen

1948: Helge Behrndt

1949: Poul Dehlholm

1950: Jørgen Ulrich

OLD-BOYS-FADET

I 1942 udsatte H. I. K.s Old-Boys dette smukke Sølvfad som Præmie i Dame-Single i Klubbens Handicaptturnering. Paa Grund af Flygtninge-Okkupation af Hallen blev der ikke spillet om det i 1945. Det skulde vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt.

1942: Jytte Thayssen

1943: Karen Berg

1944: Karen Berg

1945: ikke afholdt

1946: Karen Berg

hvormed den kongelige Skuespillerinde havde erobret det til Ejendom.

DET DANSKE TRÆLASTKOMPAGNIS ÆRESPRÆMIE

Efterhaanden som Klubbens store Efteraarsturnering voksede i Antal af Rækker og i Deltagere, blev Interessen omkring den naturligvis ogsaa større. Dette førte bl. a. til, at Det danske Trælastkompagni, hvortil Brødrene Poul og Erik Henning Jensen havde ganske særlig Tilknytning, var saa venlig at skænke Klubben et Par smukke Ærespræmier i Mixed-Double. En yndig Sølv-Varmtvandskande til Damen og en dejlig Sølvcigaræske til Herren. Disse Ærespræmier skal vindes 3 Gange i Træk eller 4 Gange ialt for at blive Ejendom. Vindere har hidtil været:

1942 Gerda Münster-Einer Ulrich

1943 Jonna og Erik Cohen

1944 Lis Jacobsen-Ib Alvin

1945 Ikke afholdt

1946 Ulla Ulrich-Per Thielsen

1947 Birthe Behrndt-Poul Hornemann

1948 Lisa Gram Andersen-Erik Cohen

1949 Else Prochownik-Poul Dehlholm

1950 Else Prochownik-Poul Dehlholm

HANDI-POKALEN

Udsat i 1942 af Klubben i Efteraars-Handicap-Turneringen, gældende for Spillere fra scratch til plus 40 (som Pendant til Trolle-Pokalen for Spillere fra scratch til minus 40). Pokalen skal vindes 3 Gange i Træk eller 5 Gange ialt for at blive Ejendom. Den har haft følgende Vindere:

1942: Herluf Trolle

1943: Claus Allan Christensen

1944: Jørgen Brabrand

1945: Ikke afholdt

1946: Poul Nielsen

1947: Jørgen Ballhausen

1948: Christian Islef

1949: Søren Højbjerg Pedersen

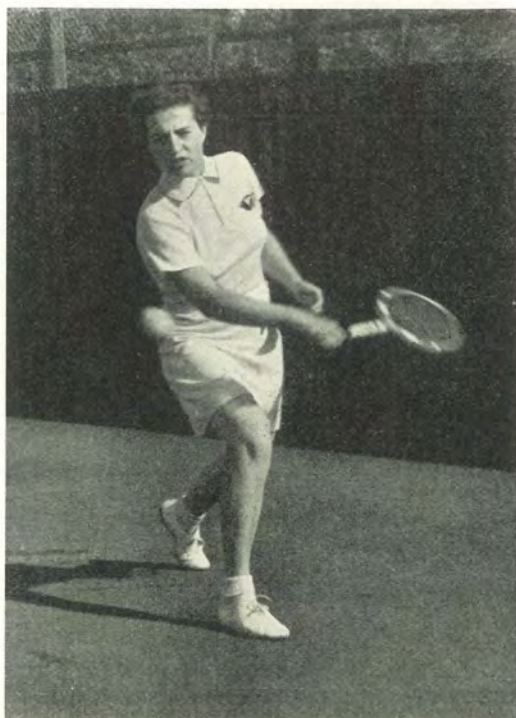
1950: René Dupont

NORNE-FADET

Udsat i 1949 af Th. Balling og Frue som Vandrepræmie i Dame-Single i Efteraarets Handicap-Turnering til Afløsning af det i 1947 til Ejendom vundne Old-Boys-Fad. Det skal vindes 3 Gange i Træk eller 4 Gange ialt.

1949: Agnete Rich

1950: Bergliot Mathiesen

B. B. - PRÆMIEN

indstiftedes i 1949 af Fru Birte Bruun, som syntes, det var Synd, at der i Turneringen om Magasin-Pokalen ikke var en B-Række for Damerne, naar Herterne havde deres B-Række om H. I. K.-Bægeret. Hun lovede derfor at udsætte en Præmie hvert Aar i denne nye Række. Det første Aar var det et Sølvfad, det andet en Sølvlysestage.

1949 Agnete Rich

1950 Agnete Rich

Milly Vagn Nielsen, der var den store Sensation i Jubilæumsturneringen 1950.

H. I. K.s MESTERSKABER

Herre-Single:

1903: Hans Bekkevold	1927: Henning Larsen
1904: Hans Bekkevold	1928: Henning Larsen
1905: Hans Bekkevold	1929: Einer Ulrich
1906	1930: Einer Ulrich
1907	1931: Einer Ulrich
1908	1932: Einer Ulrich
1909: C. Eberth	1933: Einer Ulrich
1910: Jacob Phister	1934: Einer Ulrich
1911	1935: Einer Ulrich
1912: Johs. Sjødring	1936: Finn Bekkevold
1913	1937: Søren Leth
1914	1938: Finn Bekkevold
1915: Henning Larsen	1939: Helge Plougmann
1916: Henning Larsen	1940: Helge Plougmann
1917: Henning Larsen	1941: Helge Plougmann
1918: Henning Larsen	1942: Helge Plougmann
1919: Henning Larsen	1943: Helge Plougmann
1920: Henning Larsen	1944: A. Velschow-Rasmussen
1921: Henning Larsen	1945: Einer Ulrich
1922: Henning Larsen	1946: Jannik Ipsen
1923: Axel Sperling	1947: Jannik Ipsen
1924: Henning Larsen	1948: A. Velschow-Rasmussen
1925: Henning Larsen	1949: Per Thielsen
1926: Henning Larsen	1950: Jannik Ipsen

Dame-Single:

1909 Frk. Overbech	1927 Inga Sperling
1910	1928 Inga Sperling
1911	1929 Else Stöckel
1912 E. Pontoppidan	1930 Else Stöckel
1913	1931 Else Stöckel
1914	1932 Else Stöckel
1915	1933 Else Stöckel
1916	1934 Ulla Ulrich
1917	1935 Else Hollis
1918	1936 Else Hollis
1919	1937 Else Hollis
1920 Margrethe Kähler	1938 Else Hollis
1921 Jutta Steenberg	1939 Else Hollis
1922 Margrethe Kähler	1940 Else Prochownik
1923 Inga Sperling	1941 Else Prochownik
1924 Inga Sperling	1942 Lisa Granholm
1925 Inga Sperling	1943 Lisa Granholm
1926 Inga Sperling	1944 Lisa Gram Andersen

1945	Lisa Gram Andersen	1948	Lisa Gram Andersen
1946	Else Prochownik	1949	Lisa Gram Andersen
1947	Else Prochownik	1950	Lisa Gram Andersen

Herre-Double:

1905	C. Eberth-I. Lambrechtsen	1928	Axel og Svend Sperling
1906		1929	Einer Ulrich-C. Ingerslev Nielsen
1907		1930	Ikke afholdt
1908		1931	Einer Ulrich-Axel Sperling
1909	C. Eberth-E. Erslev	1932	Einer Ulrich-Axel Sperling
1910	Jacob Phister-	1933	Einer Ulrich-Svend Sperling
1911		1934	Finn Bekkevold-C. Ingerslev Nielsen
1912	Johs. Sødtring-P. Wroblewski	1935	Einer Ulrich-Finn Bekkevold
1913		1936	Einer Ulrich-Finn Bekkevold
1914		1937	Einer Ulrich-Finn Bekkevold
1915		1938	Einer Ulrich-Finn Bekkevold
1916		1939	Einer Ulrich-Helge Plougmann
1917		1940	Jannik Ipsen-Per Thielsen
1918		1941	Jannik Ipsen-Per Thielsen
1919		1942	Jannik Ipsen-Per Thielsen
1920	HenningLarsen-Axel Sperling	1943	Helge Plougmann-Kaj Bjørn Hansen
1921		1944	Einer Ulrich-A. Velschow-Rasmussen
1922	Henning Larsen-Bo Gjessing	1945	Jannik Ipsen-Per Thielsen
1923	Guido Brandt-Axel Sperling	1946	Jannik Ipsen-Per Thielsen
1924	Guido Brandt-Axel Sperling	1947	Jannik Ipsen-Per Thielsen
1925	Axel og Svend Sperling	1948	Jannik Ipsen-Per Thielsen
1926	Guido Brandt-Axel Sperling	1949	Kaj Bjørn Hansen-Erik Lindstrøm
1927	Henning Larsen-Alf Nilsson	1950	Kaj Bjørn Hansen-Mogens Felsby

Dame-Double:

1934	FreddyArendrup-Ulla Ulrich	1943	Lisa Granholm-Barbara Plougmann
1935	Ikke afholdt	1944	Ikke afholdt
1936	Else Hollis-Inger Hartz	1945	Lisa Gram Andersen-Gerda Münster
1937	Else Hollis-Ulla Ulrich	1946	Else Prochownik-Inger Hartz
1938	Lisa Granholm-Kirsten Bogason	1947	Dora Dahl-Barbara Plougmann
1939	Lisa Granholm-Inger Hartz	1948	Lisa Gram Andersen-Milly Vagn Nielsen
1940	Dora Dahl-Jutta Werner Jacobsen	1949	Dora Dahl-Else Prochownik
1941	Else Prochownik-Barbara Plougmann	1950	Dora Dahl-Else Prochownik
1942	Lisa Granholm-Barbara Plougmann		

Mixed-Double:

1911	Fru Staal-P. Wroblewski	1915	
1912		1916	
1913		1917	
1914		1918	

1919		1935	Else Hollis-Sv. Sperling
1920		1936	Else Hollis-Søren Leth
1921		1937	Else Hollis-Søren Leth
1922		1938	Else Hollis-Søren Leth
1923		1939	Udsat
1924		1940	Else Prochownik-Helge Plougmann
1925	Inga og Axel Sperling	1941	Lisa Granholm-Jannik Ipsen
1926	Inga og Axel Sperling	1942	Lisa Granholm-Jannik Ipsen
1927	Ulla Meyer-Henning Larsen	1943	Lisa Granholm-Jannik Ipsen
1928	Inga og Axel Sperling	1944	Lisa Gram Andersen-Jannik Ipsen
1929	Else Stöckel-Cai Ingerslev Nielsen	1945	Lisa Gram Andersen-Jannik Ipsen
1930	Else Stöckel-Einer Ulrich	1946	Else Prochownik-Per Thielsen
1931	Else Stöckel-Einer Ulrich	1947	Lisa Gram Andersen-Jannik Ipsen
1932	Else Stöckel-Søren Leth	1948	Lisa Gram Andersen-Jannik Ipsen
1933	Else Stöckel-Søren Leth	1949	Lisa Gram Andersen-Jannik Ipsen
1934	Ulla og Einer Ulrich	1950	Lisa Gram Andersen-Jannik Ipsen

Pige-Single:

1928	Ragna Seneca Andersen	1940	Gertrud Holger Jensen
1929	Ragna Seneca Andersen	1941	Jytte Thyssen
1930		1942	Jytte Bagger
1931		1943	Margit Schmidt
1932		1944	Lise Barmwater
1933	Elin Lønberg	1945	Lise Barmwater
1934	Birte Tuxen	1946	Lise Barmwater
1935	Birte Tuxen	1947	Ruth Nielsen
1936	Birte Hven	1948	Sigrid Holst Andersen
1937	Anne Lise Eschou Møller	1949	Sigrid Holst Andersen
1938	Anne Lise Eschou Møller	1950	Eisebeth Lund
1939	Birte Alg		

JUNIOR-MESTERSKABER

Drenge-Single:

1925	Erik Kaifer Nielsen	1938	Mogens Hansen
1926	Alf Nilsson	1939	Poul Hornemann
1927	Erik Kaifer Nielsen	1940	Poul Hornemann
1928	Erik Kaifer Nielsen	1941	Herluf Arendrup
1929	H. C. Andersen	1942	Alex Schou
1930		1943	Torben Ulrich
1931		1944	Jørgen Nielsen
1932		1945	Thomas Larsen
1933		1946	Torben Ulrich
1934	Aa. Sejer Hansen	1947	Jacob Larsen
1935	Aa. Sejer Hansen	1948	Jacob Larsen
1936	Per Thielsen	1949	Jacob Larsen
1937	Jannik Ipsen	1950	Jørgen Ulrich

OLD BOYS-MESTERSKABER

Der har i Aarenes Løb været en Old Boys Single-Række af og til, men Mesterskabet blev først indstiftet i 1947.

1947 Preben Schow
1948 Einer Ulrich

1949 Knud Mörck
1950 Otto Sørensen

Nedennævnte H. I. K.ere har repræsenteret

DANSK LAWN-TENNIS FORBUND I LANDSKAMPE:

Herrer:

Herluf Arendrup
Finn Bekkevold
Mogens Franck*)
Kaj Bjørn Hansen*)
Jannik Ipsen
Jacob Larsen*)
Henning Larsen
Jørgen Møller*)
Søren Højberg Pedersen*)
Helge Plougmann
Per Thielsen

Einer Ulrich
Torben Ulrich
Jørgen Ulrich*)
A. Velschow-Rasmussen
*) for Juniores.

Damer:

Lisa Gram Andersen
Else Prochownik
Gutte Roll
Hilde Sperling
Inga Sperling

Nedennævnte H. I. K.ere er Indehavere af et eller flere af DANSK LAWN-TENNIS FORBUNDS MESTERSKABER:

Herrer:

Herluf Arendrup*)
Finn Bekkevold
Mogens Franck*)
Kaj Bjørn Hansen
Poul Hornemann*)
Jannik Ipsen
Sv. Otto Lange*)
Jacob Larsen*)
Søren Højberg Pedersen*)
Helge Plougmann
Ib Rasmussen*)
Per Thielsen
Einer Ulrich
Torben Ulrich
Jørgen Ulrich*)
Arne Velschow-Rasmussen

Damer:

Lisa Gram Andersen
Jytte Bagger*)
Lise Barmwater*)
Dora Dahl
Vera Forum
Agnete Friis
Annelis Holger Jensen*)
Gertrud Holger Jensen*)
Milly Vagn Nielsen
Ruth Nielsen*)
Barbara Plougmann
Else Prochownik
Gutte Roll
Inga Sperling
Hilde Sperling
Jutta Steenberg
Jytte Thyssen*)

*) for Juniores.

P. S. Som Læserne vil have bemærket, er der en Del Aarstal i disse Oversigter, der mangler Vindernes Navne. Klubbens Spilleudvalg vil være taknemlig for enhver Oplysning, der kan opklare, hvem der har vundet de manglende Mesterskaber, men Redaktionen af dette Værk har — desværre — ikke kunnet komme det nærmere.

TENNIS-SPILLEUDVALG

Til at lede Tennisafdelingen har Klubben fra sin Start haft en Tennisinspektør. I de første Aar var han alene om at ordne de faa Turneringer, der blev afholdt, men efterhaanden som Klubben voksede, oprettede man et Tennisudvalg, der til at begynde med bestod af 3, senere af 5, og i Øjeblikket har vi vist 7 Medlemmer i det siddende Spilleudvalg, og det er forsaavidt ikke Spor for mange, naar man ser paa de omfattende Arrangementer, som Hel-aarsdriften i Tennisafdelingen omfatter.

Det vil føre for vidt at bringe alle Navnene paa de mange, der i Aarenes Løb har siddet i Klubbens forskellige Spilleudvalg og gjort et stort og paaskønnelsesværdigt Arbejde i Klubbens Tjeneste, men Tennisinspektørerne har siden 1913 været: Knud Hoeck, Wm. Izard, Edgar Forum, Svend Hersting, Guido Brandt, Einer Ulrich, Sv. Allin, Tage Thiesen og Erik Henning Jensen.

I 1938 knyttede Udvalget for første Gang en Dame til det daglige Arbejde. Det var Ebba Thielsen, der i en Aarrække var Udvalget til stor Hjælp, ikke alene ved at tage sig specielt af Damerne, men ogsaa ved sin Indsigt i dansk Tennis i Almindelighed.

Foruden Fru Thielsen er der særlig fire Navne blandt de mange, skiftende Spilleudvalgsmedlemmer, som maa nævnes her i Jubilæumsskriftet. Det er Guido Brandt, der emigrerede fra Rusland og kom hertil i 1920, og som foruden i sin Tennisinspektørtid gjorde et stort Arbejde i Spilleudvalget. Ogsaa som aktiv Spiller hørte Brandt til Klubbens førende, indtil en Hjertefejl tvang ham til at holde op, og dermed gled han ud af Klublivet. Denne Hjerte-

Ebba Thielsen

Guido Brandt

Jørgen Rich

Jørgen Brabrand

Ib Rasmussen

E. Henning Jensen, Formand

Poul Dehlholm

Frede Christiansen

Birte Bruun*)

*) knyttet til Spilleudvalget som Damernes Repræsentant.

Per Hven

fejl var Aarsagen til Brandts alt for tidlige Død i 1949.

Per Hven er det andet Navn, der bør huskes. Det var paa hans Skuldre, at det daglige Arbejde i Klubbens Tennisafdeling hvilede i mange Aar og under skiftende Tennisinspektører. Paa sin stille Maade nussede han rundt paa Kontor og Baner og ordnede alt det, som andre ikke gad tage sig af — og meget mere.

Den tredie er Eric Beyer. Beyer sad kun i kort Tid i Bestyrelse og Spilleudvalg, men der straaled et herligt Initiativ ud af ham. Der var Skub i de Ting, han havde med at gøre, og han var den, der først og fremmest har Æren for, at Tanken om Opvissningsbanen paa Almevej blev

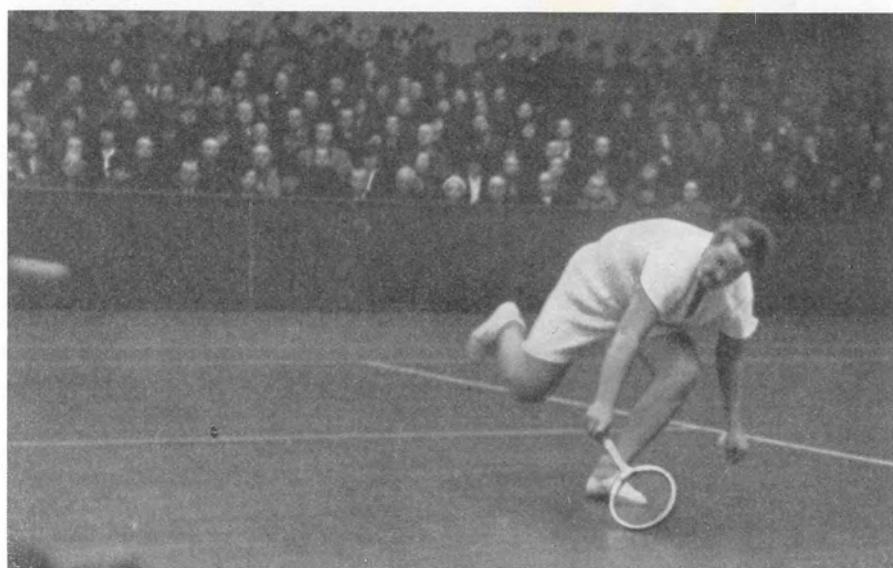
taget op og blev en Realitet.

Og endelig den fjerde — Jørgen Rich — der er Medlem af det nu siddende Spilleudvalg og har været med i Klubbens Tennisedelse de sidste 10—12 Aar. Foruden at deltage i det almindelige Spilleudvalgsarbejde har Rich været en fremragende Turneringsleder bl. a. ved Klubbens store internationale Turneringer, et Arbejde, som han har høstet stor Anerkendelse for blandt saavel de udenlandske som de danske Deltagere.

TENNIS-TRÆNERE

Beretningen om Klubbens Tennisafdeling gennem Aarene kan ikke slutes, uden at vi nævner de professionelle Tennistrænere, som i Aarenes Løb har været knyttet til Klubben, og som har været med til at lære de nye Junior-medlemmer de første svære Begyndelsesgrunde, hjulpet ældre Medlemmer i Gang efter mindre Hvilepauser, eller blot motioneret med dem, der spillede paa Tider, hvor det var vanskeligt at skaffe andre Partnere.

Bajuz, der nu virker i S. I. F., var den første af dem, senere kom Gutte Roll, og — i en kort Tid — Agnete Rich. Begge Damerne indførte Holdtræningen. Fru Roll den rytmiske — og baade Klubben og de selv havde stor Glæde af denne Træningsform, der udelukkende omfattede Juniorerne. Samtidig med Fru Roll kom den gamle Danmarksmester Axel Petersen, der har virket i Klubben siden, men efterhaanden som Klubben voksede, har vi i flere Perioder haft to Trænere. Der var Kalle Schrøder, dog kun en ganske kort Tid, og de to Franskmænd J. J. Jabert og Maurice Salles.

*Øverst: Kollektiv Tennisinstruktion.
Nederst: Kalle Schrøder, da han var tykkest, i Aktion i en overfyldt Hal.*

FODBOLD-SPILLEUDVALGET

Harry Stolle

Ivan Jessen

*Hereward Bolton
(Formand)*

Axel Bille Jensen

Torben Jantzen

Tage Kliim

H. I. K.'s Fodbold

»FORHANDLINGS-PROTOKOLLEN FRA 1900 TIL 1905 for Hellerup Idrætsklubs Matchkomité« er bevaret, og den er i de første Aar ført ret nøjagtigt. Ved det »1ste Møde«, Foraaret 1901, der afholdtes hos Bogholder SCHULTZ, Strandvej 102, blev de forskellige Funktioner indenfor Matchkomiteen tildelt Medlemmerne. Som Formand valgtes ERNST SCHULTZ, som Sekretær OTTO SCHIERBECK, Leder af Fodboldspillet stud. art. POUL RASMUSSEN, Leder af Atletik Bogholder FERDINAND PETERSEN, Leder af Gymnastik CHR. WILLER og som Leder af Junior-Spillet Kontorist BARTHURIN HARTHIMMER.

Ved 2. Møde udtoges Deltagerne til en Klubkonkurrence i Atletik. De vindende i de forskellige Øvelser skulde deltage i en Idrætsfest, der agtedes afholdt paa Boldklubben af 1893's Bane af Dansk Athletik Union.

Ved det 3. Møde efter Klubkonkurrencen udtoges Deltagerne til Idrætsfesten paa 93's Bane. Det blev: 400 m Løb: Ernst Schultz, Kai A. Warmann og Harthimmer. 100 m Løb: Ferd. Petersen, Harthimmer, Warmann og Schultz. 110 m Hækkeløb: Ferd. Petersen. Staaende Højde- og Længdespring

samt med Tilløb: Ferd. Petersen. Hammerkastning: Otto Schierbeck. Stangstyrning: E. Schultz. Discos: E. Schultz. Stangspring: Chr. Willer. To Stafethold sammensattes af Schultz, Ferd. Petersen, Holger Møller og Constantin (Conne) Eberth samt M. Harthimmer, Warmann, Poul Rasmussen og O. Schierbeck. Til 1600 m Løb udtoges Poul Krüger. Det vedtoges, at Startpengene skulde betales af Klubben. Resultaterne af Deltagelsen bringer Protokollen ikke.

Ved det 4. Møde udtoges et Juniorhold til Fodboldkamp mod Københavns Fodsports Forenings Ungdomsskole. Spillernes Navne er der i Protokollen reserveret Plads til, men de er blot aldrig skrevet. Resultatet af denne H. I. K.s første officielle Fodboldkamp bringes desværre heller ikke.

Ved det 5. Møde udtoges Hold til Idrætsfest i Malmø, og ved det 6. Møde udtoges et Seniorhold til en Fodboldkamp med Østerbros Boldklub. Følgende 10 Navne er angivet:

Appelrod Larsen

Otto Schierbeck - Poul Krüger

M. Harthimmer - E. Schultz

F. Petersen - K. Hansen - C. Eberth - Louis Schiller - Magnus Lemche

Forhaabentlig var Holdet fuldtalligt til Kampen. Resultatet vides ikke.

Som man ser af Sommeren 1901's første Idrætsarbejde er det de samme Navne, der ustandselig gaar igen. Idrætsmænd dengang var ualmindelig alsidige.

Ved den halvaarlige Generalforsamling den 26. 10. 1901 valgtes ny Matchkomité bestaaende af:

Formand: E. Schultz

Sekretær: P. Sigwardt

Tennis: Holger Møller

Gymnastik: Poul Paul-Petersen

Atletik: Ferd. Petersen

Fodbold: Magnus Lemche

Junior Fodbold: O. Heckcher

Junior-Fodboldtræningen blev nu lagt i faste Rammer, idet der trænedes hver Søndag fra Kl. 4 til 5 under følgende Herrers Opsyn og Vejledning: Juniorinspektør O. Heckcher, Poul Paul-Petersen og Magnus Lemche, suppleret med P. Sigwardt.

Søndag den 3. November Kl. 11 paa H. I. K.s Bane spillede mod Boldklubben Frem's 2. Hold. Holdet var: Appelrod Larsen, O. Schierbeck, August Lange, Heckcher, Holger Møller, Poul Paul-Petersen, P. Rasmussen, Harthimmer, E. Schultz, L. Schiller og M. Lemche. Resultatet blev, at Frem vandt 14-1.

Samme Dag spillede H. I. K.s 2. Juniorhold mod Birkerød Latinskole paa

K. B.s Bane Kl. 9½ med følgende Hold: Robert Hansen, Knud Fussing, Poul Krüger, Erik Rasmussen (Frederikkevej), Conne Eberth, Jørgen Haunstrup, Henry Rasmussen, Adolph Frederiksen, Erik Rasmussen (Stengaards Allé), Heckcher og Wilhelm Hansen. Resultatet af denne Kamp vides ikke, men paa dette Hold debuterede Adolph Frederiksen 13¾ Aar gammel. Hvor mange Kampe, Adolph Frederiksen har spillet for H. I. K., bliver aldrig opklaret, men endnu i 1938 var han aktiv.

At Adolph Frederiksen var ivrig til at træne fremgaar af Protokollen, da han sammen med Erik Rasmussen (ham fra Frederikkevej) og Johannes Høyrup fik Præmie for flink Træning.

Hele Efteraaret spillede flittigt, Sæsonen udendørs var først forbi ind i December, hvorefter der dyrkedes Gymnastik paa Schou og Trolles Skole (Bernadotteskolen, Hellerupvej).

1902.

Sæsonen startede udendørs i April Maaned. Ved den halvaarlige Generalforsamling var Ernst Schultz blevet genvalgt som Formand for Matchkomiteen, medens Conne Eberth var blevet Fodboldinspektør. Allerede i dette Foraar kneb det med at faa kvalificerede Juniortrænere, og man forsøgte at faa Bestyrelsen til at gaa ind paa at engagere en professionel Træner.

Om Efteraaret deltog H. I. K.s I. Hold i en af Danske Atletikklubber arrangeret Fodboldturnering.

12. Oktober	mod Sparta	vundet	8—0
19. »	» K. F. U. M.	»	6—0
26. »	» A. I. K.	»	8—1
2. November	» Urania	»	7—2
9. »	» Sparta II	tabt	1—2 efter Omspil
16. »	» K. F. F. II.	»	3—6
23. »	» K. F. F. I.	vundet	10—2
30. »	» Go-on	tabt	3—9

7. December mod Freja, intet Resultat i Protokollen, ligesom den endelige Placering i Turneringen ikke staar anført. Man lægger Mærke til, at der blev scoret mange Maal dengang.

Klubbens I. Hold var i 1902 for det meste:

Appeldorn Larsen

M. Harthimmer - Poul Krüger

Holger Møller - Ernst Schultz - Poul Paul-Petersen

Poul Rasmussen - Schierbeck - Conne Eberth - Louis Schiller - M. Lemche

Holdfører, eller Partifører som det hed, var Schultz eller Harthimmer. Appeldorn Larsen stod paa Maal hele Sommeren. Senere kom mange forskellige paa Maal. Flest Kampe stod V. Jackson. Af andre Spillere kan nævnes: Chr.

Erik Steenstrup

Hansen, O. Heckcher, P. Buch (c. h.), P. A. Wiedemann, Georg Nielsen, Th. Eberth, Robert Hansen.

Paa Juniorholdet kom Navne frem som Jørgen Haunstrup og Erik Steenstrup. Sidstnævnte er jo et Kapitel for sig. Født den 16. 8. 1891 er han her i Jubilæumsaaret stadig aktiv, altsaa 59 Aar gammel. Hvad Erik Steenstrup har betydet for Klubben kan slet ikke siges; baade som Spiller og i Spilleudvalg har han gjort en storartet Indsats.

Atletik og Svømning blev stadig dyrket. Eksempelvis kan fremhæves, at ved en Klubkonkurrence løb Ernst Schultz 100 m paa 11,2 Sekunder. Conne Eberth brugte 11,4 Sekunder.

I Svømning havde Klubben en Dygtighed i Kai Allen, der svømmede 100 m Rygsvømning. Han blev bl. a. Nr. 2 i D. I. F.s aarlige Svømmekonkurrence den 30. Aug. 1903

Allerede denne Sommer kneb det for Atletikken, idet Bestyrelsen nægtede at bevilge Penge til Anskaf-

felse af nye Redskaber, men efter lange Forhandlinger bevilgedes 15 Kr.

Bedst gik det i Svømning, hvor H. I. K. i Dansk Idræts Forbunds aarlige Svømmekonkurrence opnaaede følgende Resultater:

100 m Rygsvømning: Aage Paul-Petersen Nr. 3.

100 m for Juniorer: Theodor Voegtle Nr. 1.

Der stilledes med 2 Vandpolohold, der blev henholdsvis Nr. 2 og 3. Endvidere blev paa Charlottenlund Badeanstalt i

100 m Rygsvømning Kai Allen Nr. 1 og i

100 m Brystsvømning H. Saxtorph Nr. 1.

De modtog begge et Sølvbæger af Dansk Athletikforbund.

H. I. K.s I. Seniorhold spillede mange Kampe, men ikke i nogen Turnering. Holdet saa saaledes ud:

Aage Paul-Petersen

Poul Krüger - Georg Nielsen

Otto Schierbeck - Ernst Schultz - Poul Paul-Petersen

Poul Hven - Wiedemann - Conne Eberth - E. B. Cruse - M. Harthimmer

Reserver: J. C. Jacobsen, P. G. U. Buch, Knud Fussing, H. Saxtorph, Chr. Hansen.

Klubben havde to Seniorhold og to Juniorhold i denne Sæson.

1904—1915

I 1904 mistede H. I. K. sin Fodboldbane paa Strandmarken, og Klubben havde derefter ingen Fodboldafdeling i Aarene 1904-1912.

I 1912 var der imidlertid under Navnet »Hellerup Boldklub« stiftet en ren Fodboldklub, som af Vognmand Lars Olsen, Havsgaard, havde lejet en Mark ved Tuborgvej til Fodboldbane. I 1913 sammensluttedes H. I. K. og H. B., og der erhvervedes en Mark ved Tranegaardsvej til Fodboldbane for de sammensluttede Klubbers Fodboldafdeling.

Om H. B.s og H. I. K.s Fodboldspilleres sportslige Præstationer i Aarene 1912-1915 henvises til Fremstillingen i det historiske Afsnit, Side 49-54.

Holdet til Indvielseskampen af Banen paa Phistersvej 1915. Staaende: Erik Steenstrup, Aage Hundahl, Erik Nyholm, Hjalmar Jørgensen. Siddende: A. Frederiksen, L. K. Larsen, K. E. Hoeck, T. Frederiksen, Jens Viggo Andersen, Henri Vieux og Sv. Mejlbo.

1915 OG FØLGENDE AAR

Gentofte Kommunes sportsinteresserede Ungdom har med Glæde konstateret, at de ledende Mænd i Kommunalbestyrelsen stedse har vist en endog stor Interesse for Sportens Trivsel i Kommunen. Det var et overordentligt stort Skridt, der blev foretaget i 1912, da det daværende Gentofte Sogneraad med Oberst PARKOV i Spidsen vedtog Anlæggelsen af et stort Idrætsanlæg paa Maglemosen ved Phistersvej, og stor var Glæden, da Hellerup Idrætsklub i 1915 ved et stort Stævne indviede dette Anlæg.

Indvielseskampen blev spillet mellem Førsteholdene fra Skovshoved Idrætsforening og H. I. K., og vort Hold saa saaledes ud:

Aage Hundahl - Kaj Larsen - Hj. Jørgensen - Henri Vieux - A. Frederiksen
Erik Nyholm - Jens Viggo Andersen - Erik Steenstrup
Torben Frederiksen - Knud Hoeck
Sven Mejlbo
Reserver: C. J. Dideriksen, Kaj Lemche, Kay Kästel

Resultatet af Kampen blev, at H. I. K. vandt med 2 Maal mod 1.

Med den daværende Fodboldinspektør, Torben Frederiksen, som primus motor maatte man lægge sig i Selen for at udfylde Rammerne til en Storklub.

Stort Fremsyn viste de ledende Mænd dengang ved at starte Pokalturneringen for Skoler i Gentofte Kommune. Gennem denne Turnering har H. I. K. sammen med Skoleautoriteterne udført et stort Arbejde for at fremme Fodboldsporten i Kommunen, og i de følgende Aar har Ungdommen fra denne Turnering stadig meldt sig under H. I. K.s Farver, hvor de yderligere har haft Lejlighed til at udvikle deres Evner for Fodbold.

Fra at være Deltager i den lille lokale Turnering »Nordre Birks Boldspil Union« vendte man nu Blikket mod Storkøbenhavn og søgte Optagelse i K. B. U. I den første Turnering i K. B. U. 1915—16 anmeldte Klubben to Seniorhold i B-Rækken samt 3 Juniorhold. Disse Hold fik nu Lejlighed til at prøve Kræfter med vel nok Danmarks dygtigste Fodboldungdom, og det satte hurtigt sine Spor indenfor Arbejdet i H. I. K.

Det vil maaske interessere adskillige at høre Navnene paa de 11 H. I. K.ere, som debuterede i K. B. U.s Turnering den 5. Oktober 1915 mod »Union« paa Fælleden. Holdet regnet fra Maal til venstre wing: Sven Mejlbo, Kn. Hoeck, Torben Frederiksen, Robert Hansen, J. V. Andersen, Kaj Larsen, C. J. Dideriksen, Aage Hundahl, Henri Vieux, Erik Steenstrup og Eigil Rekling.

II Senior stillede op med følgende Spillere: Einar Daugaard; Axel Holm og Erik Nyholm; Ove Holm, Otto Jacobsen og Kaj Lemche; Adolph Frederiksen, Kay Kästel, Helge Hassel, Vald. Groot og Svend Groot.

I Junior saa saaledes ud: Einar Larsen; Eigil Olsen og Freidorf Andersen;

*Torben Frederiksen med vort 4. Juniorhold til Turneringskamp paa K. B.s Bane 1918.
Siddende tv. Højesteretssagfører Felix Vang.*

Knud Rekling, Robert Frederiksen, Arne Andersen; Lykke Rossing, Vagn Holbøll, Maurice Dideriksen, Poul Andersen og Carl Anton Jensen.

1918 bestod H. I. K.s Førstehold af følgende Spillere:

Kaj Olsen, Eugen Olsen, Knud Hoeck, Torben Frederiksen, Axel Holm, Kaj Larsen, Adolph Frederiksen, Carl Anton Jensen, Erik Steenstrup,
Ernst Weis og Jens Bille.

I K. B. U.-Turneringen 1918—19 lykkedes det for første Gang H. I. K. at vinde en K. B. U.-Række, nemlig IV Junior. Da Hovedparten af disse Juniorer senere kom paa H. I. K.s Førstehold, kan det forstaas, at en Klubs Fremtid beror paa dens Juniorafdeling. Se blot Navnene: Knud Sørensen; Aage Krøll og Felix Vang; William Kirkland, Gunnar Hansen, Johannes Madsen; Louis Olsen, E. Manza, Chr. Damgaard Larsen (Kollega), Holger Johansen og Eivind Andersen. Reserver var: Chr. Bach, Helge Jensen, Olaf Petersen (Tist), Poul Flemming Møller, Henry Nilsson, Ernst Nielsen, Børge Rosenwald, Preben Schmidt og Arne Jæger.

Seniorholdenes Bedrifter i Begyndelsen af H. I. K.s Tilværelse i K. B. U. var nogenlunde. I 1915—16 blev Førsteholdet Nr. 3 efter »Velo« og KFUM. Men i 1919—20 og 1920—21 havnede Holdet paa Sidstepladsen. Efter de gode Forhold, Klubben arbejdede under, kunde de daarligt være denne Placering bekendt.

Arnold Jensen

III Senior vandt dog Seniorrække A III i Sæsonen 1920—21 med følgende Spil-
lere: Edmund Olsen; Frode Andersen og
Arnold Jensen; Ernst Olsen, Svend Aage
Mortensen og Kaj Petersen; Axel Mar-
cussen, Joh. Christoffersen, Laurits An-
dersen, Erik Wodschow og Stefan Skotner.

Samme Sæson vandt IV Junior igen
Turneringen med følgende Hold: Jørn
Schäfer; Leif Gulmann og Johannes Mid-
delboe; Alex Prange, Svend Thomas og
Ivar Andersen; Henry Jensen, Holger Jo-
hansen, Carl Nissen, Harry Petersen og
Leslie Bolton.

Sæsonen 1921—22 blev et godt Aar.
Nu tog I Senior sig sammen og vandt for
første Gang den københavnske A-Række.

Endvidere vandt III Senior og II Junior. I Hold havde følgende Udseende:
Reinholdt Sylvander; Robert Hansen og Carl Johan Dideriksen; Jens Viggo
Andersen, Carl Anton Jensen og Jens Tranekjær; Adolph Frederiksen, Erik
Gümoes, Erik Steenstrup, Børge Kongsted og Kai Larsen.

I 1923—24 vandt III Senior igen Turneringen med følgende Hold: Knud
Jørgensen; Einar Jørgensen og Svend Johansen; Arthur Ingerslev, Helmer Jo-
hansen og Peder Madsen; Axel Marcussen, Adam Weis, Harry Kjær, Henry
Karlson og Erik Wodschow.

Atter var der nogle Aars Stagnation. Men det gode Arbejde i Juniorafde-
lingen bar nu omsider Frugt. Med følgende Hold vandtes den københavnske
A-Række 1927—28: Henry Schnabelrauch; Poul Petersen og Per Kjærgaard;
William Kirkland, Arnold Jensen og Louis Olsen; Einar Nilsson, Oscar Olsen,
Reinholdt Sylvander, Knud Sørensen og Eivind Andersen. Reserver var:
Claude Vincent og Mogens Larsen.

Holdet skulde spille Kvalifikationskamp mod Fremad A, men tabte allerede
den første Kamp med 3—1. Holdet viste imidlertid, at det havde Rygrad, og
ved energisk Træning — under Ledelse af den udmærkede Træner, den ufor-
lignelige Emil Asmussen — vandtes A-Rækken atter næste Aar, og denne
Gang gik de to Kvalifikationskampe mod Fremad A til det bedste af Holdene.
H. I. K. vandt med 4—2 og 5—0.

Holdet var:

Alf Nilsson
Arnold Jensen, Per Kjærgaard

William Kirkland, Knud Larsen, Louis Olsen
Einar Nilsson, Oscar Olsen, Reinholdt Sylvander, Axel Guhle
og Eivind Andersen.

Reserver var: Mogens Larsen, Knud Sørensen, Axel Christoffersen
og Claude Vincent.

1928—30: H. I. K.s DELTAGELSE I K. B. U.s MESTERRÆKKE

Første Aar H. I. K. var Deltager i K. B. U.s Mesterrække blev Klubben Nummer 5 med A. B. paa Sidstepladsen. Allerede næste Aar blev Rækken udvidet med Fremad og KFUM og gjort enkeltrækket. H. I. K. blev atter Nummer 5.

I Junior Hold vandt Turneringen 1929—30. Paa dette Hold var flere Spil-
lere, som senere kom paa Førsteholdet: Rupert Jensen; Erik Hein, Tage Tolst;
Erik Jensen, Oluf Christensen (Æg) og Herbert Wex; Kaj Bøge, Gordon
Bechgaard, Preben Thierry, Eigil Thielsen og Svend Hansen.

I 1930—31 blev H. I. K. Nummer 6, og næste Aar maatte vi spille med
A. B. om Sidstepladsen. A. B. vandt med 3—0, og vi maatte spille Kvalifika-
tionskamp med B. 1908. Vi opnaaede de tre Points, som krævedes for at blive.
Første Kamp 2—2 og anden Kamp 1—0.

III Seniorhold vandt K. B. U.s Turnering 1930—31 med følgende Hold:
Carl Malmquist; Holger Larsen og Helmer Hansen; Willy Klinkvort, Svend

Førstehold 1928-29. Fra venstre: Einar Nilsson, Poul Petersen, Axel Christoffersen,
Reinholdt Sylvander, William Kirkland, Louis Olsen, Knud Sørensen, Eivind
Andersen. Foran: Per Kjærgaard, Alf Nilsson og Arnold Jensen.

Aage Mortensen og Ernst Olsen (Plaster); Poul Nannestad, Aksel Christoffersen, Eigil Hansen, Finn Kjærgaard og Svend Duelund.

Svend Aage Mortensen, »Kniven fra Skanderborggade«, var en uforlignelig Anfører, uden at forklejne Klubbens mange Anførere vel den bedste, vi har haft. Tilnavnet »Kniven« kom af, at Svend Aage, naar han rigtig skulde heppe sine Folk op, brugte Udtrykket: »Vi gi'r dem Kniven, Drengel!«

Svend Aage Mortensen

1932—33

H. I. K. blev Nummer sidst i 1932—33 og maatte spille med Ø. B. om Retten til at spille i Mesterrækken. Vi vandt 4—2.

Holdet havde nu følgende Udseende: Eigil Sørensen; Per Kjærgaard, Leslie Bolton; Knud Tranekjær, Knud Larsen og William Kirkland; Ernst Hansen, Oscar Olsen, Helmuth Weismose, Erik Spang Larsen og Knud Grugni.

1933—34 blev vi Nummer 7, derefter Nummer 5 og 6 og endelig sluttede vi som Nummer 6 i 1936, da Mesterrækken helt blev ophævet paa Grund af den udvidede Danmarksturnering.

I Sæsonen 1933—34 vandt III Juniorhold B-Rækken med følgende Spilere: Flemming Nisted; Kaj Stoltz, Jørgen Spang Larsen; Knud Kayser, Svend Kayser og Mogens Hansen; Bernhard Ginsburg, Ernst Hansen, Svend Lundquist, Arne Hansen og Wolf Ginsburg.

Atter 1935—36 vandt III Seniorhold Turneringen. Det var ogsaa med et stærkt Hold: Carl Malmqvist; Per Kjærgaard, Harry Stolle; William Kirkland; Poul Petersen og Leif Jacobsen; Louis Olsen, Verner Toldby, Axel Christoffersen, Knud Sørensen og Eivind Andersen.

DANMARKSTURNERINGER

I 1927—28 afløstes Sylowturneringen af Danmarksturneringen. H. I. K. var ikke Deltager første Aar. I 1928—29 bestod Danmarksturneringen af 5 Kredse med 5 Hold i hver Kreds. Vi var i Kreds IV sammen med B. 93, Korsør, B. 1901, Nykøbing og B. 1913, Odense. Vi opnaede en fin Andenplads efter B. 93. Men det var ikke nok til at være med i Slutrunden.

I 1929—30 blev Danmarksturneringen omdannet saaledes, at der blev en Mesterrække og en Oprykningsrække. H. I. K. kom med i Oprykningsrækken, og den afgørende Kamp stod paa Aarhus Stadion mellem A. G. F. og H. I. K.

Efter en jævnbyrdig Kamp vandt A. G. F. med 1—0 og kvalificerede sig derved til Danmarksturneringens Mesterrække.

I 1930—31 vandt Fremad Amager Oprykningsrækken, og vi blev Nr. 5.

Det blev ikke bedre i 1931—32. Det Aar vandt Esbjerg, og vi blev Nr. 7. Nu var Oprykningsrækken vel nok nærmest af økonomiske Grunde blevet delt i en Øst- og Vestkreds.

Vi klarede os daarligt de følgende Aar og blev begge Aar Nr. 6. Først i 1934—35 vandt vi Vestkredsen og skulde spille med Næstved om Retten til at komme i Mesterrækken. Den første Kamp spillede i Københavns Idrætspark, og trods stor Overlegenhed fra vor Side tabte vi den med 2—1. Anden Kamp skulde spilles i Næstved, og her var det fuldkommen retfærdigt, at Næstved vandt med 3—1.

Næste Aar 1935—36 vandt vi atter Vestkredsen og skulde spille to Kampe med B. 1908 om Retten til Mesterrækken. Denne Gang gik det bedre. Vi vandt begge Kampe 2—1 og 4—1 og var dermed Deltager i den nye dobbelt-rækkede Mesterskabsrække.

Den dobbelte Danmarksturnering 1936—37 tog nu sin Begyndelse under stor Spænding blandt Fodboldklubberne. Den bestod af en Mesterskabsserie, II Serie og III Serie, som var delt i en Vest- og en Østserie. H. I. K. startede i Mesterskabsserien sammen med A. B., B. 93, K. B., B. 1903, Aa. B., A. G. F., Esbjerg og Helsingør. Vi sluttede Turneringen som Nr. 9 med 10 Points, 5 mere end Helsingør, som saa maatte rykke ned i Serie II. I denne Turnering havde vi den store Glæde at slaa K. B. for første Gang i Klubbens Historie med 2—1. Der blev i denne Kamp spillet efter det saakaldte »Magdeburgske System«, hvor Centerforward nærmest spillede fremskudt Center-halfback, medens de to Innerwings spillede Centerforwards. Holdet var:

Rupert Jensen; Erik Spang Hansen og Aage Andersen; Erik Groth Andersen, Leslie Bolton og Frits Weis; Knud Hansen, Børge Petersen, Verner Mortensen, Mogens Larsen og Henning Brandtmar.

Havde Turneringen 1936—37 gaaet nogenlunde for os, var Turneringen 1937—38 lige ved at blive en Katastrophe, da Efteraarets Kampe kun gav os 3 Points mod Esbjergs 9, og vi blev af alle Eksperter regnet for sikker Nedrykningskandidat; men Foraaret kom, og alle Mand paa Holdet sled og slæbte efter bedste Evne under Træningen og Kampene, og det gav ogsaa et godt Resultat. Vi opnaaede 12 Points, 2 mere end Esbjerg, der maatte rykke ned. Det kan i denne Forbindelse nævnes, at vi i denne Turnering brugte 24 Spillere paa Holdet.

Den stærkeste Opstilling var: Alf Nilsson; Erik Spang Larsen og Aage Andersen; Erik Andersen, Leslie Bolton og Svend Kayser; Poul Duebjerg, Børge Jensen, Børge Sørensen, Knud Hansen og Erik Christensen,

Gode Reserver var: Poul Erik Nielsen, Rupert Jensen, Thorgny Hansen,

Per og Henning Brandtmar, Verner Toldby. I Turneringen 1938-39 opnaede 1. Hold sin hidtil bedste Placering i Mesterrækken, idet Holdet blev Nr. 8.

Næppe var Turneringen 1939—40 begyndt, førend den anden Verdenskrig tog sin Begyndelse, og dermed kom al Turneringsfodbold, som saa meget andet, ud for store Vanskeligheder. Vinteren 1940 blev samtidig den strenge, vi havde haft i mange Aar, og samtidig fulgte Tyskernes Besættelse af Danmark. Samfærdselen mellem Landsdelene var saa vanskelig, at mange Kampe maatte aflyses og fastsættes paany i det uendelige. Alle Turneringskampe blev gennemført, undtagen den mellem A. G. F. og H. I. K., da det ikke var muligt for os af forskellige Grunde at rejse til Aarhus. Vi blev derfor dømt som Taber, og det endelige Resultat af Turneringen for vort Vedkommende blev en Sidsteplads med 11 Points, 1 efter A. G. F.

Imidlertid blev Nedrykningen suspenderet, og Turneringen 1940—41 blev samtidig forandret til 3 Kredse, hvor Klubbernes geografiske Beliggenhed blev taget i Betragtning. Vi kom i Kreds III sammen med A. B., K. B., B. 93, Frem, B. 1903, Fremad A. og Køge. De to bedst placerede Hold fra Kreds I og II, og de fire bedst placerede fra Kreds III skulde spille i en Slutrunde, der blev udskrevet som en Cupturnering. Denne Turneringsform blev bibeholdt Resten af Krigen.

Da vi i Turneringen 1940—41 og 1941—42 stadig blev Nr. sidst i Kreds III, bestemte D. B. U., at vi skulde spille med Ø. B., der var i Kreds II, om Retten til at deltage i Kreds III.

Ø. B. skulde i 2 Kampe opnaa mindst 3 Points for at blive overflyttet til Kreds III, hvad Holdet ogsaa opnaede, da vi tabte den første Kamp med 2—5, men i den anden førte vi med 1—0 til 10 Minutter før Tid, da Ø. B. scorede det udlignende Maal, og vi maatte vandre over i Kreds II. I denne placerede vi os som Nr. 2 efter KFUM og var saaledes Deltagere i Slutrunden, hvor vi i første Kamp tabte til K. B. med 0—4.

Holdet havde sædvanligvis følgende Opstilling: Rupert Jensen; Ivan Jessen Petersen og Erik Hein; Ib Knudsen, Svend Lundquist, Erik Spang Larsen; Helge Hansen, Knud Hansen, Reinholdt Christensen, Børge Jensen og Jørgen Fleischer. Reserver var: Frits Otte, Per Jacobsen og Palle Bolvig.

I Turneringen 1943—44 gik det os mindre godt, idet vi kun blev Nr. 7 med 14 Points, men Aaret efter var betydelig bedre, og vi blev Vinder af Kredsen, men tabte i Slutrunden til Frem med 0—2.

1. Hold saa saaledes ud: Frits Otte; Ivan Jessen Petersen og Erik Schultz; Knud Sneholt, Svend Lundqvist, Preben Jacobsen; Helge Hansen, Verner Toldby, Reinholdt Christensen, Jørgen Fleischer og Leo Hendrichsen.

Hele Foraaret stod Alf Nilsson paa Maal, og trods sine nu 36 Aar var han stadig en overmaade fin og sikker Maalvogter.

Da der under en Fodboldkamp i Idrætsparken havde fundet Uroligheder

Sted, bestemte Tyskerne en Overgang, at der ikke maatte være Tilskuere ved Fodboldkampe.

Endelig sluttede Krigen den 5. Maj 1945, og D. B. U. bestemte, at Danmarksturneringen skulde bestaa af I, II og III Division med 10 Hold i hver og automatisk Op- og Nedrykning. D. B. U. skønnede selv, hvilke Hold der skulde spille i de forskellige Divisioner, og vi blev placeret i II Division, blandt andet sammen med Ø. B. og KFUM, hvilket for vort Vedkommende viste sig at være ganske retfærdigt, for Holdet opnaede kun at blive Nr. 9.

1. Hold havde nu følgende Udseende: Rupert Jensen; Ivan Jessen Petersen og Erik Schultz; Jørgen Olsen, Svend Lundqvist og Per Preben Jacobsen; Helge Hansen, Alex Schou, Leo Hendrichsen, Egon Falch og Wulf Ginsborg.

Reserver var: Ralf Ginsborg, Torben Jantzen, Bent Serlev, Knud Sneholt, Børge Christensen og Frits Otte.

Turneringen 1947—48 gik lidt bedre for os, og det blev til en fjerde Plads, og til en syvende Plads i 1948—49.

Turneringen 1949—50 blev noget af en Ulykke. Holdet blev Nr. sidst og maatte rykke ned i III Division til Trods for, at vi opnaede 14 Points, hvad der i Almindelighed regnes for rigeligt for at forblive i Divisionen, men der hændte det mærkelige i denne Turnering, at Randers Freja, der førend sin sidste Kamp laa som Nr. 10 med 12 Points og en daarligere Maalaverage end vi, vandt 7—0 over Aa. B., som viste en paafaldende Ulyst til at vinde, og dermed fik en bedre Maalaverage. D. B. U. lod foretage en Undersøgelse af Kampen, men fandt ikke Anledning til at drage Resultatets Ærlighed i Tvivl.

I Sæsonen 1949—50 benyttedes følgende Spillere paa 1. Hold: Gert Ziener; Ivan Jessen Petersen og Erik Schultz; Ralf Ginsborg, Knud Sneholt, Per Preben Jacobsen og Ole Jensen; Helge Hansen, Claus Jørgensen, Mogens Schultz Hansen, Leif Hage Thomsen, Ib Hansen, Preben Larsen, Torben Jantzen, Finn Horn Møller og Jens Chr. Jensen.

I December Maaned 1949 var 1. Hold paa Vintertur til Holland og spillede tre Kampe dernede. I Groningen mod »Be Quick« 2—2; i Haarlem spillede i elektrisk Lys, og Resultatet blev 2—3. Den sidste Kamp foregik i Leuwarden, hvor Resultatet atter blev uafgjort 2—2.

K. B. U. TURNERINGER 1935—40

Ud fra den rigtige Betragtning, at saafremt H. I. K. skulde blive en stærk Fodboldklub, maatte vi have gode Trænere, ikke alene i Seniorafdelingen, men ogsaa i Juniorafdelingen, har der gennem Aarene været ofret først megen frivillig Kraft, senere mange Penge paa Juniortræningerne.

Foruden Torben Frederiksen, der i 1914 nystartede H. I. K.s Juniorafdeling, iøvrigt i fortræffeligt Samarbejde med Sven Mejlbo, maa her nævnes

III. Drengene 1939-40: Bageste Række: Claus Jørgensen, Frits Weiss (Træner), Ole Jensen, Torben Jantzen, Ralf Ginsborg, Torben Ulrich, Mogens Dølfher. Midterste Række: John Hein, Poul Elvstrøm, Preben Mortensen. Forreste Række: Ivar Lind, Torben Arendrup, Bent Olsen.

Axel Marcussen. Hvad han har betydet baade som Leder og Træner kan ikke vurderes højt nok, og det er først og fremmest Marcussens Skyld, at H. I. K. i Slutningen af Tyverne kom frem i Solen som Fodboldklub. Men da Marcussen i 1926 efter at have været Juniorinspektør blev Seniorinspektør, havde hans Efterfølgere ikke det samme gode Tag paa Arbejdet, og selv om mange af dem virkede baade energisk og maalbevidst, udeblev de helt store Resultater. Der kom for faa Spillere op fra Juniorafdelingen, og i Slutningen af Trediverne var Juniorafdelingen nede i en Bølgedal.

Ved Engagement af den gamle Førsteholdsspiller Frits Weiss i 1938 arbejdede Juniorafdelingen sig imidlertid langsomt men sikkert op igen. Den systematiske Træning gav hurtigt Resultater. I Tiden 1940—1950 har vi vundet 15 Turneringer eller to mere end i Tiden 1915—1940. Men har Tilgangen til og Resultaterne i Juniorafdelingen i det sidste Tiaar været tilfredsstillende, er det desværre en Kendsgerning, at Tilgangen fra Juniorafdelingen til Seniorafdelingen ikke har været stor eller god nok. For mange falder fra, inden de bliver Seniorer, mange fordi de ikke kommer over de første vanskelige Aar som Seniorspillere, men de fleste fordi de mister Interessen. Det er at haabe, at dette nu maa ændre sig. Ved Turneringens Start i Jubilæumsaaret har Til-

slutningen været bedre end i mange Aar, og Klubben haaber, at alle disse unge vil holde ud.

Efter at vi i fem Aar fra 1935—40 ikke havde vundet en Turnering lykkedes det for Frits Weiss at stable et III. Drengehold paa Benene i 1940—41, og tre Aar i Træk vandt vi denne Række. Holdet 1941 havde følgende Udseende: Ove Boch; Jørgen Christiansen, Knud Jørgensen; Aage Funch Lassen, Torben Harder Rasmussen, Jørgen Holbroe; Gert Weichel, Carl Johan Sneholt, Mogens Schultz Hansen, Ole Jensen og Torben Ulrich.

I 1941—42 havde Holdet følgende Opstilling: Paul Paulsen (Knokkel); Holger Rasmussen, Kjeld Povlsen; Ole Stæhr, Jørgen Ballhausen, Niels Brinch; Jens Gerner, Mogens Schultz Hansen, Willy Nielsen, Axel Jørgensen og Gunnar Ormslev.

Endelig i 1942—43 spillede følgende Drenge: Bent Garhøj; Holger Rasmussen og Kjeld Povlsen; Sillas Mortensen, Ole Stæhr, Hans Erik Jensen; Lennart Strøm, René Dupont, Julius Schultz Hansen, Sven Boch Andersen og Henning Fossum.

I. Ynglinge vandt B-Rækken 1942—43 med følgende Spillere: Henning Rud; Mogens Hansen og Flemming Dressel; Allan Bruun, Povl Silcovitz og Kay Lemche; Alex Schou, Otto Obelitz, Leo Hendrichsen, Erik Schultz og Jørgen Jensen.

I. Junior. Vinder af Turneringen 1942-43. Bageste Række: Bjørn Andersen, Claus Jørgensen, Egon Falck, Ralf Ginsborg, Mogens Alsø, Frits Weiss (Træner). Midterste Række: Erik Lous, Svend Jacobsen, Torben Jantzen. Forreste Række: Børge Freeman, Rudy Stjernild, Bent Olsen.

2. Junior. Vinder af Turneringen 1943-44. Bagest: Adolph Frederiksen (Leder), Henning Brøndkjær, Henning Deichmann, Mogens Pedersen, Poul Elvstrøm, Gunnar Ormslev. I Midten: Hans Chr. Andersen, Bent Møller, Henning Langvad. Forrest: Willy Nielsen, Ib Sætter Lassen, Jørgen Harder Rasmussen.

Det største Aar i H. I. K.s Juniorafdelings Historie var dog Sæsonen 1943—44, hvor alle tre Juniorrækker vandtes. Til stor Sorg for alle H. I. K.ere var Frits Weiss afgaaet ved Døden den 8. Januar 1944, men hans Drengue gjorde alle deres Pligt.

I Junior: Jens Rasted; Bent Olsen og Ole Simonsen; Aage Funch Lassen, John Hvidt og Mogens Alsø; Finn Horn Møller, Ole Jensen, Mogens Lovsø Nielsen, Mogens Schultz Hansen og Hans Witt.

II Junior: Ib Sætter Lassen; Willy Nielsen og Jørgen Harder Rasmussen; H. C. Andersen, Bent Møller og Henning Langvad; Henning Brøndkjær, Poul Elvstrøm (Olympiadevinderen), Mogens Pedersen, Jørgen Deichmann og Gunnar Ormslev.

III Junior: Paul Paulsen; Holger Rasmussen og Leo Hansen; Erik Jensen, Jørgen Ballhausen og Kjeld Parkhøj; Jens Gerner, Axel Jørgensen, Ib Arildsen, Morten Thiele og Bent Jørgen Ørbæk.

Reserve var Knud Nielsen. Alt i alt var der 38 Spillere at disponere over. I Sandhed en flot Præstation.

I 1944—45 vandtes III Juniorrækken med følgende Spillere: Per Roland Jensen; Ib Roland Jensen og Algott Jørgensen; Tage Kliim, Ole Stæhr og

Svend Jensen; Lennart Strøm, René Dupont, Julius Schultz Hansen, Ib Hansen og Henning Fossum.

I 1945 var H. I. K. for første Gang i Ynglinge pokalfinalen. Modstanderen var »Frem«, og de vandt 3—2.

Frem'erne førte med 3—0, men i 2. Halvleg pressede H. I. K.erne vældigt. Desværre blev det kun til to Maal. Holdet var: Rudy Stjernild (Danmarks-mester i Stangspring 1950); Jørgen Christiansen og Bent Olsen; Torben Jantzen, Torben Krog og Mogens Alsø; Finn Horn Møller, Claus Jørgensen, Mogens Lovsø Nielsen, Egon Falck og Ole Jensen.

I Sæsonen 1945—46 vandtes II Juniorrækken med følgende Hold: Per Roland Jensen; Kjeld Povlsen og Algott Jørgensen; Hans Møller Pedersen, Hans Clausager og Julius Schultz Hansen; Ove Kyhl, René Dupont, Knud Bagger, Sven Boch Andersen og Henning Fossum.

I Junior kom her i Finalen i K. B. U.s Pokalturnering. Ogsaa denne Finale tabte vi, men kun med 2—1. K. B. scorede Sejrsmaalet 17 Sek. før Time. Vore elleve var: Gert Ziener; Ib Roland Jensen og Hans Schultz Hansen; Ole Stæhr, Bent Nielsen og Tage Kliim; Lennart Strøm, Svend Jensen, Otto Krüger, Ib Hansen og Jens Eriksen.

I. Junior. Vinder af Turneringen 1943-44. Bageste Række: Finn Horn Møller, Hereward Bolton (Fodboldjunior-Inspektør), Ole Jensen, Mogens Lovsø Nielsen, Mogens Schultz-Hansen, Hans Witt. Midterste Række: Mogens Alsø, John Hvidt, Aage Funch Lassen. Forreste Række: Bent Olsen, Jens Rasted, Ole Simonsen.

I Sæsonen 1946—47 vandt III Junior Turneringen: Hans Richter Hansen; Thyge Glud Larsen og Kim Olsen; Ole Petri, Per Sørensen og Per Scheel Larsen; Jan Jelstrup, Ernst Dupont, Arne Christiansen, Jørgen Silcowitz og Svend Erik Jørgensen.

For tredje og foreløbig sidste Gang naaede vi igen Finalen i K. B. U.s Juniorpokalturnering. Her mødte vi B. 93. Tre Gange maatte der kæmpes forinden Sejrherren var fundet. Desværre blev det heller ikke denne Gang os, der vandt. Første Kamp endte 1—1; 2. Kamp, der spilledes som For-

III. Junior. Vinder af Turneringen 1943-44. Bageste Række: Henry Astrup (Leder), Jens Gerner, Axel Jørgensen, Ib Arildsen, Morten Thiela, Bent-Jørgen Orbæk. Midterste Række: Kjeld Parkhøj, Jørgen Ballhausen, Erik Jensen. Forreste Række: Holger Rasmussen, Paul Paulsen og Leo Hansen.

Næste Side:

I. Ynglinge. Vinder af Turneringen 1947-48. Bageste Række: Ib Roland Jensen, Gert Ziener, Per Roland Jensen, Tage Kliim, Hans Schultz-Hansen, Ole Stæhr, Svend Jensen, Henning Jensen (Træner). Forreste Række: Lennart Strøm, Ib Hansen, Jakob Larsen, Otto Krüger, Henning Fossum, Jens Eriksen.

II. Ynglinge. Vinder af Turneringen 1947-48. Bageste Række: Sven Boch Andersen, Julius Schultz-Hansen, Torben Christensen, Kurt Abildskov, Hans Clausager, Kjeld Povlsen. Forreste Række: Jørgen Sommer, René Dupont, Otto Krüger, Erik Boye Hansen, Jack Kofoed.

---

kamp J. B. U.—K. B. U. med 25,000 Tilskuere, blev 0—0; 3. Kamp vandt B. 93 1—0. Spillerne var: Kurt Abildskov; Torben Christensen og Hans Clausager; Erik Boye Hansen, Hans Schultz-Hansen og Kjeld Poulsen; Jørgen Sommer, Bertil Jardorf, Jacob Larsen, Jens Eriksen og Sven Boch Andersen.

II Ynglinge vandt Turneringen 1946—47 med følgende Hold: Jens Rasted; Leo Hansen og Hans Møller Pedersen; Ole Stæhr, Poul Lund Petersen og Per Roland Jensen; Lennart Strøm, René Dupont, Knud Bagger, Julius Schultz-Hansen og Henning Fossum.

I Sæsonen 1947—48 vandt H. I. K. saavel I som II Ynglingerækken. II Ynglinge B blev Nr. 2, 1 Point efter Vanløse.

I Ynglinge: Gert Ziener, Ib og Per Roland Jensen; Ole Stæhr, Poul Lund Petersen og Tage Kliim; Lennart Strøm, Ib Hansen, Otto Krüger, Henning Fossum og Jens Eriksen.

II Ynglinge: Kurt Abildskov; Torben Christensen og Hans Clausager; Kjeld Povlsen, Bent Nielsen og Hans Schultz-Hansen; Jørgen Sommer, René Dupont, Jacob Larsen, Julius Schultz-Hansen, Jack Koefod, Erik Boye Hansen og Sven Boch Andersen.

Endvidere vandt Seniorafdelingen B-Rækken og rykkede dermed op i A-Rækken. Holdet var sædvanligvis: Willy Arndal; Harald Christiansen og Flemming Dressel; Erik Spang Larsen, Svend Lundqvist og Mogens Alsøe; Chr. Rasmussen, Børge Christensen, Erik Skov, Knud Hansen og Jørgen Jensen.

Med disse Sejre var alle Frits Weiss' Drengene rykket op i Seniorafdelingen. I Aarene efter Frits Weiss' Død havde der været nogen Tilbagegang, men i 1948 engageredes den tidligere Landsholdsspiller Knud Larsen fra Frem. Dette var ikke mindre end et Kup. Og det begyndte at gaa fremad igen. Som sædvanligt viser Resultaterne sig først blandt de helt smaa.

Lilleputrækken for Spillere under 12 Aar, der blev startet af K. B. U. i 1946, vandt i Sæsonen 1949—50. Følgende Drengene spillede paa Holdet: Flemming Berthelsen og Niels Glud; Uffe Bjørn Hansen, Per Bagge-Petersen, Anders Buchwald; Claus Larsen, Jørgen Kjær, Sven Erik Iversen, Ole Frølund Møller, Niels Hemicke Hansen, Hans Henning Jensen, Ivan Christiansen og Henning Ringheim.

I. Lilleput. Vinder af Turneringen 1949-50. Bageste Række: Sven Erik Iversen, Knud Larsen (Træner), Ole Frølund Møller, Ivan Christiansen, Uffe Bjørn Hansen, Claus Larsen, Hans Henning Jensen, Erik Peters (Træner), Henning Ringheim. Forreste Række: Jørgen Kjær, Flemming Berthelsen, Per Bagge Petersen, Niels Glud, Anders Buchwald og Niels Hemicke Hansen.

Finianasturen 1950. Bageste Række: Knud Larsen (Træner), Viggo Wolny, Erik Rüdinger, Poul Rørsgaard, Robert Boissevain, Steffen Lamber, Poul Hartzberg, Søren Larsen, Jens Rasted (Leder). Midterste Række: Hans Henrik Jorst, Rudy Lütjens, Kai Christensen, Preben Boysen, Niels Bertelsen, Henning Hansen, Jørgen Jensen. Forreste Række: Erik Nielsen, Søren Larsen, Ole Munch Jensen.

JUNIOR-SPILLEUDVALGET

*Claude Vincent
(Formand)*

Bernhard Ginsborg

Lennart Strøm

Jens Rasted

Holger Rasmussen

Per Roland Jensen

STORE BEGIVENHEDER INDENFOR H. I. K.s FODBOLDAFDELING STOCKHOLM-SPELEN

Under Stockholm-Spelen i 1930 havde A. I. K. arrangeret en Fodboldturnering mellem følgende Hold: KB, København, Lyn, Oslo, H. I. F., Helsingborg, samt Arrangøren, A. I. K., Stockholm.

Da KB ikke kunde mønstre sit stærkeste Hold, fik H. I. K. gennem Leo Dannin, KB, Opfordring til at deltage. Efter at have faaet Tilsagn fra vore Førsteholdsspillere samt Oscar Jørgensen og Eli Larsen, KB, og Svend Aage Eriksen fra Nykøbing Falster, tog vi med Tak mod Tilbudet.

Tirsdag den 15. Juli foregik Afrejsen fra Københavns Frihavn.

Allerede i Malmø blev der købt adskillige Eksemplarer af Idrottsbladet for at studere Forreklamen.

Ankomne til Stockholm blev vi modtaget af A. I. K.s Formand, Ulrich Salchow, samt to Bestyrelsesmedlemmer. Formanden bød os hjertelig velkommen paa det smukkeste danske Sprog.

Under Morgenmaaltidet paa Hotel Regina fik Idrottsbladets Medarbejder en Del Stof angaaende H. I. K. — som Forreklame til Kampen med H. I. F. om Aftenen.

Ved 12-Tiden holdt 4 Biler uden for Hotellet, og vi kørte en Tur gennem Byen til den storslaaede Udstilling ved Djurgårdsbrunsviken. Efter en kort Rundtur paa Udstillingen spiste vi Lunch paa Udstillingens Hovedrestaurant, »Paradiset«.

Det kneb noget med at faa alle med hjem til Hotellet for at hvile før Kampen. Svend Aage Eriksen, Leslie Bolton og Ejv. Andersen skulde saaledes først forsøge en Vædekørsel paa Vandcykle — og vi andre kunde forøvrigt ogsaa daarligt rive os løs fra den store Udstilling.

Kl. 6¼ kørte vi ned til Stadion, og uden den mindste Nervøsitet foregik Omklædningen. Vi tabte retfærdigt med 3 Maal mod 1 og har kun Grund til at være tilfredse over det gode Resultat. Ca. 9000 Tilskuere overværede Kampen, og Dommeren, H. E. Englund fra Stockholm, var udmærket.

Torsdag Middag tog vi med en Dampbaad til Saltsjöbaden. Fotografiapparaterne blev brugt meget paa Turen. Kl. 7 om Aftenen overværede vi Kampen mellem A. I. K. og Lyn. Stockholmerne vandt med 5—1.

Fra Stadion tog vi ud til Hasselbacken, hvor der skulde være Velkomstbanquet for samtlige Fodboldspillere. Under Banketten overrakte vi en Vase af Københavnsk Porcelæn til A. I. K.

A. I. K.s Formand forærede H. I. K. en Klubstander og hver af Spillerne A. I. K.-Naalen.

Efter Banketten var der et meget interessant Samvær med Skandinaviens Spidser indenfor Fodbold. Navne er unødvendige at nævne. Tag blot Listerne over det svenske og norske Landshold.

Om Fredagen sejlede vi til Drottningholm, spiste Lunch og besaa Slottet samt Parken.

Om Aftenen Kl. 7 tabte vi til A. I. K. med 5—1. Første Halvleg sluttede med 1—0 og anden Halvleg 4—1. H. I. K. Holdet spillede betydeligt bedre i denne Kamp end mod H. I. F., og Nederlaget var for stort efter Markspillet. Ca. 7000 overværede Kampen, og Finn Amundsen fra Oslo var en udmærket Dommer. Efter ca. 25 Minutters Spil maatte Sylvander gaa ud efter et Sammenstød med A. I. K.s Maalmand.

Lørdag Middag tog vi ned til Stadshuset og besaa det fra Kælder til Kvist. Navnlig blev vi imponerede af den gyldne Sal. Tre store røde Omnibusser holdt udenfor, og efter Rundgangen kørte vi Stockholm igennem paa Kryds og tværs. Vi sluttede paa Djursholmen, hvor et stort Smörgåsbord ventede os.

Om Aftenen var vi paa Stadion og saa Lyn mod H. I. F. Kampen var meget velspillet og spændende, men desværre havde vi kun Tid til at se første Halvleg, da vi havde købt Billetter til Rolfs Revy.

Revyen var en stor Skuffelse, navnlig fordi Ernst Rolf var syg. Som Surrogat for Rolf fik vi en Talefilm, hvor Rolf var Fremmedfører gennem Stockholm.

Søndag Kl. 1 var vi alle paa Stadion for at se det østrigske Hold Admira spille mod udvalgt svensk Hold.

Søndag Aften Kl. 7 var der Afslutningsfest for Stockholm-Spelen. Sverrigs Fodboldgeneral, Anton Johansen, uddelte en Mængde Præmier, og derefter var der Festmiddag i »Gyllene Salen«. Svend Aage Eriksen, Arn. Jensen og Knud Fried fik hver en stor Sølvpokal. Danskernes Ledere fik hver et smukt Bæger med A. I. K.s Emblem.

H. I. K. fik overrakt en stor Sølvpokal med Emblemer fra følgende Klubber: Admira, Lyn, A. I. K., H. I. F., KB og H. I. K. Samtlige Spillere paa H. I. K.s Hold fik overrakt en Plakette. Hellerupperne maatte bryde op fra Banketten lige før Kaffen for at naa Nattoget.

Redaktøren af det svenske Idrottsblad, Torsten Tegner, skrev en smuk Artikel af de raske Gutter fra Hellerup, der ikke var kyst for at tage til Stockholm og spille mod tre af Nordens stærkeste Klubber.

Jørgen Juve refererede A. I. K. Kampen, og her beundrede han Danskerne legende, lette Spil og skrev, at det ikke vilde undre ham, hvis H. I. K. i Løbet af kort Tid kom frem i første Plan. Efter vor Mening spillede H. I. K. ikke saa godt, som de kan. Svenskerne var for hurtige, og selv om Hellerupperne havde trænet under Højtryk umiddelbart forinden Stockholmturen, var 14 Dages Træning for lidt.

Mandag Aften kom vi atter tilbage til Frihavnen, men trods Træthed, i glimrende Humør efter en storslaet Uge i Stockholm.

*Ved Afrejsen
fra Islands Plads.*

ISLANDSFÆRDEN 1934

Æren for at H. I. K.s mest vellykkede, storslaaede og begivenhedsrige Færd kom i Stand maa tilskrives CLAUDE VINCENT, som i Samarbejde med Sekretæren i det islandske Idrætsforbund, KJARTAN THORDURSSON, fik arrangeret denne Tur.

Efter Dagbogsnotitser giver vi her nogle Glimt af denne Stortur:

Foruden H. I. K.s Førstehold deltog Eigil Thielsen, AB, Agner Petersen, AGF, Børge Petersen, B. 93 samt Erik Christensen, B. 93.

Søndag den 8. Juli: Afrejse med DFDS Islandsbaad »Island«. Stor Afsked paa Islands Plads. Dejlig Sejlads gennem Sundet og Kattegat. Da vi havde rundet Skagen, begyndte Damperen at gyng, og adskillige fandt det raadeligst at gaa til Ro.

Mandag den 9. Juli: Godt Vejr. Uret blev stillet $\frac{1}{2}$ Time tilbage.

Tirsdag den 10. Juli: Telegram fra Thorshavn om en Kamp, som kun kunde blive spillet paa Hjemturen. Ankomst til Thorshavn Kl. 10 Aften. Besøgte Formanden og aftalte det fornødne om Kampen. Sejlede Kl. 2 og gik til Ro.

Onsdag den 11. Juli: Smuk Sejltur med Taage.

Torsdag den 12. Juli: Ankomst til Vestmannaøerne ved Ottetiden om Morgen. Ankrede op paa Rheden, men tog med en Fisker i Land. Mit første Møde med Island var meget interessant. Vestmannaø er et af Islands største Fiskerlejer. Ved Havnen laa en Mængde Fiskesalterier, men selve Byen bestod af en Mængde mindre, hyggelige Huse.

Vi sejlede fra Vestmannaø ved 10-Tiden, og det var den mest storslaaede Tur langs Islands Sydkyst. Vejret var dejligt stille, Solen skinnede mildt og behageligt, og man kunde godt føle sig hensat til Øresund.

Ved Ottetiden ankrede vi op paa Reykjaviks Rhed. Tolder og Læge kom om Bord. En Motorbaad med Fodboldspillere samt Medlemmer af Dansk Idrætsforening sejlede omkring Damperen og bød os det første Velkommen til Island.

Efter at have lagt til i Reykjaviks Havn kom Præsidenten for Islands Idrætsforbund om Bord, bød os Velkommen og gav forskellige Oplysninger om Kampene og Opholdet paa Island. Vi blev indkvarteret paa Hotel »Skjalbrei« under udmærkede Forhold. Vi begav os straks til Hotellet, hvor der var arrangeret Kaffe-bord med Velkomstta-ler af Præsidenten og den danske Minister. —

Ved Indsejlingen til Thorshavn. I Forgrunden Holger Larsen og Erik Christensen.

Efter Kaffen tog vi en Tur op for at se Fodboldbanen. Den var ikke hyggelig. Ikke et Græsstraa — kun Sten og Grus, men damptromlet plan var den.

Fredag den 13. Juli: Besøgte de varme Kilder lige uden for Byen og en stor Badeanstalt samt nogle store Klipfisktørrerier, adskillige af os hjalp med at stakke Klipfisken.

Om Aftenen spillede vi mod et udvalgt Hold — der reklameredes med det islandske Landshold. Det var meget stemningsfuldt. Et Orkester spillede den islandske og den danske Nationalsang — og hvor kunde Islænderne synge. Derefter blev vore 11 Spillere præsenteret under stort Bifald. Vi vandt Kam-

De varme Kilder uden for Reykjavik.

pen med 2—1. Maalene scoredes af Erik Christensen og Oscar Olsen. Efter et Sammenstød maatte Eigil Thielsen arbejde for halv Kraft. Efter Kampen var der fælles Kaffe-bord, hvor ogsaa en Del af vor Skibsbesætning var inviteret.

Lørdag den 14. Juli: Besøg ved Alafoss. Her er en stor Klædefabrik samt en Slags Højskole. Vi var alle i Vandet i en Sø i Nærheden. Vandet var 25° varmt.

Søndag den 15. Juli: Besøgte Islands første By, Havnefjord — 3000 Indbyggere. Husene er indbygget i Lavahuler. Uden for Byen laa en stor Seværdighed - en smuk Have med de frodigste Planter.

*Frits Weiss og Eigil Nielsen
samler Klipfisk.*

*Alf Nilsson og Oscar Olsen
er sultne, Spang, Erik Christensen
og Eigil Thielsen ser til.*

Om Aftenen spillede vi mod »Valur«. Kampen overværedes bl. a. af Rektor Andersen fra København, den danske Minister og Præsidenten for Islands Idrætsforbund, Herr Waage.

Vi vandt med 4—2, og vore Maal scoredes af Erik Christensen, 2, Børge Petersen, 1, og Weiss 1. Efter Kampen inviterede »Valur« os paa Kaffe paa Hotel »Borg«.

Mandag den 16. Juli: En pragtfuld Tur til Thingvalla. Saa det gamle Tingsted, Vandfaldet og en smuk Kløft med blaat, ganske klart Vand. Vi kastede Mønter i Vandet og kunde se dem ganske tydeligt paa Bunden. Der laa Masser af Mønter i Forvejen. Endvidere saa vi Huset, hvor Kong Chr. X boede i 1930. Ved en Frokost paa Thingvalla fik Præsidenten overrakt vort Klubblem i Guld, og alle vore Spillere fik Islands Idrætsforbund Emblem. Om Aftenen var nogle af os i Biografen, andre tog paa Laksefiskeri.

Tirsdag den 17. Juli: En rigtig Driverdag. Spillede om Aftenen mod

*Fra Receptionen hos
den danske Minister.*

»Fram« og vandt med 2—1. Eigil Thielsen scorede begge vore Maal. Efter Kampen fælles Kaffebord paa Hotel »Borg«.

Onsdag den 18. Juli: Stod op Kl. 7. I Biler til Gejseren Geja. Pragtfuldt Syn. Vi besaa ogsaa Islands største Vandfald, Gullfoss. En Time før vi kunde se det, kunde vi høre Bruset, og det var en af de vidunderligste Oplevelser at se det storslaaede Vandfald. Vi spiste medbragt Frokost i et Telt ved Gullfoss. Middagen indtoges ved et Badested, »Træstalunden«. Paa Vejen dertil saa vi Islands længste Hængebro samt et stort dansk Mejeri. Hjemkomst Kl. 10 efter en meget anstrengende Tur, men fyldt med en Mængde fremmedartede og smukke Indtryk.

Torsdag den 19. Juli: Kl. 3 til Reception hos den danske Minister sammen med Rektor Andersen og hans Elever. Ministeren fik overrakt Klubbens Bestyrelsesemblem i Guld. Om Aftenen den begivenhedsrige Kamp mod Islands Mester i Fodbold, K. R. Der blev kun spillet 38 Minutter, og det stod 5—1 til os. K. R.'erne, som aldrig har kunnet taale at tabe, mistede Besindelsen, da jeg paa Midten af Banen dømte et oplagt Frispark mod K. R. Som paa Kommando løb alle K. R.'erne pludselig ud af Banen, og en Mængde Tilskuere stormede ind. Alle H. I. K.'erne sluttede Kreds om mig, indtil Politiet kom — men der skete mange interessante og spændende Ting. Jeg har noteret følgende i Dagbogen: Hyl, Skraal, Slagsmaal, Benspænd, en paa Ryggen af mig, men han kom hurtigt ned. Stenkast. Vi maatte vente tre Kvarter i Klubhuset. Ved Hjemkørselen fik jeg Præsidentens Hat paa Hovedet, godt trykket ned i Panden. Men flere forsøgte at slaa Bilens Ruder itu.

Vi var inviteret paa Kaffe paa »Borg« af K. R., men sendte Afbud og arrangerede selv Kaffebord med Dans paa »Skjalbrei«.

Vi glemte hurtigt Episoden paa Grund af vore Værters overmaade store Gæstfrihed. Der var muligvis nogen Ængstelse blandt vore Værter, om vi vilde

spille den sidste Kamp, men selvfølgelig var vi klar til at spille om Lørdagen.

Fredag den 20. Juli: Glimaopvisning og Foredrag paa Hotel »Borg«, arrangeret af Dansk Idrætsforening. H. I. K. fik overrakt et smukt Sølvbæger samt en Scrapbog, og D. I. fik vor Klubstandard.

Lørdag den 21. Juli: En kort Redegørelse i Radioen. Vi spillede den sidste Kamp mod Islands Landshold. Kampen blev transmitteret. Vi tabte med 1—5 efter en meget haard Kamp. Men Islænderne var slet ikke til at kende i denne Kamp. De spillede udmærket og havde fuldstændig fortjent den store Sejr.

Efter Kampen var der arrangeret en smuk Fest i Odd-Fellow Logen.

Kjartan Thordursson bød Velkommen og uddelte en Pokal til Klubben samt Medaljer og Billeder til Spillerne.

Islands Idrætsforbund fik overrakt en smuk Vase med Blomster, og føl-

Gruppebillede: Deltagere i five a side 1950.

gende fik Klubbens Standard: O. Thordursson, »Fram«, Thejl, »Valur« og Einarsson, »Viking«. Præsidenten Waage takkede hjerteligt.

Søndag den 22. Juli: Paa »Bredablik« overrakte »Valur«s Bestyrelse os et islandsk Flag og Vimpel samt en Plaquette. Om Eftermiddagen tog nogle af os ud at ride en lille Tur.

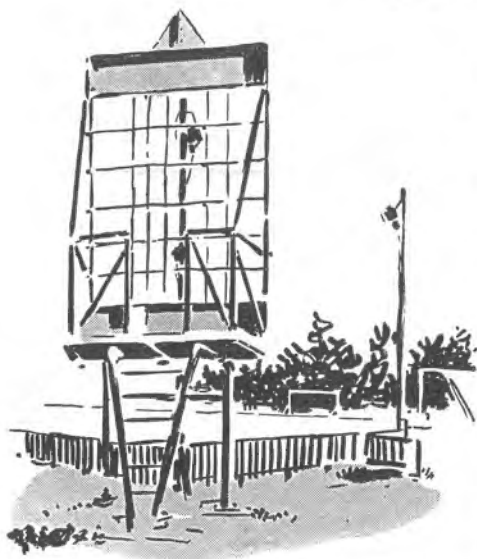
Om Aftenen var der en smuk Afsked med Tale af Præsidenten. Vi svarede med at synge »Der er et yndigt Land«.

Mandag den 23. Juli: Den smukkeste Sejltur.

Tirsdag den 24. Juli: Ankom til Thorshavn Kl. 3½. Klædte om paa Skibet og spillede Turens sidste Kamp mod Havnar Boltfelag. Banen var meget lille, omgivet af Klipper, hvorpaa ca. 400 Tilskuere sad eller stod. Vi vandt med 4—0. Agner Petersen scorede 3 Maal og Eigil Thielsen 1. Den engelske Dommer var udmærket, og Tilskuerne var glade for Kampen. Mogens Larsen overrakte Holdføreren en H. I. K. Standard.

I øsende Regnvejr sejlede vi fra Thorshavn om Aftenen Kl. 8½, og Fredag Morgen Kl. 8 sluttede H. I. K.s største og mest vellykkede Færd.

POKALFINALEN I 1935

Mon ikke vort Førstehold naaede sin største Succes gennem Aarene ved at vinde K. B. U.s Pokal i 1935. For første Gang i Pokalens Historie lykkedes det en af Klubberne udenfor Stævnet at erobre det eftertragtede Trofæ. Og vore Tennisspillere var ikke mindre glade, da Fodboldspillerne kunde skænke dem Bænkene i den nyopførte Tennishal. I de indledende Runder havde vi en spændende Kamp vundet over B. 1903 med 2—1. Derefter havde vi let Spil mod Fremad Amager, hvor Sejren lød paa 5—1. Endelig kom den spændende Slutkamp mod B. 93. Vi stillede med følgende Hold regnet fra Maal til venstre Wing: Alf Nilsson,

Spang Larsen, Aage Andersen, Fritz Weiss, Eigil Nielsen, Mogens Larsen, Leslie Bolton, Knud Hansen, Werner Mortensen, Børge Petersen og Erik Andersen. Vi vandt efter en haard Dyst retfærdigt med 2—1.

Kun i Begyndelsen af 2. Halvleg var vi noget »paa den«, men atter tilsidst havde vi Overtaget. Alle Mand var gaaet ind for Finalen, og Spilleudvalget

Vinder af K. B. U.s Pokalfinale 1935. Staaende: Sv. Mejlbo, Leslie Bolton, Knud Hansen, Verner Mortensen, Børge Petersen, Erik Andersen, Axel Marcussen. I Midten: Frits Weiss, Eigil Nielsen, Mogens Larsen. Nederst: E. Spang-Larsen, Alf Nilsson, Aage Andersen.

havde formaaet Sven Mejlbo til at tage en Tørn som Træner for Førsteholdet til denne vigtige Kamp.

FINALEN I 1937

To Aar senere lykkedes det atter H. I. K. at naa frem til Finalen i den københavnske Pokalturnering.

I den indledende Runde vandt vi over B. 1903 med 2—0. I Semifinalen blev Fremad Amager besejret med 4—3, og den første Finale mod Frem endte 2—2. I Omkampen maatte vi se os besejret med 2—0. Men Holdet havde arbejdet godt og energisk, og der var kun ringe Sorg ved at tabe til et bedre Hold.

H. I. K.s LANDSHOLDSPILLERE:

Leslie Bolton 31/8 1938 mod Finland

Reinholdt Christensen 23/10 1938 mod Holland.

Leslie Bolton

Reinholdt Christensen

H. I. K.ere PAA K. B. U.s UDVALGTE JUNIORHOLD:

1942 Leo Hendrichsen, Center Forward

1943: Egon Falck, Center Forward

1944: Mogens Lovsø Nielsen, Center Forward

1944: Finn Horn Møller, højre Wing

1945: Mogens Schultz Hansen, Center Forward

1946: Otto Krüger, Center Forward

1946: Ib Hansen, venstre Innerwing

1947: Jens Eriksen, venstre Innerwing

1949: Robert Boissevain, Center Half

1950: Lytjens, højre Wing

H. I. K.-SPILLERE PAA KØBENHANS BYHOLD:

Louis Olsen, 1929 i Stockholm.

SPILLEDE KAMPE PAA H. I. K.s I. HOLD PR. 1-6-1950

1915—1950

1.	Erik Spang Larsen	221	Kampe
2.	Børge Jensen	161	»
3.	Ivan Jessen Petersen	155	»
4.	Helge Hansen	154	»
5.	Leslie Bolton	143	»
6.	Mogens Larsen	139	»
7.	Jørgen Fleischer	123	»
8.	Per Preben Jacobsen	121	»
9.	Alf Nilsson	119	»
10.	Knud Hansen	114	»
11.	William Kirkland	107	»
12.	Knud Sneholt	102	»
13.	Eivind Andersen	97	»
14.	Erik Schultz	94	»
15.	Arnold Jensen	87	»
16.	Knud Sørensen	83	»
17.	Per Kjærgaard	82	»
18.	Reinholdt Sylvander	81	»
19.	Ole Jensen	79	»
20.	Svend Lundqvist	79	»
21.	Louis Olsen	73	»
22.	Ralf Ginsburg	66	»
23.	Einer Nilsson	65	»
24.	*Carl Johan Dideriksen	64	»
25.	Frits Weiss	58	»
26.	Mogens Schultz-Hansen	57	»
27.	*Erik Steenstrup	57	»
28.	*Adolf Frederiksen	52	»
29.	Frits Otte	51	»
30.	*Knud Hoeck	51	»

*) Turneringskampe før 1915 ikke medregnet.

VUNDNE K. B. U.-TURNERINGER

1. 1918—19: Juniorrække IV
2. 1920—21: Seniorrække A III
3. 1920—21: Juniorrække IV
4. 1921—22: Seniorrække A I
5. 1921—22: Seniorrække A III
6. 1921—22: Juniorrække II
7. 1923—24: Seniorrække A III
8. 1927—28: Seniorrække A I
9. 1928—29: Seniorrække A I

10. 1929—30: Juniorrække I
11. 1930—31: Seniorrække III
12. 1933—34: Juniorrække B III
13. 1935 : K. B. U.s Pokalturnering
14. 1935—36: Seniorrække III
15. 1940—41: Drengerække A III
16. 1941—42: Drengerække A III
17. 1942—43: Drengerække A III
18. 1942—43: Ynglingerække I B
19. 1943—44: Juniorrække A I
20. 1943—44: Juniorrække A II
21. 1943—44: Juniorrække A III
22. 1944—45: Juniorrække A III
23. 1945—46: Juniorrække A II
24. 1946—47: Juniorrække A III
25. 1946—47: Ynglingerække II, Gruppe A
26. 1947—48: Ynglingerække I, Gruppe A
27. 1947—48: Ynglingerække II, Gruppe A
28. 1947—48: Seniorrække A, Række I, Pulje B
29. 1949—50: Lilleputrække III

H. I. K.s SKOLEPOKALTURNERING 1915—1950

Det var simpelthen en genial Idé, da Torben Frederiksen i 1915 startede H. I. K.s Skole-Fodboldturnering for Skoler i Gentofte Kommune.

For Skolerne har det betydet, at Eleverne gennem denne Turnering kunne faa Lejlighed til at prøve Kræfter med andre Skoler og for H. I. K., at Klubben igennem denne Turnering kom i Kontakt med saavel Skolerne som med Drengene.

Fra at være en ganske lille Turnering i 1915 med syv deltagende Hold i een Række for Elever under 14 Aar, er Turneringen i 1950 paa tre Rækker: Gymnasie-Række med 6 Hold, Mellem- og Realskolerække med 12 Hold og Pokalrækken for Elever under 14 Aar med 11 Hold.

RESULTATERNE I DE FORLØBNE AAR

Række I.

- 1926—27: Øregaard Gymnasium
- 1927—28: Gl. Hellerup Gymnasium
- 1928—29: Gl. Hellerup Gymnasium
- 1929—30: Ordrup Gymnasium
- 1930—31: Ordrup Gymnasium
- 1931—32: Gl. Hellerup Gymnasium

- 1932—33: Øregaard Gymnasium
 1933—34: Øregaard Gymnasium
 1934—35: Øregaard Gymnasium (1. Pokal v. til Ejendom)
 1935—36: Øregaard Gymnasium
 1936—37: Ordrup Gymnasium
 1937—38: Ordrup Gymnasium
 1938—39: Ordrup Gymnasium
 1939—40: Ordrup Gymnasium (2. Pokal v. til Ejendom)
 1940—41: Ordrup Gymnasium
 1941—42: Ordrup Gymnasium
 1942—43: Lyngby Statsskole
 1943—44: Ordrup Gymnasium
 1944—45: Turneringen ikke gennemført
 1945—46: Øregaard Gymnasium
 1946—47: Øregaard Gymnasium
 1947—48: Ordrup Gymnasium (3. Pokal v. til Ejendom)
 1948—49: Ordrup Gymnasium
 1949—50: Lyngby Statsskole

Række II.

- 1926—27: Maglegaard-Skolen
 1927—28: Gentofte Skole
 1928—29: Ordrup Gymnasium
 1929—30: Gentofte Skole
 1930—31: Maglegaard-Skolen
 1931—32: Gl. Hellerup Gymnasium
 1932—33: Gl. Hellerup Gymnasium
 1933—34: Skovshoved Skole
 1934—35: Skovshoved Skole
 1935—36: Gentofte Skole
 1936—37: Gl. Hellerup Gymnasium (1. Pokal v. til Ejend.)
 1937—38: Gl. Hellerup Gymnasium
 1938—39: Maglegaard-Skolen
 1939—40: Turneringen udgik
 1940—41: Øregaard Gymnasium
 1941—42: Gentofte Skole
 1942—43: Ordrup Skole
 1943—44: Gl. Hellerup Gymnasium
 1944—45: Turneringen ikke gennemført
 1945—46: Skovshoved Skole
 1946—47: Maglegaard-Skolen
 1947—48: Skovshoved Skole

1948—49: Hellerup Skole

1949—50: Ordrup Skole

Række III.

1915: Plockross' Skole (Øregaard Gymnasium)

1916: Maglegaard-Skolen

1917: Skovshoved Skole

1918: Maglegaard-Skolen

1919: Maglegaard-Skolen (1. Pokal v. til Ejendom)

1920: Maglegaard-Skolen

1921: Skovshoved Skole

1922: Skovshoved Skole

1923: Maglegaard-Skolen

1924: Gentofte Skole

1925: Maglegaard-Skolen (2. Pokal v. til Ejendom)

1926—27: Ordrup Gymnasium

1927—28 Ordrup Gymnasium

1928—29: Maglegaard-Skolen

1929—30: Skovshoved Skole

1930—31: Maglegaard-Skolen

1931—32: Øregaard Gymnasium

1932—33: Skovshoved Skole

1933—34: Skovshoved Skole (3. Pokal v. til Ejendom)

1934—35: Skovshoved Skole

1935—36: Gl. Hellerup Gymnasium

1936—37: Skovshoved Skole

1937—38: Skovshoved Skole (4. Pokal v. til Ejendom)

1938—39: Maglegaard-Skolen

1939—40: Skovshoved Skole

1940—41: Gl. Hellerup Gymnasium

1941—42: Ordrup Gymnasium

1942—43: Gentofte Skole

1943—44: Gl. Hellerup Gymnasium

1944—45: Turneringen ikke gennemført

1945—46: Maglegaard-Skolen

1946—47: Maglegaard-Skolen (5. Pokal v. til Ejendom)

1947—48: Maglegaard-Skolen

1948—49: Hellerup Skole

1949—50: Tjørnegaardsskolen

H. I. K. har indtil 1948 udsat Pokalerne i alle Rækker, men havde Sommeren 1948 den Glæde fra Forfatteren Morten Korch at modtage en pragtfuld Pokal, som nu er udsat i Gymnasierækken.

STATISTIK OVER TURNERINGSHOLDENES PLACERINGER
I K. B. U.s TURNERINGER

<i>Senior</i>		<i>Ynglinge</i>	<i>Junior</i>		
<i>1915—16.</i>					
I	nr. 3		I	nr. 8	
II	» 6		III	» 9	
			IV	» 6	
<i>1916—17.</i>					
I	nr. 5		I	nr. 8	
II	» 4		III	» 4	
III	» 5		IV	» 3	
<i>1917—18.</i>					
I	nr. 3		I	nr. 9	
II	» 6		III	» 7	
			IV	» 6	
<i>1918—19.</i>					
I	nr. 3		I	nr. 8	
II	» 3		III	» 9	
			IV	» 1	
<i>1919—20.</i>					
I	nr. 6		I	nr. 10	
II	» 3		III	» 2	
III	» 4		IV	» 2	
<i>1920—21.</i>					
I	nr. 8		I	nr. 4	
II	» 7		II	» 5	
III	» 1		III	» 4	
			IV	» 1	
<i>1921—22.</i>					
I	nr. 1		I	nr. 3	
II	» 8		II	» 1	
III	» 1		III	» 3	
			IV	» 4	
<i>1922—23.</i>					
I	nr. 8	I	nr. 8	I	nr. 10
II	» 2	II	» 3	II	» 2
III	» 5			III	» 8
				IV	» 7

<i>Senior</i>		<i>Ynglinge</i>		<i>Junior</i>	
<i>1923—24.</i>					
I	nr. 6	I	nr. 5	I	nr. 9
II	» 1	II	» 3	II	» 6
III	» 7			III	» 14
IV	» 6			IV	» 5
<i>1924—25.</i>					
I	nr. 9	I	nr. 6	I	nr. 9
II	» 10	II	» 6	III	» 15
<i>1925—26.</i>					
I	nr. 7	I	nr. 10	I	nr. 6
II	» 4			III	» 10
III	» 5			IV	» 12
<i>1926—27.</i>					
I	nr. 3	I	nr. 12	I	nr. 11
II	» 3			III	» 7
IIIa	» 3			IV	» 13
IIIb	» 2				

I 1926 samlede Torben Frederiksen et Hold af gamle Førsteholdspillere, der anmeldtes som 3. B-Hold og blev Nr. 2 i Turneringen 1926-27. Fra v. ses: Ernst Weis, Knud Hoeck, Magnus Traberger, Adolph Frederiksen, Hereward Bolton, Kai Larsen, Knud Jørgensen (»Odin«), Erik Steenstrup, Emil Hammerum, Maurice Dideriksen, Torben Frederiksen, Jens Bille og Eigil Rebling (H. I. K.s daværende Idrætslæge).

Senior

I	nr.	1
II	»	6
III	»	2
IV	»	3

Ynglinge

1927—28.

I	nr.	7
II	»	7

Junior

I	nr.	11
II	»	14
III	»	11
IV	»	17

1928—29.

I	nr.	1
II	»	4
III	»	10
IV	»	4
V	»	8

I	nr.	3
II	»	6

I	nr.	9
II	»	9
III	»	8
IV	»	5

1929—30.

I	nr.	5*
II	»	6
III	»	3
IV	»	6

I	nr.	8
---	-----	---

I	nr.	1
III	»	5
IV	»	7

*) Mesterskabsrækken

1930—31.

I	nr.	6
II	»	5
III	»	1
IV	»	4

I	nr.	6
---	-----	---

I	nr.	9
III	»	5
IV	»	9

1931—32.

I	nr.	8
II	»	6
III	»	5
IV	»	9

I	nr.	11
---	-----	----

I	nr.	8
III	»	9
IV	»	11

1932—33.

I	nr.	8
II	»	8
III	»	2
IV	»	5

I	nr.	15
---	-----	----

I	nr.	9
III	»	11
IV	»	10

1933—34.

I	nr.	7
II	»	6
III	»	3
IV	»	7

I	nr.	5
---	-----	---

I	nr.	2
III	»	1
IVa	»	4
IVb	»	7

*Senior**Ynglinge**Junior*
1934—35.*Drenge*

I	nr.	5	I	nr.	7	I	nr.	9
II	»	4				II	»	9
III	»	3				III	»	9
IV	»	2				IV	»	8

1935—36.

I	nr.	6	I	nr.	11	I	nr.	7
II	»	3				II	»	6
III	»	1				III	»	3
IV	»	4				IV	»	6

(I. Hold Vinder af Pokalturneringen)

1936—37.

II	nr.	7	I	nr.	14	I	nr.	7	I	nr.	7
III	»	3				II	»	7	II	»	6
IV	»	7							III	»	7
V	»	6									

1937—38.

II	nr.	6	I	nr.	9	I	nr.	7	I	nr.	8
III	»	7				II	»	7	II	»	8
IV	»	5							III	»	5

1938—39.

II	nr.	7	I	nr.	9	I	nr.	8	I	nr.	6
III	»	5	II	»	13	II	»	8	II	»	7
IV	»	3							III	»	5

1939—40.

II	nr.	8	I	nr.	9	I	nr.	6	I	nr.	5
III	»	6				II	»	7	II	»	7
IV	»	4							III	»	2
V	»	4									

1940—41.

II	nr.	10	I	nr.	3	I	nr.	7	I	nr.	3
III	»	6				II	»	8	II	»	2
IV	»	3				III	»	10	III	»	1
V	»	3									

Senior		Ynglinge		Junior 1941—42.		Dreng		Lilleput	
II	nr. 10	I	nr. 9	I	nr. 7	I	nr. 6		
III	» 9			II	» 9	II	» 5		
IV	» 3					III	» 1		
1942—43.									
II	nr. 9	I	nr. 1	I	nr. 2	I	nr. 2		
III	» 10			II	» 8	II	» 6		
Oldboys	» 3			III	» 2	IIIa	» 1		
						IIIb	» 3		
1943—44.									
II	nr. 10	I	nr. 7	I	nr. 1	I	nr. 3		
III	» 10	II	» 10	II	» 1	II	» 2		
IV	» 10			III	» 1	IIIa	» 2		
Oldboys	» 3					IIIb	» 3		
1944—45.									
II	nr. 10	I	nr. 2	I	nr. 3	I	nr. 7		
III	» 8	IIa	» 5	II	» 4	II	» 8		
Oldboys	» 4	IIb	» 10	III	» 1	III	» 5		
						IV	» 7		
1945—46.									
II	nr. 9	I	nr. 8	I	nr. 4	I	nr. 7		
III	» 9	II	» 9	II	» 1	II	» 5		
IV	» 12			III	» 2	III	» 9		
Oldboys	» 3					IV	» 7		
1946—47.									
II	nr. 9	I	nr. 8	I	nr. 5	I	nr. 7	I	nr. 5
III	» 9	II	» 1	II	» 7	II	» 7		
IV	» 12			III	» 1	III	» 8		
1947—48.									
II	nr. 9	I	nr. 1	I	nr. 9	I	nr. 6	I	nr. 8
III	» 1	IIa	» 1	II	» 8	II	» 9		
IV	» 12	IIb	» 2	III	» 9	III	» 8		
1948—49.									
II	nr. 9	I	nr. 8	I	nr. 8	I	nr. 7	I	nr. 5
III	» 10	II	» 4	II	» 9	II	» 4	II	» 2
IV	» 6					III	» 8		
Oldboys	» 8								
1949—50.									
II	nr. 9	I	nr. 10	I	nr. 9	I	nr. 10	I	nr. 1
III	» 8	II	» 9	II	» 8	II	» 10	II	» 5
IV	» 5			IIIa	» 9	III	» 10	III	» 3
V	» 6			IIIb	» 9				

